

Grozījumi:

21.07.2017. likums / LV, 152 (5979), 02.08.2017. / Stājas spēkā 16.08.2017.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likums

A sadaļa Vispārīgie noteikumi

I nodaļa Likumā lietotie termini un piemērošanas joma

1.pants. (1) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **apdrošināšana** — iespējamā zaudējuma riska pieņemšana no apdrošinātā;

2) **pārapdrošināšana** — cedēto risku pieņemšana no apdrošināšanas komersanta, pārapdrošināšanas komersanta vai privātā pensiju fonda;

3) **cedētā pārapdrošināšana** — apdrošināto risku nodošana apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas komersantam;

4) **retrocesija** — pārapdrošināto risku nodošana apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas komersantam;

5) **apdrošināšanas sabiedrība** — Latvijas Republikā reģistrēta akciju sabiedrība vai Eiropas komercsabiedrība, vai savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā sabiedrība, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības veikt apdrošināšanu;

6) **pārapdrošināšanas sabiedrība** — Latvijas Republikā reģistrēta akciju sabiedrība vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību, vai Eiropas komercsabiedrība, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības veikt pārapdrošināšanu;

7) **kaptīvās apdrošināšanas sabiedrība** — apdrošināšanas sabiedrība, kura pieder finanšu komersantam, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas komersants, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupai, vai to nefinanšu komersantam un kuras mērķis ir apdrošināšanas nodrošināšana tikai tā komersanta vai to komersantu riskiem, kam tā pieder, vai tikai tās grupas komersantam vai komersantiem, kuras dalībniece ir kaptīvās apdrošināšanas sabiedrība;

8) **kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrība** — pārapdrošināšanas sabiedrība, kura pieder finanšu komersantam, kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas komersants, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas grupai, vai to nefinanšu komersantam un kuras mērķis ir pārapdrošināšanas nodrošināšana tikai tā komersanta vai to komersantu riskiem, kam tā pieder, vai tikai tās grupas komersantam vai

komersantiem, kuras dalībniece ir kaptīvās pārapsrošināšanas sabiedrība;

9) **apsrošinātājs** — apdrošināšanas sabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības veikt apdrošināšanu;

10) **pārapsrošinātājs** — pārapsrošināšanas sabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta dalībvalsts vai nedalībvalsts pārapsrošinātāja filiāle, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības veikt pārapsrošināšanu;

11) **dalībvalsts apdrošinātājs** — dalībvalstī, kas nav Latvijas Republika, reģistrēts apdrošināšanas komersants, kuram mītnes valstī ir tiesības veikt apdrošināšanu;

12) **dalībvalsts pārapsrošinātājs** — dalībvalstī, kas nav Latvijas Republika, reģistrēts pārapsrošināšanas komersants, kuram mītnes valstī ir tiesības veikt pārapsrošināšanu;

13) **nedalībvalsts apdrošinātājs** — ārpus dalībvalsts reģistrēta persona, kurai mītnes valstī ir tiesības veikt apdrošināšanu;

14) **nedalībvalsts pārapsrošinātājs** — ārpus dalībvalsts reģistrēta persona, kurai mītnes valstī ir tiesības veikt pārapsrošināšanu;

15) **apsrošināšanas komersants** — juridiskā persona, kura dalībvalstī ir tiesīga veikt apdrošināšanu;

16) **pārapsrošināšanas komersants** — juridiskā persona, kura dalībvalstī ir tiesīga veikt pārapsrošināšanu;

17) **apsrošināšanas licence** — atļauja apdrošināšanas darbības veikšanai;

18) **pārapsrošināšanas licence** — atļauja pārapsrošināšanas darbības veikšanai;

19) **apsrošināšanas pārvaldītājsabiedrība** — mātes sabiedrība, kura nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kuras pamatdarbība ir iegūt un īstenot līdzdalību meitas sabiedrībās, ja vismaz viena no šīm meitas sabiedrībām ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersants, bet pārējās meitas sabiedrības ir:

a) vienīgi apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersanti vai nedalībvalstu apdrošinātāji vai pārapsrošinātāji, no kuriem vismaz viens ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersants,

b) galvenokārt (apsrošināšanas sabiedrību, pārapsrošināšanas sabiedrību, dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāju un dalībvalsts vai nedalībvalsts pārapsrošinātāju aktīvu vai ienākumu kopsumma pēdējā apstiprinātajā gada pārskatā ir vairāk nekā puse no visu mātes sabiedrības kontrolēto meitas sabiedrību aktīvu vai ienākumu kopsummas) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersanti vai nedalībvalstu apdrošinātāji vai pārapsrošinātāji, no kuriem vismaz viens ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersants;

20) **daudznozaru apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība** — mātes sabiedrība, kura nav apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersants, nedalībvalsts apdrošinātājs vai pārapsrošinātājs, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, bet kurai vismaz viena no meitas sabiedrībām ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersants;

21) **apsrošināšanas sabiedrības filiāle** — ārpus Latvijas Republikas izveidota un reģistrēta apdrošināšanas sabiedrības filiāle, kura darbojas apdrošināšanas sabiedrības vārdā;

22) **pārapsrošināšanas sabiedrības filiāle** — ārpus Latvijas Republikas izveidota un reģistrēta filiāle, kura darbojas pārapsrošināšanas sabiedrības vārdā;

23) **dalībvalsts apdrošinātāja filiāle** — Latvijas Republikā izveidota un reģistrēta dalībvalsts apdrošinātāja filiāle;

24) **nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle** — Latvijas Republikā izveidota un reģistrēta nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle;

25) **dalībvalsts pārapsrošinātāja filiāle** — Latvijas Republikā izveidota un reģistrēta dalībvalsts pārapsrošinātāja filiāle;

26) **nedalībvalsts pārapsrošinātāja filiāle** — Latvijas Republikā izveidota un reģistrēta nedalībvalsts pārapsrošinātāja filiāle;

27) **mītnes valsts** — valsts, kurā atrodas:

- a) apsrošināšanas komersanta vai nedalībvalsts apsrošinātāja vadība (sabiedrības sēdeklis),
- b) pārapsrošināšanas komersanta vadība (sabiedrības sēdeklis);

28) **uzņēmēja valsts** — dalībvalsts, kura nav mītnes valsts un kurā:

- a) apsrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībai ir filiāle,
- b) apsrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība sniedz pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, neatverot filiāli;

29) **dalībvalsts** — Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts;

30) **valsts, kurā atrodas ar apsrošināto risku saistītie apsrošinātie objekti:**

- a) valsts, kurā atrodas apsrošinātais nekustamais īpašums vai tajā esošā manta (īpašums), ja attiecīgais nekustamais īpašums un tajā esošā manta ir apsrošināta ar vienu un to pašu apsrošināšanas līgumu,
- b) transportlīdzekļa reģistrācijas valsts, ja ir apsrošināts jebkura veida transportlīdzeklis,
- c) valsts, kurā apsrošinājuma ņēmējs noslēdzis apsrošināšanas līgumu ar termiņu līdz četriem mēnešiem, apsrošinot jebkuru ar ceļojumu saistītu risku,
- d) visos citos gadījumos, kas nav minēti šā punkta "a", "b" un "c" apakšpunktā, apsrošinājuma ņēmēja pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai, ja apsrošinājuma ņēmējs ir juridiskā persona, valsts, kurā atrodas tā struktūrvienība, uz kuru attiecas apsrošināšanas līgums;

31) **ārpakalpojums** — šajā likumā noteikts pakalpojums, kura sniegšanu apsrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība ar rakstveida ārpakalpojuma līgumu deleģē ārpakalpojuma sniedzējam;

32) **stresa tests** — analīze, ko veic apsrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība, lai noteiktu un izvērtētu dažādu ārkārtēju, bet, iespējams, nelabvēlīgu notikumu vai tirgus nosacījumu izmaiņu varbūtējo ietekmi uz apsrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības spēju pilnībā izpildīt no apsrošināšanas līgumiem un pārapsrošināšanas līgumiem izrietošās saistības un nodrošināt finansiālo stabilitāti;

33) **kontrole** — personas kontrole pār komercsabiedrību, kas izpaužas tādā veidā, ka:

- a) šai personai komercsabiedrībā ir izšķiroša ietekme uz līdzdalības pamata,
- b) šai personai komercsabiedrībā ir izšķiroša ietekme uz koncerna līguma pamata,
- c) starp šo personu un komercsabiedrību pastāv jebkādas citas šā punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētajām attiecībām analogas attiecības;

34) **būtiska līdzdalība** — personas vai vairāku personu, kas uz vienošanās pamata rīkojas saskaņoti, tieši vai netieši iegūta līdzdalība, kura aptver 10 un vairāk procentu no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai dod iespēju būtiski ietekmēt komercsabiedrības finanšu un darbības politikas noteikšanu;

35) **ciešas attiecības** — divu vai vairāku personu savstarpēja saistība:

- a) dalības veidā — personai tiešā vai kontroles veidā ir 20 un vairāk procentu balsstiesību komercsabiedrībā vai persona tiešā vai kontroles veidā ieguvusi līdzdalību, kas aptver 20 un vairāk procentu no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita,
- b) kontroles veidā,

c) ja tās ir saistītas ar vienu un to pašu personu kontroles veidā;

36) **mātes sabiedrība** — komercsabiedrība, kura kontrolē citu komercsabiedrību. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību grupas uzraudzības mērķiem par mātes sabiedrību tiek uzskatīta arī komercsabiedrība, kurai saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas (turpmāk — Komisija) vērtējumu ir izšķiroša ietekme citā komercsabiedrībā;

37) **meitas sabiedrība** — komercsabiedrība, kuru kontrolē cita komercsabiedrība. Jebkuras meitas sabiedrības meitas sabiedrība ir uzskatāma par tās mātes sabiedrības meitas sabiedrību. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību grupas uzraudzības mērķiem par meitas sabiedrību tiek uzskatīta arī komercsabiedrība, kurā saskaņā ar Komisijas vērtējumu mātes sabiedrībai ir izšķiroša ietekme;

38) **dalība** — komercsabiedrības tiešā vai kontroles veidā iegūti 20 vai vairāk procenti balsstiesību citā komercsabiedrībā vai arī tiešā vai kontroles veidā iegūta līdzdalība, kas aptver 20 un vairāk procentu no citas komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību grupas uzraudzības mērķiem par dalību tiek uzskatīta arī tieši vai netieši iegūta līdzdalība komercsabiedrības pamatkapitālā vai iegūtas balsstiesības, kā rezultātā saskaņā ar Komisijas vērtējumu komercsabiedrībai ir būtiska ietekme citā komercsabiedrībā;

39) **dalības sabiedrība** — mātes sabiedrība vai komercsabiedrība, kura ieguvusi dalību kādā komercsabiedrībā, vai komercsabiedrība, kuras saistība ar kādu komercsabiedrību izpaužas kā šo sabiedrību kopīga vadība saskaņā ar noslēgto līgumu vai šo komercsabiedrību dibināšanas dokumentu, vai statūtu noteikumiem, vai tādējādi, ka tām finanšu gada laikā vismaz puse no jebkuras pārvaldes institūcijas locekļiem ir vienas un tās pašas personas;

40) **saistītā sabiedrība** — meitas sabiedrība vai komercsabiedrība, kurā iegūta dalība, vai komercsabiedrība, kuras saistība ar kādu komercsabiedrību izpaužas kā šo sabiedrību kopīga vadība saskaņā ar noslēgto līgumu vai šo komercsabiedrību dibināšanas dokumentu, vai statūtu noteikumiem, vai tādējādi, ka tām finanšu gada laikā vismaz puse no jebkuras pārvaldes institūcijas locekļiem ir vienas un tās pašas personas;

41) **grupa** — komercsabiedrību grupa:

a) kas sastāv no dalības sabiedrības, tās meitas sabiedrībām, komercsabiedrībām, kurās dalības sabiedrībai vai tās meitas sabiedrībām ir dalība, un komercsabiedrībām, kuru saistība ar dalības sabiedrību, tās meitas sabiedrību vai sabiedrību, kurā dalības sabiedrībai vai tās meitas sabiedrībai ir dalība, izpaužas kā šo sabiedrību kopīga vadība saskaņā ar noslēgto līgumu vai šo komercsabiedrību dibināšanas dokumentu, vai statūtu noteikumiem, vai tādējādi, ka tām finanšu gada laikā vismaz puse no jebkuras pārvaldes institūcijas locekļiem ir vienas un tās pašas personas,

b) kura pamatojas uz stingru un ilgtspējīgu līgumisku vai cita veida finansiālu attiecību izveidi starp šīm komercsabiedrībām un kurā var būt iekļautas savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvās sabiedrības, ja viena no šīm komercsabiedrībām, izmantojot centralizētu koordināciju, izšķiroši ietekmē citu grupā apvienoto komercsabiedrību lēmumus, to skaitā finansiālus lēmumus, un šādu attiecību nodibināšanu vai pārtraukšanu grupas uzraudzības vajadzībām iepriekš ir apstiprinājusi grupas uzraudzības iestāde. Komercsabiedrību, kas nodarbojas ar šādu centralizētu koordināciju, uzskata par mātes sabiedrību, bet pārējās komercsabiedrības — par meitas sabiedrībām;

42) **finanšu komersants** ir:

a) kredītiestāde, finanšu iestāde Kredītiestāžu likuma izpratnē vai kredītiestādes dibināta komercsabiedrība, kuras pamatdarbība ir nekustamā īpašuma iegāde vai pārvaldīšana, datu apstrādes pakalpojumu sniegšana vai jebkāda cita līdzīga darbība, kas papildina vienas vai vairāku kredītiestāžu pamatdarbību,

b) apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas komersants vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība,

c) ieguldījumu brokeru sabiedrība vai finanšu iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 26.jūnija regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza regulu (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ) 4.panta 1.punkta 26.apakšpunkta izpratnē,

d) jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;

43) **uzraudzības iestāde** — dalībvalsts vai nedalībvalsts iestāde, kurai saskaņā ar likumu ir piešķirtas tiesības veikt dalībvalsts apdrošinātāja vai dalībvalsts pārapsdrošinātāja vai nedalībvalsts apdrošinātāja vai nedalībvalsts

pārapprošinātāja uzraudzību;

44) **brīvais kapitāls** — personai piederošo aktīvu vērtība, kas samazināta par šīs personas saistību vērtību un to aktīvu vērtību, kuri uzskatāmi par ilgtermiņa ieguldījumiem;

45) **tehniskā rezerve** — tehniskās rezerves vislabākās aplēses un riska rezerves summa;

46) **fonda dalībnieks** — komercsabiedrība, kurai saskaņā ar šo likumu ir tiesības veikt apdrošināšanu, un dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kas veic maksājumus Apdrošināto aizsardzības fondā;

47) **kompetenta iestāde** — tiesa, likvidators, administrators un cita iestāde vai persona, kura atbilstoši savām likumā noteiktajām pilnvarām lemj par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, veic reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju vai uzrauga reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas gaitu;

48) **reorganizācijas pasākumi** — tiesiskas darbības, kuras veic attiecībā uz apdrošināšanas komersantu vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāli un kuras skar vai varētu skart trešo personu tiesības, un kuras tiek veiktas, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas komersanta vai nedalībvalsts apdrošinātāja maksātspēju, un kuras ietekmē tādas puses iepriekš pastāvošas tiesības, kas pati nav apdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle;

49) **prasījumu un saistību neto ieskaits** — pēc parādnieka likvidācijas uzsākšanas vai maksātnespējas pasludināšanas starp parādnieku un kreditoru uz rakstveida līguma pamata nodibinātas tiesiskas attiecības no savstarpējiem līgumiem izrietošo prasījumu un saistību izteikšanai vienā prasībā vai saistībā tā, ka tiek celta tikai viena prasība un izpildāma tikai viena saistība;

50) **prasījumu un saistību dzēšana** — pēc parādnieka likvidācijas uzsākšanas vai maksātnespējas pasludināšanas no līguma izrietošo parādnieka un kreditora prasījumu un saistību pilnīga savstarpēja dzēšana neatkarīgi no prasījumu un saistību apmēra (summas);

51) **funkcija** — administratīva veikspēja īstenot šajā likumā noteiktos pārvaldības sistēmas uzdevumus. Pārvaldības sistēma ietver risku pārvaldības funkciju, darbības atbilstības funkciju, iekšējā audita funkciju un aktuāro funkciju;

52) **Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde** (turpmāk — EAAPI) — iestāde, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 24.novembra regulu (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas lēmumu 2009/79/EK (turpmāk — ES Regula Nr. 1094/2010);

53) **grupas uzraudzības iestāde** – dalībvalsts uzraudzības iestāde, kas veic grupas uzraudzību, vada uzraugu kolēģiju un organizē tās darbu;

54) **uzraugu kolēģija** — dalībvalstu uzraudzības iestāžu izveidota konsultatīva sadarbības vienība, kas darbojas, pamatojoties uz iesaistīto uzraudzības iestāžu sadarbības līgumu;

55) **proporcionalitātes princips** — šā likuma prasību un uzraudzības pasākumu piemērošana atbilstoši apdrošināšanas vai pārapprošināšanas sabiedrības darbības veidiem, to apjomam un apdrošināšanas vai pārapprošināšanas sabiedrības darbībai raksturīgo risku sarežģītībai.

56) **likviditātes risks** — risks, ka apdrošinātājs nespēs realizēt ieguldījumus un citus aktīvus, lai, iestājoties saistību izpildes termiņam, savlaicīgi un bez ievērojamiem zaudējumiem nokārtotu savas finansiālās saistības;

57) **koncentrācijas risks** — risks, ka no liela apmēra riska darījumiem, kuriem ir viens kopīgs riska faktors, radīsies negatīvas izmaiņas apdrošinātāja finansiālajā stāvoklī vai zaudējumi;

58) **ierobežota pārapprošināšana** — pārapprošināšana saskaņā ar tādu pārapprošināšanas līgumu (turpmāk — ierobežotas pārapprošināšanas līgums), kura nosacījumi paredz, ka noteiktais potenciālais maksimālais zaudējums (maksimālais pārnestais ekonomiskais risks, kuru rada būtiska apdrošināšanas parakstīšanas riska un laika riska pārņemšana) ierobežotā, bet nozīmīgā apmērā pārsniedz līguma darbības laikā noteikto pārapprošināšanas prēmiju un kurš atbilst vismaz vienai no šādām iezīmēm:

a) līgumiskie nosacījumi ietver skaidri formulētu būtisku apsvērumu, kas atspoguļo naudas vērtību laikā,

b) līgumiskie nosacījumi ierobežo pārapprošināšanas darbības rezultāta svārstīgumu starp līgumslēdzējām

pusēm līguma darbības laikā, lai pārnestā ekonomiskā riska apmērs atbilstu plānotajam apmēram kopumā;

59) ārējā kredītu novērtēšanas institūcija — kredītvērtējuma aģentūra, kas ir reģistrēta vai sertificēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām (Dokuments attiecas uz EEZ), vai kredītvērtējumus sniedzīga dalībvalsts centrālā banka, uz kuru minētā regula neattiecas.

(2) Likumā lietotie termini atbilst likumā "Par apdrošināšanas līgumu" un Finanšu konglomerātu likumā lietotajiem terminiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017. Grozījumi otrajā daļā stājas spēkā 01.01.2018. un iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2018. Sk. Pārejas noteikumu 27. punktu)

2.pants. (1) Šā likuma mērķis ir nodrošināt apdrošinātāju un pārapirošinātāju darbības uzraudzību, lai padarītu apdrošināšanas sistēmu uzticamu, efektīvu, drošu un stabilu, tādējādi aizsargājot apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināto personu intereses.

(2) Šis likums nosaka apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības uzsākšanu un veikšanu, apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības uzraudzību, apdrošināšanas un pārapirošināšanas grupu uzraudzību un apdrošināšanas sabiedrību un nedalībvalstu apdrošinātāju filiāļu reorganizācijas pasākumus un likvidāciju.

(3) Šis likums attiecas uz personām, kuras sniedz vai vēlas sniegt nedzīvības apdrošināšanas, dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas pakalpojumus Latvijas Republikā.

3.pants. (1) Šis likums neattiecas uz:

1) valsts sociālo apdrošināšanu;

2) pašpalīdzības fondu darījumiem, kuru izmaksātās atlīdzības apmērs ir atkarīgs no pieejamiem līdzekļiem un kuros dalībnieku ieguldījumu nosaka, pamatojoties uz vienotu likmi;

3) šādiem nedzīvības apdrošināšanas darījumiem:

a) valsts garantētajiem eksporta kredīta apdrošināšanas darījumiem,

b) darījumiem, ko veic organizācijas, kuras nav juridiskās personas, lai nodrošinātu to dalībniekiem savstarpēju apdrošināšanu bez prēmiju maksājumiem vai tehnisko rezervju izveides;

4) dzīvības apdrošināšanas darījumiem, ko veic organizācijas, kuras nav apdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalstu apdrošinātāju filiāles, vai pārapirošināšanas sabiedrības, vai nedalībvalstu pārapirošinātāju filiāles, kuru mērķis ir nodrošināt saviem vai sabiedrību grupas darbiniekiem vai aroda vai arodu grupas darbiniekiem, vai pašnodarbinātajām personām atlīdzību nāves vai izdzīvošanas gadījumā vai gadījumā, kad darbību izbeidz, neatkarīgi no tā, vai šādu darījumu rezultātā radušās saistības vienmēr pilnīgi sedz matemātiskās rezerves;

5) komersantiem, kas dzīvības apdrošināšanā uzņemas izmaksāt atlīdzību vienīgi nāves gadījumā, ja atlīdzības apmērs nepārsniedz viena mirušā apbedīšanas vidējās izmaksas vai ja atlīdzību paredzēts izmaksāt nodrošināmo pakalpojumu veidā;

6) servisa, ekspluatācijas, garantijas remonta un līdzīgiem pakalpojumiem, kurus sniedz personas, kas nav apdrošinātāji;

7) personu mītnes zemē sniegtajiem pakalpojumiem transportlīdzekļa salūšanas vai avārijas gadījumā:

a) transportlīdzekļa salūšanas vietā sniegtajiem servisa pakalpojumiem,

b) transportlīdzekļa nogādāšanu uz tuvāko vietu, kur var veikt tā remontu, kā arī uz autovadītāja un pasažieru nogādāšanu uz tuvāko vietu, no kuras viņi var turpināt ceļu, izmantojot citu transportlīdzekli,

c) transportlīdzekļa, autovadītāja un pasažieru nogādāšanu Latvijas Republikas teritorijā uz autovadītāja vai pasažieru pastāvīgo dzīvesvietu vai vietu, no kuras viņi devušies ceļā, vai uz brauciena galamērķi;

8) dažādu automoto klubu biedriem sniegtajiem pakalpojumiem, ja palīdzību transportlīdzekļa salūšanas vai transportēšanas gadījumā nodrošina automoto klubi tajā valstī, kurā tie atrodas, un šādi automoto klubi ir noslēguši savstarpējas sadarbības līgumu;

9) savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvajām sabiedrībām, kuras vienlaikus izpilda šādus nosacījumus:

a) veic apdrošināšanu tikai šā likuma 19.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 16., 17. un 18.punktā minētajos apdrošināšanas veidos,

b) ar citām savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvajām sabiedrībām ir noslēgušas līgumu, kurš paredz pilnīgu pārapirošināšanu to izdotajām apdrošināšanas polisēm vai saskaņā ar kuru cesionāri uzņemas cedentu saistības, kas izriet no šādām polisēm,

c) gada bruto ieņēmumi no apdrošināšanas prēmijām nepārsniedz piecus miljonus *euro*,

d) bruto tehnisko rezervju apmērs, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapirošināšanas līgumiem, nepārsniedz 25 miljonus *euro*,

e) grupas, ja savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā sabiedrība ietilpst grupā, bruto tehnisko rezervju apmērs, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārapirošināšanas līgumiem, nepārsniedz 25 miljonus *euro*;

10) pārapirošināšanas pakalpojumiem, ko sniedz vai pilnībā garantē dalībvalsts valdība, ja tā būtisku sabiedrības interešu vārdā rīkojas kā pārapirošinātājs, kā arī apstākļos, kad atbilstoša pārapirošināšanas iegūšana tirgū nav iespējama.

(2) Šā panta pirmās daļas 7.punktā minētie pakalpojumi uzskatāmi par apdrošināšanu, ja tos sniedz apdrošinātājs saskaņā ar noslēgtajiem apdrošināšanas līgumiem.

II nodaļa

Apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības vispārīgie noteikumi

4.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas pakalpojumus ir tiesīga sniegt tikai persona, kura saņēmusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas licenci.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība drīkst uzsākt darbību tikai pēc apdrošināšanas vai pārapirošināšanas licences saņemšanas.

(3) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas licenci izsniedz uz nenoteiktu laiku saskaņā ar šo likumu.

(4) Komisija nosaka kārtību, kādā tā izsniedz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas licenci.

(5) Apdrošināšanas sabiedrībai izsniegtā apdrošināšanas licence un pārapirošināšanas sabiedrībai izsniegtā pārapirošināšanas licence ir derīga dalībvalstīs, izmantojot tiesības dibināt filiāli vai, ja tiek ievērots pakalpojumu sniegšanas brīvības princips, sniedzot apdrošināšanas vai pārapirošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli.

5.pants. (1) Iesniegumu par apdrošināšanas licences saņemšanu var iesniegt:

1) akciju sabiedrība vai Eiropas komercsabiedrība, vai savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā sabiedrība, kura ierakstīta Uzņēmumu reģistra žurnālā kā kooperatīvā sabiedrība, kas izveido galveno biroju Latvijas Republikā;

2) nedalībvalsts apdrošinātājs, kas atver filiāli Latvijas Republikā;

3) apdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kura saņēmusi apdrošināšanas licenci un vēlas paplašināt savu darbības jomu, sniedzot apdrošināšanas pakalpojumus citos apdrošināšanas veidos, kuru sniegšanai tā vēl nav saņēmusi licenci.

(2) Iesniegumu par pārapirošināšanas licences saņemšanu var iesniegt:

1) akciju sabiedrība vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību, vai Eiropas komercsabiedrība, kas izveido galveno

biroju Latvijas Republikā;

2) pārapdrošināšanas sabiedrība, kura saņēmusi pārapdrošināšanas licenci un vēlas paplašināt savu darbības jomu, sniedzot pārapdrošināšanas pakalpojumus citos pārapdrošināšanas veidos, kuru sniegšanai tā vēl nav saņēmusi licenci.

6.pants. (1) Apdrošināšana ir brīvprātīga, izņemot gadījumus, kad likumā ir noteikts citādi.

(2) Pārapdrošināšana ir brīvprātīga.

(3) Komersantam aizliegts izmantot savā firmā vārdu "apdrošināšana" vai vārdu "apdrošinātājs" jebkurā locījumā un vārdu savienojumā tādā veidā, kas varētu radīt maldīgu priekšstatu par tā tiesībām veikt apdrošināšanu vai sniegt apdrošināšanas starpnieka pakalpojumus.

(4) Komersantam aizliegts izmantot savā firmā vārdu "pārapdrošināšana" vai vārdu "pārapdrošinātājs" jebkurā locījumā un vārdu savienojumā tādā veidā, kas varētu radīt maldīgu priekšstatu par tā tiesībām veikt pārapdrošināšanu vai sniegt pārapdrošināšanas starpnieka pakalpojumus.

7.pants. (1) Apdrošināšanas prēmijas lielumu nosaka apdrošinātājs. Apdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle izstrādā un apstiprina apdrošinātā riska parakstīšanas un apdrošināšanas prēmijas noteikšanas politiku un procedūru un ir atbildīga par šīs kārtības ievērošanu.

(2) Apdrošināšanas prēmiju nosaka tādā apmērā, lai izpildītu apdrošināšanas līgumā paredzētās saistības un segtu apdrošināšanas veikšanai nepieciešamos izdevumus.

(3) Apdrošināšanas sabiedrība pastāvīgi novērtē apdrošināšanas prēmijas un pārapdrošināšanas prēmijas atbilstību šā panta otrajā daļā noteiktajai prasībai.

8.pants. (1) Pārapdrošināšanas prēmijas lielumu nosaka pārapdrošinātājs.

(2) Pārapdrošināšanas prēmiju nosaka tādā apmērā, lai izpildītu pārapdrošināšanas līgumā paredzētās saistības un segtu pārapdrošināšanas izdevumus.

9.pants. Aizliegts noteikt atšķirīgu apdrošināšanas prēmijas un apdrošināšanas atlīdzības lielumu atkarībā no:

1) dzimuma;

2) sievietes grūtniecības vai atrašanās pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, bet, ja sieviete baro bērnu ar krūti, — visā barošanas laikā.

10.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība:

1) veic apdrošināšanu Komisijas izsniegtajās licencēs norādītajos apdrošināšanas veidos;

2) sniedz starpnieka pakalpojumus citam apdrošinātājam, dalībvalsts apdrošinātājam, nedalībvalsts apdrošinātājam, pārapdrošinātājam un dalībvalsts pārapdrošinātājam. Nedalībvalsts apdrošinātājam starpnieka pakalpojumus var sniegt saskaņā ar šā panta trešās daļas noteikumiem;

3) veic komercdarbību, kas ir tieši saistīta ar apdrošināšanu;

4) kas saņēmusi dzīvības apdrošināšanas licenci, veic pensiju plāna dalībnieku piesaistīšanu privātajam pensiju fondam.

(2) Apdrošināšanas komersants nedrīkst:

1) veikt cita veida komercdarbību, izņemot likumā paredzētos gadījumus;

2) izplatīt nepatiesu, maldinošu reklāmu par savu darbību;

3) izpaust apdrošināšanas gaitā iegūto informāciju par apdrošināto, apdrošinājuma ņēmēju un trešo personu, izņemot šajā likumā un citos likumos paredzētos gadījumus. Ja informācija tiek izpausta likumos paredzētajos gadījumos, apdrošināšanas komersants nav atbildīgs par informācijas izpaušanas sekām.

(3) Apdrošināšanas komersants var sniegt starpnieka pakalpojumus nedalībvalsts apdrošinātājam vienīgi tajos apdrošināšanas veidos, kuri nedalībvalstī noteikti par obligātiem, ja:

1) tiek veidots Apdrošināto aizsardzības fonds, no kura izmaksā apdrošināšanas atlīdzību nedalībvalsts apdrošinātāja maksātspējas gadījumā;

2) Komisija ir vienojusies ar nedalībvalsts uzraudzības iestādi par sadarbību un uzraudzības funkciju veikšanai nepieciešamās informācijas apmaiņu.

(4) Apdrošināšanas sabiedrība nedrīkst emitēt parāda vērtspapīrus un ņemt aizņēmumus. Šis ierobežojums neattiecas uz aizņēmumiem, kuri tiek iekļauti apdrošināšanas sabiedrības izmantojamā pašu kapitāla aprēķinā, un uz aizņēmumiem, kuru termiņš nav ilgāks par trim mēnešiem, ja šie aizņēmumi ņemti, lai nodrošinātu apdrošināšanas atlīdzību (par kuru izmaksu pieņemts apdrošinātāja lēmums) savlaicīgu izmaksu, un pirms ņemšanas saskaņoti ar Komisiju.

11.pants. (1) Pārapirošināšanas sabiedrība veic:

1) pārapirošināšanu Komisijas izsniegtajā pārapirošināšanas licencē norādītajos pārapirošināšanas veidos;

2) komercdarbību, kas tieši saistīta ar pārapirošināšanu;

3) komercdarbību, kas tieši saistīta ar pārapirošināšanas starpniecību.

(2) Pārapirošināšanas komersants nedrīkst:

1) veikt komercdarbību, kas nav noteikta šā panta pirmajā daļā;

2) izpaust pārapirošināšanas gaitā iegūto informāciju, izņemot šajā likumā un citos likumos paredzētos gadījumus. Ja informācija tiek izpausta likumos paredzētajos gadījumos, pārapirošināšanas komersants nav atbildīgs par informācijas izpaušanas sekām.

(3) Pārapirošināšanas sabiedrība nedrīkst emitēt parāda vērtspapīrus un ņemt aizņēmumus. Šis ierobežojums neattiecas uz aizņēmumiem, kuri tiek iekļauti pārapirošināšanas sabiedrības pašu kapitāla aprēķinā, un uz aizņēmumiem, kuru termiņš nav ilgāks par trim mēnešiem, ja šie aizņēmumi ņemti, lai nodrošinātu pārapirošināšanas atlīdzību (par kuru izmaksu pieņemts pārapirošinātāja lēmums) savlaicīgu izmaksu, un pirms ņemšanas saskaņoti ar Komisiju.

12.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas veikšanai Latvijas Republikā apdrošinātājs un dalībvalsts apdrošinātājs drīkst izmantot tikai tādu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus, kuri ir tiesīgi sniegt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus Latvijas Republikā.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas veikšanai ārvalstī apdrošināšanas sabiedrība, ievērojot attiecīgās valsts normatīvos aktus, drīkst izmantot tikai tādu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus, kuri ir tiesīgi sniegt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus attiecīgajā valstī.

(3) Pārapirošināšanai Latvijas Republikā pārapirošinātājs un dalībvalsts pārapirošinātājs drīkst izmantot tikai tādu pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus, kuri ir tiesīgi sniegt pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus Latvijas Republikā.

(4) Pārapirošināšanai ārvalstī pārapirošināšanas sabiedrība, ievērojot attiecīgās valsts normatīvos aktus, drīkst izmantot tikai tādu pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus, kuri ir tiesīgi sniegt pārapirošināšanas starpnieku pakalpojumus attiecīgajā valstī.

13.pants. (1) Vienīgi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantam, kurš ir tiesīgs veikt apdrošināšanu vai

pārprošināšanu Latvijas Republikā, ir tiesības reklamēt sniedzamos apdrošināšanas vai pārprošināšanas pakalpojumus Latvijas Republikā.

(2) Apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrībai, ievērojot attiecīgās valsts normatīvos aktus, ir tiesības reklamēt sniedzamos apdrošināšanas vai pārprošināšanas pakalpojumus vienīgi tajā valstī, kurā attiecīgajai sabiedrībai ir tiesības atvērt filiāli vai kurā tai ir tiesības sniegt apdrošināšanas vai pārprošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, neatverot filiāli.

(3) Reklamējot apdrošināšanu saistībā ar tirgum piesaistīto dzīvības apdrošināšanas līgumu, reklāmā nedrīkst ietvert informāciju par nākotnē garantētu peļņu vai ienesīguma līmeni. Norādot uz apdrošināšanas ienesīgumu saistībā ar tirgum piesaistīto dzīvības apdrošināšanas līgumu, reklāmā ietver informāciju, ka līdzšinējais ienesīgums negarantē līdzīgu ienesīgumu nākotnē.

14.pants. (1) Apdrošinātājs un pārprošinātājs uzskatāms par finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku.

(2) Apdrošinātājs Komisijas darbības finansēšanai veic maksājumus no ceturksnī saņemto apdrošināšanas prēmiju kopsummas šādā apmērā:

- 1) līdz 0,4 procentiem ieskaitot — no dzīvības apdrošināšanas operācijām ar uzkrājuma veidošanu;
- 2) līdz 0,2 procentiem ieskaitot — no sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas operācijām;
- 3) līdz 0,7 procentiem ieskaitot — no pārējām apdrošināšanas operācijām.

(3) Pārprošinātājs Komisijas darbības finansēšanai maksā līdz 0,7 procentiem no ceturksnī saņemto pārprošināšanas prēmiju kopsummas.

(4) Apdrošinātājs un pārprošinātājs Komisijas noteiktajā kārtībā un termiņā iesniedz pārskatu, kas nepieciešams šā panta otrajā un trešajā daļā noteikto maksājumu aprēķināšanai, un līdz ceturksnim sekojošā mēneša trīsdesmitajam datumam veic attiecīgos maksājumus.

(5) Komisija nosaka šā panta ceturtajā daļā minēto pārskatu iesniegšanas un maksājumu aprēķināšanas kārtību.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

15.pants. Apdrošinātāja pienākums ir rakstveidā izstrādāt un ievērot iekšējo kārtību, kādā:

- 1) sniedzot apdrošināšanas pakalpojumus, tiek nodrošināta godīga un atklāta attieksme pret apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināto un personu, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu;
- 2) apdrošinātājs sniedz:
 - a) apdrošinājuma ņēmējam tā pieprasīto informāciju par apdrošināšanas darījumu, ko noslēdzis apdrošinātājs ar attiecīgo apdrošinājuma ņēmēju,
 - b) apdrošinātajam un personai, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, to pieprasīto informāciju, kas attiecas uz šo personu tiesībām saņemt apdrošināšanas atlīdzību un pienākumiem pret apdrošinātāju,
 - c) informāciju par termiņu (kas nepārsniedz 30 dienas), kādā sniedzama šajā punktā minētā informācija;
- 3) apdrošinātājs nodrošina savu darbinieku iespējamā interešu konflikta novēršanu, saņemot un izmantojot apdrošināšanas darījumam nepieciešamo informāciju.

16.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība nedrīkst vienlaikus veikt dzīvības apdrošināšanu un nedzīvības apdrošināšanu.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais neierobežo apdrošināšanas sabiedrību, kas:

1) saņēmusi licenci dzīvības apdrošināšanai, prasīt un saņemt licenci nelaiemes gadījumu un veselības apdrošināšanai;

2) saņēmusi licenci nelaiemes gadījumu un veselības apdrošināšanai, prasīt un saņemt licenci dzīvības apdrošināšanai.

(3) Ja apdrošināšanas sabiedrība saskaņā ar šā panta otro daļu veic dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu, tā katru apdrošināšanu veic atsevišķi atbilstoši šā likuma 17.panta prasībām.

(4) Dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kuras ir savstarpēji finansiāli, komerciāli vai administratīvi saistītas, nedrīkst slēgt savstarpējus līgumus vai veikt citus pasākumus, kas var ietekmēt izdevumu un ienākumu sadalījumu, kā arī nevēlami ietekmēt minēto apdrošināšanas sabiedrību finanses.

17.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība nodrošina, lai dzīvības apdrošināšana būtu šķirta no nedzīvības apdrošināšanas.

(2) Apdrošināšanas sabiedrība, kura veic dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu, nodrošina, lai dzīvības apdrošināšanas peļņa dotu labumu dzīvības apdrošinājuma ņēmējiem tāpat kā tad, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība veiktu tikai dzīvības apdrošināšanu.

(3) Šā likuma 16.panta otrajā daļā minētās apdrošināšanas sabiedrības aprēķina:

1) nosacīto dzīvības apdrošināšanas minimālo kapitāla prasību attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas darbību, pamatojoties uz apdrošinātāja darbības pārskatiem, kuros dzīvības apdrošināšanas darbība nodalīta no nedzīvības apdrošināšanas darbības, un pieņemot, ka apdrošināšanas sabiedrība veic tikai dzīvības apdrošināšanu;

2) nosacīto nedzīvības apdrošināšanas minimālo kapitāla prasību attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas darbību, pamatojoties uz apdrošinātāja darbības pārskatiem, kuros dzīvības apdrošināšanas darbība nodalīta no nedzīvības apdrošināšanas darbības, un pieņemot, ka apdrošināšanas sabiedrība veic tikai nedzīvības apdrošināšanu.

(4) Nosacītās dzīvības apdrošināšanas minimālās kapitāla prasības un nosacītās nedzīvības apdrošināšanas minimālās kapitāla prasības aprēķināšanas kārtību nosaka Eiropas Komisijas 2014.gada 10.oktobra deleģētā regula (ES) Nr. 2015/35, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā (Maksātspēja II) (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — ES Regula Nr. 2015/35).

18.pants. (1) Šā likuma 16.panta otrajā daļā minēto apdrošināšanas sabiedrību rīcībā ir izmantojamais pamata pašu kapitāls:

1) nosacītās dzīvības apdrošināšanas minimālās kapitāla prasības apmērā attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas darbību;

2) nosacītās nedzīvības apdrošināšanas minimālās kapitāla prasības apmērā attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanas darbību.

(2) Normatīvo aktu kvantitatīvās un kvalitatīvās prasības attiecībā uz izmantojamā pamata pašu kapitāla aprēķināšanas kārtību, lai izpildītu nosacīto dzīvības apdrošināšanas minimālo kapitāla prasību un nosacīto nedzīvības apdrošināšanas minimālo kapitāla prasību, attiecina uz dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību atsevišķi.

(3) Normatīvo aktu kvantitatīvās un kvalitatīvās prasības attiecībā uz izmantojamā pašu kapitāla aprēķināšanas kārtību, lai izpildītu maksātspējas kapitāla prasību, attiecina uz dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību kopumā.

(4) Ja izmantojamā pamata pašu kapitāla posteņu summa attiecībā uz vienu no šā panta pirmajā daļā minētajām apdrošināšanas darbībām ir nepietiekama, lai segtu nosacīto minimālo kapitāla prasību, šā likuma XVII nodaļas prasības, kas attiecas uz minimālās maksātspējas kapitāla prasības neievērošanas gadījumiem, attiecināmas uz apdrošināšanas darbību, kurai nosacītā minimālā kapitāla prasība nav izpildīta, neatkarīgi no otras apdrošināšanas darbības rezultātiem.

(5) Apdrošināšanas sabiedrība var pārnest noteiktus izmantojamā pamata pašu kapitāla posteņus no vienas apdrošināšanas darbības uz otru, ja saņemta Komisijas atļauja.

III nodaļa Apdrošināšanas darbības licencēšana

19.pants. (1) Komisija izsniedz apdrošināšanas licences šādiem nedzīvības apdrošināšanas veidiem:

- 1) nelaiemes gadījumu apdrošināšanai;
- 2) veselības apdrošināšanai (apdrošināšanai pret slimībām);
- 3) sauszemes transporta (izņemot dzelzceļa transportu) apdrošināšanai;
- 4) dzelzceļa transporta apdrošināšanai;
- 5) gaisakuģu apdrošināšanai;
- 6) kuģu apdrošināšanai;
- 7) kravu apdrošināšanai;
- 8) īpašuma apdrošināšanai pret uguns un dabas stihiju postījumiem (bojājumiem, ko īpašumam, izņemot šīs daļas 3., 4., 5., 6. un 7.punktā minēto īpašumu, nodara uguns, eksplozija, atomenerģija, zemes iegrimšana un citas stihijas);
- 9) īpašuma apdrošināšanai pret citiem zaudējumiem (bojājumiem, ko īpašumam, izņemot šīs daļas 3., 4., 5., 6. un 7.punktā minēto īpašumu, nodara krusa, salna, zādzība un citi negadījumi, izņemot šā panta pirmās daļas 8.punktā minētos);
- 10) sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai;
- 11) gaisakuģu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai;
- 12) kuģu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai;
- 13) vispārējās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai;
- 14) kredītu apdrošināšanai;
- 15) galvojumu apdrošināšanai;
- 16) dažādu finansiālo zaudējumu apdrošināšanai;
- 17) juridisko izdevumu apdrošināšanai;
- 18) palīdzības apdrošināšanai.

(2) Komisija izsniedz apdrošināšanas licences šādiem dzīvības apdrošināšanas veidiem:

- 1) dzīvības apdrošināšanai;
- 2) laulības un bērna piedzimšanas apdrošināšanai;
- 3) tirgum piesaistītajai dzīvības apdrošināšanai;
- 4) tontīnai;
- 5) kapitāla izpirkšanas darījumiem;

6) pensiju fondu pārvaldībai;

7) mūža pensijas apdrošināšanai.

(3) Apdrošināšanas licence tiek izsniegta katram apdrošināšanas veidam atsevišķi.

(3¹) Apdrošināšanas sabiedrība, kura ir saņēmusi apdrošināšanas licenci apdrošināšanai kādā no šā panta pirmajā daļā minētajiem apdrošināšanas veidiem, nevar apdrošināt risku, kas attiecas uz citu apdrošināšanas veidu (papildrisku), izņemot šā likuma 20. pantā minētos gadījumus.

(4) Licence dzīvības apdrošināšanai ietver tiesības veikt šādu apdrošināšanu:

1) apdrošināšanu, kas paredz apdrošināšanas atlīdzības izmaksu līgumā noteiktajai personai līgumā noteiktajos gadījumos, kas saistīti ar apdrošinātā dzīvību, kā arī gadījumos, kad apdrošinātais miris vai iestājies līgumā noteiktais termiņš vai apdrošinātā vecums;

2) apdrošināšanu pret miesas bojājumiem, kas izraisa darbspēju zudumu, apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem, kas izraisa nāvi, un apdrošināšanu pret invaliditāti, kas radusies nelaimes gadījuma vai slimības dēļ, ja šāda apdrošināšana tiek parakstīta kā papildu apdrošināšana šīs daļas 1.punktā minētajai dzīvības apdrošināšanai;

3) apdrošināšanu, kas paredz apdrošināšanas atlīdzības izmaksu līgumā noteiktajos gadījumos regulāru maksājumu veidā līdz apdrošinātā nāvei vai līgumā noteiktā termiņa beigām;

4) apdrošināšanu, kas paredz apdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles saistību izpildi apdrošināšanas termiņa beigās par vienreizējiem vai periodiskiem apdrošināšanas prēmiju maksājumiem.

(5) Pēc apdrošināšanas sabiedrības pieprasījuma, saņemot apdrošināšanas licenci, tajā norāda riskus, kurus apdrošināšanas sabiedrība ir tiesīga apdrošināt.

(6) Komisija, izvērtējot apdrošināšanas sabiedrības akcionāru atbildību šā likuma prasībām un šā likuma 23.pantā minētajā dokumentā ietvertu informāciju, apdrošināšanas licencē apdrošināto interešu aizsardzības nolūkā ir tiesīga noteikt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanas nosacījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

20.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība, kura ir saņēmusi apdrošināšanas licenci apdrošināšanai kādā no šā likuma 19.panta pirmajā daļā minētajiem apdrošināšanas veidiem, var apdrošināt risku, kas attiecas uz citu apdrošināšanas veidu (papildrisku), ja apdrošinātais risks atbilst visiem šajā daļā minētajiem nosacījumiem:

1) ir tieši saistīts ar iespējamā zaudējuma riska apdrošināšanu tajā apdrošināšanas veidā, attiecībā uz kuru ir saņemta apdrošināšanas licence;

2) attiecas uz to pašu apdrošināšanas objektu, kas apdrošināts tajā apdrošināšanas veidā, attiecībā uz kuru saņemta apdrošināšanas licence;

3) tiek apdrošināts ar vienu un to pašu apdrošināšanas līgumu.

(2) Šā panta pirmā daļa neattiecas uz kredītu, galvojumu un juridisko izdevumu apdrošināšanas veidiem.

(3) Juridisko izdevumu apdrošināšanu bez attiecīgas apdrošināšanas licences saņemšanas var veikt tikai kopā ar palīdzības apdrošināšanu, ja tiek izpildīti šā panta pirmās daļas nosacījumi un viens no šādiem nosacījumiem:

1) galvenais risks attiecas tikai uz palīdzību, ko sniedz personām, kurām radušās grūtības ceļojuma laikā, esot prom no savām mājām vai arī esot prom no savas pastāvīgās dzīvesvietas;

2) apdrošināšana attiecas uz riskiem, kuri izriet no jūras kuģu izmantošanas vai ir saistīti ar to.

21.pants. (1) Apdrošināšanas licenci izsniedz, ja persona atbilst šādām prasībām:

- 1) ir ierakstīta komercreģistrā kā akciju sabiedrība vai Eiropas komercsabiedrība vai ierakstīta Uzņēmumu reģistra žurnālā kā kooperatīvā sabiedrība;
- 2) plāno veikt apdrošināšanu un komercdarbību, kas ir tieši saistīta ar apdrošināšanu;
- 3) nodrošina izmantojamo pamata pašu kapitālu šā likuma 130.panta trešajā daļā noteiktās minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības apmērā;
- 4) pierāda, ka spēs nodrošināt šā likuma 117.pantā noteiktās minimālās kapitāla prasības izpildi;
- 5) pierāda, ka spēs nodrošināt šā likuma 116.pantā noteiktās maksātspējas kapitāla prasības izpildi;
- 6) pierāda, ka apdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļas prasībām;
- 7) ir iesniegusi šā likuma 22.panta pirmajā daļā norādīto iesniegumu un tam pievienojamos dokumentus;
- 8) Komisija nav konstatējusi šā likuma 31.panta pirmajā daļā minēto apstākļu iestāšanos.

(2) Apdrošināšanas licenci citam apdrošināšanas veidam izsniedz, ja apdrošināšanas sabiedrība atbilst šādām prasībām:

- 1) pierāda, ka izpilda šā likuma 117.pantā noteikto minimālo kapitāla prasību;
- 2) pierāda, ka izpilda šā likuma 116.pantā noteikto maksātspējas kapitāla prasību;
- 3) ir iesniegusi šā likuma 22.panta otrajā daļā norādīto iesniegumu un tam pievienojamos dokumentus;
- 4) Komisija nav konstatējusi šā likuma 31.panta pirmajā daļā minēto apstākļu iestāšanos.

(3) Ja apdrošināšanas sabiedrība, kas veic dzīvības apdrošināšanu, vēlas saņemt licenci šā likuma 19.panta pirmās daļas 1. vai 2.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā, apdrošināšanas licenci izsniedz, ja šī sabiedrība:

- 1) nodrošina izmantojamo pamata pašu kapitālu dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām noteiktās minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām noteiktās minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības summu, kā noteikts šā likuma 130.panta trešajā daļā;
- 2) pierāda, ka turpmāk spēs uzturēt izmantojamo pamata pašu kapitālu tādā apmērā, lai izpildītu minimālās kapitāla prasības, kā noteikts šā likuma 18.panta pirmajā un otrajā daļā.

(4) Ja apdrošināšanas sabiedrība, kas veic nedzīvības apdrošināšanu šā likuma 19.panta pirmās daļas 1. vai 2.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā, vēlas saņemt licenci arī kādā no šā likuma 19.panta otrajā daļā noteiktajiem dzīvības apdrošināšanas veidiem, tad apdrošināšanas licenci izsniedz, ja attiecīgā sabiedrība nodrošina šā panta trešajā daļā apdrošināšanas sabiedrībai, kas veic dzīvības apdrošināšanu, noteikto prasību izpildi.

22.pants. (1) Lai saņemtu apdrošināšanas licenci, apdrošināšanas sabiedrība Komisijai iesniedz:

- 1) iesniegumu par apdrošināšanas licences saņemšanu vienam vai vairākiem apdrošināšanas veidiem;
- 2) šā likuma 23.pantā noteikto darbības plānu;
- 3) kredītiestādes izsniegtu dokumentu, kas apliecina naudas iemaksu minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības apmērā;
- 4) dokumentus, kas apstiprina, ka tās pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajam:
 - a) to akcionāru vai biedru sarakstu, kuriem apdrošināšanas sabiedrībā ir būtiska līdzdalība, un informāciju par grupas struktūru,
 - b) to personu sarakstu, ar kurām apdrošināšanas sabiedrībai ir ciešas attiecības,

- c) ziņas par amatpersonām, kas pierāda, ka šīs personas atbilst šā likuma 58. un 61.pantā noteiktajam,
- d) tehnisko rezervju aprēķināšanas politiku un procedūru,
- e) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas risku parakstīšanas un apdrošināšanas prēmijas noteikšanas politiku un procedūru,
- f) informāciju par apdrošināšanas sabiedrības organizatorisko struktūru ar skaidri norādītu tās vadītāju pilnvaru un pienākumu sadali, struktūrvienību uzdevumiem un to vadītāju pienākumiem,
- g) risku pārvaldības politiku un procedūru,
- h) iekšējās kontroles politiku un procedūru,
- i) iekšējās informācijas apmaiņas procedūru,
- j) iekšējā audita politiku un procedūru,
- k) ārpakalpojumu saņemšanas politiku un ārpakalpojumu kvalitātes uzraudzības procedūru, ja apdrošināšanas sabiedrība plāno izmantot ārpakalpojumu sniedzēju pakalpojumus,
- l) grāmatvedības politiku, procedūru un uzskaites organizācijas galvenos principus,
- m) informācijas sistēmu aizsardzības politiku un procedūru,
- n) neparastu un aizdomīgu finanšu darījumu identifikācijas politiku un procedūru. Politiku un procedūru iesniedz apdrošināšanas sabiedrība, kura vēlas saņemt dzīvības apdrošināšanas licenci,
- o) šā likuma 15.pantā noteikto iekšējo kārtību,
- p) cedētās pārapdrošināšanas un retrocesijas politiku un procedūru,
- r) ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru.

(2) Lai saņemtu apdrošināšanas licenci citam apdrošināšanas veidam, apdrošināšanas sabiedrība Komisijai iesniedz:

- 1) iesniegumu par apdrošināšanas licences saņemšanu citam apdrošināšanas veidam;
- 2) jaunā apdrošināšanas veida ieviešanai nepieciešamo izdevumu aprēķinu un informāciju par to segšanai nepieciešamo līdzekļu avotiem;
- 3) šā likuma 23.pantā noteikto darbības plānu.

(3) Apdrošināšanas sabiedrība, kura vēlas saņemt apdrošināšanas licenci palīdzības apdrošināšanai, iesniedz Komisijai informāciju par savā rīcībā esošajiem līdzekļiem un noslēgtajiem līgumiem, kas nodrošina palīdzības sniegšanu apdrošinātajam atbilstoši saistībām, kuras tā uzņēmusies šajā apdrošināšanas veidā.

(4) Ja nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība vēlas saņemt apdrošināšanas licenci šā likuma 19.panta pirmās daļas 10.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā, izņemot pārvaldītāju atbildību, un plāno veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, tā iesniedz Komisijai rakstveida apliecinājumu, ka apdrošināšanas sabiedrība ir Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma izpratnē) biedrs un attiecīgā garantijas fonda dalībniece, un paziņo to apdrošināšanas sabiedrības pārstāvju nosaukumu (vārdu, uzvārdu) un juridisko adresi katrā dalībvalstī, kuri pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai lēmumu par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, kā arī nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

23.pants. (1) Darbības plānā iekļauj:

- 1) apdrošināmo un pārapdrošināmo risku aprakstu;

2) galvenos cedētās pārapsrošināšanas un retrocesijas principus un procedūru;

3) informāciju par pamata pašu kapitāla struktūru, kas veido minimālās kapitāla prasības absolūti minimālo vērtību;

4) informāciju par darbības uzsākšanai nepieciešamo administratīvo izdevumu un darbības nodrošināšanas organizācijas izdevumu prognozi, par līdzekļu avotiem šo izdevumu segšanai un, ja apdrošināmie riski pieder pie šā likuma 19.panta pirmās daļas 18.punktā noteiktā nedzīvības apdrošināšanas veida, — par apdrošināšanas sabiedrībai pieejamiem resursiem, kas nodrošina apdrošināšanas līgumā paredzētās palīdzības sniegšanu.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam darbības plānā par pirmajiem trim finanšu gadiem iekļauj:

1) pārskata projektu, kas atspoguļo finanšu stāvokli katra pārskata perioda beigās, un pārskata projektu par finansiālās darbības rezultātiem katrā pārskata periodā;

2) maksātspējas kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 116. un 119.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī aprēķina metodes, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;

3) informāciju par minimālās kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 117. un 130.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī aprēķina metodes, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;

4) informāciju par finanšu resursiem apdrošināšanas saistību izpildes, kā arī minimālās kapitāla prasības un maksātspējas kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai;

5) attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām:

a) informāciju par plānotajiem administratīvajiem izdevumiem, kas nav apdrošināšanas sabiedrības darbības uzsākšanas izmaksas, un par klientu piesaistīšanas izdevumiem,

b) informāciju par plānotajām apdrošināšanas prēmijām vai citām iemaksām, kā arī par apdrošināšanas atlīdzībām;

6) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām — ienākumu un izdevumu prognozi par apdrošināšanas darījumiem, pārapsrošināšanu un cedēto pārapsrošināšanu.

IV nodaļa Pārapsrošināšanas darbības licencēšana

24.pants. (1) Komisija izsniedz pārapsrošināšanas licenci šādiem pārapsrošināšanas veidiem:

1) dzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai;

2) nedzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai;

3) dzīvības apdrošināšanas risku un nedzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai.

(2) Pārapsrošināšanas licenci izsniedz katram pārapsrošināšanas veidam atsevišķi.

(3) Pārapsrošināšanas licence dzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai ļauj pārapsrošināt dzīvības apdrošināšanas riskus.

(4) Pārapsrošināšanas licence nedzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai ļauj pārapsrošināt nedzīvības apdrošināšanas riskus.

(5) Pārapsrošināšanas licence dzīvības apdrošināšanas risku un nedzīvības apdrošināšanas risku pārapsrošināšanai ļauj pārapsrošināt dzīvības apdrošināšanas un nedzīvības apdrošināšanas riskus.

25.pants. (1) Pārprošīnāšanas licenci izsniedz, ja pārprošīnāšanas sabiedrība atbilst šādām prasībām:

- 1) ir ierakstīta komercregistrā kā akciju sabiedrība vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību, vai Eiropas komercsabiedrība;
- 2) plāno veikt pārprošīnāšanu un komercdarbību, kas ir tieši saistīta ar pārprošīnāšanu;
- 3) nodrošina izmantojamo pamata pašu kapitālu šā likuma 130.panta trešajā daļā noteiktās minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības apmērā;
- 4) pierāda, ka spēs nodrošināt šā likuma 117.pantā noteikto minimālās kapitāla prasības izpildi;
- 5) pierāda, ka spēs nodrošināt šā likuma 116.pantā noteikto maksātspējas kapitāla prasības izpildi;
- 6) pierāda, ka pārprošīnāšanas sabiedrības pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļas prasībām;
- 7) ir iesniegusi šā likuma 26.panta pirmajā daļā norādīto iesniegumu un tam pievienojamos dokumentus;
- 8) Komisija nav konstatējusi šā likuma 31.panta pirmajā daļā minēto apstākļu iestāšanos.

(2) Pārprošīnāšanas licenci citam pārprošīnāšanas veidam izsniedz, ja pārprošīnāšanas sabiedrība atbilst šādām prasībām:

- 1) pierāda, ka izpilda šā likuma 117.pantā noteikto minimālo kapitāla prasību;
- 2) pierāda, ka izpilda šā likuma 116.pantā noteikto maksātspējas kapitāla prasību;
- 3) ir iesniegusi šā likuma 26.panta otrajā daļā norādīto iesniegumu un tam pievienojamos dokumentus;
- 4) Komisija nav konstatējusi šā likuma 31.panta pirmajā daļā minēto apstākļu iestāšanos.

26.pants. (1) Lai saņemtu pārprošīnāšanas licenci, pārprošīnāšanas sabiedrība Komisijai iesniedz:

- 1) iesniegumu par pārprošīnāšanas licences saņemšanu;
- 2) šā likuma 27.pantā noteikto darbības plānu;
- 3) kredītiestādes izsniegtu dokumentu, kas apliecina naudas iemaksu minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības apmērā;
- 4) dokumentus, kas apstiprina, ka tās pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajam:
 - a) akcionāru vai dalībnieku sarakstu un informāciju par grupas struktūru,
 - b) to personu sarakstu, ar kurām pārprošīnāšanas sabiedrībai ir ciešas attiecības,
 - c) ziņas par amatpersonām, kas pierāda, ka šīs personas atbilst šā likuma 58. un 61.pantā noteiktajam,
 - d) tehnisko rezervju aprēķināšanas politiku un procedūru,
 - e) pārprošīnāšanas risku parakstīšanas un apdrošināšanas prēmijas noteikšanas politiku un procedūru,
 - f) informāciju par pārprošīnāšanas sabiedrības organizatorisko struktūru ar skaidri norādītu tās vadītāju pilnvaru un pienākumu sadali, struktūrvienību uzdevumiem un to vadītāju pienākumiem,
 - g) risku pārvaldības politiku un procedūru,
 - h) iekšējās kontroles politiku un procedūru,

- i) iekšējās informācijas apmaiņas procedūru,
- j) iekšējā audita politiku un procedūru,
- k) ārpakalpojumu saņemšanas politiku un ārpakalpojumu kvalitātes uzraudzības procedūru, ja pārapsdrošināšanas sabiedrība plāno izmantot ārpakalpojumu sniedzēju pakalpojumus,
- l) grāmatvedības politiku, procedūru un uzskaites organizācijas galvenos principus,
- m) informācijas sistēmu aizsardzības politiku un procedūru,
- n) neparastu un aizdomīgu finanšu darījumu identifikācijas politiku un procedūru,
- o) retrocesijas politiku un procedūru,
- p) ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru.

(2) Lai saņemtu pārapsdrošināšanas licenci citam pārapsdrošināšanas veidam, pārapsdrošināšanas sabiedrība Komisijai iesniedz:

- 1) iesniegumu par pārapsdrošināšanas licences saņemšanu citam pārapsdrošināšanas veidam;
- 2) jaunā pārapsdrošināšanas veida ieviešanai nepieciešamo papildu izdevumu aprēķinu un informāciju par to segšanai nepieciešamo līdzekļu avotiem;
- 3) šā likuma 27.pantā noteikto darbības plānu.

27.pants. (1) Darbības plānā iekļauj:

- 1) pārapsdrošināmo risku aprakstu;
- 2) informāciju par pārapsdrošināšanas līgumiem, ko pārapsdrošināšanas sabiedrība plāno noslēgt ar apsdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībām;
- 3) galvenos retrocesijas principus un procedūru;
- 4) informāciju par pamata pašu kapitāla struktūru, kas veido minimālās kapitāla prasības absolūti minimālo vērtību;
- 5) informāciju par darbības uzsākšanai nepieciešamo administratīvo izdevumu un darbības nodrošināšanas organizācijas izdevumu prognozi un par līdzekļu avotiem šo izdevumu segšanai.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam darbības plānā par pirmajiem trim finanšu gadiem iekļauj:

- 1) pārskata projektu, kas atspoguļo finanšu stāvokli katra pārskata perioda beigās, un pārskata projektu par finansiālās darbības rezultātiem katrā pārskata periodā;
- 2) maksāspējas kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 116. un 119.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī aprēķina metodes, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;
- 3) minimālās kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 117. un 130.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī aprēķina metodes, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;
- 4) informāciju par finanšu resursiem pārapsdrošināšanas saistību izpildes, kā arī minimālās kapitāla prasības un maksāspējas kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai;
- 5) attiecībā uz nedzīvības pārapsdrošināšanas sabiedrībām:

- a) informāciju par plānotajiem administratīvajiem izdevumiem, kas nav pārapirošināšanas sabiedrības darbības uzsākšanas izmaksas, un par klientu piesaistīšanas izdevumiem,
- b) informāciju par plānotajām pārapirošināšanas prēmijām vai citām iemaksām, kā arī par pārapirošināšanas atlīdzībām.

28.pants. (1) Latvijas Republikā var dibināt sabiedrību īpašam nolūkam.

(2) Par īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību uzskatāma komercsabiedrība, kura nav apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersants, bet kura uzņemas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersanta riskus un savu pakļautību šādiem riskiem pilnībā finansē ar aizņēmumiem vai ar kādu citu finansēšanas mehānismu, ja šāda aizņēmuma ņemšana vai cits finansēšanas mehānisms ir pakļauts attiecīgās komercsabiedrības pārapirošināšanas saistībām.

(3) Īpašam nolūkam dibināta sabiedrība var uzsākt savu darbību Latvijas Republikā tikai pēc Komisijas izsniegtas licences saņemšanas.

(4) Prasības šā panta trešajā daļā noteiktās licences saņemšanai, kā arī īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības darbību regulējošās prasības nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

V nodaļa

Apdrošinātāja un pārapirošinātāja licencēšanas kopīgie noteikumi

29.pants. (1) Par apdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai biedru un pārapirošināšanas sabiedrības akcionāru vai dalībnieku ir tiesīga būt:

1) fiziskā persona;

2) juridiskā persona, kuras finanšu pārskati tiek sagatavoti saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem, revidēti saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem un kuriem ir pievienots zvērināta revidenta ziņojums. Dalībvalstī reģistrētas juridiskās personas finanšu pārskati var būt sagatavoti saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem;

3) valsts vai pašvaldība.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās personas ir iespējams identificēt, tām ir nepieciešama nevainojama reputācija, finansiālā stabilitāte un to finanšu līdzekļu ieguves tiesiskumu iespējams dokumentāri pierādīt.

(3) Izvērtējot personas reputāciju, Komisija ir tiesīga pārbaudīt šā panta pirmajā daļā minēto personu identitāti, sodāmību un citu informāciju, kas ļauj pārliecināties par attiecīgās personas nevainojamo reputāciju.

(4) Izvērtējot personas finansiālo stabilitāti, Komisija ir tiesīga pārbaudīt šā panta pirmajā daļā minēto personu identitāti un dokumentus, kuri ļauj pārliecināties par brīvā kapitāla pietiekamību izdarīto ieguldījumu apmērā, un dokumentus, kuri ļauj pārliecināties, ka persona, ja nepieciešams, spētu veikt papildu ieguldījumu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības pašu kapitāla atjaunošanai, nodrošinot apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības minimālās kapitāla prasības un maksātspējas kapitāla prasības izpildi atbilstoši likumam un apdrošināšanas sabiedrību darbību regulējošo prasību izpildi, kā arī pārbaudīt, vai minētie līdzekļi nav iegūti neparastos vai aizdomīgos darījumos.

(5) Izvērtējot personas finansiālo stabilitāti, prasības par brīvā kapitāla pietiekamību neattiecas uz kredītiestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām.

(6) Par apdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai biedru un pārapirošināšanas sabiedrības akcionāru vai dalībnieku nav tiesīga būt fiziskā persona, uz kuru var attiecināt šā likuma 59.panta pirmo daļu vai kura ir pildījusi padomes vai valdes locekļa pienākumus finanšu komersantā, kas atzīts par maksātnespējīgu minēto pienākumu pildīšanas laikā, vai kura ir pildījusi padomes vai valdes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā un savas nolaidības dēļ vai tīši novedusi šo komercsabiedrību līdz kriminālsodāmai maksātnespējai vai bankrotam, vai par kuru ir konstatēti tādi apstākļi, kas apliecina personas nevainojamas reputācijas neesamību, kā arī tāda juridiskā persona, uz kuras akcionāriem, biedriem vai dalībniekiem un īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām —

attiecināmi šajā daļā minētie nosacījumi.

(7) Komisija ir tiesīga pārbaudīt apdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai biedru un pārappdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai dalībnieku identitāti, bet, ja apdrošināšanas sabiedrības akcionāri vai biedri un pārappdrošināšanas sabiedrības akcionāri vai dalībnieki ir juridiskās personas, — ziņas par to akcionāriem vai dalībniekiem un īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām. Minētajām personām ir pienākums sniegt Komisijai šo informāciju, ja tā nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

30.pants. (1) Komisija iesniegumu un tam pievienotos dokumentus par apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licences saņemšanu izskata un lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc šā likuma 22.panta pirmās daļas 1.punktā un otrās daļas 1.punktā, 26.panta pirmās daļas 1.punktā un otrās daļas 1.punktā noteiktā iesnieguma saņemšanas dienas.

(2) Komisija izsniedz apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licenci tajā pašā dienā, kad ir pieņemts lēmums par apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licences izsniegšanu.

(3) Komisija informē EAAPI par izsniegtajām apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licencēm.

31.pants. (1) Komisija neizsniedz apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licenci, ja:

- 1) apdrošināšana vai pārappdrošināšana nav ekonomiski pamatota;
- 2) pretendenta ciešas attiecības ar trešajām personām var apdraudēt tā finansiālo stabilitāti un ierobežot Komisijas iespējas veikt uzraudzības funkcijas;
- 3) citas valsts likumi un citi normatīvie akti, kas attiecas uz personām, kurām ir ciešas attiecības ar pretendentu, ierobežo Komisijas tiesības veikt uzraudzības funkcijas;
- 4) pretendenta iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas;
- 5) viena vai vairākas no šā likuma 58. un 61.pantā minētajām personām neatbilst šā likuma prasībām;
- 6) Komisijai ir informācija par pamatotām aizdomām, ka finanšu līdzekļi, kuri ieguldīti pamatkapitālā, iegūti neparastos vai aizdomīgos finanšu darījumos vai nav dokumentāri pierādīta šo finanšu līdzekļu tiesiska ieguve;
- 7) pretendenta akcionāri, biedri vai dalībnieki un to īpašnieki (patiesie labuma guvēji) neatbilst šā likuma prasībām vai Komisija nesaņem informāciju, kas nepieciešama, lai pārliecinātos par to atbilstību šā likuma prasībām;
- 8) pretendenta organizatoriskās struktūras dēļ nav iespējama tā uzraudzība;
- 9) pretendenta plānotā darbība neatbilst šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām;
- 10) Komisija nesaņem vai apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrība atsakās sniegt šā likuma 22. un 26.pantā noteikto informāciju;
- 11) tiek īstenots pašu kapitāla atjaunošanas plāns atbilstoši šā likuma 141. vai 142.pantam.

(2) Komisija nav tiesīga atteikt apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licences izsniegšanu, pamatojoties uz tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

32.pants. (1) Komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi, ja izskata tādas apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrības iesniegumu par apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas licences saņemšanu:

- 1) kura ir dalībvalsts apdrošinātāja vai dalībvalsts pārappdrošinātāja vai dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības meitas sabiedrība;
- 2) kura ir meitas sabiedrība tādai mātes sabiedrībai, kuras cita meitas sabiedrība ir dalībvalsts apdrošinātājs,

dalībvalsts pārprošinātājs, dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība;

3) kuru kontrolē tāda fiziskā vai juridiskā persona, kas kontrolē dalībvalsts apdrošinātāju vai dalībvalsts pārprošinātāju vai dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi vai ieguldījumu brokeru sabiedrību.

(2) Komisija, izskatot iesniegumu par apdrošināšanas vai pārprošināšanas licences saņemšanu, kā arī licencētās apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības uzraudzības gaitā konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi, novērtējot akcionāru vai dalībnieku, kā arī to valdes locekļu atbilstību un piemērotību šā likuma prasībām, kuri iesaistīti tāda dalībvalsts apdrošinātāja, dalībvalsts pārprošinātāja, dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības vadībā, kas ietilpst vienā grupā ar attiecīgo apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrību.

(3) Komisija, ja nepieciešams, informē šā panta pirmajā daļā minēto dalībvalsts uzraudzības iestādi par visiem apstākļiem, kas attiecas uz akcionāru, dalībnieku, biedru un amatpersonu atbilstību un piemērotību šā likuma prasībām un kas ir svarīgi citām dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kuras piešķir licences, kā arī pastāvīgi uzrauga darbības nosacījumu izpildi.

VI nodaļa Komisijas uzraudzības darbības

33.pants. (1) Komisija veic uz nākotni vērstu un uz risku ietekmes novērtēšanu balstītu apdrošināšanas un pārprošināšanas darbības uzraudzību, savlaicīgi piemērojot uzraudzības pasākumus un ievērojot proporcionalitātes principu.

(2) Komisija veic nepārtrauktu apdrošināšanas un pārprošināšanas darbības uzraudzību, novērtējot šīs darbības atbilstību šajā likumā un citos Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(3) Komisija šajā likumā un citos Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās prasības apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrībām piemēro, ievērojot proporcionalitātes principu.

34.pants. (1) Komisija uzraudzības procesā pirms lēmumu pieņemšanas, balstoties uz tās rīcībā esošo informāciju, ņem vērā lēmumu iespējamo ietekmi uz citu dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti.

(2) Finanšu tirgu ārkārtējas nestabilitātes laikā Komisija uzraudzības procesā pirms lēmumu pieņemšanas izvērtē savu lēmumu iespējamo prociklisko ietekmi uz apdrošināšanas sektora darbību.

35.pants. Komisijas veiktā apdrošināšanas un pārprošināšanas darbības uzraudzība aptver arī dalībvalstīs izveidoto apdrošināšanas sabiedrību filiāļu un pārprošināšanas sabiedrību filiāļu darbību, kā arī apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrību sniegtos apdrošināšanas vai pārprošināšanas pakalpojumus dalībvalstīs, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu.

36.pants. Komisija, lai novērtētu apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti un tās spēju izpildīt saistības atbilstoši noslēgtajiem apdrošināšanas vai pārprošināšanas līgumiem, ņemot vērā visus apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības darbības veidus, izvērtē tās maksātspējas prasības izpildes, tehnisko rezervju izveidošanas, aktīvu un pašu kapitāla atbilstību šajā likumā noteiktajām prasībām.

37.pants. Ja apdrošināšanas sabiedrība ir saņēmusi apdrošināšanas licenci šā likuma 19.panta pirmās daļas 18.punktā norādītajam apdrošināšanas veidam, Komisija uzraudzību attiecina arī uz tehniskajiem līdzekļiem, kuri ir apdrošināšanas sabiedrības rīcībā palīdzības sniegšanai, ko tā uzņēmusies veikt, ja mītnes dalībvalsts tiesību akti paredz šādu līdzekļu uzraudzību.

38.pants. (1) Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts apdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts pārprošinātāja filiāle vai dalībvalsts apdrošinātājs vai dalībvalsts pārprošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz apdrošināšanas vai pārprošināšanas pakalpojumus, veic darbības, kuras var ietekmēt dalībvalsts apdrošinātāja vai dalībvalsts pārprošinātāja finansiālo stabilitāti, Komisija nekavējoties informē dalībvalsts apdrošinātāja vai dalībvalsts pārprošinātāja uzraudzības iestādi.

(2) Komisija, saņemot no dalībvalsts uzraudzības iestādes informāciju par iespējamo ietekmi uz apdrošināšanas vai

pārprošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti, izvērtē attiecīgās sabiedrības darbības atbilstību šajā likumā noteiktajām prasībām.

39.pants. (1) Komisija nav tiesīga apstrīdēt cedētās pārprošināšanas vai retrocesijas līgumu, kuru apdrošināšanas sabiedrība noslēgusi:

1) ar pārprošināšanas vai apdrošināšanas komersantu, pamatojoties uz tādiem apsvērumiem, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārprošināšanas vai apdrošināšanas komersanta finansiālo stabilitāti;

2) ar nedalībvalsts, kuras apdrošināšanas uzraudzības režīms tiek uzskatīts par līdzvērtīgu šajā likumā noteiktajam, pārprošinātāju vai apdrošinātāju, pamatojoties uz tādiem apsvērumiem, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārprošinātāja vai apdrošinātāja finansiālo stabilitāti.

(2) Komisija nav tiesīga apstrīdēt retrocesijas līgumu, kuru pārprošināšanas sabiedrība noslēgusi:

1) ar pārprošināšanas vai apdrošināšanas komersantu, pamatojoties uz tādiem apsvērumiem, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārprošināšanas vai apdrošināšanas komersanta finansiālo stabilitāti;

2) ar nedalībvalsts, kuras pārprošināšanas uzraudzības režīms tiek uzskatīts par līdzvērtīgu šajā likumā noteiktajam, pārprošinātāju vai apdrošinātāju, pamatojoties uz tādiem apsvērumiem, kas tieši saistīti ar attiecīgā pārprošinātāja vai apdrošinātāja finansiālo stabilitāti.

40.pants. (1) Veicot uzraudzību, Komisija sadarbojas un konsultējas ar tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrība ir atvērusi filiāli. Komisija informē dalībvalsts uzraudzības iestādi par plānoto apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības filiāles darbības pārbaudi un piedāvā iespēju dalībvalsts uzraudzības iestādes pārstāvjiem piedalīties pārbaudē. Komisijas pārstāvis ir tiesīgs pārbaudīt apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības filiāles darbību un dokumentus. Komisija ir tiesīga pilnvarot apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības filiāles darbības pārbaudes veikšanai tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrība ir atvērusi filiāli.

(2) Komisija pēc dalībvalsts uzraudzības iestādes pieprasījuma noteiktā termiņā sniedz tai apkopotu informāciju par apdrošināšanas sabiedrību veikto apdrošināšanu attiecīgajā dalībvalstī, izmantojot tiesības dibināt filiāli vai pakalpojumu sniegšanas brīvības principu.

(3) Komisija ir tiesīga informēt EAAPI un lūgt tās palīdzību, ja dalībvalsts uzraudzības iestāde noraida Komisijas lūgumu sadarboties, lai veiktu šā panta pirmajā daļā minēto pārbaudi apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības filiālē, kas atvērta dalībvalstī, kā arī tad, ja pēc Komisijas izteiktā lūguma sadarboties dalībvalsts uzraudzības iestāde triju mēnešu laikā nav sākusi attiecīgi rīkoties.

(4) Komisija atļauj tās veiktajā apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības filiāles darbības pārbaudē piedalīties EAAPI, ja pārbaudē piedalās tās dalībvalsts uzraudzības iestādes pārstāvji, kuras teritorijā apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrība ir atvērusi filiāli.

(5) Komisija nosūta Eiropas Komisijai paziņojumu, informējot to par gadījumiem, kad:

1) saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir noteikta obligātā apdrošināšana, norādot:

a) īpašās normas, kas attiecas uz obligāto apdrošināšanu,

b) noteikumus, kas obligāti iekļaujami apdrošināšanas polisē;

2) Latvijas Republikā ir pieņemti normatīvie akti, kas regulē apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu, un pievieno paziņojumam šo normatīvo aktu tekstu.

(6) Lai nodrošinātu dalībvalstīs vienotu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un vienveidīgu un konsekventu tieši piemērojamo Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu, Komisijai, ņemot vērā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pārrobežu darbības raksturu, ir tiesības noteikt apdrošināšanas un pārprošināšanas jomu regulējošās prasības, kas izriet no EAAPI pieņemtajiem lēmumiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

41.pants. (1) Papildus šā likuma 55.panta pirmajā daļā noteiktajam Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība veic stresa testu, un noteikt testējamus faktorus un scenārijus.

(2) Komisija vai tās pilnvarota persona ir tiesīga veikt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības darbības pārbaudi. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība novērš trūkumus vai nepilnības, kas atklātas tās darbības pārbaudes procesā.

(3) Komisija vai tās pilnvarota persona ir tiesīga veikt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības ārpakalpojumu sniedzēja darbības pārbaudi tā atrašanās vai ārpakalpojuma sniegšanas vietā, iepazīties ar visiem dokumentiem, dokumentu un grāmatvedības reģistriem, izgatavot to kopijas, kā arī pieprasīt ārpakalpojumu sniedzējam informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu vai ir nepieciešama Komisijas funkciju veikšanai.

(4) Komisija ir tiesīga pilnvarot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības ārpakalpojumu sniedzēja darbības pārbaudes veikšanai zvērinātu revidentu.

(5) Veicot uzraudzību, Komisija sadarbojas un konsultējas ar tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā atrodas ārpakalpojumu sniedzējs. Komisija informē dalībvalsts uzraudzības iestādi par plānoto ārpakalpojumu sniedzēja pārbaudi un piedāvā iespēju dalībvalsts uzraudzības iestādes pārstāvjiem piedalīties pārbaudē. Komisija ir tiesīga pilnvarot ārpakalpojumu sniedzēja darbības pārbaudes veikšanai tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā atrodas ārpakalpojumu sniedzējs.

(6) Komisija ir tiesīga informēt EAAPI un lūgt tās palīdzību, ja dalībvalsts uzraudzības iestāde noraida Komisijas lūgumu sadarboties, lai veiktu šā panta piektajā daļā minēto ārpakalpojumu sniedzēja pārbaudi, kā arī tad, ja pēc Komisijas izteiktā lūguma sadarboties dalībvalsts uzraudzības iestāde triju mēnešu laikā nav sākusi attiecīgi rīkoties.

(7) Komisija atļauj tās veiktajā ārpakalpojumu sniedzēja pārbaudē piedalīties EAAPI, ja pārbaudē piedalās tās dalībvalsts uzraudzības iestādes pārstāvji, kuras teritorijā atrodas ārpakalpojumu sniedzējs.

(8) Komisija pieprasa apdrošinātājam un pārapsedrošinātājam pārskatus par tā darbību, nosakot šo pārskatu formu, saturu, iesniegšanas kārtību un termiņus.

(9) Komisija ir tiesīga pieprasīt apdrošinātājam un pārapsedrošinātājam arī citu informāciju un dokumentus par tā darbību.

(10) Apdrošinātājs un pārapsedrošinātājs pieprasīto informāciju iesniedz Komisijas noteiktajos termiņos un nedrīkst iesniegšanu atteikt, aizbildinoties ar komercnoslēpumu.

42.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju, lai tā varētu novērtēt attiecīgās sabiedrības izveidotās pārvaldības sistēmas darbību, veikto komercdarbību, maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā izmantotos novērtēšanas principus, pakļautību riskiem un izveidoto risku pārvaldības sistēmu, pašu kapitāla struktūru, vajadzības un pārvaldību.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktās informācijas saturu un iesniegšanas termiņus nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(3) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība izveido atbilstošu pārvaldības sistēmu un risku pārvaldības sistēmu un izstrādā darbībai atbilstošu politiku un procedūru, lai nodrošinātu pilnīgas, salīdzināmas, konsekventas, ticamas, visaptverošas un apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai atbilstošas informācijas pieejamību un iesniegšanu saskaņā ar šā panta pirmajā daļā noteikto.

(4) Komisija ir tiesīga atbrīvot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības no vienas vai vairāku Komisijai iesniedzamo ES Regulas Nr. 2015/35 304. panta 1. punkta "d" apakšpunktā norādīto ceturkšņa kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšanas, piešķirot prioritāti mazākajām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām, ja vienlaikus tiek ievēroti šādi nosacījumi:

1) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības darbības veidus, to apjomu un apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;

2) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība šo informāciju iesniedz Komisijai vismaz reizi gadā;

3) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība neietilpst grupas sastāvā vai, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība ietilpst grupas sastāvā, tā var pierādīt, ka visu kvantitatīvo pārskatu veidlapu

(veidņu) aizpildīšana nav pamatota, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;

4) dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto tehnisko rezervju apmēra starp visām dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem vai nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto parakstīto prēmiju apmēra starp visām nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem.

(5) Komisija ir tiesīga atbrīvot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības no vienas vai vairāku Komisijai iesniedzamo ES Regulas Nr. 2015/35 304. panta 1. punkta "d" apakšpunktā norādīto gada kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšanas, piešķirot prioritāti mazākajām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, ja vienlaikus tiek ievēroti šādi nosacījumi:

1) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbības veidus, to apjomu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;

2) šīs informācijas sniegšana nav nepieciešama, lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības efektīvu uzraudzību;

3) atbrīvošana neietekmē Eiropas Savienības finanšu sistēmu stabilitāti;

4) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība spēj nodrošināt minētās informācijas sniegšanu pēc Komisijas pieprasījuma;

5) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neietilpst grupas sastāvā vai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ietilpst grupas sastāvā, tā var pierādīt, ka visu kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšana nav pamatota, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;

6) dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto tehnisko rezervju apmēra starp visām dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem vai nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto parakstīto prēmiju apmēra starp visām nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem.

(6) Pirms šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto atbrīvojumu piemērošanas Komisija novērtē, vai ir izpildīti visi šā panta ceturtais daļas 1. punktā un piektās daļas 1. punktā minētie nosacījumi, un ņem vērā vismaz šādu informāciju par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību:

1) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apmēru;

2) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas atlīdzību un citu no noslēgtajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem izrietošo labumu svārstīguma līmeni;

3) ieguldījumu tirgus risku;

4) riska koncentrācijas līmeni;

5) to dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas veidu kopējo skaitu, kuros izsniegtas apdrošināšanas licences;

6) aktīvu pārvaldības iespējamo ietekmi uz attiecīgās sabiedrības finanšu stabilitāti;

7) šā panta trešajā daļā minētās politikas un procedūras un citus pārvaldības sistēmas elementus;

8) pārvaldības sistēmas piemērotību;

9) izmantojamā pašu kapitāla apmēru maksātspējas kapitāla prasības un minimālās kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai;

10) to, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir kaptīva apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

43.pants. Komisija ir tiesīga pieprasīt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības piesaistītam neatkarīgam ekspertam — aktuāram, zvērinātam revidentam vai citam ekspertam — informāciju par attiecīgajai sabiedrībai sniegto eksperta viedokli vai tā veikto šīs sabiedrības pārbaudi.

44.pants. Komisija, veicot apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības uzraudzību, lai pārlicinātos par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai pakļautās sabiedrības darbības atbilstību šā likuma prasībām, izvērtē tās:

- 1) darbības stratēģiju;
- 2) organizatoriskos procesus;
- 3) iekšējās informācijas apmaiņas sistēmu;
- 4) darbībai būtisko risku, kuriem tā ir pakļauta vai kuriem var tikt pakļauta, novērtēšanas sistēmu;
- 5) spēju novērtēt riskus vidē, kurā tā darbojas;
- 6) pārvaldības sistēmas, tajā skaitā izveidotā risku un maksātspējas pašu novērtējuma, atbilstību šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajam;
- 7) tehnisko rezervju veidošanas atbilstību šā likuma XIII nodaļā noteiktajam;
- 8) kapitāla prasības atbilstību šā likuma XIV un XV nodaļā noteiktajam;
- 9) ieguldījumu darbības atbilstību šā likuma XVI nodaļā noteiktajam;
- 10) pašu kapitāla atbilstību šā likuma 116.panta prasībām;
- 11) pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa pastāvīgu atbilstību šā likuma 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.pantā noteiktajam, ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto Komisijas apstiprinātu pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli;
- 12) stresa testu veikšanai izmantojamo metožu un kārtības piemērotību;
- 13) spēju turpināt darbību atbilstoši likuma prasībām, iestājoties stresa testā izvērtētajam nelabvēlīgajam notikumam vai tirgus nosacījumu maiņai.

45.pants. Komisija nosaka minimālo laika intervālu šā likuma 44.pantā minēto elementu regulārai izvērtēšanai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā un grupas uzraudzībai pakļautajā sabiedrībā, kā arī šo sabiedrību darbības pārbaudu veikšanai.

46.pants. (1) Komisija, balstoties uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbības pārbaudē konstatētajiem faktiem, ir tiesīga noteikt attiecīgajai sabiedrībai papildu kapitāla prasību, ja ir konstatējusi vienu no šādiem apstākļiem:

- 1) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kas izmantoti maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā ar standarta formulu atbilstoši Komisijas normatīvo noteikumu prasībām, un tiek izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:
 - a) šā likuma 127.pantā noteiktā prasība apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmantot iekšējo modeli ir neatbilstoša riska profilam vai šādas prasības piemērošana ir bijusi neefektīva,
 - b) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība atbilstoši Komisijas prasībai veic pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izstrādi saskaņā ar šā likuma 127.pantā noteikto;
- 2) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem par

attiecīgās sabiedrības riska profilu, kas izmantoti maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā ar pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli atbilstoši šā likuma 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.panta prasībām, jo atsevišķi izmērāmie riski ir aptverti nepietiekamā apmērā un iekšējā modeļa pielāgošana, lai tas labāk atbilstu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas riska profilam, nav notikusi plānotajā termiņā;

3) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēma būtiski neatbilst šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajām prasībām un nenodrošina iespēju pienācīgi identificēt, izmērīt, kontrolēt un pārvaldīt riskus, kā arī ziņot par tiem riskiem, kuriem ir vai var tikt pakļauta attiecīgā sabiedrība, un citu šajā likumā paredzēto uzraudzības pasākumu piemērošana pati par sevi nenovērsīs konstatētos trūkumus plānotajā termiņā;

4) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība piemēro šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju vai 114.pantā noteikto svārstīguma korekciju un attiecīgās sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kas ir šo korekciju pamatā.

(2) Komisija šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajos gadījumos papildu kapitāla prasību nosaka tādā apmērā, lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbības atbilstību šā likuma 119.panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktajām prasībām.

(3) Komisija, pieņemot lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu šā panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajos gadījumos, izvērtē papildu kapitāla prasības samērīgumu ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbības pārbaudē konstatēto trūkumu radīto būtisko risku, kas kalpo par pamatu tam, lai tiktu pieņemts lēmums par papildu kapitāla prasības noteikšanu attiecīgajai sabiedrībai.

(4) Komisija, pieņemot lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu šā panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajos gadījumos, izvērtē papildu kapitāla prasības samērīgumu ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības būtisko risku, kas izriet no šā panta pirmās daļas 4.punktā noteiktās būtiskās atšķirības no pieņēmumiem.

(5) Ja ir konstatēti šā panta pirmās daļas 4.punktā noteiktie apstākļi, Komisija papildu kapitāla prasību nosaka atbilstoši būtiskiem riskiem, kas izriet no šajā punktā noteiktajām atšķirībām.

(6) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemts Komisijas lēmums par papildu kapitāla prasības noteikšanu, iesniedz Komisijai saskaņošanai pasākumu plānu. Plānā norāda konkrētus pasākumu izpildes termiņus Komisijas veiktajā attiecīgās sabiedrības darbības pārbaudē to konstatēto trūkumu novēršanai, kuri kalpoja par pamatu papildu kapitāla prasības noteikšanai.

(7) Komisija lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu pārskata 12 mēnešu laikā no attiecīgā lēmuma pieņemšanas dienas un turpmāk pārskata reizi gadā. Komisija atceļ lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu, kad apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ir novērsusi trūkumus, kas kalpoja par pamatu papildu kapitāla prasības noteikšanai.

(8) Maksātspējas kapitāla prasība apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, kurai Komisija ir noteikusi papildu kapitāla prasību, no dienas, kad saņemts lēmums par papildu kapitāla prasības noteikšanu, līdz šā lēmuma atcelšanas dienai ir aprēķināts lielums, ko iegūst, summējot attiecīgās sabiedrības aprēķināto maksātspējas kapitāla prasību ar Komisijas noteikto papildu kapitāla prasību.

(9) Papildu kapitāla prasību, kas noteikta šā panta pirmās daļas 3.punktā minētajos gadījumos, nedrīkst iekļaut maksātspējas kapitāla prasībā, kura izmantota šā likuma 103.panta otrajā daļā minētās riska rezerves aprēķināšanai.

(10) Nosacījumus papildu kapitāla prasības noteikšanai un papildu kapitāla prasības aprēķina metodoloģiju nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

47.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība var visus noslēgtos apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citam apdrošināšanas komersantam vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, kura ir tiesīga veikt apdrošināšanu dalībvalstī. Apdrošināšanas sabiedrība nedrīkst nodot apdrošināšanas līgumus nedalībvalsts apdrošinātājam vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, kura reģistrēta nedalībvalstī.

(2) Pārapirošināšanas sabiedrība var visus noslēgtos pārapirošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citam pārapirošināšanas vai apdrošināšanas komersantam vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, kura ir tiesīga veikt apdrošināšanu dalībvalstī. Pārapirošināšanas vai apdrošināšanas sabiedrība nedrīkst nodot pārapirošināšanas līgumus nedalībvalsts pārapirošinātājam.

(3) Atļauju visu noslēgto līgumu vai daļas no tiem nodošanai izsniedz Komisija. Lēmumu par atļaujas izsniegšanu

vai par atteikumu to izsniegt Komisija pieņem 30 dienu laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu un informācijas saņemšanas.

(4) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kura pārņem līgumus, iesniedz Komisijai informāciju, kas apliecina šajā likumā noteikto prasību izpildi pēc līgumu pārņemšanas.

(5) Ja visi noslēgtie līgumi vai daļa no tiem nodota apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei Latvijas Republikā, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu par atļaujas izsniegšanu, ja ir pārliecinājusies, ka pēc līgumu pārņemšanas tiks izpildītas šajā likumā noteiktās prasības.

(6) Ja visi noslēgtie līgumi vai daļa no tiem tiek nodota dalībvalsts apdrošinātājam vai pārapdrošinātājam, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu par atļaujas izsniegšanu pēc tam, kad saņemts attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecinājums, kurā norādīts, ka pēc līgumu pārņemšanas dalībvalsts apdrošinātāja vai pārapdrošinātāja rīcībā būs izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā.

(7) Ja visi noslēgtie līgumi vai daļa no tiem tiek nodota nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, kurai citā dalībvalstī ir tiesības veikt apdrošināšanu, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu par atļaujas izsniegšanu pēc tam, kad saņemts attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecinājums, kurā norādīts, ka dalībvalsts likumi atļauj pārņemt līgumus un pēc līgumu pārņemšanas nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā būs izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā, un ja attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde piekrīt šādam darījumam.

(8) Ja apdrošināšanas sabiedrība nodod citā dalībvalstī atvērtajamai filiālei noslēgtos līgumus vai daļu no tiem, Komisija konsultējas ar filiāles dalībvalsts uzraudzības iestādi. Lēmumu par atļaujas izsniegšanu līgumu nodošanai Komisija ir tiesīga pieņemt pēc tam, kad saņemta dalībvalsts uzraudzības iestādes piekrišana. Ja triju mēnešu laikā no pieprasījuma izsūtīšanas dienas dalībvalsts uzraudzības iestādes atbilde nav saņemta, tiek uzskatīts, ka tā ir piekritusi līgumu nodošanai.

(9) Ja ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti atrodas citās dalībvalstīs, Komisija nekavējoties informē par to šo dalībvalstu uzraudzības iestādes. Lēmumu par atļaujas izsniegšanu līgumu nodošanai Komisija ir tiesīga pieņemt pēc tam, kad saņemta šo dalībvalstu apdrošinātāju uzraudzības iestāžu piekrišana. Ja triju mēnešu laikā no pieprasījuma izsūtīšanas dienas dalībvalstu apdrošinātāju uzraudzības iestāžu atbildes nav saņemtas, tiek uzskatīts, ka tās ir piekritušas līgumu nodošanai.

(10) Ja ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti atrodas Latvijas Republikā, Komisija triju mēnešu laikā pēc attiecīgā pieprasījuma saņemšanas no dalībvalsts uzraudzības iestādes informē to, vai tā piekrīt līgumu nodošanai.

(11) Komisija nosaka kārtību, kādā tā izsniedz atļauju apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai nodot visus noslēgtos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem.

48.pants. (1) Apdrošināšanas līgumus citam apdrošināšanas komersantam nodod kopā ar tiem atbilstošajiem tehnisko rezervju segumam izmantotajiem aktīviem.

(2) Ja apdrošināšanas līgumi tiek nodoti bez tiem atbilstošajiem tehnisko rezervju segumam izmantotajiem aktīviem, apdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kas pārņem šos līgumus, iesniedz Komisijai tehnisko rezervju seguma atjaunošanas plānu.

49.pants. (1) Pārapdrošināšanas līgumus citam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas komersantam nodod kopā ar tiem atbilstošajiem tehnisko rezervju segumam izmantotajiem aktīviem.

(2) Ja pārapdrošināšanas līgumi tiek nodoti bez tiem atbilstošajiem tehnisko rezervju segumam izmantotajiem aktīviem, apdrošināšanas sabiedrība, nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pārņem šos līgumus, iesniedz Komisijai tehnisko rezervju seguma atjaunošanas plānu.

50.pants. (1) Ja ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti atrodas Latvijas Republikā, tad, lai informētu apdrošinājuma ņēmējus, apdrošinātos un citas personas, kurām ir tiesības un pienākumi atbilstoši noslēgtajiem un nodotajiem apdrošināšanas līgumiem, apdrošināšanas komersants un nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kurai citā dalībvalstī ir tiesības veikt apdrošināšanu, pēc tam, kad saņemta atļauja nodot apdrošināšanas līgumus, nekavējoties iesniedz Komisijai sludinājumu publicēšanai tās mājaslapā internetā. Sludinājumā norāda nododamos apdrošināšanas līgumus, personu, kura pieņēmusi šos apdrošināšanas līgumus (arī tās juridisko adresi), un apdrošināšanas līgumu nodošanas datumu.

(2) Ja ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti atrodas dalībvalstī, sludinājumu publicē, ievērojot kārtību, kāda noteikta attiecīgās dalībvalsts normatīvajos aktos.

51.pants. (1) Apdrošināšanas līgumu nodošana no šā darījuma spēkā stāšanās dienas ir saistoša apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošinātajiem un citām personām, kurām ir tiesības un pienākumi atbilstoši noslēgtajiem un nodotajiem apdrošināšanas līgumiem. Pēc apdrošināšanas līgumu pārņemšanas paliek spēkā visas no šiem līgumiem izrietošās pušu tiesības un pienākumi.

(2) Pārapirošināšanas līguma nodošana no šā darījuma spēkā stāšanās dienas ir saistoša pārapirošinājuma ņēmējiem un citām personām, kurām ir tiesības un pienākumi atbilstoši noslēgtajiem un nodotajiem pārapirošināšanas līgumiem. Pēc pārapirošināšanas līgumu pārņemšanas paliek spēkā visas no šiem līgumiem izrietošās pušu tiesības un pienākumi.

(3) Komerclikuma 20.panta pirmās daļas un 351.panta noteikumi par solidāru atbildību neattiecas uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumu nodošanu, kā arī ar apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem noslēgto līgumu nodošanu un saistībām, kas izriet no apdrošināšanas vai pārapirošināšanas starpnieku profesionālās darbības, ja šie līgumi vai saistības tiek nodotas vienlaikus ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumiem. Ja sadalīšanas procesā tiek nodota tikai daļa no sadalāmās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības mantas, iegūstošā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība neatbild par tām sadalāmās attiecīgās sabiedrības saistībām, kas izriet no tiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumiem un ar apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem noslēgtajiem līgumiem, kuri reorganizācijas procesā netiek nodoti iegūstošajai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai.

(4) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumu un ar to saistīto blakustiesību, kā arī ar apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem noslēgto līgumu nodošanai nav nepieciešams saņemt šo līgumu otras slēdzējpusēs un citu personu piekrišanu.

(5) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumu nodošanas gadījumā ar šo līgumu saistīto ziņu sniegšana līgumu pārņemējam nav uzskatāma par likumā noteikto prasību neievērošanu.

52.pants. Lai novērstu apdrošināšanas sabiedrības maksātnespēju un aizsargātu apdrošinājuma ņēmēju intereses, Komisija var likt apdrošināšanas sabiedrībai visus noslēgtos apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citam apdrošināšanas komersantam, kurš ir piekritis pieņemt šos līgumus.

B sadaļa

Apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbības nosacījumi

VII nodaļa

Pārvaldības sistēmas vispārīgie noteikumi

53.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība nodrošina tās darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai piemērotas visaptverošas un efektīvas pārvaldības sistēmas izveidi un darbību atbilstoši šīs un VIII nodaļas prasībām. Pārvaldības sistēma ietver un nodrošina vismaz šādus pamatelementus:

- 1) pārskatāmu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības organizatorisko struktūru ar skaidri noteiktu pienākumu, pilnvaru un atbildības sadalījumu;
- 2) efektīvu iekšējās informācijas apmaiņas sistēmu;
- 3) regulāru izveidotās pārvaldības sistēmas darbības pārraudzību.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izstrādā un apstiprina vismaz šādas politikas un procedūras:

- 1) risku pārvaldības politiku un procedūru;
- 2) iekšējās kontroles politiku un procedūru;
- 3) iekšējā audita politiku un procedūru;

4) ārpakalpojumu saņemšanas politiku un procedūru, ja attiecīgā sabiedrība izmanto ārpakalpojumu sniedzēju pakalpojumus.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde ir atbildīga par šā panta otrajā daļā noteikto politiku un procedūru ieviešanu un ievērošanu.

(4) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība šā panta otrajā daļā noteiktās politikas un procedūras rakstveidā iesniedz Komisijai 10 dienu laikā pēc to apstiprināšanas, kā arī informē Komisiju par visām izmaiņām tajās.

(5) Vismaz reizi gadā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izvērtē šā panta otrajā daļā noteikto politiku un procedūru ievērošanu un to atbilstību attiecīgās sabiedrības darbībai. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pienākums ir nekavējoties pilnveidot attiecīgo politiku vai procedūru, ja ir notikušas būtiskas izmaiņas šīs sabiedrības darbībā.

(6) Komisija nosaka minimālās prasības attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēmas izveidi un darbību.

(7) Prasības šajā pantā minēto sistēmu elementiem nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

54.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, izmantojot tās darbībai atbilstošas sistēmas, resursus un procedūras, savlaicīgi veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu savas darbības nepārtrauktību un veikto darījumu regularitāti.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izstrādā un apstiprina plānu neparedzētu situāciju novēršanai. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde ir atbildīga par minētā plāna regulāru pārskatīšanu un tā precizēšanu atbilstoši izmaiņām attiecīgās sabiedrības darbībā un ārējā vidē.

55.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vismaz reizi gadā veic stresa testu, kurā izvērtē un dokumentē iespējamās attīstības scenārijus. Stresa testā izmanto jutīguma un scenāriju analīzi. Jutīguma testu veic, lai noteiktu atsevišķa riska faktora izraisītu nelabvēlīgu izmaiņu ietekmi, savukārt scenāriju analīzi veic, lai noteiktu vairāku riska faktoru izraisītu vienlaicīgu nelabvēlīgu izmaiņu ietekmi, novērtējot ārkārtēju, bet, iespējams, nelabvēlīgu notikumu vai tirgus nosacījumu izmaiņu cēloni. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde, ņemot vērā būtiskos riskus un tiem atbilstošos riska faktoros, izstrādā un apstiprina stresa testa veikšanas kārtību un ir atbildīga par šīs kārtības ievērošanu.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde apstiprina stresa testa rezultātus un pieņem lēmumu par veicamajām darbībām stresa testā minēto notikumu vai tirgus nosacījumu izmaiņu iestāšanās gadījumā. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība stresa testa rezultātus un lēmumu par veicamajām darbībām iesniedz Komisijai 10 dienu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas.

(3) *(Izslēgta ar 21.07.2017. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

56.pants. Komisija ir tiesīga pārbaudīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēmu un novērtēt šīs sabiedrības konstatētos riskus, kas var skart tās finanšu stabilitāti.

57.pants. Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai pārvaldības sistēma tiek uzlabota un nostiprināta, nodrošinot tās atbilstību šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajam.

58.pants. (1) Par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valdes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības, var būt persona, kura atbilst šādām prasībām:

1) tā ir pietiekami kompetenta jomā, par kuru ir atbildīga, un spēj nodrošināt, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldība tiek veikta tā, lai šī sabiedrība būtu spējīga pastāvīgi, profesionāli, kvalitatīvi un atbilstoši normatīvo aktu prasībām veikt apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu;

2) tai ir nepieciešamā izglītība un ne mazāk kā triju gadu darba pieredze attiecīgajā jomā;

3) tai ir nevainojama reputācija;

4) tai nav atņemtas un nav bijušas atņemtas tiesības veikt komercdarbību.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajai personai ir nevainojama reputācija, ja tā neatbilst šā likuma 59.panta pirmajai daļai un nav konstatēti tādi apstākļi, kas nav savienojami ar šā panta pirmajā daļā minēto amata pienākumu veikšanu.

(3) Pirms šā panta pirmajā daļā minētās personas sāk pildīt amata pienākumus, apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle par to informē Komisiju.

(4) Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja pienākums ir pašam vai pēc Komisijas ierosinājuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minēto personu, ja tiek konstatēts, ka:

1) tā neatbilst amatam;

2) tās rīcība ir kaitējusi apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles finansiālajai stabilitātei vai radījusi situāciju, kas var apdraudēt apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles finansiālo stabilitāti vai apdrošinājuma ņēmēju intereses;

3) tā neievēro apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles izstrādāto politiku un procedūras;

4) tā neatbilst šā panta pirmās daļas prasībām vai uz to ir attiecināmi 59.panta nosacījumi.

(5) Ja Komisijas pieņemtais lēmums par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

59.pants. (1) Par apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības valdes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbildības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības, nevar būt persona:

1) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

2) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kaut arī atbrīvota no soda izciešanas sakarā ar noilgumu, apžēlošanu vai amnestiju;

3) pret kuru ierosinātais kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir izbeigts sakarā ar noilgumu vai amnestiju;

4) kura saukta pie kriminālatbildības par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, bet kriminālprocess pret to izbeigts uz nereabilitējoša pamata.

(2) Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja pienākums ir pašam vai pēc Komisijas ierosinājuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja uz tām var attiecināt šā panta pirmās daļas nosacījumus.

(3) Ja Komisijas pieņemtais lēmums par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

60.pants. Komisijai iesniedzamie dokumenti, kas apliecina šā likuma 59.panta pirmās daļas nosacījumu izpildi, nedrīkst būt vecāki par trim mēnešiem.

61.pants. (1) Par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības padomes locekli, arī padomes priekšsēdētāju, ir tiesīga būt persona, kura atbilst šā likuma 58.panta pirmajā daļā noteiktajam. Par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības padomes priekšsēdētāju un padomes locekli nav tiesīga būt persona, uz kuru attiecināmi šā likuma 59.panta pirmās daļas nosacījumi.

(2) Akcionāru, biedru vai dalībnieku sapulces pienākums ir pašai vai pēc Komisijas ierosinājuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minēto personu, ja tiek konstatēts, ka tā neatbilst amatam, tās rīcība ir kaitējusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības finansiālajai stabilitātei vai radījusi situāciju, kas var apdraudēt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti, un ja tā neatbilst šā panta pirmajā daļā noteiktajam.

(3) Ja Komisijas pieņemtais lēmums par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

62.pants. (1) Lai pārliecinātos par šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā noteikto personu atbilstību šā likuma prasībām, Komisija ir tiesīga uzaicināt uz pārrunām šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minētās personas.

(2) Komisija 30 dienu laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas ir tiesīga neatļaut šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minētajai personai sākt uzticēto pienākumu pildīšanu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālē, ja tā neatbilst šā likuma prasībām vai ja Komisija nevar pārliecināties par tās atbilstību šā likuma prasībām.

(3) Šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minētās amatpersonas var sākt pildīt savus pienākumus pēc Komisijas atļaujas saņemšanas.

(4) Ja šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minētā amatpersona netiek ievēlēta (iecelta) amatā vai beidz pildīt amata pienākumus, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība rakstveidā, norādot iemeslus, paziņo to Komisijai. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība šajā daļā minēto informāciju sniedz 10 darbdienu laikā pēc attiecīgā lēmuma pieņemšanas.

(5) Komisija nosaka iesniedzamos dokumentus un kārtību, kādā tā izvērtē šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minēto personu atbilstību šā likuma prasībām.

63.pants. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, norādot iemeslus, informē Komisiju, ja kāda no šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā minētajām personām tiek atcelta no amata, jo tā vairs neatbilst šā likuma 58.panta pirmajā daļā un 61.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām.

64.pants. (1) Lai nodrošinātu visu ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbību saistīto atsevišķo risku un savstarpēji saistīto risku, kuriem šī sabiedrība ir pakļauta vai var tikt pakļauta, savlaicīgu identificēšanu, mērīšanu, monitoringu, pārvaldību un ziņošanu par tiem, attiecīgā sabiedrība nodrošina efektīvas risku pārvaldības sistēmas izveidi un darbību, ietverot to organizatoriskajā struktūrā un lēmumu pieņemšanas procesos. Lai nodrošinātu risku pārvaldības procesa nepārtrauktību, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība atbilstoši veiktajai darbībai izstrādā un apstiprina risku pārvaldības stratēģiju, risku pārvaldības metodes un iekšējās informācijas apmaiņas procedūru.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības valde nodrošina, ka risku pārvaldības sistēma aptver visus riskus, kas iekļaujami maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā atbilstoši šā likuma 119.panta piektajā un sestajā daļā noteiktajām prasībām, kā arī tos darbībai būtiskos riskus, kuri nav iekļauti vai netiek pilnā apmērā iekļauti maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā.

(3) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izveidotā risku pārvaldības sistēma un atbilstoši šā likuma 53.pantā noteiktajam izstrādātā un apstiprinātā risku pārvaldības politika aptver vismaz šādus darbības virzienus:

1) apdrošināšanas un pārapirošināšanas risku parakstīšanu un tehnisko rezervju izveidošanu;

2) aktīvu un saistību pārvaldību;

3) ieguldījumu darbību, tajā skaitā darījumus ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem un tiem pielīdzināmus darījumus;

- 4) likviditātes un koncentrācijas riska pārvaldību;
- 5) operacionālā riska pārvaldību;
- 6) cedēto pārapirošināšanu un retrocesiju, kā arī citas riska mazināšanas metodes.

(4) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība piemēro šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju vai 114.pantā noteikto svārstīguma korekciju, tā izstrādā likviditātes plānu, kurā norāda ienākošo un izejošo naudas plūsmu prognozi aktīviem un saistībām, uz kurām attiecas šīs korekcijas.

(5) Veicot aktīvu un saistību pārvaldību, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība regulāri novērtē:

1) tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret pieņēmumiem, kas ir šā likuma 111.pantā noteiktās attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolācijas pamatā;

2) ja tiek piemērota šā likuma 112.pantā noteiktā atbilstības korekcija:

a) tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret pieņēmumiem, kas ir atbilstības korekcijas aprēķināšanas pamatā, arī šā likuma 113.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktās pamata likmju starpības aprēķināšanu, kā arī aktīvu piespiedu pārdošanas iespējamo ietekmi uz izmantojamo pašu kapitālu,

b) tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret izmaiņām piešķirtā aktīvu portfeļa struktūrā,

c) atbilstības korekcijas samazinājuma līdz nullei ietekmi;

3) ja tiek piemērota šā likuma 114.pantā noteiktā svārstīguma korekcija:

a) tehnisko rezervju un izmantojamā pašu kapitāla jutīgumu pret pieņēmumiem, kas ir svārstīguma korekcijas aprēķināšanas pamatā, un aktīvu piespiedu pārdošanas iespējamo ietekmi uz atbilstošajiem pašu līdzekļiem,

b) svārstīguma korekcijas samazinājuma līdz nullei ietekmi.

(6) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība šā panta piektajā daļā noteiktos novērtējumus veic reizi gadā un to rezultātus iesniedz Komisijai kā daļu no pārskata kopā ar šā likuma 42.pantā noteikto informāciju. Ja atbilstības korekcijas vai svārstīguma korekcijas samazinājuma līdz nullei rezultātā netiek nodrošināta maksātspējas kapitāla prasības izpilde atbilstoši šā likuma prasībām, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība papildus iesniedz Komisijai pasākumu plānu izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasībai vai šīs sabiedrības riska profila samazināšanai, lai atjaunotu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

(7) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība piemēro šā likuma 114.pantā noteikto svārstīguma korekciju, šā likuma 53.panta otrajā daļā noteiktajā risku pārvaldības politikā tā ietver procedūru par svārstīguma korekcijas piemērošanas kritērijiem.

(8) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ieguldījumu riska pārvaldības procesā nodrošina nepārtrauktu visu ieguldījumu atbilstību šā likuma XVI nodaļā noteiktajam.

(9) Risku pārvaldības sistēmas izveidei un nepārtraukta risku pārvaldības procesa nodrošināšanai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izveido risku pārvaldības funkciju.

(10) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības, kas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli, ko apstiprinājusi Komisija atbilstoši šā likuma 121. un 122.pantam, par risku pārvaldības funkciju atbildīgā persona papildus veic šādus pienākumus:

1) izveido un ievieš iekšējo modeli;

2) pārbauda iekšējo modeli un novērtē tā atbilstību;

3) dokumentē informāciju par iekšējo modeli un par visām veiktajām izmaiņām tajā;

4) analizē iekšējā modeļa spēju izpildīt tam paredzētās funkcijas un sagatavo ziņojumus par veikto analīzi;

5) informē valdi par iekšējā modeļa spēju izpildīt tam paredzētās funkcijas, sniedz priekšlikumus par nepieciešamajiem iekšējā modeļa uzlabojumiem un sagatavo ziņojumus valdei par veiktajiem pasākumiem konstatēto trūkumu novēršanai.

(11) Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrība tehnisko rezervju un maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto ārējo kredītreitinga novērtējumu, tad, lai nepieļautu pārmērīgu paļaušanos uz ārējām kredītu novērtēšanas institūcijām, šī sabiedrība sava riska pārvaldības procesa ietvaros, ja iespējams, papildus novērtē šā ārējā kredītreitinga novērtējuma izmantošanas piemērotību.

(11¹) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas slēdz ierobežotas pārapdrošināšanas līgumus vai veic ierobežotas pārapdrošināšanas darījumus, nodrošina no šiem līgumiem vai darījumiem izrietošo risku identificēšanu, mērīšanu, monitoringu, pārvaldību, kontroli un ziņošanu par tiem.

(12) Prasības šajā pantā minēto sistēmu elementiem un risku pārvaldības funkcijai nosaka ES Regula Nr. 2015/35. *(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)*

65.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība risku pārvaldības sistēmas ietvaros vismaz reizi gadā un nekavējoties pēc jebkurām būtiskām pārmaiņām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības riska profilā veic to risku, kuriem šī sabiedrība ir pakļauta vai var tikt pakļauta, un maksātspējas pašu novērtējumu.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, veicot risku un maksātspējas pašu novērtējumu, nodrošina šādu nosacījumu izpildi:

1) vispārējās maksātspējas vajadzības novērtē, ņemot vērā attiecīgās sabiedrības riska profilu, apstiprinātos pieļaujamos riska limitus un darbības stratēģiju. Maksātspējas novērtējumam izmanto metodes, kas ļauj novērtēt to risku, kuriem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir pakļauta vai var tikt pakļauta, iespējamo ietekmi īstermiņā un ilgtermiņā un nodrošina visu izmantoto metožu dokumentēšanu;

2) nodrošina, lai pastāvīgi tiek kontrolēta kapitāla prasību izpildes atbilstība šā likuma XIV un XV nodaļā noteiktajam un tehnisko rezervju veidošanas atbilstība šā likuma XIII nodaļā noteiktajam;

3) novērtē, cik būtiski attiecīgās sabiedrības riska profils atšķiras no šā likuma 119.panta trešajā un ceturtajā daļā noteiktajiem pieņēmumiem, kas izmantoti maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, ja šī sabiedrība aprēķinam izmanto standarta formulu vai ja aprēķinam tiek izmantots attiecīgās sabiedrības pilnīgs vai daļējs iekšējais modelis atbilstoši šā likuma 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.pantā noteiktajam. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai izmanto iekšējo modeli, tad, veicot novērtējumu, tiek nodrošināta atkārtota kalibrēšana, lai izmērītu un kalibrētu maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā iekļautos riskus.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina, ka risku un maksātspējas pašu novērtējums ir attiecīgās sabiedrības apstiprinātās darbības stratēģijas sastāvdaļa un ka risku un maksātspējas pašu novērtējuma rezultāti pastāvīgi tiek ņemti vērā stratēģisko lēmumu pieņemšanas procesā.

(4) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nedrīkst izmantot maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai risku un maksātspējas pašu novērtējumu. Maksātspējas kapitāla prasību var koriģēt tikai atbilstoši šā likuma 46., 207., 208., 209., 210. un 214.pantā noteiktajam.

(5) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība piemēro šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju vai 114.pantā noteikto svārstīguma korekciju, tā novērtē šā panta otrās daļas 2.punktā noteikto kapitāla prasību izpildes atbilstību divos veidos — ņemot un neņemot vērā šīs korekcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

66.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina efektīvas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un darbību, kas aptver vismaz administratīvos un grāmatvedības procesus un iekšējās kontroles procedūras, nodrošinot atbilstošu iekšējās informācijas apmaiņu visos šīs sabiedrības līmeņos.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina, ka iekšējās kontroles sistēma ietver darbības atbilstības funkciju. Par darbības atbilstības funkciju atbildīgā persona veic šādus pienākumus:

1) novērtē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbības atbilstību šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, kas ir šai sabiedrībai saistošas, un sagatavo valdei ziņojumu par

konstatētajām neatbilstībām;

2) novērtē tiesiskajā vidē sagaidāmo izmaiņu iespējamo ietekmi uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbību, kā arī identificē un novērtē atbilstības risku;

3) par katru šā panta otrās daļas 1. un 2.punktā veikto novērtējumu sagatavo rakstveida ziņojumu attiecīgās sabiedrības valdei.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde izskata par darbības atbilstības funkciju atbildīgās personas sagatavoto ziņojumu, attiecībā uz katru konstatēto trūkumu un sniegto ieteikumu pieņem lēmumu par veicamajiem pasākumiem un nodrošina pieņemto lēmumu izpildi.

(4) Prasības šajā pantā minēto sistēmu elementiem un darbības atbilstības funkcijai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

67.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina efektīvu iekšējā audita funkcijas darbību.

(2) Par iekšējā audita funkciju atbildīgā persona:

1) vismaz reizi gadā novērtē iekšējās kontroles sistēmas un citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēmas elementu atbilstību šīs sabiedrības darbībai;

2) vismaz reizi gadā novērtē iekšējās kontroles sistēmas un citu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēmas elementu darbības efektivitāti;

3) vismaz reizi gadā sagatavo rakstveida ziņojumu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības padomei un valdei par pārbaudes laikā konstatētajiem trūkumiem iekšējās kontroles sistēmā un citos šīs sabiedrības pārvaldības sistēmas elementos un sniedz ieteikumus to uzlabošanai.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde izskata par iekšējā audita funkciju atbildīgās personas sagatavoto ziņojumu, attiecībā uz katru konstatēto trūkumu un sniegto ieteikumu pieņem lēmumu par veicamajiem pasākumiem un nodrošina pieņemto lēmumu izpildi.

(4) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina, ka par iekšējā audita funkciju atbildīgās personas darbība ir objektīva un neatkarīga no šīs sabiedrības darbības funkcijām.

(5) Prasības šajā pantā minētajai iekšējā audita funkcijai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

68.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nodrošina efektīvas aktuārās funkcijas darbību.

(2) Par aktuāro funkciju atbildīgā persona:

1) koordinē tehnisko rezervju aprēķināšanu;

2) nodrošina tehnisko rezervju aprēķināšanai izmantoto metodoloģiju, modeļu un pieņēmumu piemērotību;

3) novērtē tehnisko rezervju aprēķināšanai izmantoto datu pietiekamību un kvalitāti;

4) salīdzina tehniskās rezerves vislabāko aplēsi ar pieredzi;

5) informē valdi par tehnisko rezervju aprēķinu ticamību un atbilstību;

6) pārrauga tehnisko rezervju aprēķinu šā likuma 109.pantā noteiktajā gadījumā;

7) izsaka viedokli par kopējo risku parakstīšanas politiku;

8) izsaka viedokli par cedētās pārapdrošināšanas un retrocesijas izkārtojuma atbilstību;

9) saskaņā ar šā likuma 64.panta prasībām piedalās efektīvas risku pārvaldības sistēmas izveidē, lai nodrošinātu risku modelēšanu kapitāla prasību aprēķināšanai atbilstoši šā likuma XIV un XV nodaļā noteiktajam

vai pārastrošināšanas sabiedrības risku un maksātspējas pašu novērtējumu atbilstoši šā likuma 65.pantam.

(3) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība nodrošina, ka šā panta otrajā daļā minētos pienākumus izpilda personas ar aktuārmatemātikas un finanšu matemātikas zināšanām un pieredzi, kas atbilst attiecīgās sabiedrības darbības veidiem, to apjomam un apdrošināšanas darbībai raksturīgo risku sarežģītībai, un tas ir uzskatāmi pierādāms, šīm personām izmantojot piemērotus profesionālos un citus standartus.

(4) Prasības šajā pantā minētajai aktuārajai funkcijai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

69.pants. (1) Par apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības izpildinstitūcijas locekli var būt persona, kura atbilst šādām prasībām:

1) tā ir pietiekami kompetenta jomā, par kuru ir atbildīga;

2) tai ir ne mazāk kā triju gadu darba pieredze attiecīgajā jomā;

3) tai ir nevainojama reputācija;

4) tai nav atņemtas un nav bijušas atņemtas tiesības veikt komercdarbību;

5) tā nav sodīta par tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem vai ir rehabilitēta, vai tai ir noņemta vai dzēsta sodāmība, vai tā nav saukta pie kriminālatbildības.

(2) Pirms šā panta pirmajā daļā minētā persona sāk pildīt amata pienākumus, apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība par to informē Komisiju. Komisija ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad saņemta šajā daļā minētā informācija, izvērtē personas atbilstību šā panta pirmās daļas prasībām. Komisija šajā daļā minētajā termiņā pieņem lēmumu aizliegt personai ieņemt šā panta pirmajā daļā noteikto amatu, ja tā neatbilst šā panta pirmās daļas prasībām, un nekavējoties par to paziņo attiecīgajai personai un apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrībai.

(3) Komisija var ierosināt, lai no amata nekavējoties tiek atsaukts apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības izpildinstitūcijas loceklis, ja tas neatbilst šā panta pirmās daļas prasībām vai neievēro apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrības izstrādāto politiku vai procedūru.

70.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība nodrošina visu noslēgto apdrošināšanas un pārastrošināšanas līgumu reģistrāciju. Reģistru kārtā elektroniski, tajā iekļauj minēto līgumu un to grozījumu tekstu, un reģistra programmnodrošinājums dod iespēju izsekot visiem ierakstiem un grozījumiem, kas ierakstos izdarīti iepriekš.

(2) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība nodrošina visu noslēgto ieguldījumu līgumu, cedētās pārastrošināšanas līgumu un retrocesijas līgumu, kā arī ar apdrošināšanas un pārastrošināšanas starpniekiem noslēgto līgumu reģistrāciju. Reģistru kārtā elektroniski, tajā iekļauj minēto līgumu un to grozījumu tekstu, bet reģistra programmnodrošinājums dod iespēju izsekot visiem ierakstiem un grozījumiem, kas ierakstos izdarīti iepriekš.

(3) Ja riskus nodod cedētajā pārastrošināšanā un retrocesijā, izmantojot pārastrošināšanas starpnieka pakalpojumus, apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrības rīcībā ir dokumenti, kuri atklāj cedētās pārastrošināšanas un retrocesijas izkārtojumu un pārastrošināšanas starpniekam samaksātās komisijas atlīdzības apmēru.

71.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība izstrādā un apstiprina sūdzību pārvaldības kārtību, nodrošinot sūdzībā norādīto faktu pārbaudi, iespējamo interešu konfliktu konstatēšanu un novēršanu, un ir atbildīga par šīs kārtības ievērošanu. Rakstveida informācija par sūdzību izskatīšanas procesu ir brīvi pieejama apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanas vietās un apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrības mājaslapā internetā, ja tāda ir izveidota.

(2) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība regulāri izskata saņemtās sūdzības, analizē tās, izvērtē to iemeslus un cēloņus, kā arī veic pasākumus konstatēto cēloņu novēršanai.

(3) Apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība nodrošina saņemto sūdzību un sniegto atbilžu elektronisku reģistrāciju.

(4) Komisija nosaka saņemto sūdzību izskatīšanas un reģistrācijas kārtību, kā arī kārtību, kādā sagatavojami pārskati par sūdzībām.

VIII nodaļa Ārpakalpojumi

72.pants. Ārpakalpojumu saņemšana neatbrīvo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību no atbildības par likumā vai līgumā noteikto saistību izpildi.

73.pants. (1) Ārpakalpojumus, kuri nepieciešami apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbības nodrošināšanai, attiecīgā sabiedrība var deleģēt vienam vai vairākiem ārpakalpojumu sniedzējiem. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ārpakalpojumu sniedzējiem nedrīkst deleģēt:

- 1) pārvaldes institūciju pienākumus;
- 2) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība uzņēmusies pienākumu atbildēt kreditoram par trešās personas parādu;
- 3) visus tos pakalpojumus, kuri nodrošina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas licencē atļauto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas veikšanu.

(2) Komisija nosaka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības būtiskas funkcijas vai darbības, par kurām saskaņā ar šajā pantā noteikto kārtību pirms to deleģēšanas ārpakalpojumu sniedzējam attiecīgā sabiedrība informē Komisiju.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iekšējā audita funkciju drīkst deleģēt vienīgi zvērinātam revidentam vai zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, kas vienlaikus neveic attiecīgās sabiedrības gada pārskata un konsolidētā gada pārskata pārbaudi, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrībai — dalībvalsts apdrošinātājam.

(4) Vismaz 30 dienas pirms būtisku funkciju vai darbību deleģēšanas ārpakalpojumu sniedzējam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai motivētu rakstveida iesniegumu, pievienojot tam dokumentu par ārpakalpojumu saņemšanas politiku un ārpakalpojumu kvalitātes uzraudzības procedūru, ja tāds jau iepriekš nav iesniegts Komisijai, un ārpakalpojuma līguma projektu. Ja ārpakalpojumu saņemšanas politikā, ārpakalpojumu kvalitātes uzraudzības procedūrā vai ārpakalpojuma līgumā tiek izdarīti grozījumi attiecībā uz ārpakalpojuma aprakstu, apjomu vai ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktajām ārpakalpojuma līgumā iekļaujamām kvalitātes prasībām un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un ārpakalpojumu sniedzēja tiesībām un pienākumiem, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība attiecīgus grozījumus iesniedz Komisijai pirms to apstiprināšanas.

(5) Ārpakalpojumu sniedzējs sāk sniegt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ārpakalpojumu, ja attiecīgā sabiedrība 30 dienu laikā no visu šā panta ceturtajā daļā minēto dokumentu iesniegšanas dienas nav saņēmusi Komisijas aizliegumu saņemt ārpakalpojumu.

(6) Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība novērs trūkumus, kas radušies, saņemot ārpakalpojumu, un noteikt termiņu šo trūkumu novēršanai. Ja šajā termiņā trūkumi netiek novērsti, Komisija pieprasa, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izbeidz ārpakalpojuma līgumu, un nosaka tā izbeigšanas termiņu, kas nedrīkst būt ilgāks par trim mēnešiem.

(7) Ārpakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs ārpakalpojuma sniegšanu deleģēt tālāk citai personai tikai ar attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības rakstveida piekrišanu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pirms ārpakalpojuma tālākas deleģēšanas rakstveidā informē Komisiju un iesniedz tai šā panta ceturtajā daļā minētos dokumentus. Uz ārpakalpojuma sniegšanas tālāku deleģēšanu un ārpakalpojuma galīgo sniedzēju attiecināmi šā likuma noteikumi.

(8) Ja Komisijas pieņemtais lēmums par aizliegumu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai saņemt ārpakalpojumu no ārpakalpojumu sniedzēja, par pieprasījumu tai novērst trūkumus, kas radušies, saņemot ārpakalpojumu, vai par pieprasījumu nekavējoties pārtraukt ārpakalpojuma līgumu tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptrūpina tā darbību.

74.pants. (1) Komisija aizliedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai deleģēt būtisku funkciju vai

darbību ārpakalpojumu sniedzējam, ja:

- 1) nav ievērotas šajā likumā noteiktās prasības;
- 2) ārpakalpojuma saņemšana var aizskart apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināto likumiskās intereses;
- 3) ārpakalpojuma saņemšana var radīt ierobežojumus apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pārvaldes institūcijām veikt tām normatīvajos aktos, statūtos vai citos iekšējos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus;
- 4) ārpakalpojuma saņemšana liegs Komisijai veikt funkcijas, kas tai noteiktas likumā, vai ierobežos Komisijas iespējas veikt šīs funkcijas;
- 5) ārpakalpojuma līgums neatbilst likumam un nesniedz skaidru un patiesu priekšstatu par apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības un ārpakalpojumu sniedzēja paredzamo sadarbību un ārpakalpojuma apjoma un kvalitātes prasībām;
- 6) ārpakalpojuma saņemšana būtiski pasliktinās apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēmas kvalitāti;
- 7) ārpakalpojuma saņemšana būtiski palielinās operacionālo risku.

IX nodaļa Būtiska līdzdalība

75.pants. (1) Būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībā drīkst iegūt vienīgi persona, kura atbilst šā likuma 29.panta prasībām un nodrošina šā likuma 76.panta piektajā daļā noteikto kritēriju izpildi, turklāt šai personai jābūt finansiāli stabilai vismaz pēdējos trīs gadus, lai, ja nepieciešams, tā spētu veikt papildu ieguldījumu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pašu kapitāla atjaunošanai, nodrošinot attiecīgās sabiedrības minimālās kapitāla prasības un maksātspējas kapitāla prasības atbilstību likuma prasībām un apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību darbību regulējošo prasību izpildi.

(2) Komisijai ir tiesības pieprasīt informāciju par personām, kuras pretendē uz būtisku līdzdalību (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušajām vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamajām personām), to skaitā par juridisko (reģistrēto) personu īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā likuma 76.panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Komisijai ir tiesības identificēt uz būtisku līdzdalību pretendējošo (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušo vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamo) juridisko personu akcionārus vai dalībniekus un īpašniekus (patiesos labuma guvējus), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām. Šo personu identificēšanai minētajām juridiskajām personām ir pienākums iesniegt Komisijai tās pieprasīto informāciju, ja tā nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(4) Ja personas, kuras tiek turētas aizdomās par būtiskas līdzdalības iegūšanu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībā, nesniedz vai atsakās sniegt šā panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju un kopā to dalība aptver 10 un vairāk procentus no attiecīgās sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita, šie akcionāri vai dalībnieki nevar izmantot visu tiem piederošo akciju vai daļu balsstiesības. Komisija par šo faktu nekavējoties informē attiecīgos akcionārus vai dalībniekus un apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību.

76.pants. (1) Persona, kura vēlas iegūt būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībā, par to iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no attiecīgās sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita. Paziņojumam pievieno Komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas tai nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas sarakstu publicē Komisijas mājaslapā internetā.

(2) Ja persona vēlas palielināt savu būtisku līdzdalību, sasniedzot vai pārsniedzot 20, 33 vai 50 procentus no apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita, vai ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība kļūst par šīs personas meitas sabiedrību, attiecīgā persona par to iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita. Paziņojumam pievieno Komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas tai nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā

panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas sarakstu publicē Komisijas mājaslapā internetā.

(3) Komisija divu darbdienu laikā no dienas, kad saņemts šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētais paziņojums, vai divu darbdienu laikā pēc tās pieprasītās papildu informācijas saņemšanas rakstveidā informē personu par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu un par vērtēšanas perioda beigu datumu.

(4) Komisija šā panta piektajā daļā noteiktajā vērtēšanas periodā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda piecdesmitajā darbdienu ir tiesīga pieprasīt papildu informāciju par šajā pantā minētajām personām, lai izvērtētu to atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(5) Komisija ne vēlāk kā 60 darbdienu laikā no dienas, kad personai nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma saņemšanu, izvērtē personas brīvā kapitāla pietiekamību, finansiālo stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību, lai nodrošinātu tās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības noturīgu un rūpīgu pārvaldību, kurā plānots iegūt līdzdalību, kā arī personas iespējamo ietekmi uz attiecīgās sabiedrības vadību un darbību. Izvērtēšanas procesā Komisija ņem vērā arī šādus kritērijus:

1) personas nevainojama reputācija un atbilstība šā likuma 29.panta prasībām;

2) tās personas nevainojama reputācija un profesionālā pieredze, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbību;

3) personas finansiālā stabilitāte, it īpaši saistībā ar veiktās vai plānotās saimnieciskās darbības veidu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, kurā plānots iegūt līdzdalību;

4) vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība spēs pildīt šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās regulējošās prasības un vai tās uzņēmumu grupas struktūra, kuras sastāvā šī sabiedrība iekļausies, neierobežos Komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās uzraudzības funkcijas, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un noteikt uzraudzības iestāžu uzraudzības pilnvaru sadalījumu;

5) vai nepastāv pamatotas aizdomas, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai mēģināts veikt šādas darbības vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

(6) Pieprasot šā panta ceturtajā daļā minēto papildu informāciju, Komisija ir tiesīga vienu reizi pārtraukt vērtēšanas periodu līdz dienai, kad attiecīgā informācija tiek saņemta, bet ne ilgāk kā uz 20 darbdienu. Komisija ir tiesīga pagarināt minēto vērtēšanas perioda pārtraukumu līdz 30 darbdienu, ja persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi savu būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, nav pakļauta apdrošināšanas sabiedrību, pārapirošināšanas sabiedrību, kredītiestāžu, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības uzraudzībai vai šīs personas mītnes vieta nav dalībvalstī.

(7) Ja Komisija saskaņā ar šā panta sesto daļu ir pārtraukusi vērtēšanas periodu, šo pārtraukuma laiku vērtēšanas periodā neieskaita.

(8) Komisija šā panta piektajā daļā minētajā termiņā pieņem lēmumu, ar kuru aizliedz personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, ja:

1) persona neatbilst šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem;

2) persona nesniedz vai atsakās sniegt Komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju;

3) no personas neatkarīgu apstākļu dēļ tai nav iespējams sniegt Komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju.

(9) Komisija divu darbdienu laikā, nepārsniedzot šā panta piektajā daļā noteikto vērtēšanas periodu, pēc šā panta astotajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas nosūta to personai, kurai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā.

(10) Ja Komisija šā panta piektajā daļā minētajā termiņā nenosūta personai lēmumu, ar kuru aizliedz šai personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, uzskatāms, ka tā piekrīt personas būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai attiecīgajā sabiedrībā.

(11) Šā panta piektās daļas 3.punkta noteikumi nav attiecināmi uz juridisko personu, ja tās akcijas tiek kotētas Latvijas Republikas vai citas dalībvalsts regulētajā tirgū vai tādā regulētajā tirgū, kura organizētājs ir Starptautiskās Fondu biržu federācijas pilntiesīgs loceklis, un šī juridiskā persona Komisijai sniedz ziņas par saviem akcionāriem, kuriem tajā ir būtiska līdzdalība.

(12) Komisija, ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktu prasības, aptur paziņojuma izskatīšanu uz laiku, kas nav ilgāks par trim mēnešiem, ja komercsabiedrība, kura nav reģistrēta dalībvalstī, vēlas kļūt par apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrību.

(13) Ja Komisija ir piekritusi, ka persona iegūst vai palielina būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībā, šī persona savu būtisku līdzdalību attiecīgajā sabiedrībā iegūst vai palielina ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no dienas, kad nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu. Ja līdz minētā termiņa beigām persona nav ieguvis vai nav palielinājis būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībā, Komisijas piekrišana tās būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai attiecīgajā sabiedrībā zaudē spēku. Pēc personas motivēta rakstveida lūguma saņemšanas Komisija var lemt par minētā termiņa pagarināšanu.

(14) Šā panta astotajā daļā minētā Komisijas pieņemtā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

77.pants. Izvērtējot šā likuma 76.panta pirmajā un otrajā daļā minētos paziņojumus, Komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, ja būtiskas līdzdalības ieguvējs ir dalībvalsts apdrošinātājs, pārpadrošinātājs, dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai dalībvalsts apdrošinātāja, dalībvalsts pārpadrošinātāja, dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības vai ieguldījumu brokeru sabiedrības mātes sabiedrība vai persona, kas kontrolē dalībvalsts apdrošinātāju, dalībvalsts pārpadrošinātāju, dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību, un ja, attiecīgajai personai iegūstot vai palielinot būtisku līdzdalību, apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība kļūst par šīs personas meitas sabiedrību vai nonāk tās kontrolē.

78.pants. (1) Ja persona vēlas izbeigt savu būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībā, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo, iesniedzot iesniegumu Komisijai. Iesniegumā norāda personas īpašumā paliekošo apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla daļu vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaitu procentos.

(2) Ja persona vēlas samazināt savu būtisku līdzdalību zem 20, 33 vai 50 procentiem no apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita vai apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība pārstāj būt šīs personas meitas sabiedrība, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo, iesniedzot iesniegumu Komisijai.

79.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība nekavējoties, tiklīdz par to ir uzzinājusi, rakstveidā paziņo, iesniedzot iesniegumu Komisijai, par ikvienas personas būtiskas līdzdalības iegūšanu, palielināšanu vai samazināšanu. Iesniegumā norāda attiecīgās personas līdzdalības apmēru procentos no apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita vai informāciju par būtiskas līdzdalības izbeigšanu.

(2) Apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība katru gadu līdz 1.februārim iesniedz Komisijai visu to akcionāru vai dalībnieku sarakstu, kuriem ir būtiska līdzdalība attiecīgajā sabiedrībā. Tajā iekļauj saskaņā ar likumu akcionāru vai dalībnieku sapulcei sagatavojamā akcionāru vai dalībnieku sarakstā ietveramo informāciju un norāda attiecīgo akcionāru vai dalībnieku būtiskas līdzdalības apmēru procentos no apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita.

80.pants. (1) Ja apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības akcionāra vai dalībnieka ietekme uz attiecīgo sabiedrību apdraud vai var apdraudēt tās finansiāli stabilu, piesardzīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu vadību un darbību vai būtisku līdzdalību ieguvusī persona neatbilst jaunizveidotas apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības akcionāriem noteiktajām prasībām, šī sabiedrība nav finansiāli stabila vai nesniedz vai atsakās sniegt šā likuma 75.panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju, Komisija ir tiesīga:

1) pieprasīt, lai nekavējoties tiek pārtraukta šāda ietekme;

2) pieprasīt, lai tiek atsaukta apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības valde (padome) vai kāds valdes (padomes) loceklis;

3) aizliegt akcionāram vai dalībniekam izmantot visu viņam piederošo akciju vai daļu balsstiesības.

(2) Akcionāram vai dalībniekam nav tiesību izmantot visu viņam piederošo akciju vai daļu balsstiesības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā un akcionāru vai dalībnieku sapulces lēmumi, kas pieņemti, izmantojot šo akciju vai daļu balsstiesības, nav spēkā no to pieņemšanas brīža, un uz šo lēmumu pamata nedrīkst prasīt, lai tiek izdarīti ieraksti komercreģistrā un citos publiskajos reģistros, ja:

1) Komisija šajā likumā minētajos gadījumos ir aizliegusi personai izmantot tai piederošo akciju vai daļu balsstiesības;

2) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā pirms šā likuma 76.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Komisijai;

3) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā šā likuma 76.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma izskatīšanas laikā.

(3) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības akcionāram vai dalībniekam ir aizliegts izmantot viņam piederošo akciju vai daļu balsstiesības attiecīgajā sabiedrībā, kopējo lemttiesīgo akciju vai daļu skaitu aprēķina, no visām balsstiesīgajām akcijām vai daļām atņemot tās akcijas vai daļas, kuru balsstiesību izmantošana ir aizliegta.

(4) Šā likuma noteikumi par būtisku līdzdalību nav attiecināmi uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības akcionāru vai dalībnieku, kuram būtiska līdzdalība attiecīgajā sabiedrībā rodas citam akcionāram vai dalībniekiem piemērotā balsstiesību aizlieguma dēļ.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētā Komisijas pieņemtā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

81.pants. (1) Nosakot personas netiešā veidā iegūtās līdzdalības apmēru apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, ņem vērā šādas personas (turpmāk šajā pantā — konkrētā persona) iegūtās balsstiesības, kuras:

1) ir tiesīga izmantot trešā persona, ar kuru konkrētā persona ir noslēgusi vienošanos, uzliekot tai par pienākumu saskaņot balsstiesību izmantošanas un rīcības politiku ilgtermiņā attiecībā uz konkrētā emitenta pārvaldi;

2) ir tiesīga izmantot trešā persona saskaņā ar vienošanos, kas noslēgta ar konkrēto personu un kas paredz attiecīgo balsstiesību pagaidu nodošanu;

3) izriet no akcijām vai daļām, ko konkrētā persona ir saņēmusi kā nodrošinājumu, ja tā var izmantot balsstiesības un ir paudusi savu nodomu tās izmantot;

4) ir tiesīga izmantot konkrētā persona neierobežotā laikposmā;

5) ir tiesīga izmantot konkrētās personas kontrolētā komercsabiedrība vai kuras šāda komercsabiedrība var izmantot saskaņā ar šīs daļas 1., 2., 3. un 4.punkta nosacījumiem;

6) izriet no akcijām vai daļām, kas nodotas turējumā konkrētajai personai, un kuras tā var izmantot pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemti īpaši norādījumi;

7) izriet no trešās personas vārdā un konkrētās personas labā turētām akcijām vai daļām;

8) konkrētā persona var īstenot kā pilnvarnieks, kad tā ir tiesīga izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemti īpaši norādījumi;

9) izriet no jebkurā citā netiešā veidā konkrētās personas iegūtajām akcijām vai daļām.

(2) Līdzdalības apmēra noteikšanai neņem vērā no ieguldījumu brokeru sabiedrības vai kredītiestādes turējumā esošajām akcijām izrietošās balsstiesības, kuras ieguldījumu brokeru sabiedrība vai kredītiestāde ieguvusi šo akciju sākotnējās izvietošanas rezultātā vai garantējusi sākotnējās izvietošanas laikā neizvietoto akciju izpirkšanu, ja ieguldījumu brokeru sabiedrība vai kredītiestāde neizmanto no šīm akcijām izrietošās balsstiesības un atsavina vai dzēš šīs akcijas viena gada laikā no iegādes dienas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

82.pants. Būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā nav tiesīgi iegūt ieguldījumu fondi un tiem pielīdzināmi nodibinājumi.

X nodaļa

Informācijas apmaiņa un informācijas izpaušanas aizliegums

83.pants. (1) Informācija par apdrošinātāju vai pārapirošinātāju un tā klientu, kura iepriekš nav bijusi likumā noteiktajā kārtībā publicēta vai kuras izpaušanu nenosaka citi likumi, vai kuru par publiski pieejamu nav apstiprinājis Komisijas padome, uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, un Komisijai nav tiesību to izpaust trešajām personām citādi kā pārskata vai apkopojuma formā tā, lai nebūtu iespējams identificēt kādu konkrētu apdrošinātāju, pārapirošinātāju vai tā klientu.

(2) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantam pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process vai uzsākta tā likvidācija, ierobežotas pieejamības informāciju, kas neattiecas uz trešajām personām, kuras iesaistītas darbības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersanta finansiālā stāvokļa uzlabošanai, var izpaust, izskatot civillietas.

(3) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo Komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar dalībvalstu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības iestādēm, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības statusu.

(4) Komisija ir tiesīga slēgt informācijas apmaiņas līgumus ar nedalībvalstu uzraudzības iestādēm vai attiecīgās nedalībvalsts iestādēm, kas pielīdzināmas šā panta sestās daļas 1., 2., 3., 4., 6., 7. un 8.punktā minētajām iestādēm, ja šīs nedalībvalsts normatīvie akti paredz Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajai atbildībai līdzvērtīgu atbildību par ierobežotas pieejamības informācijas neatļautu izpaušanu. Šāda informācija izmantojama vienīgi finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku un apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantu uzraudzības veikšanai vai normatīvajos aktos attiecīgajām iestādēm noteikto funkciju pildīšanai. Saņemto informāciju attiecīgās nedalībvalsts iestādes ir tiesīgas izpaust vienīgi ar Komisijas iepriekšēju rakstveida piekrišanu un tikai tam nolūkam, kādam šī piekrišana dota.

(5) Komisija šā panta trešajā un sestajā daļā minēto saņemto informāciju ir tiesīga izmantot vienīgi savu uzraudzības funkciju pildīšanai:

- 1) lai pārlicinātos par apdrošinātāju vai pārapirošinātāju dibināšanu un to darbību reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu, īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju veidošanu, minimālās kapitāla prasības un maksātnespējas kapitāla prasības izpildi un pārvaldības sistēmu;
- 2) lai piemērotu likumā noteiktos tiesību ierobežojumus un sodus;
- 3) tiesvedības procesā, kurā tiek pārsūdzēti Komisijas pieņemtie lēmumi vai tās faktiskā rīcība;
- 4) tiesvedībā, kas ierosināta, pamatojoties uz noteikumiem, kuri paredzēti šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas attiecas uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas darbību.

(6) Šā panta pirmās un ceturtās daļas noteikumi neierobežo Komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar noteikto funkciju pildīšanai nepieciešamo ierobežotas pieejamības informāciju ar:

- 1) dalībvalstu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības iestādēm;
- 2) institūcijām vai personām, kas Latvijas Republikā vai dalībvalstīs ir atbildīgas par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantu bankrota procedūras, likvidācijas un citu līdzīgu procedūru veikšanu;
- 3) personām, kas Latvijas Republikā vai citās dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantos un citās finanšu institūcijās;
- 4) dalībvalstu institūcijām, kas pārvalda ieguldījumu un noguldījumu kompensācijas shēmas (fondus);
- 5) Latvijas Banku;
- 6) institūcijām, kas veic to iestāžu uzraudzību, kuras Latvijas Republikā vai dalībvalstīs ir atbildīgas par

apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantu bankrota procedūras, likvidācijas un citu līdzīgu procedūru veikšanu;

7) institūcijām, kas veic to personu uzraudzību, kuras Latvijas Republikā vai citās dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantos un citās finanšu institūcijās;

8) neatkarīgiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantu aktuāriem, kas veic šo komersantu tiesisko uzraudzību, un institūcijām, kas veic neatkarīgo aktuāru uzraudzību;

9) institūcijām vai personām, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atbildīgas par komerciesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu;

10) citām valsts pārvaldes iestādēm, kas ir atbildīgas par normatīvo aktu ievērošanu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku, apdrošinātāju un pārapirošinātāju uzraudzības jomā, un darbiniekiem, kas rīkojas minēto iestāžu uzdevumā, ja informācijas izpaušana ir vajadzīga piesardzīgas uzraudzības nodrošināšanai;

11) EAAPI un Eiropas Sistēmisko risku padomi;

12) dalībvalstu centrālajām bankām, kas ietilpst Eiropas Centrālo banku sistēmā, Eiropas Centrālo banku un citām institūcijām ar līdzīgu monetāro iestāžu statusu, ja attiecīgā informācija ir būtiska šo institūciju attiecīgo tiesību aktos noteikto uzdevumu izpildei, tostarp monetārās politikas īstenošanai un ar to saistītās likviditātes nodrošināšanai, norēķinu, klīringa un vērtspapīru norēķinu sistēmu uzraudzībai un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanai.

(7) Šā panta sestajā daļā noteiktās institūcijas un personas attiecībā uz informāciju, kas saņemta no Komisijas un dalībvalstu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības iestādēm, ievēro šādas prasības:

1) saņemto informāciju izmanto tikai to kompetencē esošo pienākumu veikšanai;

2) šā panta sestajā daļā noteiktajām institūcijām un personām, tai skaitā to darbiniekiem, pienākumu pildīšanas laikā un pēc tam, kad izbeigtas darba un cita veida līgumattiecības ar šā panta sestajā daļā minētajām institūcijām vai personām, ir aizliegts publiski vai citādā veidā izpaust ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantu darbību saistītu informāciju, kura iepriekš nav bijusi likumā noteiktajā kārtībā publicēta vai kuras izpaušanu nenosaka citi likumi. Šajā daļā minētās institūcijas vai personas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir atbildīgas par ierobežotas pieejamības informācijas nelikumīgu izpaušanu un par zaudējumiem, kas trešajām personām radušies šajā daļā minēto institūciju vai personu prettiesiskas rīcības dēļ;

3) saņemto informāciju šā panta sestās daļas 6., 7., 8. un 9.punktā minētās institūcijas vai personas ir tiesīgas izpaust vienīgi ar to personu iepriekšēju rakstveida piekrišanu, kuras tām attiecīgo informāciju sniegušas, un vienīgi tam nolūkam, kādam šī piekrišana dota.

(8) Pirms šā panta sestās daļas 9.punktā minētajām institūcijām vai personām tiek nosūtīta informācija, šīs informācijas sniedzējiem tiek paziņots to personu vārds un uzvārds, kurām informācija sūtāma, un šo personu pienākumi.

(9) Komisija informē Eiropas Komisiju un citas dalībvalstis par tām institūcijām un personām, kuras drīkst saņemt informāciju atbilstoši šā panta sestās daļas 6., 7., 8. un 9.punktam.

(10) Šā panta sestās daļas 10.punktā minētajām iestādēm informācija, kas saņemta atbilstoši šā panta trešajai daļai un sestās daļas 1., 2., 3. un 4.punktam vai kas iegūta, veicot pārbaudes, tiek sniegta, ja dalībvalstu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības iestādes, no kurām attiecīgā informācija saņemta, vai dalībvalstu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības iestādes, kuru dalībvalstī veikta pārbaude, ir devušas piekrišanu šīs informācijas izpaušanai.

(11) Komisija sniedz EAAPI visu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu tās pienākumu veikšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

84.pants. (1) Apdrošinātāja pienākums, ja likumā nav noteikts citādi, ir neizpaust informāciju par apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināto.

(2) Lai samazinātu apdrošinātāja darbības risku un novērstu krāpšanu, apdrošinātājam ir tiesības tieši vai ar īpaši

izveidotas institūcijas starpniecību savstarpēji apmainīties ar ziņām par apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošinātajiem un spēkā esošajiem apdrošināšanas līgumiem.

85.pants. Apdrošinātāja dalību Kredītu reģistrā nosaka Kredītu reģistra likums.

XI nodaļa

Grāmatvedība, gada pārskats, revīzija un informācijas publiskošana

86.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle kārtu grāmatvedību atbilstoši likumam "Par grāmatvedību" un šim likumam.

(2) Komisija nosaka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles grāmatvedības un gada pārskata sagatavošanas kārtību, pamatojoties uz Eiropas Komisijas apstiprinātiem starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem.

(3) Komisija nosaka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības, kura ir grupas mātes sabiedrība, konsolidētā gada pārskata sagatavošanas kārtību, pamatojoties uz Eiropas Komisijas apstiprinātiem starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem.

87.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle gada pārskatu sagatavo ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pārskata gada beigām.

(2) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kura ir grupas mātes sabiedrība, konsolidēto gada pārskatu sagatavo ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām.

(3) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles sagatavoto gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu, ja tādu sagatavo, revidē (pārbauda) un par veiktās revīzijas (pārbaudes) rezultātiem revidenta ziņojumu sniedz zvērināts revidents vai vairāki zvērināti revidenti, vai zvērinātu revidentu komercsabiedrība (turpmāk — zvērināts revidents) atbilstoši Revīzijas pakalpojumu likumam.

(4) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 15.maijā iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pēc apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles reģistrācijas vietas gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru vai dalībnieku sapulces vai biedru kopsapulces protokola izrakstu par gada pārskata apstiprināšanu. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu, papildus šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajam ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc konsolidētā gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pēc attiecīgās sabiedrības reģistrācijas vietas arī konsolidētā gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru vai dalībnieku sapulces vai biedru kopsapulces protokola izrakstu par konsolidētā gada pārskata apstiprināšanu. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle šajā daļā minētos dokumentus iesniedz papīra formā vai elektroniski.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minētos dokumentus, ja tie iesniegti elektroniski, vai šo dokumentu elektroniskas kopijas, ja tie iesniegti papīra formā, Valsts ieņēmumu dienests ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā elektroniski nodod Uzņēmumu reģistram. Uzņēmumu reģistrs nodrošina saņemto dokumentu publisku pieejamību. Kārtību, kādā tiešsaistes datu pārraides režīmā nodod dokumentus, nosaka starpresoru vienošanās.

(6) Uzņēmumu reģistrs pēc šā panta piektajā daļā minēto dokumentu saņemšanas ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka šā panta ceturtajā daļā minētā informācija pieejama Uzņēmumu reģistrā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

88.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle papildus šā likuma 87.panta ceturtajā daļā noteiktajam pati nodrošina, ka gada pārskats pēc tā apstiprināšanas kopā ar zvērināta revidenta ziņojumu tiek publiskots ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 15.maijā, bet konsolidētais gada pārskats kopā ar zvērināta revidenta ziņojumu — ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām. Minētajam gada pārskatam un konsolidētajam gada pārskatam jābūt identiskam ar zvērināta revidenta pārbaudīto. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle attiecīgo informāciju var publiskot savā mājaslapā internetā vai arī izvēlēties informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

(2) Dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle un dalībvalsts pārapsdrošinātāja filiāle nodrošina, ka dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāja un dalībvalsts pārapsdrošinātāja gada pārskats tiek publiskots ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām. Vismaz pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskatu par finansiālās darbības rezultātiem pārskata periodā, kā arī zvērināta revidenta atzinumu publisko, tulkotu latviešu valodā. Attiecīgo informāciju dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle un dalībvalsts pārapsdrošinātāja filiāle var publiskot savā mājaslapā internetā vai arī izvēlēties informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

89.pants. (1) Zvērināts revidents sagatavo ziņojumu apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības vadībai. Ziņojuma norakstu attiecīgā sabiedrība iesniedz Komisijai 15 dienu laikā pēc gada pārskata apstiprināšanas akcionāru vai dalībnieku sapulcē vai biedru kopsapulcē, bet ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 15.maijā.

(2) Ja ziņojumā, ko sagatavojis zvērināts revidents, ir piezīmes, dividendes drīkst izmaksāt tikai tad, kad to izmaksa ir saskaņota ar Komisiju.

(3) Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība mēnesi pirms nodoma izmaksāt dividendes par to paziņo Komisijai. Komisija ir tiesīga aizliegt attiecīgajai sabiedrībai izmaksāt dividendes, ja dividenžu izmaksas rezultātā šī sabiedrība neievēros tādus šajā likumā un tieši piemērojamās Eiropas Savienības tiesību aktos noteiktos rādītājus un ierobežojumus, kuru apmēru (līmeni) ietekmē dividenžu izmaksa.

90.pants. (1) Zvērināta revidenta pienākums ir nekavējoties iesniegt rakstveida ziņojumu Komisijai par faktiem vai lēmumiem, kuri revīzijas pakalpojumu sniegšanas laikā un lietpratēja vai uzticības uzdevuma izpildes laikā ir atklāti apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā un kuri var radīt kādu no turpmāk minētajām situācijām:

- 1) tiek būtiski pārkāptas apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību izveidošanu vai to darbību reglamentējošo normatīvo aktu prasības;
- 2) tiek nelabvēlīgi ietekmēta apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības darbības nepārtrauktība;
- 3) zvērināts revidents atsakās apstiprināt pārskatus vai izsaka iebildes;
- 4) netiek izpildīta maksātspējas kapitāla prasība;
- 5) netiek izpildīta minimālā kapitāla prasība.

(2) Zvērināta revidenta pienākums ir nekavējoties iesniegt Komisijai rakstveida ziņojumu par šā panta pirmajā daļā minētajiem faktiem vai lēmumiem, kas atklāti, sniedzot revīzijas pakalpojumus klientam, kuru ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību saista izšķirošas ietekmes attiecības vai ciešas attiecības kontroles veidā, vai pildot šāda klienta dotu lietpratēja vai uzticības uzdevumu.

(3) Šajā pantā noteiktās informācijas paziņošana un dokumentu sniegšana nav uzskatāma par jebkādu līgumu, noteikumu vai normatīvo aktu pārkāpumu, un tā nerada zvērinātam revidentam civiltiesisko atbildību.

91.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība katru gadu publisko ziņojumu par tās maksātspēju un finansiālo stāvokli. Ziņojumā norāda gan kvalitatīvos un kvantitatīvos, gan iepriekšējos, pašreizējos un plānotos datus vai jebkuras to kombinācijas, kā arī informāciju no iekšējiem un ārējiem informācijas avotiem.

(2) Komisija nosaka prasības attiecībā uz šā panta pirmajā daļā minētās informācijas publiskošanu.

(3) Komisija katru gadu sniedz EAAPI šādu informāciju:

1) katras sabiedrības vidējo papildu kapitāla prasību un Komisijas noteikto papildu kapitāla prasību sadalījumu iepriekšējā pārskata gadā, kuru aprēķina procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības, sadalījumā pa:

- a) apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām,
- b) dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām,
- c) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām,

d) apdrošināšanas sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības,

e) pārapdrošināšanas sabiedrībām;

2) par katru šīs daļas 1.punktā minēto sabiedrību — attiecīgi saskaņā ar šā likuma 46.panta pirmajā daļā Komisijas noteikto papildu kapitāla prasības daļu.

(4) Apdrošināšanas sabiedrība sagatavo publiskos ceturkšņa pārskatus, lai informētu sabiedrību par apdrošinātāja darbību un finanšu rādītājiem. Komisija nosaka publiskajos ceturkšņa pārskatos iekļaujamās informācijas minimālo apjomu.

XII nodaļa Atbildība

92.pants. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde ir pilnībā atbildīga par to, lai attiecīgā sabiedrība savā darbībā ievērotu šā likuma, Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu un citu apdrošinātāju vai pārapdrošinātāju darbību regulējošo normatīvo aktu prasības.

93.pants. Ja Komisija konstatē, ka apdrošinātājs vai pārapdrošinātājs neievēro šā likuma, Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu vai citu apdrošinātāju vai pārapdrošinātāju darbību regulējošo normatīvo aktu prasības vai apdrošinātāja vai pārapdrošinātāja darbība apdraud minēto prasību izpildi, Komisija, pieņemot lēmumu, ir tiesīga:

1) īstenot šādas darbības:

a) pieprasīt, lai apdrošinātājs vai pārapdrošinātājs nekavējoties veic nepieciešamās darbības attiecīgās situācijas novēršanai un iesniedz Komisijai tās noteiktajā termiņā pasākumu plānu konstatētā pārkāpuma novēršanai,

b) dot apdrošinātājam vai pārapdrošinātājam saistošus rakstveida norādījumus, kas nepieciešami šādas situācijas novēršanai;

2) piemērot šādas sankcijas:

a) brīdināt apdrošinātāju vai pārapdrošinātāju,

b) uzlikt par pienākumu apdrošinātāja akcionāru sapulcei, padomei vai valdei atsaukt no amata apdrošinātāja valdes vai padomes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības,

c) uzlikt šajā likumā paredzētās soda naudas,

d) anulēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas licenci.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

94.pants. (1) Ja netiek pildītas šā likuma prasības, Komisija ir tiesīga uzlikt apdrošinātājam vai pārapdrošinātājam soda naudu līdz 142 000 *euro*.

(2) Ja netiek pildīti likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 6.panta otrās daļas, 24.¹ un 55.panta noteikumi, Komisija ir tiesīga uzlikt apdrošinātājam soda naudu līdz 14 200 *euro*.

(3) Ja netiek pildīti Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma noteikumi, Komisija ir tiesīga uzlikt apdrošinātājam vai pārapdrošinātājam soda naudu līdz 142 000 *euro*.

(4) Ja persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā pirms šā likuma 76.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Komisijai vai tā izskatīšanas laikā,

Komisija ir tiesīga uzlikt personai soda naudu no 14 200 līdz 142 000 *euro*.

(5) Komisijas uzlikto soda naudu persona samaksā ne vēlāk kā viena mēneša laikā no dienas, kad stājies spēkā Komisijas lēmums par soda naudas uzlikšanu.

(6) Labprātīgi neizpildīta Komisijas lēmuma piespiedu izpildi veic tiesu izpildītājs Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

95.pants. (1) Informāciju par personām piemērotajām sankcijām Komisija ievieto savā mājaslapā internetā, norādot ziņas par personu un tās izdarīto pārkāpumu, kā arī par Komisijas pieņemtā lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu un pieņemto nolēmumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto informāciju Komisija var publiskot, neidentificējot personu, ja pēc iepriekšēja izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās fiziskās personas datu atklāšana, kurai piemērota sankcija, nav samērīga vai arī fiziskās vai juridiskās personas datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai sākt kriminālprocesa norisi vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

(3) Ja paredzams, ka šā panta otrajā daļā minētie apstākļi saprātīgā laikposmā var izbeigties, šā panta pirmajā daļā noteiktās informācijas publiskošanu var atlikt uz šo laikposmu.

(4) Šajā pantā noteiktajā kārtībā Komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ieviešanas dienas.

96.pants. Komisija, tās darbinieki un pilnvarnieki nav atbildīgi par zaudējumiem, kas radušies apdrošinātājam, dalībvalsts apdrošinātājam, pārapdrošinātājam, dalībvalsts pārapdrošinātājam, apdrošināšanas starpniekam, pārapdrošināšanas starpniekam vai trešajām personām, turklāt viņus nevar saukt pie atbildības par darbībām, kuras viņi tiesiski, precīzi, pamatoti un labticīgi veikuši, pienācīgi pildot uzraudzības funkcijas šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

97.pants. Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

C sadaļa

Noteikumi par aktīvu un saistību novērtēšanu, tehniskajām rezervēm, pašu kapitālu, maksātspējas kapitāla prasību, minimālo kapitāla prasību un ieguldījumiem

XIII nodaļa

Aktīvu un saistību novērtēšana un tehniskās rezerves

98.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pašu kapitāla, maksātspējas kapitāla prasības un minimālā kapitāla prasības aprēķina vajadzībām aktīvus un saistības novērtē šādi:

1) aktīvus novērtē vērtībā, par kādu varētu veikt to apmaiņu starp informētām un ieinteresētām personām atbilstoši savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem;

2) saistības novērtē vērtībā, par kādu tās varētu nodot vai izpildīt darījumā starp informētām un ieinteresētām personām atbilstoši savstarpēji nesaistītu pušu darījuma nosacījumiem.

(2) Saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punktā minēto novērtētās saistības nekoriģē, ņemot vērā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kredītspēju.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība papildus šā panta pirmās un otrās daļas prasībām aktīvu un saistību novērtēšanā piemēro ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktās metodes un pieņēmumus.

99.pants. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tehniskās rezerves izveido tādā apmērā, lai varētu

pilnībā izpildīt savas saistības atbilstoši noslēgtajiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumiem.

100.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība aprēķina tehnisko rezervi katram apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumam atsevišķi, nodrošinot šīs tehniskās rezerves izveidošanu vismaz tādā apmērā, kāds būtu nepieciešams, lai tehniskās rezerves aprēķināšanas dienā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības nodotu citam apdrošinātājam vai pārapdrošinātājam.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tehnisko rezervju aprēķināšanai izmanto finanšu tirgos iegūtos datus un vispārīgi pieejamos datus par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas risku parakstīšanu un aprēķinus veic saskaņā ar šiem datiem.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tehniskās rezerves aprēķina piesardzīgi, ticami un objektīvi.

101.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tehniskās rezerves aprēķina kā tehniskās rezerves vislabākās aplēses un riska rezerves summu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un riska rezervi aprēķina atsevišķi.

(2) Komisija nosaka tehnisko rezervju aprēķināšanas pamatprincipus.

102.pants. (1) Tehniskās rezerves vislabāko aplēsi aprēķina katram apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līgumam kā nākotnē iespējamo naudas plūsmu svērtu vidējo vērtību, aprēķinā ietverot nākotnē sagaidāmo izmaksu pašreizējo vērtību tehniskās rezerves aprēķināšanas dienā un izmantojot atbilstošu bezrisku procentu likmju termiņstruktūru. Metodoloģiju, principus un paņēmienus atbilstošas bezrisku procentu likmes termiņstruktūras noteikšanai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(2) Tehniskās rezerves vislabāko aplēsi aprēķina, izmantojot atbilstošas aktuārās un statistikas metodes, aktuālu un ticamu informāciju un balstoties uz reālistiskiem pieņēmumiem. Aktuārās un statistikas metodes tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(3) Tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai izmantojamā nākotnē iespējamās naudas plūsmā iekļauj no noslēgtā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līguma nosacījumiem izrietošās visas ienākošās un izejošās naudas summas, lai pilnībā izpildītu visas saistības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līguma darbības laikā.

(4) Tehniskās rezerves vislabāko aplēsi aprēķina, neņemot vērā noslēgtos cedētās pārapdrošināšanas un retrocesijas līgumus par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību nodošanu cedētajā pārapdrošināšanā vai retrocesijā un saistību nodošanu īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām.

103.pants. (1) Riska rezervi nosaka tādā apmērā, kas nodrošinātu, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumam izveidotā tehniskā rezerve ir pietiekama, lai cits apdrošinātājs vai pārapdrošinātājs varētu pārņemt attiecīgo līgumu un pilnībā izpildīt no šā līguma izrietošās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības.

(2) Riska rezervi aprēķina, nosakot izmaksas izmantojamā pašu kapitāla apmēra nodrošināšanai atbilstoši maksātspējas kapitāla prasībai, lai izpildītu no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas līguma izrietošās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistības. Metodes un pieņēmumus, ko izmanto riska rezerves aprēķināšanā, tostarp izmantojamā pašu kapitāla noteikšanu, kas nepieciešams, lai atbalstītu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības, un kapitāla izmaksu likmes kalibrēšanu nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

104.pants. (1) Ja nākotnē iespējamo naudas plūsmu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas saistību izpildei var aizvietot, izmantojot finanšu instrumentus ar droši nosakāmu tirgus vērtību, tad šādam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumam atbilstošo tehnisko rezervi nosaka, pamatojoties uz attiecīgo finanšu instrumentu tirgus vērtību, un šādā gadījumā tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un riska rezervi var neaprēķināt atsevišķi.

(2) Apstākļus, kādos tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un riska rezervi aprēķina atsevišķi, un apstākļus, kādos tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un riska rezervi neaprēķina atsevišķi, kā arī metodes, kuras izmanto gadījumos, kad tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un riska rezervi neaprēķina atsevišķi, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

105.pants. Aprēķinot tehniskās rezerves, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nākotnē iespējamā naudas plūsmā iekļauj arī:

- 1) visus izdevumus, kas radīsies apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību izpildes procesā;
- 2) inflācijas ietekmi uz izdevumiem un apdrošināšanas atlīdzībām;
- 3) visus maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem, labuma guvējiem un cedentiem, ieskaitot nākotnē piešķiramos labumus, ko apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība paredzējusi piešķirt, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav garantēti atbilstoši noslēgtā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līguma nosacījumiem, izņemot labumus, ko apdrošinātājs, nosakot grāmatvedības politiku ieguldījumu līgumiem ar garantēto ienesīgumu un nākotnes diskrecionāros labumus, ir paredzējis uzskaitē atzīt atsevišķi kā nākotnes diskrecionāro labumu daļu un to klasificējis kā kapitāla un rezervju posteni, kurš atbilst kvalitatīvajiem kritērijiem, lai tiktu iekļauts pašu kapitāla aprēķinā;
- 4) apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas līgumā ietvertās finanšu garantijas;
- 5) citas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas līgumā paredzētās iespējas.

106.pants. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības tehnisko rezervju aprēķināšanai izmantotie pieņēmumi par varbūtību, ka apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, labuma guvējs vai cedents izmantos apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumā paredzētās iespējas, ieskaitot noslēgtā līguma izbeigšanu pirms termiņa vai līguma nosacījumu nepildīšanas dēļ, ir reāli un pamatoti ar aktuālu un ticamu informāciju. Pieņēmumos tieši vai netieši ņem vērā arī nākotnes finanšu un nefinanšu apstākļu izmaiņu iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmēja un cedenta izvēli izmantot vai neizmantot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumā paredzēto iespēju.

107.pants. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, aprēķinot tehniskās rezerves, savas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības segmentē viendabīgās riska grupās vismaz atbilstoši apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas darījumu veidiem. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas darījumu veidus, atbilstoši kuriem apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, aprēķinot tehniskās rezerves, segmentē savas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

108.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, aprēķinot no pārapsedrošinātājiem atgūstamās summas atbilstoši noslēgtajiem cedētās pārapsedrošināšanas un retrocesijas līgumiem un no īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas, ievēro šā likuma 99., 100., 101., 102., 103., 104., 105., 106. un 107.pantā noteikto, kā arī ņem vērā laika starpību starp līdzekļu atgūšanu un tiešo maksājumu veikšanu.

(2) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība šā panta pirmajā daļā noteiktā aprēķina rezultātā iegūto lielumu koriģē, ņemot vērā darījumu partnera saistību nepildīšanas dēļ sagaidāmos zaudējumus. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība korekciju veic, pamatojoties uz darījumu partnera saistību nepildīšanas varbūtības novērtējumu un attiecīgi no tā izrietošo vidējo zaudējumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

109.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība izstrādā atbilstošus iekšējos procesus un procedūras un kontrolē to ievērošanu, lai nodrošinātu tehnisko rezervju aprēķināšanai izmantoto datu atbilstību, pilnīgumu un precizitāti.

(2) Ja noteiktos apstākļos apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības rīcībā nav pietiekamu tādas kvalitātes datu, lai piemērotu drošu aktuāro metodi noteiktai apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību grupai vai apakšgrupai vai no pārapsedrošinātājiem un no īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamajām summām, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai var izmantot atbilstošus tuvinājumus, tajā skaitā arī individuālu pieeju katra atsevišķa gadījuma novērtēšanai. Standartus, kurus ievēro, nodrošinot tehnisko rezervju aprēķinā izmantoto datu atbilstību, pilnīgumu un precizitāti, un īpašus nosacījumus, kad tehniskās rezerves vislabāko aplēsi var aprēķināt, izmantojot tuvinājumus, tajā skaitā arī individuālu pieeju katra atsevišķa gadījuma novērtēšanai, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

110.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība izstrādā atbilstošus iekšējos procesus un procedūras un kontrolē to ievērošanu, lai nodrošinātu:

- 1) apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas līgumiem aprēķinātās tehniskās rezerves vislabākās aplēses un to aprēķināšanai izmantoto pieņēmumu regulāru salīdzināšanu ar vēsturiskajiem datiem;

2) tehnisko rezervju aprēķināšanas procesa dokumentēšanu, lai pēc Komisijas pieprasījuma attiecīgā sabiedrība varētu uzskatāmi apliecināt izveidoto tehnisko rezervju pietiekamību, tehnisko rezervju aprēķināšanai izmantoto aktuāro metožu piemērotību un datu atbilstību.

(2) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, izdarot šā panta pirmajā daļā noteikto salīdzinājumu, konstatē sistemātiskas novirzes starp apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumam aprēķināto tehniskās rezerves vislabāko aplēsi un atbilstoši pieredzei konstatēto nepieciešamo attiecīgo lielumu, tā attiecīgi koriģē tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai izmantotās aktuārās metodes un pieņēmumus.

(3) Komisija, konstatējusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izveidoto tehnisko rezervju aprēķināšanas neatbilstību šajā nodaļā noteiktajam, ir tiesīga pieprasīt, lai attiecīgā sabiedrība izveido tehniskās rezerves tādā apmērā, ka tās atbilstu šajā likumā noteiktajām prasībām.

111.pants. (1) Nosakot šā likuma 102.panta pirmajā daļā norādīto atbilstošu bezriskā procentu likmju termiņstruktūru, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izmanto un konsekventi ņem vērā attiecīgo finanšu instrumentu termiņus, ja šo finanšu instrumentu un obligāciju tirgi ir uzskatāmi par attīstītiem, likvīdiem un pārredzamiem, kā arī izmanto ekstrapolācijas metodi, ja šo finanšu instrumentu un obligāciju tirgi nav uzskatāmi par attīstītiem, likvīdiem un pārredzamiem.

(2) Atbilstošās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras ekstrapolētajai daļai jābūt pamatotai ar nākotnes likmi, kas pakāpeniski pāriet no vienas procentu likmes vai likmju kopuma attiecībā uz ilgāko termiņu, kāds attiecīgajam finanšu instrumentam un obligācijām pastāv attīstītā, likvīdā un pārredzamā tirgū, uz galīgo nākotnes likmi.

112.pants. (1) Atļauju atbilstības korekcijas piemērošanai attiecīgai bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai, lai aprēķinātu tehniskās rezerves vislabāko aplēsi dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfelim, tai skaitā periodiskajiem maksājumiem, kas izriet no nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumiem, Komisija izsniedz, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:

1) tehniskās rezerves vislabākās aplēses apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfelim jābūt nepārtraukti segtam ar piešķirto aktīvu portfeli, kas satur obligācijas un citus aktīvus ar līdzīgiem naudas plūsmas raksturlielumiem, izņemot gadījumus, kad nodrošināma starp aktīviem un saistībām sagaidāmo naudas plūsmu aizvietošana, ja naudas plūsmas ir būtiski mainījušās;

2) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfelis, kuram piemēro atbilstības korekciju, un šīs daļas 1.punktā noteiktais piešķirtais aktīvu portfelis tiek identificēti, organizēti un pārvaldīti atsevišķi no pārējām apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbībām, un piešķirto aktīvu portfeli nevar izmantot, lai segtu zaudējumus, kas radušies pārējo attiecīgās sabiedrības darbību rezultātā;

3) šīs daļas 1.punktā noteiktā piešķirtā aktīvu portfeļa sagaidāmās naudas plūsmas ir tādas pašas kā katra apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfeļa sagaidāmā naudas plūsma tajā pašā valūtā, un jebkāda neatbilstība nerada būtiskus riskus apdrošināšanas vai pārapirošināšanas darbībai, kurai piemēro atbilstības korekciju;

4) līgumi, no kuriem izriet apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistības, neparedz turpmākus apdrošināšanas prēmiju maksājumus;

5) vienīgie riski, kas saistīti ar risku parakstīšanu attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfeli, ir ilgdzīvības risks, izdevumu risks, pārskatīšanas risks un mirstības risks;

6) ja parakstīšanas risks, kas saistīts ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību portfeli, ietver mirstības risku, tehniskās rezerves vislabākā aplēse apdrošināšanas vai pārapirošināšanas portfeļa saistībām nepalielinās vairāk kā par 5 procentiem saskaņā ar mirstības riska stresa scenāriju, kas ir kalibrēts saskaņā ar šā likuma 119.panta trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā un septītajā daļā noteiktajiem principiem;

7) līgumi, no kuriem izriet apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistības, apdrošinājuma ņēmējam neparedz iespējas vai paredz vienīgi iespēju izbeigt noslēgto apdrošināšanas līgumu pirms termiņa, ja atpirkuma summa nav lielāka par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistību segšanai izmantojamo aktīvu vērtību, kas noteikta saskaņā ar šā likuma 98.pantu minētās iespējas izmantošanas brīdī;

8) šīs daļas 1.punktā piešķirtā noteiktā aktīvu portfeļa naudas plūsmas ir fiksētas, un tās nevar mainīt ne aktīvu emitenti, ne trešās puses;

9) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumā, veidojot šajā punktā minēto apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeli, šīs daļas izpratnē nav sadalītas dažādās daļās.

(2) Šā panta pirmās daļas 8.punktā noteiktās naudas plūsmas var būt atkarīgas no inflācijas ar nosacījumu, ka tās aizvieto apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmas, kuras ir atkarīgas no inflācijas.

(3) Ja emitentiem vai trešajām personām ir tiesības mainīt aktīvu naudas plūsmas tādā veidā, ka ieguldītājs saņem pietiekamu kompensāciju, lai varētu iegūt tādas pašas naudas plūsmas, atkārtoti ieguldot aktīvos ar līdzvērtīgu vai labāku kredītkvalitāti, tiesības mainīt naudas plūsmas neliedz šā panta pirmās daļas 8.punkta prasību piemērošanu piešķirtajam aktīvu portfelim.

(4) Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība piemēro atbilstības korekciju apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfelim, tad dara to pastāvīgi. Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kas piemēro atbilstības korekciju, neievēro šā panta pirmajā daļā noteiktos nosacījumus, tā nekavējoties informē par to Komisiju un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka divu mēnešu laikā pēc tam, kad konstatēta šā panta pirmajā daļā noteikto nosacījumu neievērošana, attiecīgā sabiedrība ievērotu minētos nosacījumus. Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība divu mēnešu laikā nenodrošina šo nosacījumu ievērošanu, tā izbeidz piemērot atbilstības korekciju visām savām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistībām un nepiemēro atbilstības pielāgojumu turpmākos 24 mēnešus.

(5) Atbilstības korekciju nepiemēro attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistībām, ja atbilstošā bezriskā procentu likmju termiņstruktūra tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai šīm saistībām ietver šā likuma 114.pantā noteikto svārstīguma korekciju.

(6) Specifikācijas attiecībā uz šā panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām, tostarp metodes, pieņēmumus un standarta parametrus, kas jāizmanto, aprēķinot šā panta pirmās daļas 5.punktā noteikto mirstības riska stresa scenāriju, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

113.pants. (1) Šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju aprēķina katram valūtas veidam saskaņā ar šādiem principiem:

1) atbilstības korekcija ir vienāda ar šādu likmju starpību:

a) faktiskā gada likme, kura aprēķināta kā vienota diskonta likme un kuru piemērojot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, iegūst vērtību, kas ir vienāda ar saskaņā ar 98.pantu novērtēto 112.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto piešķirtā aktīvu portfeļa vērtību,

b) faktiskā gada likme, kura aprēķināta kā vienota diskonta likme un kuru piemērojot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, iegūst vērtību, kas ir vienāda ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa tehniskās rezerves vislabākās aplēses vērtību, aprēķinā ietverot nākotnē sagaidāmo naudas plūsmu tagadējo vērtību un izmantojot pamata bezriskā procentu likmju termiņstruktūru;

2) atbilstības korekcijā neiekļauj pamata likmju starpību, kas atspoguļo riskus, kurus apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība uzņemas;

3) pamata likmju starpību palielina, ja jānodrošina, lai atbilstības korekcija aktīviem, kuru kredītkvalitāte ir zemāka nekā investīciju kategorija, nepārsniedz atbilstības korekciju aktīviem ar tādu pašu termiņu un aktīvu klasi, kuru kredītkvalitāte atbilst investīciju kategorijai;

4) ārējo kredīta novērtējumu izmantošana atbilstības korekcijas aprēķināšanā atbilst ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktajām prasībām.

(2) Šā panta pirmās daļas 2.punktā minētā principa piemērošanas nolūkā pamata likmju starpība:

1) ir vienāda ar šādu elementu summu:

a) ar kredītriska starpību, kas atbilst saistību nepildīšanas varbūtībai,

b) ar kredītriska starpību, kas atbilst sagaidāmajiem zaudējumiem aktīvu reitinga pazemināšanās dēļ;

2) riska darījumiem ar dalībvalstu centrālajām valdībām Padomes 1996.gada 25.jūnija regulas Nr. 2223/96 par

Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Kopienā (turpmāk — ES Regula Nr. 2223/96) izpratnē un centrālajām bankām nav mazāka par 30 procentiem no ilgtermiņa vidējās starpības, kura pārsniedz bezrisku procentu likmi tāda paša termiņa, kredītkvalitātes un aktīvu klases aktīviem, kas pastāv finanšu tirgos;

3) aktīviem, kas nav riska darījumi ar dalībvalstu centrālajām valdībām (ES Regulas Nr. 2223/96 izpratnē) un centrālajām bankām, nav mazāka par 35 procentiem no ilgtermiņa vidējās starpības, kura pārsniedz bezrisku procentu likmi tāda paša termiņa, kredītkvalitātes un aktīvu klases aktīviem, kas pastāv finanšu tirgos.

(3) Šā panta otrās daļas 1.punkta "a" apakšpunktā minētās saistību nepildīšanas varbūtības aprēķināšanas pamatā ir ilgtermiņa saistību neizpildes statistika, kas atbilst šo aktīvu termiņam, kredītkvalitātei un klasei.

(4) Ja ticamu kredītriska starpību nevar iegūt no saistību nepildīšanas statistikas, pamata likmju starpību nosaka kā to daļu no šā panta otrās daļas 2. un 3.punktā noteiktās ilgtermiņa vidējās starpības, kura pārsniedz bezrisku procentu likmi.

(5) Specifikācijas attiecībā uz šajā pantā minētajām prasībām, tostarp pieņēmumus un metodes, kas jāizmanto, aprēķinot atbilstības korekciju un pamata likmju starpību, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

114.pants. (1) Svārstīguma korekcijas atbilstoši bezrisku procentu likmju termiņstruktūrai attiecīgās valsts valūtai pamatā ir starpība starp procentu likmi, ko varētu iegūt no atsaucēs portfelī iekļautiem aktīviem šai valūtai, un atbilstošu pamata bezrisku procentu likmju termiņstruktūru šai valūtai. Atsaucēs portfelis katrai valūtai reprezentē šajā valūtā izteiktus aktīvus, kurus apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas sabiedrība ir ieguldījusi, lai segtu tehniskās rezerves vislabāko aplēsi šajā valūtā denominētajām apdrošināšanas un pārprodrošināšanas saistībām.

(2) Bezrisku procentu likmju svārstīguma korekcijas apjoms atbilst 65 procentiem no riskam koriģētas valūtas starpības. Riskam koriģētas valūtas starpību aprēķina kā starpību starp šā panta pirmajā daļā noteikto starpību un daļu no šīs starpības, kas ir attiecināma uz reālistisku paredzamo zaudējumu riska, negaidītu kredītriska vai jebkuru citu ar aktīviem saistītu risku novērtējumu.

(3) Svārstīguma korekciju piemēro tikai atbilstoši bezrisku procentu likmju termiņstruktūrai, kas nav iegūta ar ekstrapolācijas metodi saskaņā ar šā likuma 111.pantu. Ekstrapolācijas metodi atbilstoši bezrisku procentu likmju termiņstruktūrai izmanto pēc svārstīguma korekcijas piemērošanas.

(4) Šā panta trešajā daļā noteikto bezrisku procentu likmju svārstīguma korekciju attiecīgās valūtai pirms 65 procentu koeficienta piemērošanas palielina par starpību starp riskam koriģētu valsts likmju starpību un divkārtu riskam koriģētu valūtas likmju starpību, ja šī atšķirība ir pozitīva un riskam koriģētā valsts likmju starpība ir lielāka par 100 bāzes punktiem. Palielinātu svārstīguma korekciju piemēro, aprēķinot vislabāko aplēsi apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas saistībām tiem apdrošināšanas produktiem, kuri tiek pārdoti attiecīgās valsts apdrošināšanas tirgū. Riskam koriģētu valsts likmju starpību aprēķina tādā pašā veidā kā riska koriģētu valūtas starpību attiecīgās valsts valūtai, bet pamatojoties uz atsaucēs portfelī, kas reprezentē aktīvus, kurus apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas sabiedrības ir ieguldījušas, lai segtu vislabāko aplēsi šajā valūtā denominētajām apdrošināšanas un pārprodrošināšanas saistībām apdrošināšanas produktiem, kuri tiek pārdoti attiecīgās valsts apdrošināšanas tirgū.

(5) Svārstīguma korekciju apdrošināšanas saistībām nepiemēro, ja atbilstošā bezrisku procentu likmju termiņstruktūra šo apdrošināšanas saistību vislabākās aplēses aprēķinam ietver šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju.

(6) Maksātspējas kapitāla prasība nesedz risku zaudēt pamata pašu kapitālu svārstīguma korekcijas izmaiņu rezultātā.

(7) Metodes un pieņēmumus, kas izmantojami, aprēķinot šajā pantā noteikto svārstīguma korekciju, tostarp šā panta pirmajā daļā minētās vērtību starpības aprēķināšanas formulu, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

115.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas sabiedrība izmanto šādu EAAPI vismaz reizi ceturksnī publicēto tehnisko informāciju:

1) atbilstošo bezrisku procentu likmju termiņstruktūru šā likuma 102.pantā noteiktās tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai bez atbilstības korekcijas vai svārstīguma korekcijas piemērošanas;

2) katram attiecīgajam termiņam, kredītkvalitātei un aktīvu klasei šā likuma 113.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto pamata likmju starpību atbilstības korekcijas aprēķināšanai;

3) šā likuma 114.panta pirmajā daļā noteikto svārstīguma korekciju katras attiecīgās valsts apdrošināšanas tirgum.

XIV nodaļa Pašu kapitāls

116.pants. Lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības finansiālās darbības stabilitāti, šādas sabiedrības rīcībā pastāvīgi ir izmantojamais pašu kapitāls maksātspejas kapitāla prasības apmērā.

117.pants. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības rīcībā pastāvīgi ir izmantojamais pamata pašu kapitāls minimālās kapitāla prasības apmērā.

118.pants. Izmantojamā pašu kapitāla un izmantojamā pamata pašu kapitāla aprēķināšanas kārtību nosaka Komisija.

XV nodaļa Maksātspejas kapitāla prasība un minimālā kapitāla prasība

119.pants. (1) Maksātspejas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar standarta formulu vai pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli.

(2) Maksātspejas kapitāla prasību aprēķina, pieņemot, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība turpinās savu darbību.

(3) Maksātspejas kapitāla prasību kalibrē, lai nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā visi identificējamie un izmērāmie riski, kuriem apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība ir pakļauta. Šī prasība attiecas uz esošo komercdarbību, kā arī uz jaunu komercdarbību, kas sagaidāma turpmāko 12 mēnešu laikā. Esošās komercdarbības maksātspejas kapitāla prasība attiecas tikai uz neparedzamiem zaudējumiem.

(4) Maksātspejas kapitāla prasība atbilst apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības pamata pašu kapitāla riskam pakļautajai vērtībai ar ticamības līmeni 99,5 procentu apmērā viena gada laikā.

(5) Maksātspejas kapitāla prasība attiecas vismaz uz šādiem riskiem:

- 1) nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risku;
- 2) dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risku;
- 3) veselības apdrošināšanas parakstīšanas risku;
- 4) tirgus risku;
- 5) kredītrisku;
- 6) operacionālo risku.

(6) Šā panta piektās daļas 6.punktā minētais operacionālais risks ietver tiesisko nedrošību, bet neietver riskus, kuri izriet no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības pieņemtiem stratēģiskiem lēmumiem, kā arī tās reputācijas risku.

(7) Aprēķinot maksātspejas kapitāla prasību, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība ņem vērā riska mazināšanas metožu ietekmi, ja kredītrisks un cita veida riski, kuri izriet no šādu metožu izmantošanas, ir attiecīgi iekļauti maksātspejas kapitāla prasības aprēķinā.

(8) Maksātspejas kapitāla prasības aprēķināšanas kārtību saskaņā ar standarta formulu nosaka Komisija un ES Regula Nr. 2015/35.

120.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība veic maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu vismaz reizi gadā un tā rezultātus paziņo Komisijai. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izmantojamais pašu kapitāls ir vismaz tādā apmērā, ka sedz maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar pēdējo Komisijai iesniegto aprēķinu.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība pastāvīgi kontrolē izmantojamā pašu kapitāla apmēra pietiekamību un maksātspējas kapitāla prasību. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kas ir maksātspējas kapitāla prasības pēdējā aprēķina pamatā, attiecīgā sabiedrība nekavējoties veic jaunu maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu un iesniedz to Komisijai.

(3) Ja pēc Komisijas rīcībā esošās informācijas izvērtēšanas ir pamats uzskatīt, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības riska profils ir būtiski mainījies kopš dienas, kad tika iesniegts pēdējais maksātspējas kapitāla prasības aprēķins, Komisija var pieprasīt, lai attiecīgā sabiedrība veic jaunu maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu.

(4) Riska profila atšķirības vai izmaiņas ir uzskatāmas par būtiskām, ja maksātspējas kapitāla prasība, kas aprēķināta, pamatojoties uz jauniem pieņēmumiem, atšķiras no pēdējās aprēķinātās maksātspējas kapitāla prasības par 10 vai vairāk procentiem.

121.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība var aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli, ja ir saņemta Komisijas atļauja.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izmantotais iekšējais modelis ir pilnīgs iekšējais modelis, ja tas atbilst šā likuma prasībām un, izmantojot šo modeli, aprēķinātā maksātspējas kapitāla prasība atbilst šā likuma 119.pantā noteiktajām prasībām, un modelis aptver visu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību grupas pilnīgā iekšējā modelī tiek iekļautas visas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības, kuras iekļauj grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā.

(3) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības izmantotais iekšējais modelis ir daļējs iekšējais modelis, ja tas atbilst šā likuma prasībām un to izmanto, lai aprēķinātu tikai vienu vai vairākus no šādiem lielumiem:

1) pamata maksātspējas kapitāla prasības vienu vai vairākus riska moduļus vai apakšmoduļus, kas noteikti normatīvajos aktos par maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas kārtību saskaņā ar standarta formulu;

2) kapitāla prasību operacionālajam riskam;

3) korekciju, ņemot vērā tehnisko rezervju un atlikto nodokļu zaudējumu segšanas spēju.

(4) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības daļēju iekšējo modeli var izmantot visas šīs sabiedrības vai tikai vienas vai vairāku nozīmīgu komercdarbības struktūrvienību maksātspējas kapitāla prasības aprēķinam.

(5) Pieeju, tai skaitā standarta integrācijas metodes, ar kurām daļēju iekšējo modeli pilnībā iekļauj maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā, un prasības alternatīvu metožu izmantošanai nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(6) Lai saņemtu atļauju pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izmantošanai, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai pieteikumu, kas ietver dokumentāru pierādījumu tam, ka iekšējais modelis atbilst normatīvo aktu prasībām attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanas testu, statistiskās kvalitātes standartiem, kalibrēšanas standartiem, peļņas un zaudējumu attiecinājumu, apstiprināšanas (validācijas) standartiem un dokumentēšanas standartiem.

(7) Ja pieteikums atļaujas saņemšanai attiecas uz daļēju iekšējo modeli, normatīvo aktu prasības attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanas testu, statistiskās kvalitātes standartiem, kalibrēšanas standartiem, peļņas un zaudējumu attiecinājumu, apstiprināšanas (validācijas) standartiem un dokumentēšanas standartiem pielāgo, ņemot vērā modeļa ierobežoto piemērošanas jomu. Pielāgojumus nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(8) Komisija sešu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts pilnībā aizpildīts pieteikums, kuram pievienoti visi nepieciešamie dokumenti, pieņem lēmumu par pieteikumā minētās atļaujas izsniegšanu un nosūta šo lēmumu pieteikuma iesniedzējam.

(9) Komisija izsniedz pieteikumā minēto atļauju, ja ir pārliecinājusies, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības riska identifikācijas, apstiprināšanas (validācijas), uzraudzības, vadības un ziņošanas sistēmas ir atbilstošas šīs sabiedrības komercdarbībai un riska profilam un iekšējais modelis atbilst normatīvo aktu prasībām

attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanas testu, statistiskās kvalitātes standartiem, kalibrēšanas standartiem, peļņas un zaudējumu attiecinājumu, apstiprināšanas (validācijas) standartiem un dokumentēšanas standartiem.

(10) Komisija ir tiesīga pēc tam, kad izsniegta atļauja iekšējā modeļa izmantošanai, pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic vienreizēju maksātspējas kapitāla prasības novērtējumu saskaņā ar standarta formulu un iesniedz to Komisijai.

122.pants. (1) Komisija izsniedz atļauju daļēja iekšējā modeļa izmantošanai tikai pēc tam, kad ir pārliecinājusies, ka iekšējais modelis atbilst šā likuma 121.panta prasībām, kā arī:

1) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir pienācīgi pamatojusi modeļa ierobežotās piemērošanas jomas iemeslu;

2) ar daļēju iekšējo modeli aprēķinātā maksātspējas kapitāla prasība precīzāk atspoguļo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības riska profilu, kā arī atbilst maksātspējas kapitāla prasības vispārīgajām prasībām, kas noteiktas šā likuma 119.pantā;

3) daļēja iekšējā modeļa uzbūve atbilst maksātspējas kapitāla prasības vispārīgajām prasībām, kas noteiktas šā likuma 119.pantā, un to var pilnībā iekļaut maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā atbilstoši ES regulā Nr. 2015/35 noteiktajam veidam, kādā daļējs iekšējais modelis pilnībā iekļaujams maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā, un noteiktajām prasībām alternatīvu integrācijas metožu izmantošanai.

(2) Komisija ir tiesīga, izvērtējot pieteikumu daļēja iekšējā modeļa izmantošanas atļaujas saņemšanai, pieprasīt, lai attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz pārejas plānu modeļa piemērošanas jomas paplašināšanai, ja šī sabiedrība ir iesniegusi pieteikumu daļēja iekšējā modeļa izmantošanai, kas attiecas:

1) tikai uz noteikta riska moduļa atsevišķiem apakšmoduļiem;

2) tikai uz šīs sabiedrības nozīmīgām komercdarbības struktūrvienībām saistībā ar noteikto riska moduli;

3) daļēji gan uz šīs daļas 1.punktā minētajiem apakšmoduļiem, gan uz 2.punktā minētajām struktūrvienībām.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pārejas plānā norāda veidu, izmantojamās līdzekļus, metodes, sasniedzamo modeļa piemērošanas jomu un laika periodu, kādā tā paredzējusi paplašināt modeļa piemērošanas jomu ar citiem apakšmoduļiem vai nozīmīgām komercdarbības struktūrvienībām, lai nodrošinātu, ka modelis aptver attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darījumu dominējošo daļu saistībā ar šo specifiska riska moduli.

123.pants. (1) Vienlaikus ar šā likuma 121.panta sestajā daļā minēto pieteikumu pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izmantošanas atļaujas saņemšanai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai šīs sabiedrības politiku iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības politika iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai ir uzskatāma par tā pieteikuma sastāvdaļu, kas iesniedzams pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izmantošanas atļaujas saņemšanai. Komisija apstiprina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības politiku iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai šā likuma 121.pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Iekšējā modeļa izmaiņas var veikt vienīgi saskaņā ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības politiku iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai. Politika iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai ietver iekšējā modeļa būtisku un nebūtisku izmaiņu specifiskācijas.

(3) Nebūtiskām iekšējā modeļa izmaiņām nav nepieciešama iepriekšēja Komisijas atļauja, ja tās ir izstrādātas saskaņā ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības politiku iekšējā modeļa izmaiņu veikšanai.

124.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde apstiprina pieteikumu Komisijai iekšējā modeļa apstiprināšanai saskaņā ar šā likuma 121.pantā norādīto, kā arī pieteikumu jebkādu turpmāko šajā modeli veicamo būtisku izmaiņu apstiprināšanai.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde ir atbildīga par tādu sistēmu ieviešanu šajā sabiedrībā, ar kurām tiek nodrošināta iekšējā modeļa pienācīga darbība.

125.pants. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ir saņēmusi atļauju iekšējā modeļa

izmantošanai saskaņā ar šā likuma 121.pantu, drīkst atsākt maksāspējas kapitāla prasības vai kādas tās daļas aprēķināšanu saskaņā ar standarta formulu vienīgi pēc Komisijas atļaujas saņemšanas. Lai saņemtu atļauju, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai motivētu iesniegumu.

126.pants. (1) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas jau ir saņēmusi Komisijas atļauju iekšējā modeļa izmantošanai, neizpilda normatīvo aktu prasības attiecībā uz izmantošanas testu, statistiskās kvalitātes standartiem, kalibrēšanas standartiem, peļņas un zaudējumu attiecinājumu, apstiprināšanas (validācijas) standartiem un dokumentēšanas standartiem, tā nekavējoties informē par to Komisiju un iesniedz tai plānu, kā tiks atjaunota atbilstība, vai arī motivētu iesniegumu, kurā pamato, ka neatbilstības ietekme uz maksāspējas kapitāla prasības aprēķina rezultātu ir nebūtiska.

(2) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neievēro šā panta pirmajā daļā minēto plānu, tā nekavējoties informē par to Komisiju. Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai attiecīgā sabiedrība turpmāk veic maksāspējas kapitāla prasības aprēķinu saskaņā ar standarta formulu.

127.pants. Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izveido iekšējo modeli vai tā attiecīgos riska modeļus maksāspējas kapitāla prasības aprēķināšanai un nodrošina to piemērošanu, ja ir pamats uzskatīt, ka maksāspējas kapitāla prasība, kas aprēķināta saskaņā ar standarta formulu, nav atbilstoša, jo attiecīgās sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no standarta formulas aprēķina pamatā esošajiem pieņēmumiem.

128.pants. Komisija nosaka prasības attiecībā uz iekšējo modeļu izmantošanas testu, statistiskās kvalitātes standartiem, kalibrēšanas standartiem, peļņas un zaudējumu attiecinājumu uz nozīmīgām komercdarbības struktūrvienībām, apstiprināšanas (validācijas) standartiem un dokumentēšanas standartiem.

129.pants. Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pārbauda savu iekšējo modeli, izmantojot atbilstošus tipveida portfeļus un pieņēmumus, kas pamatā balstīti uz ārējiem, nevis šīs sabiedrības iekšējiem datiem, lai apstiprinātu iekšējā modeļa kalibrēšanu un pārliecinātos, ka tā specifiskā atbilst vispārēji pieņemtai tirgus praksei.

130.pants. (1) Minimālās kapitāla prasības aprēķina kārtību nosaka ES Regula Nr. 2015/35. Minimālā kapitāla prasība nedrīkst būt mazāka par šā panta trešajā daļā noteikto minimālās kapitāla prasības absolūti minimālo vērtību.

(2) Minimālā kapitāla prasība nedrīkst būt mazāka par 25 procentiem un lielāka par 45 procentiem no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasības, kuru aprēķina saskaņā ar standarta formulu vai iekšējo modeli un kurā iekļauj jebkādu papildu kapitāla prasību, ko noteikusi Komisija saskaņā ar šā likuma 46.panta prasībām. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības minimālā kapitāla prasība sakrīt ar kādu no minētajiem procentuālajiem ierobežojumiem, šī sabiedrība sniedz Komisijai informāciju par tā iemesliem.

(3) Minimālās kapitāla prasības absolūti minimālā vērtība:

1) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, tai skaitā kaptīvās apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic apdrošināšanu vienā vai vairākos šā likuma 19.panta pirmās daļas 10., 11., 12., 13., 14. un 15.punktā minētajos nedzīvības apdrošināšanas veidos, ir 3,7 miljoni *euro*, bet pārējām nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, tai skaitā kaptīvās apdrošināšanas sabiedrībām, — 2,5 miljoni *euro*;

2) dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, tai skaitā kaptīvās apdrošināšanas sabiedrībām, kas saņēmušas licenci dzīvības apdrošināšanai, ir 3,7 miljoni *euro*;

3) pārapdrošināšanas sabiedrībām ir 3,6 miljoni *euro*, bet kaptīvās pārapdrošināšanas sabiedrībām — 1,2 miljoni *euro*;

4) apdrošināšanas sabiedrībām, kas vienlaikus veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanu, ir šīs daļas 1. un 2.punktā minētās minimālās kapitāla prasības absolūti minimālo vērtību summa.

(4) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic minimālās kapitāla prasības aprēķinu vismaz reizi ceturksnī un tā rezultātus iesniedz Komisijai. Šā panta otrajā daļā minēto procentuālo ierobežojumu aprēķināšanas mērķiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai nav jāveic maksāspējas kapitāla prasības aprēķins par attiecīgo ceturksni, un tā var izmantot aprēķinu, kas veikts par iepriekšējo pārskata gadu. (5) Šā panta trešajā daļā noteiktā minimālās kapitāla prasības absolūti minimālā vērtība, kas izteikta *euro*, tiek pārskatīta reizi piecos gados un

indeksēta, ja saskaņā ar statistikas biroja *Eurostat* sniegto informāciju patēriņa cenu indekss Eiropas Ekonomikas zonas valstīs no 2015.gada 31.decembra līdz pārskatīšanas brīdim ir pieaudzis par 5 vai vairāk procentiem. Minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības palielinājuma summa tiek noapaļota uz augšu līdz tuvākajiem 100 000 euro. Lēmumu par indeksācijas veikšanu un minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības palielinājuma apmēru attiecīgajā gadā paziņo Eiropas Komisija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

XVI nodaļa Ieguldījumi

131.pants. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība visus savus aktīvus iegulda, ievērojot piesardzības principu, kas noteikts šā likuma 132., 133. un 134.pantā.

132.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība aktīvu portfeli iegulda tikai tādos aktīvos un finanšu instrumentos, kuru riskus attiecīgā sabiedrība var pienācīgi identificēt, izmērīt, uzraudzīt, pārvaldīt, kontrolēt un par tiem ziņot, kā arī ņemot vērā tās vispārējās maksātspējas vajadzības saskaņā ar šā likuma 65.panta otrās daļas 1.punktā noteikto.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izstrādā un apstiprina savu ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir atbildīga par šīs politikas un procedūras ievērošanu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības valde ne retāk kā reizi gadā pārskata ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru, saskaņojot to pa ieguldījumu veidiem, ģeogrāfisko izvietojumu, darījumu partneriem, finanšu instrumentu regulētiem un neregulētiem tirgiem un nekustamā īpašuma tirgiem. Pirms darījumiem ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība izstrādā un apstiprina atvasināto finanšu instrumentu izmantošanas politiku un procedūru, kas saskaņota ar šīs sabiedrības pamatdarbību, tās ieguldījumu veidošanas kārtību un atbilstošo risku pārvaldību.

(3) Visus aktīvus, īpaši tos, kuri sedz minimālo kapitāla prasību un maksātspējas kapitāla prasību, iegulda, garantējot visa aktīvu portfeļa drošību, kvalitāti, likviditāti un rentabilitāti. Turklāt šādus aktīvus izvieta tā, lai būtu nodrošināta to pieejamība.

(4) Tehnisko rezervju segumam izmantotos aktīvus iegulda atbilstoši apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību veidam un līguma termiņam. Minētos aktīvus iegulda saskaņā ar visu apdrošinājumaņēmēju un labuma guvēju interesēm, ņemot vērā apdrošināšanas līgumā ietvertos nosacījumus.

(5) Interesu konflikta gadījumā apdrošināšanas sabiedrība vai persona, kas pārvalda tās aktīvu portfeli, nodrošina, ka ieguldījums tiek veikts apdrošinājumaņēmēju un labuma guvēju interesēs.

133.pants. Tāda dzīvības apdrošināšanas līguma tehnisko rezervju segumam, kurā ieguldījumu risku uzņemas apdrošinājumaņēmējs, papildus šā likuma 132.pantā noteiktajām prasībām piemēro šādas prasības:

1) ja dzīvības apdrošināšanas līgums, kurā ieguldījumu risku uzņemas apdrošinājumaņēmējs, piesaistīts atvērto ieguldījumu fondu (tiem pielīdzināmu kopējo ieguldījumu uzņēmumu) ieguldījumu apliecībām (daļām) vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības speciāli šim mērķim izveidotam nodalītu aktīvu kopumam, kas parasti sadalīts nosacītās daļās, uz šāda līguma tehnisko rezervju segumu attiecina aktīvus, kuri iespējami cieši piesaistīti šīm apliecībām (daļām) vai šiem aktīviem;

2) ja dzīvības apdrošināšanas līgums, kurā ieguldījumu risku uzņemas apdrošinājumaņēmējs, piesaistīts akciju indeksam vai citam šā panta 1.punktā neparedzētam aprēķina lielumam, uz šāda līguma tehnisko rezervju segumu attiecina aktīvus, kuru vērtības izmaiņas ir cieši piesaistītas akciju indeksa vai cita aprēķina lieluma vērtības izmaiņām, kuriem piemīt attiecīgs nodrošinājums un tirgojamība un kuri iespējami tuvu atbilst tiem aktīviem, kuru vērtība ir atkarīga no attiecīgā aprēķina lieluma;

3) ja šā panta 1. un 2.punktā minētie līgumi ietver nosacījumus par ieguldījumu ienesīguma garantiju vai kādu citu garantētu ieguvumu, aktīvi, kurus attiecina uz šādu līgumu tehnisko rezervju segumu, atbilst šā likuma 134.panta prasībām.

134.pants. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvi, izņemot šā likuma 133.pantā minētos, papildus šā likuma 132.pantā noteiktajām prasībām atbilst šādām prasībām:

1) aktīvus pienācīgi diversificē, lai nepieļautu pārmērīgu paļaušanos uz kādu aktīvu kategoriju, emitentu vai komercsabiedrību grupu, vai ģeogrāfisko apgabalu un nepieļautu pārmērīgu riska koncentrāciju ieguldījumu portfeli. Ieguldījumi aktīvos, ko emitējis viens emitents vai emitenti, kuri pieder pie vienas grupas, nedrīkst pakļaut apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību pārmērīgai riska koncentrācijai;

2) atvasināto finanšu instrumentu izmantošana ir pieļaujama tikai tad, ja tie veicina risku samazināšanu vai efektīvāku ieguldījumu portfeļa pārvaldi. Atvasinātos finanšu instrumentus novērtē piesardzīgi, kopējā novērtējumā ņemot vērā to aktīvu vērtību, ar kuriem attiecīgais atvasinātais finanšu instruments ir saistīts. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izvairās no pārmērīga riska uzņemšanās, izmantojot darījumus ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem;

3) ieguldījumus un aktīvus, kas netiek tirgoti regulētā tirgū, uztur piesardzīgā līmenī.

135.pants. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība nedrīkst tieši vai netieši izsniegt aizdevumu pašu izlaisto akciju vai daļu vai ar attiecīgo sabiedrību saistīto personu izlaisto akciju vai daļu iegādei, kā arī pieņemt par saistību nodrošinājumu pašu akcijas vai daļas.

136.pants. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ģeogrāfisko izvietojumu aktīviem, kas veido atgūstamās summas no pārapirošināšanas līgumiem, kuri noslēgti ar attiecīgo sabiedrību, dalībvalsts apdrošinātāju vai pārapirošinātāju un nedalībvalsts apdrošinātāju vai pārapirošinātāju, ja šādu komercsabiedrību maksātspējas uzraudzības režīms atbilst ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktajiem kritērijiem attiecībā uz uzraudzības režīmu līdzvērtību, nodrošina saskaņā ar ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru.

137.pants. *(Izslēgts ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)*

138.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ieguldījumus pēc 2011.gada 1.janvāra emitētajos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos, kuru pamatā ir pārstrukturēti aizdevumi, veic, tikai ievērojot ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktās prasības.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kas veic ieguldījumus pārvedamos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, kuru pamatā ir pārstrukturēti aizdevumi un kuri emitēti pirms 2011.gada 1.janvāra, šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības piemēro tikai tad, ja pēc 2014.gada 31.decembra ir pievienoti jauni vai aizstāti esošie riska darījumi.

XVII nodaļa

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības finansiālā stāvokļa pasliktināšanās

139.pants. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība izstrādā politiku, kurā noteikta kārtība, kādā attiecīgā sabiedrība konstatē sava finansiālā stāvokļa pasliktināšanos. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, konstatējusi savu finansiālā stāvokļa pasliktināšanos, nekavējoties informē par to Komisiju.

140.pants. (1) Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība nav izpildījusi šā likuma un citu normatīvo aktu prasības attiecībā uz tehnisko rezervju izveidošanu un aprēķināšanas metodēm, Komisija, par savu nodomu iepriekš paziņojot tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersantam ir filiāle vai kurā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas komersants sniedz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas pakalpojumus (iesaistītā dalībvalsts), drīkst attiecīgajai sabiedrībai aizliegt brīvi rīkoties ar tās aktīviem.

(2) Komisija norāda, uz kuriem aktīviem šā panta pirmajā daļā noteiktie pasākumi attiecas.

141.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība nekavējoties informē Komisiju, tiklīdz konstatē, ka neizpilda maksātspējas kapitāla prasību, vai ja pastāv risks, ka turpmākajos trijos mēnešos iespējama maksātspējas kapitāla prasības neizpildes iestāšanās.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir konstatējusi, ka neizpilda maksātspējas kapitāla prasību, iesniedz Komisijai saskaņošanai atvērto plānu izmantojamā pašu kapitāla

atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram.

(3) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sešu mēnešu laikā pēc tam, kad konstatēta maksātspējas kapitāla prasības neizpilde, tā atjauno izmantojamo pašu kapitālu līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram.

(4) Komisija šā panta trešajā daļā norādīto termiņu ir tiesīga pagarināt par trim mēnešiem.

(5) Tādu ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu gadījumā, par kuriem paziņojusi EAAPI un kuri skar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas pārstāv nozīmīgu tirgus daļu, un, ja nepieciešams, pēc apspriešanās ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju Komisija šā panta trešajā daļā norādīto termiņu ir tiesīga pagarināt uz noteiktu laika periodu, bet ne ilgāku par septiņiem gadiem, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tajā skaitā tehnisko rezervju vidējo termiņu.

(6) Komisija var iesniegt EAAPI lūgumu, lai tā paziņo par šā panta piektajā daļā minēto ārkārtēju nelabvēlīgu apstākļu esamību, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kura pārstāv būtisku tirgus daļu, nespēj izpildīt šā panta trešajā daļā minētos pasākumus. Ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi ir tad, ja to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību finansiālo stāvokli, kurām ir būtiska ietekme tirgū vai kuru noteikti darījumu veidi tiek ietekmēti, nopietni vai nelabvēlīgi ietekmē viens vai vairāki šādi apstākļi:

- 1) neparedzēts, straujš un pārmērīgs kritums finanšu tirgos;
- 2) nemainīgi zemu procentu likmju vide;
- 3) katastrofāls notikums, kuram ir spēcīga ietekme.

(7) Komisija sadarbībā ar EAAPI regulāri novērtē, vai vēl pastāv šā panta sestajā daļā minētie apstākļi. Ja tiek konstatēts, ka ārkārtēji nelabvēlīgi apstākļi vairs nepastāv, EAAPI un Komisija dara to zināmu sabiedrībai.

(8) Ja Komisija ir pagarinājusi termiņu saskaņā ar šā panta piekto daļu, tad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ik pēc trim mēnešiem iesniedz Komisijai ziņojumu par veiktajiem pasākumiem izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

(9) Šā panta piektajā daļā noteikto termiņa pagarinājumu Komisija atceļ, ja no šā panta astotajā daļā noteiktā ziņojuma izriet, ka par laika periodu no dienas, kad konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, līdz ziņojuma iesniegšanas dienai nav noticis būtisks uzlabojums izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanā līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanā, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

(10) Ja, iestājoties šā panta pirmajā daļā minētajam gadījumam, Komisija uzskata, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības finansiālā situācija turpinās pasliktināties, tā var ierobežot vai aizliegt šai sabiedrībai brīvi rīkoties ar saviem aktīviem.

(11) Komisija nekavējoties informē iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuru teritorijā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu, par visiem pasākumiem, kādus tā saskaņā ar šā panta desmito daļu ir veikusi attiecībā uz šo sabiedrību, un pieprasa, lai tās piemēro attiecīgajai sabiedrībai tādus pašus pasākumus iesaistīto dalībvalstu teritorijā.

(12) Komisija norāda, uz kuriem aktīviem attiecas šā panta desmitajā daļā noteiktie pasākumi.

142.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nekavējoties informē Komisiju, tiklīdz konstatē, ka izmantojamais pamata pašu kapitāls ir mazāks par minimālo kapitāla prasību, vai, ja pastāv risks, ka turpmākajos trijos mēnešos iespējama minimālā kapitāla prasības neizpildes iestāšanās.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība viena mēneša laikā pēc tam, kad ir iestājies šā panta pirmajā daļā noteiktais gadījums, iesniedz Komisijai saskaņošanai plānu izmantojamā pamata pašu kapitāla atjaunošanai līdz minimālās kapitāla prasības apmēram. Plānā paredz, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība triju mēnešu laikā no dienas, kad konstatēta šā panta pirmajā daļā noteiktā neatbilstība, atjaunos izmantojamo pamata pašu kapitālu līdz minimālās kapitāla prasības apmēram vai samazinās risku, nodrošinot minimālās kapitāla prasības izpildi.

(3) Iestājoties šā panta pirmajā daļā noteiktajam gadījumam, Komisija var ierobežot vai aizliegt apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības brīvu rīcību ar tās aktīviem.

(4) Komisija informē to iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuru teritorijā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība veic apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu, par visiem pasākumiem, kurus tā saskaņā ar šā panta trešo daļu veikusi attiecībā uz šo apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību, un pieprasa, lai tās piemēro attiecīgajai sabiedrībai tādus pašus pasākumus iesaistīto dalībvalstu teritorijā.

(5) Komisija norāda, uz kuriem aktīviem attiecas šā panta trešajā daļā noteiktie pasākumi.

143.pants. Ja Komisija ir saņēmusi no dalībvalsts uzraudzības iestādes pieprasījumu ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar dalībvalsts apdrošinātāja vai pārāpdrošinātāja aktīviem Latvijas Republikā, tā veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīts ierobežojums vai aizliegums brīvi rīkoties ar aktīviem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts uzraudzības iestāde ir lūgusi piemērot brīvas rīcības ierobežojumu vai aizliegumu.

144.pants. (1) Komisija, pamatojoties uz iesniegtajiem finanšu pārskatiem un pārbaūžu rezultātiem, var pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība iesniedz šā likuma 141.panta otrajā daļā vai 142.panta otrajā daļā noteikto plānu.

(2) Ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības finansiālā situācija pasliktinās un ir apdraudēta no tās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas līgumiem izrietošo saistību izpilde vai ja attiecīgā sabiedrība nav iesniegusi Komisijai šā likuma 141.panta otrajā daļā vai 142.panta otrajā daļā noteikto plānu, Komisija ir tiesīga veikt jebkādus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu apdrošināto interešu aizsardzību.

145.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības valde ir atbildīga par šā likuma 141.panta otrajā daļā un 142.panta otrajā daļā noteiktā plāna savlaicīgu izstrādi un izpildi.

(2) Šā likuma 141.panta otrajā daļā un 142.panta otrajā daļā noteiktajā plānā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība ietver vismaz:

- 1) informāciju par šīs sabiedrības plānotajiem ar darbību saistītajiem izdevumiem (administratīvajiem un klientu piesaistīšanas izdevumiem);
- 2) informāciju par šīs sabiedrības plānotajiem ieņēmumiem par veikto apdrošināšanu, pārāpdrošināšanu, cedēto pārāpdrošināšanu un retrocesiju un ar tām saistītajām izmaksām;
- 3) pārskata projektu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskata projektu par finansiālās darbības rezultātiem pārskata periodā;
- 4) no apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas izrietošo saistību izpildes, maksātspējas kapitāla prasības izpildes un minimālā kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai nepieciešamos plānotos finanšu avotus;
- 5) cedētās pārāpdrošināšanas un retrocesijas programmu;
- 6) veicamos pasākumus un to izpildes termiņus.

(3) Ja Komisija ir pieprasījusi, lai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība izstrādā šā likuma 141.panta otrajā daļā un 142.panta otrajā daļā noteikto plānu, tā nepieņem lēmumu par šā likuma 47.panta trešajā daļā noteiktās atļaujas izsniegšanu, kamēr uzskata, ka ir apdraudētas apdrošināto tiesības vai pārāpdrošināšanas sabiedrības līgumsaistību izpilde.

146.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pienākums ir informēt Komisiju par visiem apstākļiem, kuri var būtiski ietekmēt šīs sabiedrības turpmāko darbību.

(2) Komisijai ir tiesības neatļaut apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai nodibināt ciešas attiecības ar trešajām personām vai pieprasīt, lai attiecīgā sabiedrība izbeidz ciešas attiecības ar trešajām personām, vai aizliegt darījumus ar tām, ja šādas attiecības var apdraudēt vai apdraud apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti, apdrošināto intereses vai traucē Komisijai veikt uzraudzības funkcijas.

147.pants. (1) Komisija ir tiesīga anulēt izsniegto apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licenci, ja:

- 1) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība nav sākusi apdrošināšanu vai pārapsedrošināšanu 12 mēnešu laikā no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licences saņemšanas dienas;
- 2) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība pārtraukusi apdrošināšanu vai pārapsedrošināšanu uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem;
- 3) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība atsakās no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licences;
- 4) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība pārkāpj šo likumu vai neievēro apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licences nosacījumus;
- 5) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība būtiski pārkāpj citus likumus un normatīvos aktus, kas regulē komercdarbību;
- 6) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība nespēj izpildīt no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumiem izrietošās saistības;
- 7) apdrošināšanas sabiedrība vairāk nekā divus mēnešus pēc tam, kad Komisija tai izteikusi brīdinājumu par licences anulēšanu, nav labprātīgi un pilnā apmērā veikusi maksājumus Apdrošināto aizsardzības fondā;
- 8) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība tiek likvidēta;
- 9) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības akcionāriem ar būtisku līdzdalību iestāties tiem piederošo akciju balsstiesību izmantošanas aizliegums un tas ilgst vairāk nekā sešus mēnešus.

(2) Komisija anulē izsniegto apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licenci, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība neievēro minimālo kapitāla prasību un Komisija uzskata, ka plāns izmantojamā pamata pašu kapitāla atjaunošanai līdz minimālajai kapitāla prasībai ir neatbilstošs, vai attiecīgā sabiedrība neievēro minēto plānu triju mēnešu laikā pēc tam, kad konstatēta neatbilstība minimālajai kapitāla prasībai.

(3) Komisija sniedz iesaistītās dalībvalsts uzraudzības iestādei informāciju par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licences anulēšanu.

(4) Ja Komisija ir saņēmusi informāciju no dalībvalsts uzraudzības iestādes, ka šī iestāde dalībvalsts apdrošinātājam vai pārapsedrošinātājam anulējusi apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licenci, tā veic visus nepieciešamos pasākumus, kas liedz attiecīgajam dalībvalsts apdrošinātājam vai pārapsedrošinātājam slēgt Latvijas Republikā jaunus apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumus, izmantojot tiesības dibināt filiāli, vai, ja tiek ievērots pakalpojumu sniegšanas brīvības princips, — sniegt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli.

(5) Komisijas lēmuma par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licences anulēšanu darbību neaptur tā pārsūdzēšana.

(6) Komisija informē EAAPI par anulētajām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas licencēm.

148.pants. (1) Ja Komisija ir konstatējusi apstākļus, kas ļauj lemt par apdrošināšanas licences anulēšanu, tā var pieņemt lēmumu par apdrošināšanas licences darbības apturēšanu.

(2) Apdrošināšanas licences darbības apturēšanas termiņš nedrīkst būt ilgāks par sešiem mēnešiem.

(3) Apdrošināšanas sabiedrība nedrīkst slēgt jaunus līgumus, grozīt spēkā esošo apdrošināšanas līgumu nosacījumus vai pagarināt to darbības termiņu tajā apdrošināšanas veidā, kura veikšanai izsniegtās apdrošināšanas licences darbība ir apturēta, bet turpina pildīt spēkā esošos apdrošināšanas līgumus.

(4) Ja Komisijas pieņemtais lēmums par apdrošināšanas licences darbības apturēšanu tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

149.pants. (1) Komisija var anulēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas licenci vienam vai vairākiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas veidiem. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas licence tiek anulēta, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nedrīkst slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus attiecīgajā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas veidā, grozīt spēkā esošo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu nosacījumus vai pagarināt to darbības termiņu, bet turpina pildīt no noslēgtajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem izrietošās saistības.

(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir likvidējama, ja tiek anulēta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas licence visiem tās veiktajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas veidiem, izņemot gadījumu, kad šāda sabiedrība reorganizācijas ceļā vai bez reorganizācijas veikšanas tiek pārveidota par juridisko personu, kas neveic apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību reorganizācijas ceļā vai bez reorganizācijas veikšanas drīkst pārveidot par juridisko personu, kas neveic apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu, tikai ar Komisijas atļauju.

(3) Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību paredzēts pārveidot par juridisko personu, kas neveic apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu, Komisija atļauju izsniedz, ja attiecīgā sabiedrība ir izpildījusi visas no noslēgtajiem apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumiem izrietošās saistības.

150.pants. (1) Komisija, apturot vai anulējot apdrošināšanas licenci, ir tiesīga ierobežot apdrošināšanas sabiedrības darbības ar tās aktīviem, izmaksu veikšanu un jaunu saistību uzņemšanu.

(2) Komisija nekavējoties publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu par izsniegtās apdrošināšanas licences anulēšanu vai tās darbības apturēšanu.

(3) Komisija turpina uzraudzīt apdrošināšanas sabiedrību līdz pilnīgai apdrošināšanas saistību izpildei vai līdz šīs sabiedrības pasludināšanai par maksātnespējīgu.

(4) Šā panta nosacījumus piemēro arī pārapdrošināšanas licences anulēšanas gadījumā.

151.pants. Ja apdrošināšanas sabiedrība tiek izslēgta vai izstājas no Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja vai tam analogas organizācijas dalībvalstī, apdrošināšanas sabiedrībai ir aizliegts veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu attiecīgajā teritorijā.

D sadaļa

Tiesības atvērt filiāli un tiesības veikt apdrošināšanu, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu

XVIII nodaļa

Apdrošināšanas komersanta filiāles atvēršana

152.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība, kura vēlas atvērt filiāli dalībvalstī, pirms filiāles atvēršanas par to rakstveidā paziņo Komisijai.

(2) Apdrošināšanas sabiedrība iesniedzumā par filiāles atvēršanu ietver:

1) informāciju par dalībvalsti, kurā tā plāno atvērt filiāli;

2) darbības plānu trim gadiem, kurā iekļauta vismaz informācija par piedāvātajiem pakalpojumiem un filiāles organizatorisko struktūru;

3) ziņas par apdrošināšanas sabiedrības filiāles vadītāju (personu, kura, pieņemot būtiskus lēmumus filiāles vārdā, rada apdrošināšanas sabiedrībai civiltiesiskas saistības);

4) apdrošināšanas sabiedrības filiāles adresi dalībvalstī (adresi, kura izmantojama informācijas nosūtīšanai un saņemšanai vai saziņai ar filiāles vadītāju);

5) ja apdrošināšanas sabiedrība plāno veikt transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, tā iesniedzumā papildus ietver apliecinājumu, ka apdrošināšanas sabiedrība ir dalībvalsts transportlīdzekļu biroja vai tam analogas organizācijas un attiecīgā garantijas fonda dalībniece.

(3) Izdarot grozījumus šā panta otrās daļas 2., 3. un 4.punktā minētajā informācijā, apdrošināšanas sabiedrība ne vēlāk kā 30 dienas pirms attiecīgo grozījumu izdarīšanas par to rakstveidā informē Komisiju un filiāles dalībvalsts uzraudzības iestādi, lai Komisija un filiāles dalībvalsts uzraudzības iestāde varētu izpildīt šā likuma 153.pantā noteiktos pienākumus.

(4) Šā panta nosacījumi attiecas uz jebkuru apdrošināšanas sabiedrības pastāvīgu darbību dalībvalstī, ja tā tiek veikta ar dalībvalstī izveidota biroja starpniecību, kuru vada apdrošināšanas sabiedrības personāls vai neatkarīga persona, kurai apdrošināšanas sabiedrība piešķirusi pastāvīgas pilnvaras rīkoties šīs sabiedrības vārdā.

153.pants. (1) Komisija triju mēnešu laikā pēc šā likuma 152.panta otrajā daļā minētā iesnieguma un tam pievienotās informācijas saņemšanas par to informē filiāles dalībvalsts uzraudzības iestādi un apdrošināšanas sabiedrību, paziņojumā ietverot apliecinājumu, ka attiecīgā sabiedrība izpilda maksātspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību, izņemot šā panta otrajā daļā noteiktos gadījumus.

(2) Komisija pieņem lēmumu par atteikumu atļaut apdrošināšanas sabiedrībai atvērt filiāli dalībvalstī un šā panta pirmajā daļā minēto paziņojumu nosūta dalībvalsts uzraudzības iestādei šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas;
- 2) apdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēma neļauj nodrošināt Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošu filiāles uzraudzību;
- 3) apdrošināšanas sabiedrības filiāles vadītājs (persona, kura, pieņemot būtiskus lēmumus filiāles vārdā, rada apdrošināšanas sabiedrībai civiltiesiskas saistības) neatbilst šā likuma 58.panta prasībām;
- 4) apdrošināšanas sabiedrības izmantojamais pašu kapitāls neatbilst maksātspējas kapitāla prasībai vai izmantojamais pamata pašu kapitāls neatbilst minimālajai kapitāla prasībai;
- 5) nav novērsti Komisijas konstatētie pārkāpumi.

(3) Komisija šā panta otrajā daļā minēto lēmumu pieņem triju mēnešu laikā pēc visas šā likuma 152.panta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas un nosūta to apdrošināšanas sabiedrībai.

(4) Ja apdrošināšanas sabiedrība sākusi apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī ar filiāles starpniecību, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, kurā pieprasa, lai attiecīgā sabiedrība izbeidz apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas par apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī ar filiāles starpniecību;
- 2) apdrošināšanas sabiedrības un tās filiāles darbība dalībvalstī neļauj nodrošināt Latvijas Republikas apdrošinātāju darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem atbilstošu apdrošināšanas sabiedrības un tās filiāles darbības uzraudzību dalībvalstī;
- 3) apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana dalībvalstī ar filiāles starpniecību apdraud vai var apdraudēt apdrošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti un apdrošināšanas līgumos paredzēto saistību izpildi.

(5) Komisija pēc filiāles dalībvalsts uzraudzības iestādes sniegtās informācijas saņemšanas nekavējoties rakstveidā informē apdrošināšanas sabiedrību par sabiedrības intereses aizsargājošajos likumos ietvertajām prasībām, kuras nepieciešams ievērot, sniedzot apdrošināšanas pakalpojumus filiāles dalībvalstī.

(6) Pēc šā panta piektajā daļā minētās informācijas saņemšanas vai pēc diviem mēnešiem no dienas, kad Komisija nosūtījusi paziņojumu filiāles dalībvalsts uzraudzības iestādei, apdrošināšanas sabiedrība var atvērt filiāli dalībvalstī un sākt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu.

154.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība atver filiāli nedalībvalstī tikai pēc Komisijas atļaujas saņemšanas.

(2) Lai saņemtu atļauju filiāles atvēršanai nedalībvalstī, apdrošināšanas sabiedrība iesniedz Komisijai iesniegumu par filiāles atvēršanu, kurā norāda:

- 1) filiāles adresi nedalībvalstī (adresi, kura izmantojama informācijas nosūtīšanai un saņemšanai);
- 2) ziņas par filiāles vadītāju saskaņā ar šā likuma 58. un 59.pantā noteiktajām prasībām;
- 3) filiāles organizatorisko struktūru;
- 4) darbības plānu pirmajiem trim gadiem.

(3) Komisija iesniegumu par atļauju filiāles atvēršanai nedalībvalstī izskata un lēmumu pieņem 30 dienu laikā pēc visu likumā noteikto un atbilstoši normatīvajos aktos minētajām prasībām noformēto dokumentu saņemšanas.

(4) Komisija pieņem lēmumu par atteikumu atļaut apdrošināšanas sabiedrībai atvērt filiāli nedalībvalstī šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas;
- 2) apdrošināšanas sabiedrības pārvaldības sistēma neļauj nodrošināt Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošu filiāles uzraudzību;
- 3) filiāles vadītājs neatbilst šā likuma 58.pantā noteiktajām prasībām;
- 4) nedalībvalsts likumi vai citi normatīvie akti ierobežo Komisiju veikt uzraudzības funkcijas;
- 5) Komisija no tās neatkarīgu apstākļu dēļ nav noslēgusi sadarbības un informācijas apmaiņas līgumu ar nedalībvalsts apdrošinātāja uzraudzības iestādi;
- 6) apdrošināšanas sabiedrības izmantojamais pašu kapitāls neatbilst maksātspējas kapitāla prasībai vai izmantojamais pamata pašu kapitāls neatbilst minimālajai kapitāla prasībai;
- 7) nav novērsti Komisijas konstatētie pārkāpumi.

(5) Ja apdrošināšanas sabiedrība vēlas izdarīt grozījumus šā panta otrās daļas 1., 2. un 4.punktā minētajā informācijā, tā ne vēlāk kā 30 dienas pirms attiecīgo grozījumu izdarīšanas par to rakstveidā informē Komisiju. Komisija iesniegumu par grozījumu izdarīšanu izskata un lēmumu pieņem mēneša laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas.

(6) Komisija šā panta piektajā daļā minēto lēmumu nosūta apdrošināšanas sabiedrībai.

155.pants. (1) Lai dalībvalsts apdrošinātāja filiāle varētu sākt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikā, Komisija saņem dalībvalsts apdrošinātāja uzraudzības iestādes paziņojumu, kurā ietverta šā likuma 152.panta otrajā daļā minētā informācija.

(2) Divu mēnešu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas Komisija informē dalībvalsts apdrošinātāja uzraudzības iestādi par sabiedrības intereses aizsargājošajos likumos ietvertajām prasībām, kuras nepieciešams ievērot, sniedzot apdrošināšanas pakalpojumus Latvijas Republikā.

(3) Dalībvalsts apdrošinātāja filiāle var sākt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikā tūlīt pēc Komisijas nosūtītās informācijas saņemšanas no dalībvalsts apdrošinātāja uzraudzības iestādes vai pēc šā panta otrajā daļā norādītā divu mēnešu termiņa beigām.

156.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība, kura vēlas atvērt filiāli Šveices Konfederācijā un sniegt apdrošināšanas pakalpojumus, kas nav dzīvības apdrošināšana, filiāli Šveices Konfederācijā atver un apdrošināšanas pakalpojumus, kas nav dzīvības apdrošināšana, sniedz saskaņā ar šā likuma prasībām, kuras noteiktas apdrošināšanas sabiedrībām attiecībā uz filiāles atvēršanu un apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu citās dalībvalstīs, ja Eiropas Ekonomikas kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumā par tiešo apdrošināšanu, izņemot dzīvības apdrošināšanu, nav noteikts citādi.

(2) Dalībvalsts apdrošinātājs, kura mītnes valsts ir Šveices Konfederācija un kurš vēlas atvērt filiāli Latvijas Republikā un sniegt apdrošināšanas pakalpojumus, kas nav dzīvības apdrošināšana, filiāli Latvijas Republikā atver un apdrošināšanas pakalpojumus, kas nav dzīvības apdrošināšana, sniedz saskaņā ar šā likuma prasībām, kuras

noteiktas citu dalībvalstu apdrošinātājiem attiecībā uz filiāles atvēršanu un apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikā, ja ar Eiropas Kopienų Padomes 1991.gada 20.jūnija lēmumu apstiprinātā Eirovas Ekonomikas kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumā par tiešo apdrošināšanu, izņemot dzīvības apdrošināšanu, nav noteikts citādi.

XIX nodaļa

Apdrošināšanas komersanta pakalpojumu sniegšanas brīvība

157.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība, kura vēlas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniegt apdrošināšanas pakalpojumus dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, par savu nodomu rakstveidā paziņo Komisijai.

(2) Apdrošināšanas sabiedrība iesniegumā ietver informāciju:

- 1) par dalībvalsti, kurā tā plāno sniegt apdrošināšanas pakalpojumus;
- 2) par apdrošinājamajiem riskiem.

(3) Ja apdrošināšanas sabiedrība plāno veikt transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, tā iesniegumā papildus ietver:

- 1) informāciju par apdrošināšanas sabiedrības pārstāvi, kurš pilnvarots pieņemt lēmumus par apdrošināšanas atlīdzību izmaksu, un viņa adresi dalībvalstī;
- 2) ziņas par šā likuma 159.pantā noteikto apdrošināšanas sabiedrības pārstāvi un viņa adresi dalībvalstī;
- 3) apliecinājumu, ka apdrošināšanas sabiedrība ir dalībvalsts transportlīdzekļu biroja vai tam analogas organizācijas un attiecīgā garantijas fonda dalībniece.

(4) Komisija 30 dienu laikā pēc šā panta otrajā un trešajā daļā minētā iesnieguma un tam pievienotās informācijas saņemšanas nosūta dalībvalsti, kurās apdrošināšanas sabiedrība plāno sniegt apdrošināšanas pakalpojumus, uzraudzības iestādēm paziņojumu, kurā ietver:

- 1) apliecinājumu, ka apdrošināšanas sabiedrība izpilda maksātspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību;
- 2) informāciju par apdrošināšanas veidiem, kuros apdrošināšanas sabiedrībai atļauts sniegt apdrošināšanas pakalpojumus;
- 3) informāciju par apdrošinājamajiem riskiem, kurus apdrošināšanas sabiedrība plāno apdrošināt dalībvalstī;
- 4) šā panta trešajā daļā minēto informāciju, ja apdrošināšanas sabiedrība plāno veikt transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

(5) Par šā panta ceturtajā daļā minētā paziņojuma nosūtīšanu dalībvalsts uzraudzības iestādei Komisija informē attiecīgo apdrošināšanas sabiedrību.

(6) Komisija pieņem lēmumu par atteikumu atļaut apdrošināšanas sabiedrībai uzsākt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī un šā panta ceturtajā daļā minēto paziņojumu nenosūta dalībvalsts uzraudzības iestādei šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas;
- 2) apdrošināšanas sabiedrības izmantojamais pašu kapitāls neatbilst maksātspējas kapitāla prasībai vai izmantojamais pamata pašu kapitāls neatbilst minimālajai kapitāla prasībai;
- 3) Komisijas noteiktajā termiņā nav novērsti tās konstatētie pārkāpumi.

(7) Ja apdrošināšanas sabiedrība, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sākusi apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, kurā pieprasa, lai attiecīgā sabiedrība izbeidz apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas par apdrošināšanas pakalpojumu;
- 2) apdrošināšanas sabiedrības darbība neļauj nodrošināt Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošu apdrošināšanas sabiedrības uzraudzību;
- 3) apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana dalībvalstī apdraud vai var apdraudēt apdrošināšanas sabiedrības finansiālo stabilitāti un apdrošināšanas līgumos paredzēto saistību izpildi.

(8) Komisija šā panta sestajā daļā minēto lēmumu pieņem 30 dienu laikā pēc šā panta otrajā un trešajā daļā minētā iesnieguma saņemšanas un nosūta to apdrošināšanas sabiedrībai.

(9) Apdrošināšanas sabiedrība, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, drīkst sākt ar dienu, kad tā saņēmusi Komisijas paziņojumu par šā panta ceturtajā daļā minētā paziņojuma nosūtīšanu dalībvalsts uzraudzības iestādei.

(10) Ja apdrošināšanas sabiedrība vēlas izdarīt grozījumus šā panta otrajā un trešajā daļā minētajā iesniegumā ietvertajā informācijā, tā ievēro šā panta pirmās, otrās, trešās un deviņās daļas prasības.

158.pants. (1) Dalībvalsts apdrošinātājs, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu Latvijā, neatverot filiāli, sāk ar dienu, kad tas saņēmis attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes paziņojumu par šā likuma 157.panta ceturtajā daļā minētā paziņojuma nosūtīšanu Komisijai.

(2) Ja paziņojumā ietvertajā informācijā ir izdarīti grozījumi, tie Latvijā stājas spēkā ar dienu, kad Komisija saņēmusi attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes paziņojumu par šiem grozījumiem.

(3) Dalībvalsts apdrošinātājam, kurš ir tiesīgs sniegt apdrošināšanas pakalpojumus Latvijā, ir saistoši Latvijas Republikas normatīvie akti par statistiskās informācijas sniegšanu un sabiedrības interešu aizsardzību.

159.pants. (1) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret personām, kuras transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas ietvaros iesniedz prasības par Latvijas Republikā teritorijā notikušajiem negadījumiem, dalībvalsts nedzīvības apdrošinātājs, kurš, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz apdrošināšanas pakalpojumus Latvijā šā likuma 19.panta pirmās daļas 10.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā, izņemot pārvadātāju atbildības apdrošināšanu, ieceļ pārstāvi, kas pastāvīgi dzīvo vai veic komercdarbību Latvijas Republikā teritorijā, pilnvarojot to:

- 1) apkopot visu vajadzīgo informāciju, kas saistīta ar apdrošināšanas atlīdzības prasībām;
- 2) pārstāvēt dalībvalsts nedzīvības apdrošinātāju attiecībās ar personām, kurām nodarīts kaitējums un kuras varētu iesniegt apdrošināšanas atlīdzības prasības, nodrošinot šādu apdrošināšanas atlīdzību izmaksu;
- 3) pārstāvēt dalībvalsts nedzīvības apdrošinātāju vai, ja nepieciešams, nodrošināt tā pārstāvību Latvijas Republikas tiesās un iestādēs saistībā ar šīm prasībām par apdrošināšanas atlīdzību izmaksām.

(2) Dalībvalsts nedzīvības apdrošinātāja pārstāvis var veikt tikai šā panta pirmajā daļā noteiktās darbības.

(3) Dalībvalsts nedzīvības apdrošinātāja pārstāvja iecelšana nav uzskatāma par filiāles atvēršanu Latvijā.

(4) Ja dalībvalsts nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība nav iecēlusi savu pārstāvi, uzskatāms, ka šā panta pirmajā daļā minētā pārstāvja pienākumus pilda atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvis, kurš iecelts saskaņā ar dalībvalsts sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

XX nodaļa

Komisijas kā uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādes kompetence

160.pants. Informācija, kuru Komisija saskaņā ar šo likumu ir tiesīga pieprasīt dalībvalsts apdrošinātājam, tiek sniegta Latvijas Republikas valsts valodā.

161.pants. (1) Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts apdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts apdrošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, veic darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas Republikas apdrošinātāju darbību regulējošo normatīvo aktu prasībām, tā nekavējoties pieprasa, lai dalībvalsts apdrošinātājs izbeidz šādas darbības.

(2) Ja dalībvalsts apdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts apdrošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, nepārtrauc darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas Republikas apdrošinātāju darbību regulējošo normatīvo aktu prasībām, Komisija nekavējoties informē par to attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi.

(3) Ja dalībvalsts apdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts apdrošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, turpina veikt darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas Republikas apdrošinātāju darbību regulējošo normatīvo aktu prasībām, Komisija informē par to attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu, vai lemj par šajā likumā noteikto sankciju piemērošanu, ja nepieciešams, arī par aizliegumu dalībvalsts apdrošinātāja filiālei vai dalībvalsts apdrošinātājam slēgt jaunus apdrošināšanas līgumus Latvijas Republikas teritorijā.

(4) Dalībvalsts apdrošinātājs iesniedz visus Komisijas pieprasītos dokumentus, kuri nepieciešami šā panta prasību izpildei.

(5) Ja Komisija ir saņēmusi šā panta otrajā daļā noteikto informāciju no uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes, tā, tiklīdz ir iespējams, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā apdrošināšanas sabiedrība novērš pārkāpumus. Par veiktajiem pasākumiem Komisija informē attiecīgo uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādi.

(6) Komisija informē Eiropas Komisiju un EAAPI par tiem gadījumiem, attiecībā uz kuriem saskaņā ar šā likuma 153. vai 157.pantu ir pieņemts lēmums par atteikumu atļaut apdrošināšanas sabiedrībai atvērt filiāli dalībvalstī vai uzsākt apdrošināšanas pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī vai kuros veikti šā panta trešajā daļā minētie pasākumi.

(7) Komisija ir tiesīga vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību šajā pantā minētā jautājuma atrisināšanā.

162.pants. (1) Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts pārapdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts pārapdrošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz pārapdrošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli, veic darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, tā nekavējoties pieprasa, lai dalībvalsts pārapdrošinātājs izbeidz šādas darbības. Par konstatētajiem pārkāpumiem Komisija paziņo dalībvalsts pārapdrošinātāja mītnes valsts uzraudzības iestādei. Komisija sadarbojas un konsultējas ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu dalībvalstu pārapdrošinātāju darbības uzraudzību Latvijas Republikā.

(2) Ja dalībvalsts pārapdrošinātāja filiāle vai dalībvalsts pārapdrošinātājs, kas, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, sniedz pārapdrošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli, turpina veikt darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, Komisija informē par to attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu, vai lemj par šajā likumā noteikto sankciju piemērošanu, ja nepieciešams, arī par aizliegumu dalībvalsts pārapdrošinātājam slēgt jaunus pārapdrošināšanas līgumus Latvijas Republikas teritorijā.

(3) Komisija ir tiesīga vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību šajā pantā minētā jautājuma atrisināšanā.

163.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no apdrošināšanas līgumiem, kurus noslēgusi attiecīgā sabiedrība, izmantojot tiesības dibināt filiāli vai pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, neatverot filiāli, izpildāmas tāpat kā saistības, kas izriet no citiem šīs sabiedrības noslēgtajiem apdrošināšanas līgumiem, neatkarīgi no apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja valstiskās piederības.

(2) Pārapdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā saistības, kas izriet no pārapdrošināšanas līgumiem, kurus noslēgusi pārapdrošināšanas sabiedrība, izmantojot tiesības dibināt filiāli vai pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, neatverot filiāli, izpildāmas tāpat kā saistības, kuras izriet no citiem attiecīgās sabiedrības noslēgtajiem pārapdrošināšanas līgumiem.

XXI nodaļa

Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles darbība

164.pants. (1) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle var uzsākt darbību Latvijas Republikā pēc Komisijas licences saņemšanas. Filiāle var sniegt apdrošināšanas pakalpojumus vienīgi licencē norādītajos apdrošināšanas veidos.

(2) Licenci izsniedz, ja:

1) nedalībvalsts apdrošinātājs atbilst šādām prasībām:

- a) ir tiesīgs sniegt apdrošināšanas pakalpojumus mītnes valstī saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem,
- b) reģistrē Latvijas Republikā savu filiāli,
- c) apņemas kārtot nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles grāmatvedību atbilstoši Latvijas Republikas likumiem,
- d) ieceļ nedalībvalsts apdrošinātāja pilnvaroto pārstāvi (filiāles vadītāju), kas atbilst šā likuma 58.pantā noteiktajām prasībām,
- e) nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā ir nodoti naudas līdzekļi šā likuma 130.panta trešajā daļā noteiktajā apmērā, no kuriem 25 procenti noguldīti Latvijas Republikā reģistrētā kredītiestādē kā drošības nauda,
- f) apņemas ievērot Latvijas Republikā nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei noteikto maksāspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību,
- g) pierāda, ka nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļas prasībām,
- h) ir iesniedzis šā likuma 165.panta pirmajā daļā norādīto iesniegumu un tam pievienojamos dokumentus;

2) Komisija nav konstatējusi šā likuma 168.panta pirmās daļas apstākļu iestāšanos;

3) Komisija ir vienojusies ar nedalībvalsts apdrošinātāja mītnes valsts uzraudzības iestādi par uzraudzības funkciju veikšanai nepieciešamās informācijas apmaiņu un sadarbību apdrošināšanas uzraudzības jomā.

(3) Apdrošināšanas licence tiek izsniegta katram šā likuma 19.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam apdrošināšanas veidam atsevišķi.

(4) Pēc nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles pieprasījuma, saņemot apdrošināšanas licenci, tajā norāda riskus, kurus nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle vēlas apdrošināt.

(5) Izsniegtajā apdrošināšanas licencē apdrošināto interešu aizsardzības nolūkā var iekļaut papildu nosacījumus.

165.pants. (1) Lai saņemtu apdrošināšanas licenci, nedalībvalsts apdrošinātājs Komisijai iesniedz:

- 1) iesniegumu par licences saņemšanu nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei un norāda apdrošināšanas veidu, kuram nepieciešama licence;
- 2) nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles nolikumu;
- 3) kredītiestādes izsniegtu dokumentu, kas apliecina naudas līdzekļu iemaksu minimālās kapitāla prasības absolūti minimālās vērtības apmērā un drošības naudas noguldīšanu;
- 4) šā likuma 166.pantā noteikto darbības plānu;
- 5) zvērināta revidenta pārbaudītus nedalībvalsts apdrošinātāja pēdējo triju darbības gadu pārskatus;
- 6) pierādījumus tam, ka nedalībvalsts apdrošinātāja pārvaldības sistēma atbilst šā likuma VII un VIII nodaļā noteiktajam:
 - a) to akcionāru vai biedru sarakstu, kuriem nedalībvalsts apdrošinātājā ir būtiska līdzdalība, un grupas struktūru,
 - b) to personu sarakstu, ar kurām nedalībvalsts apdrošinātājam ir ciešas attiecības,

c) ziņas par nedalībvalsts apdrošinātāja pilnvaroto pārstāvi (filiāles vadītāju) saskaņā ar šā likuma 58. un 59.pantā noteiktajām prasībām,

d) tehnisko rezervju aprēķināšanas politiku un procedūru,

e) apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas risku parakstīšanas un apdrošināšanas prēmijas noteikšanas aprēķināšanas politiku un procedūru,

f) informāciju par filiāles organizatorisko struktūru ar skaidri norādītu tās vadītāju pilnvaru un pienākumu sadali, struktūrvienību uzdevumiem un to vadītāju pienākumiem,

g) risku pārvaldības politiku un procedūru,

h) iekšējās kontroles politiku un procedūru,

i) iekšējās informācijas apmaiņas procedūru,

j) grāmatvedības politiku, procedūru un uzskaites organizācijas galvenos principus,

k) informācijas sistēmu aizsardzības noteikumus,

l) neparastu un aizdomīgu finanšu darījumu identifikācijas politiku un procedūru,

m) šā likuma 15.pantā noteikto iekšējo kārtību,

n) ieguldījumu veidošanas politiku un procedūru,

o) iekšējā audita dienesta politiku un procedūru,

p) ārpakalpojumu saņemšanas politiku un procedūru, ja nedalībvalsts apdrošinātājs plāno izmantot ārpakalpojumu sniedzēju pakalpojumus,

r) apdrošināšanas polišu paraugus,

s) informāciju par pārvaldības sistēmas struktūru.

(2) Ja nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle vēlas saņemt licenci palīdzības apdrošināšanai, tā iesniedz Komisijai informāciju par savā rīcībā esošajiem līdzekļiem un noslēgtajiem līgumiem, kas nodrošina palīdzības sniegšanu apdrošinātajam atbilstoši šajā apdrošināšanas veidā uzņemtajām saistībām.

(3) Ja nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle vēlas saņemt licenci šā likuma 19.panta pirmās daļas 10.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā, izņemot pārvadātāju atbildības apdrošināšanu, un plāno veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, tā iesniedz Komisijai rakstveida apliecinājumu, ka nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle ir Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja un attiecīgā garantijas fonda dalībniece, un paziņo to nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles pārstāvju nosaukumu (vārdu, uzvārdu) un juridisko adresi katrā dalībvalstī, kuri pieņem lēmumus par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, kā arī nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

(4) Ja nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle tiek izslēgta vai izstājas no Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja, nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei aizliegts veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

(5) Lai saņemtu apdrošināšanas licenci citam apdrošināšanas veidam, nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle iesniedz Komisijai:

1) šā panta pirmās daļas 1.punktā norādīto iesniegumu;

2) jaunā apdrošināšanas veida ieviešanai nepieciešamo izdevumu aprēķinu un informāciju par līdzekļu avotiem šo izdevumu segšanai;

3) šā likuma 166.pantā noteikto darbības plānu.

(6) Šajā nodaļā ar terminu "filiāle" saprotama jebkura pastāvīga dalībvalsts teritorijā esoša struktūra, kuru ir izveidojis nedalībvalsts apdrošinātājs, kas saņem licenci šajā dalībvalstī un sniedz apdrošināšanas pakalpojumus mītnes valstī.

166.pants. (1) Darbības plānā iekļauj:

- 1) apdrošināmo risku aprakstus;
- 2) galvenās cedētās pārāpdrošināšanas procedūru;
- 3) informāciju par pamata pašu kapitāla posteņiem, kas veido minimālās kapitāla prasības absolūti minimālo vērtību;
- 4) informāciju par nedalībvalsts apdrošinātāja, kuram pieder Latvijas Republikā reģistrēta filiāle, izmantojamā pašu kapitāla un pamata pašu kapitāla stāvokli attiecībā pret maksātspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību atbilstoši šā likuma XIV un XV nodaļai;
- 5) darbības uzsākšanai nepieciešamo administratīvo izdevumu un darbības nodrošināšanas organizēšanas izdevumu prognozi, informāciju par līdzekļu avotiem šo izdevumu segšanai un, ja apdrošināmie riski pieder pie šā likuma 19.panta pirmās daļas 18.punktā noteiktā nedzīvības apdrošināšanas veida, — nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā esošajiem avotiem, kas nodrošina apdrošināšanas līgumā paredzētās palīdzības sniegšanu;
- 6) informāciju par pārvaldes struktūru.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām darbības plānā pirmajiem trim finanšu gadiem iekļauj:

- 1) pārskata projektu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskata projektu par finansiālās darbības rezultātiem pārskata periodā;
- 2) maksātspējas kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 116., 119., 120., 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī informāciju par aprēķina metodēm, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;
- 3) minimālās kapitāla prasības prognozi, kas aprēķināta atbilstoši šā likuma 117. un 130.pantam, pamatojoties uz šīs daļas 1.punktā minēto pārskata projektu, kā arī informāciju par aprēķina metodēm, kas izmantotas, lai šo prognozi iegūtu;
- 4) informāciju par finanšu resursiem apdrošināšanas saistību, kā arī maksātspējas kapitāla prasības un minimālās kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai;
- 5) attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu:
 - a) informāciju par plānotajiem administratīvajiem izdevumiem, kas nav nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles darbības uzsākšanas izmaksas, un klientu piesaistīšanas izdevumiem,
 - b) informāciju par plānotajām apdrošināšanas prēmijām vai citām iemaksām, kā arī par apdrošināšanas atlīdzībām;
- 6) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu — ienākumu un izdevumu prognozi attiecībā uz apdrošināšanas darījumiem, pārāpdrošināšanu un cedēto pārāpdrošināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

167.pants. (1) Komisija nedalībvalsts apdrošinātāja iesniegumu un tam pievienotos dokumentus par apdrošināšanas licences saņemšanu nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei izskata un lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas.

(2) Komisija izsniedz apdrošināšanas licenci tajā pašā dienā, kad pieņemts lēmums par apdrošināšanas licences izsniegšanu.

168.pants. Komisija ir tiesīga neizsniegt apdrošināšanas licenci nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei šādos gadījumos:

- 1) apdrošināšana nav ekonomiski pamatota;
- 2) nedalībvalsts apdrošinātāja pilnvarotais pārstāvis (filiāles vadītājs) neatbilst šajā likumā noteiktajām prasībām;
- 3) nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles plānotā darbība neatbilst šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām;
- 4) saskaņā ar nedalībvalsts apdrošinātāja mītnes valsts likumiem Komisijai ir ierobežotas tiesības veikt filiāles uzraudzības funkcijas;
- 5) Komisija nav vienojusies ar nedalībvalsts apdrošinātāja mītnes valsts apdrošinātāju uzraudzības iestādi par uzraudzības funkciju veikšanai nepieciešamās informācijas apmaiņu un sadarbību apdrošināšanas uzraudzības jomā;
- 6) iesniegtie dokumenti satur nepatiesas vai nepilnīgas ziņas;
- 7) Komisijai ir informācija par pamatotām aizdomām, ka nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā nodotie naudas līdzekļi iegūti neparastos vai aizdomīgos finanšu darījumos vai nav dokumentāri pierādīta šo naudas līdzekļu tiesiska ieguve;
- 8) nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles organizatoriskās struktūras dēļ nav iespējams nodrošināt tās uzraudzību;
- 9) Komisija nesaņem vai nedalībvalsts apdrošinātājs atsakās iesniegt šā likuma 165.pantā noteikto informāciju;
- 10) nedalībvalsts apdrošinātājs īsteno šā likuma 141.panta otrajā daļā vai 142.panta otrajā daļā minētajam finansiālā stāvokļa uzlabošanas plānam līdzvērtīgus pasākumus.

169.pants. (1) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle var visus noslēgtos apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citai apdrošināšanas sabiedrībai vai citai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, ja ir saņemts apliecinājums, ko sniegusi Komisija vai tādas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kas veic nedalībvalsts apdrošinātāja, kurš pieņem apdrošināšanas līgumus, filiāļu kapitāla prasību izpildes kopējo uzraudzību saskaņā ar šā likuma 172.panta nosacījumiem, un šajā apliecinājumā ir norādīts, ka pēc apdrošināšanas līgumu pārņemšanas apdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā būs izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā.

(2) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle var visus noslēgtos apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citas dalībvalsts apdrošinātājam, ja ir saņemts attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecinājums, kurā norādīts, ka pēc apdrošināšanas līgumu pārņemšanas dalībvalsts apdrošinātāja rīcībā būs izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā.

(3) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle var visus noslēgtos apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem nodot citā dalībvalstī reģistrētai šīs nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, ja ir saņemts apliecinājums, ko sniegusi attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde vai tādas dalībvalsts uzraudzības iestāde, kura veic nedalībvalsts apdrošinātāja, kurš pieņem apdrošināšanas līgumus, filiāļu kapitāla prasību izpildes kopējo uzraudzību saskaņā ar šā likuma 172.panta nosacījumiem, ka:

- 1) pēc apdrošināšanas līgumu pārņemšanas citā dalībvalstī reģistrētas nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā būs izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā;
- 2) attiecīgās dalībvalsts likumi atļauj veikt apdrošināšanas līgumu pārņemšanu šajā dalībvalstī reģistrētām nedalībvalstu apdrošinātāju filiālēm;
- 3) citā dalībvalstī reģistrētas šīs nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles uzraudzības iestāde ir izsniegusi atļauju apdrošināšanas līgumu pārņemšanai.

(4) Jautājumu par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles visu noslēgto apdrošināšanas līgumu vai daļas no tiem nodošanu izskata saskaņā ar šā likuma 47.panta trešo, ceturto, piekto, sesto, septīto, astoto, deviņto un desmito daļu un 48., 49., 50., 51. un 52.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

170.pants. (1) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle nodrošina pietiekamas tehniskās rezerves to apdrošināšanas un pārprošināšanas saistību segšanai, kuras tā ir uzņēmusies Latvijas Republikas teritorijā un kuras aprēķinātas saskaņā ar šā likuma XIII nodaļā noteikto.

(2) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle novērtē aktīvus un saistības saskaņā ar šā likuma 98.panta prasībām un nosaka pašu kapitālu saskaņā ar normatīvajiem aktiem apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrību pašu kapitāla noteikšanas jomā.

171.pants. (1) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā pastāvīgi ir izmantojamais pašu kapitāls maksātspējas kapitāla prasības apmērā. Izmantojamā pašu kapitāla aprēķināšanas kārtību nosaka Komisija.

(2) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle aprēķina maksātspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību saskaņā ar šā likuma XV nodaļā noteikto. Aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību un minimālo kapitāla prasību, ņem vērā tikai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles veiktos darījumus.

(3) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles rīcībā pastāvīgi ir izmantojamais pamata pašu kapitāls minimālās kapitāla prasības apmērā. Izmantojamā pamata pašu kapitāla aprēķināšanas kārtību nosaka Komisija.

(4) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles minimālās kapitāla prasības absolūti minimālā vērtība ir 50 procentu apmērā no šā likuma 130.panta trešajā daļā minētās minimālās prasības absolūti minimālās vērtības.

(5) Drošības naudas apmēru, ko nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle nogulda saskaņā ar šā likuma 164.panta otrās daļas 1.punkta "e" apakšpunktu, ņem vērā, aprēķinot nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles izmantojamo pašu kapitālu, lai segtu minimālo kapitāla prasību.

(6) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle aktīvus maksātspējas kapitāla prasības apmērā iegulda dalībvalstīs, tai skaitā aktīvus minimālās kapitāla prasības apmērā — Latvijas Republikā.

172.pants. (1) Ja nedalībvalsts apdrošinātājs, kas nodibinājis filiāles vairākās dalībvalstīs, ir saņēmis Komisijas un iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestāžu piekrišanu šajā daļā minēto nosacījumu ievērošanai, tas:

1) aprēķina savu filiāļu kopējo maksātspējas kapitāla prasību atbilstoši šā likuma 171.pantam, aprēķinā iekļaujot visu to savu filiāļu finanšu rādītājus, kuru uzraudzības iestādes ir devušas attiecīgo piekrišanu;

2) šā likuma 164.panta otrās daļas 1.punkta "e" apakšpunktā minēto drošības naudu nogulda tikai tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde veic kopējo filiāļu maksātspējas kapitāla prasības izpildes uzraudzību;

3) aktīvus minimālās kapitāla prasības apmērā iegulda jebkurā no dalībvalstīm, kurās ir nodibinājis filiāli.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās piekrišanas saņemšanas gadījumā netiek veikts Latvijas Republikā reģistrētās nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles maksātspējas kapitāla prasības un izmantojamā pašu kapitāla aprēķins.

(3) Lai saņemtu šā panta pirmajā daļā minēto piekrišanu, nedalībvalsts apdrošinātājs iesniedz visu iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestādēm iesniegumu, kurā norādīta dalībvalsts uzraudzības iestāde, kas veiks kopējo filiāļu maksātspējas kapitāla prasības izpildes uzraudzību.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētie nosacījumi ir piemērojami tikai tad, ja piekrišanu ir devušas visas dalībvalstis, kurām nedalībvalsts apdrošinātājs iesniedzis iesniegumu, un tajā norādītā dalībvalsts uzraudzības iestāde ir informējusi pārējo iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestādes par to, ka veiks kopējo filiāļu maksātspējas kapitāla prasības izpildes uzraudzību.

(5) Komisija sniedz iesniegumā norādītajai dalībvalsts uzraudzības iestādei visu informāciju, kas nepieciešama kopējās filiāļu maksātspējas kapitāla prasības izpildes uzraudzībai.

(6) Šā panta pirmās daļas nosacījumu piemērošana tiek atcelta, ja kāda no iesaistīto dalībvalstu uzraudzības iestādēm pieprasa to atcelt.

173.pants. (1) Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāļu darbību regulē šā likuma 33., 41. un 91.pants, 142.panta trešā, ceturtā un piektā daļa, 143. un 144.pants.

(2) Piemērojot šā likuma 140., 141. un 142.panta noteikumus, nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kurai tiek piemēroti šā likuma 172.panta pirmās, otrās, trešās, ceturtais un piektās daļas noteikumi, nodrošina pret uzraudzības iestādi, kura atbild par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles maksātspējas pārbaudi, tādu pašu attieksmi kā pret tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā atrodas nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles galvenais birojs.

(3) Ja saskaņā ar ES Regulas Nr. 2015/35 prasībām nedalībvalsts maksātspējas režīms ir atzīts par līdzvērtīgu vai daļēji līdzvērtīgu šajā likumā noteiktajam maksātspējas režīmam, uz pārapdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti ar tādu nedalībvalsts pārapdrošinātāja filiāli, kuras galvenais birojs atrodas šajā nedalībvalstī, attiecinā tādus pašus nosacījumus kā uz pārapdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kura licencēta Latvijas Republikā.

174.pants. Nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle vienā dalībvalstī nedrīkst vienlaikus veikt dzīvības apdrošināšanu un nedzīvības apdrošināšanu.

175.pants. (1) Ja Komisija ir šā likuma 172.panta trešajā daļā noteiktā dalībvalsts uzraudzības iestāde, kura veic nedalībvalsts apdrošinātāja kopējo filiāļu maksātspējas kapitāla prasības izpildes uzraudzību un ir pieņēmusi lēmumu par apdrošināšanas licences anulēšanu nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei, tad Komisija par minēto lēmumu paziņo pārējām tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā atrodas nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle.

(2) Ja Komisija saskaņā ar šā likuma 172.panta ceturto daļu ir devusi piekrišanu nedalībvalsts apdrošinātāju priekšrocību saņemšanai un ir saņēmusi šā panta pirmajā daļā minēto informāciju no attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes, tā veic nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu, ka nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle izpilda šā likuma prasības.

(3) Ja Komisija saskaņā ar šā likuma 172.panta ceturto daļu ir devusi piekrišanu nedalībvalsts apdrošinātāja priekšrocību saņemšanai, kā arī ir saņēmusi šā panta pirmajā daļā minēto informāciju no attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes un licences anulēšanas iemesls ir pašu kapitāla apmēra neatbilstība kapitāla prasībām, tā pieņem lēmumu par apdrošināšanas licenci anulēšanu nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei.

176.pants. Komisija anulē licenci, ja nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle nepilda šā likuma 166.pantā minēto darbības plānu vai neievēro citus šā likuma noteikumus.

177.pants. (1) Komisija nosūta Eiropas Komisijai, EAAPI un dalībvalstu uzraudzības iestādēm paziņojumus, informējot par:

1) visām atļaujām, kas saskaņā ar šo likumu izsniegtas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kuras mātes sabiedrība vai tās mātes sabiedrība nav reģistrēta dalībvalstī;

2) gadījumu, kad komercsabiedrība, kas nav reģistrēta dalībvalstī, ir kļuvusi par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrību.

(2) Ja atļauja izsniegta apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kuras mātes sabiedrība vai tās mātes sabiedrība nav reģistrēta dalībvalstī, Komisija papildus šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajai informācijai nosūta Eiropas Komisijai ziņas par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības grupas struktūru.

178.pants. Komisija informē Eiropas Komisiju un EAAPI par būtiskām problēmām, ar kurām saskaras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, uzsākot vai veicot apdrošināšanu vai pārapdrošināšanu nedalībvalstīs.

E sadaļa

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas īpašie noteikumi

XXII nodaļa

Pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas sniedzamā informācija

179.pants. (1) Apdrošinātājs pirms nedzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanas informē apdrošinājuma ņēmēju

par:

- 1) savu mītnes valsti;
- 2) juridisko adresi;
- 3) kontaktinformāciju (tajā skaitā elektroniskā pasta adresi un tālruņa numuru);
- 4) fizisko personu, kura rīkojas apdrošinātāja vārdā, papildus norādot tās vārdu un uzvārdu.

(2) Visos dokumentos, kas tiek izsniegti apdrošinājuma ņēmējam, norāda šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā noteikto informāciju.

(3) Šā panta pirmās un otrās daļas prasības neattiecas uz lielo risku apdrošināšanu.

(4) Pamatojoties uz klienta sniegto informāciju, apdrošinātājs pirms apdrošināšanas līguma noslēgšanas atbilstoši apdrošināšanas līguma sarežģītībai noskaidro klienta prasības un vajadzības.

(5) Apdrošinātāja pienākums pirms līguma noslēgšanas ir izskaidrot klientam pašrisku un virsapdrošināšanas vai zemapdrošināšanas būtību, ja tas var ietekmēt klienta intereses.

180.pants. (1) Pirms dzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošinātāja pienākums ir sniegt klientam:

1) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrību šādu informāciju:

- a) par apdrošināšanas sabiedrības firmu,
- b) par dalībvalsti, kurā atrodas apdrošināšanas sabiedrības galvenais birojs,
- c) par apdrošināšanas sabiedrības galvenā biroja adresi,
- d) par vietu, kur var iepazīties ar apdrošināšanas sabiedrības ziņojumu par maksātspēju un finanšu stāvokli;

2) attiecībā uz saistībām šādu informāciju:

- a) par apdrošināšanas līgumā ietverto apdrošināšanas summas apmēru un ietverto iespēju nosacījumiem,
- b) par dzīvības apdrošināšanas līguma darbības termiņu,
- c) par dzīvības apdrošināšanas līguma izbeigšanas noteikumiem,
- d) par apdrošināšanas prēmijas maksāšanas termiņiem un kārtību,
- e) par gratifikāciju (bonusu) aprēķināšanas un piešķiršanas kārtību,
- f) par atpirkuma summas un uzkrājuma summas apmēra noteikšanas kārtību un to garantētas izmaksas nosacījumiem,
- g) par apdrošināšanas prēmiju un apdrošinājuma summu atsevišķi katram apdrošinātajam riskam, kā arī par apdrošināšanas atlīdzību vai tās noteikšanas kārtību katram apdrošināšanas gadījumam,
- h) tirgum piesaistītajā dzīvības apdrošināšanas līgumā — par tam atbilstošajiem aktīviem un apdrošinājuma summas aprēķināšanas kārtību,
- i) par dzīvības apdrošināšanas līguma uzteikuma termiņa piemērošanas kārtību,
- j) vispārīgu informāciju par apdrošināšanas veidam piemērojamo nodokļu režīmu,
- k) par kārtību, kāda sūdzību un strīdu izskatīšanai izriet no apdrošināšanas līguma,

l) par likumu, kuru piemēros no dzīvības apdrošināšanas līguma izrietošo līgumisko attiecību regulēšanai, ja dzīvības apdrošināšanas līguma pusēm nav izvēles brīvības vai ja dzīvības apdrošināšanas līguma puses var brīvi izvēlēties, vai par likumu, kuru piedāvā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība.

(2) Papildus šā panta pirmajā daļā minētajam apdrošinātājs sniedz informāciju, lai nodrošinātu pareizu izpratni par dzīvības apdrošināšanas līgumā ietvertajiem riskiem, kurus uzņemas apdrošinājumaņēmējs.

(3) Apdrošinātājs dzīvības apdrošināšanas līguma darbības laikā nekavējoties informē apdrošinājumaņēmēju un apdrošināto (ja tas vienlaikus nav arī apdrošinājumaņēmējs):

1) par izmaiņām apdrošinātāja firmā, kontakttelefonu, kontaktadresi un kontaktpersonu norādēs un citā līdzīgā informācijā, kas ir nepieciešama apdrošinājumaņēmēja un apdrošinātā (ja tas vienlaikus nav arī apdrošinājumaņēmējs) līgumisko saistību izpildei;

2) par izmaiņām apdrošināšanas noteikumos vai apdrošināšanas līgumam piemērojamos tiesību aktos, ja tās saistītas ar šā panta pirmās daļas 2.punkta "d", "e", "f", "g", "h" un "i" apakšpunktā norādīto informāciju.

(4) Ja piedāvājumā noslēgt dzīvības apdrošināšanas līgumu apdrošinātāja norādītā iespējamā apdrošināšanas atlīdzība apdrošināšanas līguma termiņa beigās var būt lielāka, nekā izmaksājama saskaņā ar apdrošināšanas līgumu, apdrošinātājs iepazīstina apdrošinājumaņēmēju ar apdrošināšanas līguma termiņa beigās iespējamās apdrošināšanas atlīdzības aprēķina piemēru, pamatojoties uz apdrošināšanas līgumā noteikto apdrošināšanas prēmiju aprēķinu, kurā izmanto trīs atšķirīgas procentu likmes. Apdrošinātājs informē apdrošinājumaņēmēju par to, ka aprēķina piemērs ir tikai prognoze, kuras pamatā ir teorētiski pieņēmumi, un ka apdrošinājumaņēmējam uz šā aprēķina piemēra pamata nerodas prasījuma tiesības.

(5) Šā panta ceturtās daļas prasības nepiemēro dzīvības apdrošināšanas līgumiem bez uzkrājuma veidošanas.

(6) Ja ir noslēgts līgums par dzīvības apdrošināšanu ar līdzdalību peļņā, apdrošinātājs katru gadu informē apdrošinājumaņēmēju par viņa prasījumu stāvokli, ieskaitot līdzdalību peļņā. Ja apdrošinātājs sniedz informāciju par līdzdalības peļņā iespējamo turpmāko attīstību, tas informē apdrošinājumaņēmēju par atšķirībām starp patiesajiem un sākotnējiem datiem.

(7) Pirms tirgum piesaistītā dzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošinātāja pienākums ir sniegt klientam informāciju par visiem atskaitījumiem, kuri tiks ieturēti no klienta šāda līguma darbības laikā.

(8) Šajā pantā noteikto informāciju apdrošinātājs sniedz rakstveidā, skaidri un saprotami. Minētā informācija tiek sniegta Latvijas Republikas valsts valodā, izņemot gadījumus, kad apdrošinājumaņēmējs informāciju vēlas saņemt citā valodā.

181.pants. Ja apdrošinātājam pēc apdrošināšanas līguma noslēgšanas radies strīds ar apdrošinājumaņēmēju — fizisko personu, apdrošinātāja pienākums ir pierādīt šā likuma 179.panta ceturtās un piektās daļas un 180.panta prasību izpildi. Apdrošinājumaņēmēja paraksts uz apdrošināšanas pieteikuma vai apdrošinājumaņēmēja apstiprinājums par apdrošināšanas līguma noslēgšanu citā apdrošinājumaņēmēja un apdrošinātāja saskaņotā veidā ir pietiekams apliecinājums šā likuma 179.panta ceturtās un piektās daļas un 180.panta prasību izpildei, izņemot gadījumus, kad apdrošinājumaņēmējs pierāda pretējo.

182.pants. (1) Ja persona, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, iesniedz rakstveida pieprasījumu, apdrošinātājs vai dalībvalsts apdrošinātājs, kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, iepazīstina šo personu ar savā rīcībā esošajiem dokumentiem, kas pamato lēmumu par šai personai pienākošās apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, vai izsniedz to kopijas. Personai, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, ir tiesības saņemt šajā daļā norādīto dokumentu kopijas par samaksu, kas nepārsniedz dokumentu kopiju sagatavošanas izdevumus.

(2) Apdrošinātājam vai dalībvalsts apdrošinātājam, kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, nav pienākuma iepazīstināt ar dokumentiem un izsniegt šo dokumentu kopijas šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, ja saistībā ar apdrošinātā riska iestāšanās apstākļiem apdrošinātājs vai dalībvalsts apdrošinātājs kriminālprocesa ietvaros ir iesniedzis dokumentus tiesību aizsardzības iestādēm.

(3) Apdrošinātājam vai dalībvalsts apdrošinātājam, kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, pēc tam, kad persona, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, ir iepazīstināta ar dokumentiem, kas pamato tā lēmumu par

pienākošās apdrošināšanas atlīdzības izmaksu vai par atteikumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, ir tiesības pieprasīt, lai šī persona paraksta rakstveida apliecinājumu, kurā norādīti dokumenti, ar kuriem tā ir iepazinusies. Ja persona, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, atsakās parakstīt šajā daļā noteikto apliecinājumu, to paraksta apdrošinātājs vai dalībvalsts apdrošinātājs, īpaši norādot, ka minētā persona atteikusies parakstīt apliecinājumu.

(4) Apdrošinātājam vai dalībvalsts apdrošinātājam, kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, ir pienākums izskatīt apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā vai personas, kurai ir tiesības pretendēt uz apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu, rakstveida prasījuma pieteikumu par apdrošināšanas līguma noteikumiem neatbilstošu pakalpojumu un sniegt tai motivētu rakstveida atbildi ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc prasījuma pieteikuma saņemšanas dienas.

XXIII nodaļa Kopapdrošināšana

183.pants. (1) Šo nodaļu piemēro tādiem kopapdrošināšanas darījumiem Eiropas Savienības teritorijā, kuri attiecas uz vienu vai vairākiem riskiem, kas ietilpst šā likuma 19.panta pirmās daļas 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. un 16.punktā noteiktajā nedzīvības apdrošināšanas veidā un pilnībā atbilst šādiem nosacījumiem:

1) risks ir liels risks;

2) risku, izmantojot vienu apdrošināšanas līgumu un kopēju apdrošināšanas prēmiju attiecībā uz vienu un to pašu laikposmu, sedz divi vai vairāki apdrošināšanas komersanti katrs savas daļas apmērā kā līdzapdrošinātājs, vienam no tiem esot vadošajam apdrošināšanas komersantam;

3) risks atrodas Eiropas Savienības teritorijā;

4) lai segtu risku, tiek uzskatīts, ka vadošais apdrošināšanas komersants sedz visu risku;

5) vismaz viens no līdzapdrošinātājiem piedalās apdrošināšanas līguma noslēgšanā ar tāda galvenā biroja vai filiāles starpniecību, kas veic komercdarbību kādā dalībvalstī, kura nav vadošā apdrošināšanas komersanta dalībvalsts;

6) vadošais apdrošināšanas komersants pilnībā uzņemas kopapdrošināšanas darbības vadību, it īpaši nosaka apdrošināšanas noteikumus un tarifa likmi.

(2) Šā likuma XIX nodaļu piemēro tikai attiecībā uz vadošo apdrošināšanas komersantu.

(3) Kopapdrošināšanas darījumiem, kuri neatbilst šā panta pirmās daļas nosacījumiem, tiek piemēroti citi šā likuma noteikumi, izņemot šīs nodaļas noteikumus.

184.pants. (1) Tehnisko rezervju apmēru nosaka atsevišķie līdzapdrošinātāji atbilstīgi to mītnes dalībvalsts noteikumiem vai — gadījumā, ja šādu noteikumu nav, — atbilstīgi minētajā valstī pieņemtajai praksei.

(2) Neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā noteiktā, tehniskās rezerves ir vismaz vienādas ar rezervi, ko vadošais apdrošinātājs noteicis saskaņā ar savas mītnes dalībvalsts noteikumiem.

185.pants. Līdzapdrošinātāju rīcībā ir statistikas dati par to Eiropas Savienības kopapdrošināšanas darbību apjomu, kurās tie piedalās, un par attiecīgajām dalībvalstīm.

186.pants. Izbeidzot apdrošināšanas komersanta darbību, saistības, kas izriet no līdzdalības Eiropas Savienības kopapdrošināšanas līgumos, īsteno tāpat kā saistības, kas izriet no citiem minētā apdrošināšanas komersanta apdrošināšanas līgumiem, neatkarīgi no apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju valstiskās piederības.

187. pants. Nodrošinot šīs nodaļas prasību īstenošanu, Komisija sadarbojas, konsultējas un apmainās ar visu nepieciešamo informāciju ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

XXIV nodaļa Palīdzības apdrošināšana

188.pants. Palīdzības apdrošināšana ir tāda apdrošināšana, kas paredz saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu nodrošināt apdrošinātajam tūlītēju palīdzības sniegšanu gadījumos, kad tas ir nokļuvis grūtībās ceļojuma laikā, esot prom no savām mājām vai arī esot prom no savas pastāvīgās dzīvesvietas. Šāda palīdzība ir naudas maksājums vai pakalpojuma sniegšana apdrošinātajam.

189.pants. (1) Par palīdzības sniegšanu nelaimes vai transportlīdzekļa bojājuma gadījumā, kas noticis ceļojuma laikā, atzīst:

- 1) transportlīdzekļa nogādāšanu uz tuvāko vietu, kur var veikt tā remontu, kā arī autovadītāja un pasažieru nogādāšanu uz tuvāko vietu, no kuras viņi var turpināt ceļojumu;
- 2) transportlīdzekļa, autovadītāja un pasažieru nogādāšanu uz to mītnes zemi vai vietu, no kuras tie devušies ceļojumā, vai uz ceļojuma galamērķi;
- 3) citus apdrošināšanas līgumā paredzētos pakalpojumus vai naudas izmaksas.

(2) Palīdzības apdrošināšana neietver šā likuma 3.panta pirmās daļas 6. un 8.punktā noteiktos pakalpojumus.

190.pants. Apdrošinātājs, kurš vēlas veikt palīdzības apdrošināšanu, ir tiesīgs izmantot pakalpojumus, ko sniedz cita persona, kurai ir personāls un aprīkojums, ieskaitot sertificētu medicīnisko personālu, kā arī citi līdzekļi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu apdrošināšanas līgumos paredzēto saistību izpildi šajā apdrošināšanas veidā.

XXV nodaļa Juridisko izdevumu apdrošināšana

191.pants. (1) Šī nodaļa attiecas uz juridisko izdevumu apdrošināšanu, kas noteikta šā likuma 19.panta pirmās daļas 17.punktā un paredz segt tiesvedības izdevumus, kā arī nodrošina juridiska rakstura pakalpojumus, kuri ir tieši saistīti ar apdrošināšanu, aizstāvēt un pārstāvēt apdrošināto civiltiesiskās, kriminālprocesā, administratīvajā procesā vai administratīvo pārkāpumu lietu lietvedībā, kā arī panākot nodarīto zaudējumu un bojājumu atlīdzināšanu apdrošinātajam, neiesaistoties šajos procesos.

(2) Šīs nodaļas noteikumi neattiecas uz:

- 1) juridisko izdevumu apdrošināšanu, ja šāda apdrošināšana attiecas uz strīdiem vai riskiem, kas izriet no jūras kuģu izmantošanas vai ir saistīti ar to;
- 2) darbību, ko veic apdrošinātājs, kurš nodrošina civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, aizstāvēt un pārstāvēt apdrošināto, ja aizstāvēšana un pārstāvēšana vienlaikus tiek veikta apdrošinātāja interesēs;
- 3) juridisko izdevumu apdrošināšanu, kuru veic apdrošinātājs palīdzības apdrošināšanā, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) darbību veic dalībvalstī, kura nav apdrošinātā pastāvīgā dzīvesvieta,
 - b) darbība ir daļa no līguma, kas attiecas tikai uz palīdzību, ko sniedz personām, kurām rodas grūtības ceļojuma laikā, esot prom no savām mājām vai no savas pastāvīgās dzīvesvietas,
 - c) apdrošināšanas līgumā norādīts, ka juridisko izdevumu apdrošināšana ir papildrisks palīdzības apdrošināšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

192.pants. Apdrošinātājs, kurš veic juridisko izdevumu apdrošināšanu, ir tiesīgs uzticēt kompetentai personai ar juridisko izdevumu apdrošināšanu saistīto prasību noregulēšanu. Ja ar juridisko izdevumu apdrošināšanu saistīto prasību noregulēšanu veic apdrošinātāja darbinieks, tad viņš darbojas tikai šajā apdrošināšanas veidā.

193.pants. (1) Apdrošinot juridiskos izdevumus, apdrošināšanas līgumā paredz:

1) apdrošinātā riska un apdrošināšanas prēmijas atsevišķu atspoguļošanu, ja apdrošinātājs juridisko izdevumu apdrošināšanas risku apdrošina kopā ar kādu citu apdrošināšanas risku;

2) apdrošinātā tiesības izvēlēties advokātu vai citu atbilstošas kvalifikācijas personu, kura var aizstāvēt un pārstāvēt apdrošinātā intereses civilprocesā, kriminālprocesā, administratīvajā procesā vai administratīvo pārkāpumu lietu lietvedībā vai neiesaistoties šajos procesos;

3) apdrošinātā tiesības, ja veidojas interešu konflikts starp apdrošināto un apdrošinātāju, veicot juridisko izdevumu prasību noregulēšanu:

a) izvēlēties advokātu vai citu atbilstošas kvalifikācijas personu,

b) pārsūdzēt apdrošinātāja pieņemtos lēmumus saskaņā ar Latvijas Republikā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(2) Apdrošinātājs informē apdrošināto par šā panta pirmās daļas 3.punktā minētajām apdrošinātā tiesībām, ja rodas interešu konflikts starp apdrošinātāju un apdrošināto.

(3) Juridiska rakstura pakalpojumus un pušu pārstāvību nodrošina neatkarīgi advokāti vai citas atbilstošas kvalifikācijas personas, ja vienā strīdā iesaistīto pušu juridiskos izdevumus ir apdrošinājis viens un tas pats apdrošinātājs.

(4) Šā panta pirmās daļas 2.punkts netiek piemērots, ja:

1) apdrošināšana tiek attiecināta tikai uz gadījumiem, kas saistīti ar autotransporta izmantošanu Latvijas Republikas teritorijā;

2) apdrošināšana tiek attiecināta uz palīdzības sniegšanu nelaimes vai bojājumu gadījumā, kurā iesaistīts autotransports;

3) apdrošinātājs, kurš veicis juridisko izdevumu apdrošināšanu, un apdrošinātājs, kurš veicis palīdzības apdrošināšanu, nav tiesīgs darboties nevienā civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas veidā;

4) tiek nodrošināti šā panta trešās daļas noteikumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

XXVI nodaļa

Lielo risku apdrošināšana

194.pants. Lielie riski ir:

1) apdrošinātie riski šādos apdrošināšanas veidos:

a) dzelzceļa transporta apdrošināšanā,

b) gaisakuģu apdrošināšanā,

c) kuģu apdrošināšanā,

d) kravu apdrošināšanā,

e) gaisakuģu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā,

f) kuģu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā;

2) apdrošinātie riski šādos apdrošināšanas veidos, ja apdrošinājuma ņēmējs nodarbojas ar komercdarbību vai ir

brīvās profesijas pārstāvis un apdrošinātie riski attiecas uz apdrošinājuma ņēmēja profesionālo darbību vai komercdarbību:

a) kredītu apdrošināšanā,

b) galvojumu apdrošināšanā;

3) apdrošinātie riski šādos apdrošināšanas veidos, ja apdrošinājuma ņēmējs pārsniedz vismaz divus no trim šādiem kritērijiem — tā bilances kopsumma pārsniedz 6,2 miljonus *euro*, neto apgrozījums — 12,8 miljonus *euro*, pārskata gadā vidējais darbinieku skaits — 250 cilvēkus:

a) sauszemes transporta (izņemot dzelzceļa transportu) apdrošināšanā,

b) īpašuma apdrošināšanā pret uguns un dabas stihiju postījumiem (bojājumiem, ko īpašumam, izņemot sauszemes transportu, dzelzceļa transportu, gaisakuģus, kuģus un kravas, nodara uguns, eksplozija, atomenerģija, zemes iegrimšana un citas stihijas),

c) īpašuma apdrošināšanā pret citiem zaudējumiem (bojājumiem, ko īpašumam, izņemot sauszemes transportu, dzelzceļa transportu, gaisakuģus, kuģus un kravas, nodara krusa, salna, zādzība un citi negadījumi, izņemot šā punkta "b" apakšpunktā minēto),

d) sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā,

e) vispārējās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā,

f) dažādu finansiālo zaudējumu apdrošināšanā.

195.pants. Ja apdrošinājuma ņēmējs ietilpst komercsabiedrību grupā, kurai tiek veidots konsolidētais gada pārskats, šā likuma 194.panta 3.punktā noteiktos kritērijus piemēro, pamatojoties uz konsolidēto gada pārskatu.

196.pants. Dalībvalsts apdrošinātājs var veikt lielo risku apdrošināšanu, neievērojot šā likuma 155. un 158.panta prasības.

XXVI¹ nodaļa Obligātā apdrošināšana

(Nodaļa 21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

196.¹ pants. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz nedzīvības apdrošinātājiem, kuri piedāvā un slēdz obligātās apdrošināšanas līgumus.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

196.² pants. (1) Obligātās apdrošināšanas līgumos ietver apdrošināšanas noteikumus, kas izriet no normatīvajiem aktiem, kuri paredz obligāto apdrošināšanu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais līgums nav uzskatāms par noslēgtu kā obligātās apdrošināšanas līgums, ja nav ievērotas prasības, kas izriet no normatīvajiem aktiem, kuri paredz obligāto apdrošināšanu.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

F sadaļa Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību grupas uzraudzība

XXVII nodaļa Grupās uzraudzības piemērošanas joma

197.pants. (1) Grupās uzraudzība ietver to apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzību grupas

līmenī, kuras ir grupas sastāvā. Šā likuma prasības attiecībā uz individuālu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību turpina piemērot katrai atsevišķai grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, ja vien grupas uzraudzība neparedz citādu kārtību saskaņā ar šīs sadaļas prasībām.

(2) Uzraudzība grupas līmenī tiek piemērota:

1) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuras ir dalības sabiedrības vismaz vienā apdrošināšanas sabiedrībā, pārapirošināšanas sabiedrībā, dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātājā vai dalībvalsts vai nedalībvalsts pārapirošinātājā, saskaņā ar šā likuma 69.pantu un XXIX, XXX, XXXI un XXXII nodaļu;

2) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuru mātes sabiedrība ir dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, saskaņā ar šā likuma 69.pantu un XXIX, XXX, XXXI un XXXII nodaļu;

3) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuru mātes sabiedrība ir nedalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, nedalībvalsts apdrošinātājs vai nedalībvalsts pārapirošinātājs, saskaņā ar šā likuma 241., 242., 243., un 244.pantu;

4) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuru mātes sabiedrība ir daudznozaru apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, saskaņā ar šā likuma 245.pantu.

(3) Ja šā panta otrās daļas 1.punktā minētā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība vai šā panta otrās daļas 2.punktā minētā dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ir vai nu saistītā sabiedrība regulētai komercsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai pati ir regulētā komercsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, uz kuru attiecas papildu uzraudzība saskaņā ar Finanšu konglomerātu likumu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm var pieņemt lēmumu minētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrības vai minētās apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības līmenī neveikt šā likuma 218.pantā minēto riska koncentrācijas uzraudzību vai šā likuma 219.pantā minēto grupas iekšējo darījumu uzraudzību, vai abu minēto veidu uzraudzību.

(4) Ja jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir saistošas šā likuma prasības un līdzvērtīgas Finanšu konglomerātu likuma prasības, it īpaši attiecībā uz risku pārvaldību un iekšējo kontroli, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ir tiesīga pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm piemērot šai sabiedrībai vienīgi Finanšu konglomerātu likuma prasības.

(5) Ja jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir saistošas šā likuma prasības un līdzvērtīgas Kredītiestāžu likuma prasības, it īpaši attiecībā uz risku pārvaldību un iekšējo kontroli, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ir tiesīga pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm piemērot šai sabiedrībai vienīgi tā likuma prasības, kurš attiecas uz lielāko finanšu sektoru, kas noteikts saskaņā ar Finanšu konglomerātu likumu.

(6) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, informē Eiropas Banku iestādi un EAAPĪ par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta ceturtās un piektās daļas prasībām.

198.pants. Grupas uzraudzības piemērošana saskaņā ar šā likuma 197.panta prasībām neietver individuāla nedalībvalsts apdrošinātāja, nedalībvalsts pārapirošinātāja, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai daudznozaru apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības uzraudzību, izņemot šā likuma 69.panta prasības, kas attiecas uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām.

199.pants. (1) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, katrā atsevišķā gadījumā var lemt par komercsabiedrības neiekļaušanu šā likuma 197.pantā minētajā grupas uzraudzībā, ja ir konstatēts viens no šādiem nosacījumiem:

1) komercsabiedrība ir reģistrēta nedalībvalstī, kurā ir juridiski šķēršļi vajadzīgās informācijas nodošanai. Šāda komercsabiedrība iekļaujama grupas maksātspējas aprēķinā Komisijas noteiktajā kārtībā;

2) komercsabiedrība, kura būtu iekļaujama, ir nenozīmīga attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem;

3) komercsabiedrības iekļaušana būtu nepiemērota vai maldinoša attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem.

(2) Ja vienas grupas dažas komercsabiedrības, vērtējot katru atsevišķi, var izslēgt no grupas uzraudzības piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2.punkta prasībām, tās tomēr iekļauj grupas uzraudzībā, ja,

vērtējot kopā, tās ir nozīmīgas.

(3) Ja Komisija kā grupas uzraudzības iestāde uzskata, ka kāda apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība nav iekļaujama grupas uzraudzībā saskaņā ar šā panta pirmās daļas 2. un 3.punkta prasībām, tā pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar pārējām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

(4) Ja dalībvalsts uzraudzības iestāde, kas veic grupas uzraudzību, kādu Latvijas Republikā reģistrētu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību nav iekļāvusi grupas uzraudzībā, Komisija ir tiesīga pieprasīt grupas mātes sabiedrībai jebkādu informāciju, kas nepieciešama attiecīgās Latvijas Republikā reģistrētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības uzraudzībai.

XXVIII nodaļa Grupus uzraudzības līmeņi

200.pants. (1) Ja šā likuma 197.panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība vai dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ir meitas sabiedrība citai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, dalībvalsts apdrošinātājam, dalībvalsts pārapirošinātājam vai dalībvalstī reģistrētai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, šā likuma 69.pantu un XXIX, XXX, XXXI un XXXII nodaļu piemēro tikai galējās mātes sabiedrības, kas ir apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, dalībvalsts apdrošinātājs, dalībvalsts pārapirošinātājs vai dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, līmenī.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētā galējā mātes sabiedrība, kas ir apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ir saistītā sabiedrība regulētai komercsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, uz kuru attiecas papildu uzraudzība saskaņā ar Finanšu konglomerātu likumu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm var pieņemt lēmumu minētās galējās mātes sabiedrības līmenī neveikt šā likuma 218.pantā minēto riska koncentrācijas uzraudzību vai šā likuma 219.pantā minēto grupas iekšējo darījumu uzraudzību, vai abu minēto veidu uzraudzību.

201.pants. (1) Ja šā likuma 197.panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrības vai dalībvalstī reģistrētas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības šā likuma 200.pantā norādītā galējā mātes sabiedrība atrodas citā dalībvalstī, Komisija, konsultējusies ar grupas uzraudzības iestādi un minēto galējo mātes sabiedrību citā dalībvalstī, ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktajos apstākļos ir tiesīga pieņemt lēmumu par grupas uzraudzības attiecināšanu uz Latvijas Republikā reģistrētu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas galējo mātes sabiedrību vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību. Šā likuma 69.pantā un XXIX, XXX, XXXI un XXXII nodaļā noteiktās grupas uzraudzības prasības piemēro apakšgrupas līmenī, ievērojot šā panta otrās, trešās, ceturtās, piektās, sestās, septītās un astotās daļas noteikumus. Komisija sniedz paziņojumu par savu lēmumu gan grupas uzraudzības iestādei, gan dalībvalstī reģistrētai galējai mātes sabiedrībai. Ja Komisija ir grupas uzraudzības iestāde un ir saņēmusi paziņojumu no citas dalībvalsts uzraudzības iestādes par grupas uzraudzības piemērošanu apakšgrupas līmenī, tā informē uzraugu kolēģiju atbilstoši šā likuma 224.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam.

(2) Attiecībā uz Latvijas Republikā reģistrētu galējo mātes sabiedrību Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu ierobežot apakšgrupas uzraudzību līdz vienai vai vairākām šādām grupas finanšu stāvokļa uzraudzības jomām:

- 1) grupas maksātspējas uzraudzība saskaņā ar šā likuma 203., 204., 205., 206., 207., 208., 209. un 210.pantā noteikto;
- 2) riska koncentrācijas un grupas iekšējo darījumu uzraudzība saskaņā ar šā likuma 218. un 219.pantā noteikto;
- 3) riska pārvaldības un iekšējās kontroles uzraudzība saskaņā ar šā likuma 220.pantā noteikto.

(3) Ja Komisija ir pieņēmusi šā panta otrās daļas 1.punktā noteikto lēmumu, grupas maksātspējas kapitāla prasības aprēķinam tiek izmantota tā šā likuma 205.pantā minētā aprēķina metode, kuru grupas uzraudzības iestāde ir atzinusi par piemērojamu attiecībā uz šā likuma 200.pantā minēto dalībvalstī reģistrētu galējo mātes sabiedrību.

(4) Ja Komisija ir pieņēmusi šā panta otrās daļas 1.punktā noteikto lēmumu un ja šā likuma 200.pantā minētā dalībvalstī reģistrēta galējā mātes sabiedrība ir ieguvusi grupas uzraudzības iestādes atļauju aprēķināt grupas konsolidēto maksātspējas kapitāla prasību, kā arī grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību individuālo

maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz grupas iekšējo modeli, Latvijas Republikā reģistrētas galējās mātes sabiedrības grupas maksātspējas kapitāla aprēķinam tiek izmantots grupas iekšējais modelis.

(5) Ja Komisija uzskata, ka Latvijas Republikā reģistrētas galējās mātes sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no grupas uzraudzības iestādes apstiprinātā iekšējā modeļa, un ja Latvijas Republikā reģistrēta galējā mātes sabiedrība pienācīgi neņem vērā Komisijas lēmumā ietvertos norādījumus, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu minētās Latvijas Republikā reģistrētas galējās mātes sabiedrības grupas maksātspējas kapitāla prasībai, kas izriet no iekšējā modeļa piemērošanas, vai — izņēmuma gadījumos —, ja šāda papildu kapitāla prasība nav piemērojama, pieprasīt, lai minētā komercsabiedrība aprēķina savu grupas maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu.

(6) Šā panta piektajā daļā minētajā gadījumā Komisija sniedz paziņojumu par savu lēmumu gan grupas uzraudzības iestādei, gan Latvijas Republikā reģistrētai galējai mātes sabiedrībai. Ja Komisija ir grupas uzraudzības iestāde un ir saņēmusi paskaidrojošu paziņojumu no citas dalībvalsts uzraudzības iestādes par šā panta piektajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu attiecībā uz papildu kapitāla prasības noteikšanu vai standarta formulas piemērošanu apakšgrupas līmenī, tā informē uzraugu kolēģiju atbilstoši šā likuma 224.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam.

(7) Ja Komisija ir pieņēmusi šā panta otrās daļas 1.punktā noteikto lēmumu, minētā komercsabiedrība nav tiesīga iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar šā likuma 213. vai 217.pantu, lai kādai no tās meitas sabiedrībām piemērotu šā likuma 214. un 215.panta prasības.

(8) Komisija nepieņem vai atceļ šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu, ja Latvijas Republikā reģistrēta galējā mātes sabiedrība ir meitas sabiedrība šā likuma 200.pantā minētajai dalībvalstī reģistrētai galējai mātes sabiedrībai, kam ir izsniegta grupas uzraudzības iestādes atļauja, saskaņā ar kuru attiecīgajai meitas sabiedrībai piemērojamas šā likuma 214. un 215.panta prasības.

202.pants. (1) Ja Komisija ir pieņēmusi šā likuma 201.pantā minēto lēmumu piemērot Latvijas Republikā reģistrētai galējai mātes sabiedrībai grupas uzraudzību apakšgrupas līmenī, Komisija ES Regulā Nr. 2015/35 noteiktajos apstākļos ir tiesīga noslēgt vienošanos ar citā dalībvalstī reģistrētas citas saistītās sabiedrības galējās mātes sabiedrības uzraudzības iestādi, lai veiktu grupas uzraudzību tādas apakšgrupas līmenī, kura aptver vairākas dalībvalstis.

(2) Ja Komisija un attiecīgā uzraudzības iestāde ir noslēgušas vienošanos atbilstīgi šā panta pirmajai daļai, grupas uzraudzība netiek veikta šā likuma 201.pantā minētās galējās mātes sabiedrības apakšgrupas līmenī, ja tā neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas šā panta pirmajā daļā minētā apakšgrupa. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu veikt papildu uzraudzību apakšgrupas līmenī un ir noslēgusi šā panta pirmajā daļā minēto vienošanos, tā sniedz paskaidrojošu paziņojumu par noslēgto vienošanos dalībvalstī reģistrētai galējai mātes sabiedrībai un grupas uzraudzības iestādei, kā arī informē uzraugu kolēģiju atbilstoši šā likuma 224.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam.

(3) Ja Komisija un attiecīgā uzraudzības iestāde ir noslēgušas vienošanos atbilstīgi šā panta pirmajai daļai, uzraudzība apakšgrupas līmenī tiek piemērota, ievērojot šā likuma 201.panta otrās, trešās, ceturtais, piektās, sestās, septītās un astotās daļas nosacījumus.

XXIX nodaļa Grupas maksātspēja

203.pants. (1) Grupas maksātspējas uzraudzība tiek veikta saskaņā ar šā panta otro daļu, šā likuma 69.pantu un XXXI un XXXII nodaļu.

(2) Lai nodrošinātu grupas maksātspēju, šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrības un šā likuma 197.panta otrās daļas 2.punktā minētās grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības nodrošina tāda izmantojamā pašu kapitāla pieejamību grupā, kas vienmēr ir vismaz līdzvērtīgs grupas maksātspējas kapitāla prasībai, ko aprēķina saskaņā ar šā likuma 205., 206., 207., 208., 209. un 210.pantā noteikto.

(3) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, veic grupas maksātspējas izpildes pārbaudi saskaņā ar šā likuma 69.pantā un XXXII nodaļā noteikto. Grupas maksātspējas uzraudzībā tiek piemērotas šā likuma 139.panta un 141.panta pirmās, otrās, trešās un ceturtais daļas prasības.

(4) Tiklīdz dalības sabiedrība ir konstatējusi un informējusi grupas uzraudzības iestādi par savu neatbilstību grupas maksātspējas kapitāla prasībai vai par šādas neatbilstības risku turpmākajos trijos mēnešos, Komisija, ja tā ir grupas

uzraudzības iestāde, informē par to citas uzraugu kolēģijas uzraudzības iestādes, kuras veic grupas finanšu stāvokļa analīzi.

204.pants. (1) Grupas maksāspējas aprēķins ietver grupas maksāspējas kapitāla prasības aprēķinu un grupas pašu kapitāla aprēķinu. Komisija nosaka grupas maksāspējas aprēķina biežumu un kārtību, kādā šis aprēķins iesniedzams Komisijai.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība pastāvīgi uzrauga grupas maksāspējas kapitāla prasību. Ja grupas riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kuri ir pēdējā Komisijai iesniegtā grupas maksāspējas kapitāla prasības aprēķina pamatā, nekavējoties tiek veikts un Komisijai iesniegts jauns grupas maksāspējas kapitāla prasības aprēķins.

(3) Ja ir pamats uzskatīt, ka grupas riska profils ir būtiski mainījies kopš dienas, kurā iesniegts pēdējais grupas maksāspējas kapitāla prasības aprēķins, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ir tiesīga pieprasīt, lai tiek veikts jauns grupas maksāspējas kapitāla prasības aprēķins.

205.pants. (1) Grupas maksāspējas aprēķinam var izmantot standarta metodi — konsolidētā finanšu pārskata metodi, tādējādi aprēķinot konsolidēto grupas maksāspējas kapitāla prasību, vai alternatīvo metodi — atskaitīšanas un summēšanas metodi, tādējādi aprēķinot summēto grupas maksāspējas kapitāla prasību.

(2) Šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrības grupas maksāspējas aprēķinam izmanto konsolidētā finanšu pārskata metodi.

(3) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pēc konsultēšanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minēto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrību ir tiesīga pieņemt lēmumu par atskaitīšanas un summēšanas metodes vai kombinētās konsolidētā finanšu pārskata metodes un atskaitīšanas un summēšanas metodes piemērošanu attiecīgās grupas maksāspējas aprēķinam gadījumos, kad konsolidētā finanšu pārskata metode nav atbilstoša.

(4) Grupas maksāspējas aprēķina metodes, to izvēli, vispārīgos principus un aprēķina metožu piemērošanu nosaka Komisija.

(5) Grupas maksāspējas aprēķina vajadzībām aktīvus un saistības novērtē saskaņā ar šā likuma 98.pantā noteikto.

206.pants. Šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrības un šā likuma 197.panta otrās daļas 2.punktā minētās grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības var aprēķināt konsolidēto grupas maksāspējas kapitāla prasību, izmantojot pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli, kas atbilst šā likuma 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.pantā noteiktajam, ja ir saņemta Komisijas kā grupas uzraudzības iestādes atļauja.

207.pants. (1) Ja grupas iekšējais modelis tiks izmantots ne tikai grupas konsolidētās maksāspējas kapitāla prasības aprēķinam, bet arī vienas vai vairāku grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību individuālās maksāspējas kapitāla prasības aprēķinam, pieteikumu par atļauju izmantot grupas iekšējo modeli grupas uzraudzības iestādei iesniedz:

1) šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minētajā gadījumā — apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība un tās saistītās sabiedrības kopīgi;

2) šā likuma 197.panta otrās daļas 2.punktā minētajā gadījumā — apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības saistītās sabiedrības kopīgi.

(2) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, par saņemto pieteikumu nekavējoties paziņo un to nosūta visām uzraugu kolēģijā iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētajā pieteikumā norādāmās informācijas, pievienojamo dokumentu un pieteikuma izskatīšanas kārtību nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(4) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, sešu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts pilnībā aizpildīts šā panta pirmajā daļā minētais pieteikums, kuram pievienoti visi nepieciešamie dokumenti, veic visus iespējamus

pasākumus, lai, apspriežoties ar iesaistītajām uzraudzības iestādēm, saskaņotu viedokļus un pieņemtu lēmumu (turpmāk — saskaņots lēmums) par pieteikumā minētās atļaujas izsniegšanu.

(5) Ja Latvijas Republikā reģistrēta komercsabiedrība, kas ir saistītā sabiedrība citā dalībvalstī reģistrētai komercsabiedrībai, vai Latvijas Republikā reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības saistītā sabiedrība iesniedz šā panta pirmajā daļā minēto pieteikumu grupas uzraudzības iestādei un Komisija ir iesaistītā uzraudzības iestāde, Komisija kopā ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm piedalās saskaņota lēmuma pieņemšanā.

(6) Ja šā panta ceturtajā daļā minētajā sešu mēnešu laikā kāda no iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir vērsusies EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.pantu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, atliek šā panta ceturtajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu, līdz EAAPI viena mēneša laikā ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 3.punktu. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pieņem šā panta ceturtajā daļā minēto lēmumu saskaņā ar EAAPI lēmumu. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(7) Komisija kā iesaistītā uzraudzības iestāde nav tiesīga vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos pēc šā panta ceturtajā daļā minētā perioda beigām vai pēc saskaņota lēmuma pieņemšanas.

(8) Ja saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 41.panta 2. un 3.punktu un 44.panta 1., 2. un 3.punktu EAAPI darba grupas priekšlikums attiecībā uz pieņemamo lēmumu tiek noraidīts, šā panta ceturtajā daļā minēto lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības uzraudzību. Šā panta ceturtajā daļā minētais periods tiek uzskatīts par samierināšanas laikposmu ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 2.punkta izpratnē.

(9) Ja iesaistītās uzraudzības iestādes kopīgi ir pieņēmušas šā panta ceturtajā daļā minēto lēmumu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nosūta pieteikuma iesniedzējiem saskaņoto lēmumu.

(10) Ja pēc prasībām pilnībā atbilstoša pieteikuma saņemšanas šā panta ceturtajā daļā norādītajā termiņā netiek pieņemts saskaņots lēmums, lēmumu pieņem Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde. Pieņemot lēmumu, Komisija ņem vērā visu iesaistīto uzraudzības iestāžu viedokļus un iebildumus, kas izteikti pieteikuma izvērtēšanas sešu mēnešu laikā. Komisija nosūta lēmumu pieteikuma iesniedzējiem un visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(11) Ja Komisija uzskata, ka tās uzraudzībā esošās apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības, kura aprēķina individuālo maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot apstiprināto grupas iekšējo modeli, riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kuri nosaka grupas līmenī apstiprināto iekšējo modeli, un ja apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība nav iesniegusi Komisijai motivētu pamatojumu, ka atšķirības nav būtiskas, vai ja apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība nenovērs šīs atšķirības, Komisija var noteikt papildu kapitāla prasību saskaņā ar šā likuma 46.pantu.

(12) Izņēmuma gadījumos Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai šā panta vienpadsmitajā daļā minētā apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrība aprēķina tās maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot standarta formulu, ja šā panta vienpadsmitajā daļā minētā papildu kapitāla prasība būtu neatbilstoša attiecīgās sabiedrības riska profilam. Komisija, ja ir konstatēti šā likuma 46.panta pirmās daļas 1. un 3.punktā minētie apstākļi, var noteikt papildu kapitāla prasību šīs apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai, kas aprēķināta, izmantojot standarta formulu saskaņā ar šā likuma 119.pantā noteikto.

(13) Komisija šā panta vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā paredzētajos gadījumos sagatavo un nosūta lēmumu gan tās uzraudzībā esošajai apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībai, gan citām uzraugu kolēģijā iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

208.pants. (1) Izvērtējot, vai konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, īpašu uzmanību pievērš visiem gadījumiem, kad grupas līmenī var rasties apstākļi, kas minēti šā likuma 46.panta pirmajā daļā, it īpaši, ja:

1) grupas līmenī pastāv jebkādi specifiskie riski, ko, izmantojot standarta formulu vai iekšējo modeli, nevarētu pietiekami segt, jo to apmērs ir grūti nosakāms;

2) iesaistītās uzraudzības iestādes saskaņā ar šā likuma 46.pantu un 207.panta vienpadsmito, divpadsmito un

trīspadsmito daļu ir noteikušas jebkādu papildu kapitāla prasību apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai.

(2) Ja grupas riska profils nav atspoguļots atbilstīgi šajā likumā noteiktajam, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, var noteikt papildu kapitāla prasību konsolidētajai grupas maksātspējas kapitāla prasībai saskaņā ar šā likuma 46.pantu.

209.pants. Ja grupas maksātspējas aprēķinam tiek izmantota atskaitīšanas un summēšanas metode un no apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības un tās saistītajām sabiedrībām vai no apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības saistītajām sabiedrībām tiek saņemts kopīgs pieteikums atļaut aprēķināt grupas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli, Komisija atļaujas izsniegtšanai un uzraudzības procesam piemēro šā likuma 207.pantā noteikto.

210.pants. (1) Izvērtējot, vai summētā grupas maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina saskaņā ar šā likuma 205.pantu, pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu, Komisija īpašu uzmanību pievērš visiem specifiskajiem riskiem, kuri pastāv grupas līmenī un kurus nevarētu pietiekami segt, jo to apmērs ir grūti nosakāms.

(2) Ja grupas riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kuri ir grupas summētās maksātspējas kapitāla prasības pamatā, Komisija grupas summētajai maksātspējas kapitāla prasībai nosaka papildu kapitāla prasību, ievērojot šā likuma 46.pantā noteikto, kā arī ES Regulas Nr. 2015/35 prasības attiecībā uz apstākļiem papildu kapitāla prasības noteikšanai un papildu kapitāla prasības aprēķina metodoloģijām.

211.pants. (1) Šā likuma 214. un 215.pantu piemēro visām apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kas ir apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības meitas sabiedrības, ja tiek ievēroti visi šādi nosacījumi:

1) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nav pieņēmusi lēmumu izslēgt meitas sabiedrību no grupas uzraudzības piemērošanas jomas un meitas sabiedrība ir iekļauta grupas uzraudzībā, ko veic Komisija mātes sabiedrības līmenī saskaņā ar šā likuma prasībām;

2) uz meitas sabiedrību attiecas mātes sabiedrības risku pārvaldības sistēma un iekšējās kontroles sistēma un mātes sabiedrība atbilst iesaistīto uzraudzības iestāžu prasībām par meitas sabiedrības piesardzīgu vadību;

3) mātes sabiedrība ir saņēmusi šā likuma 220.panta sestajā daļā minēto atļauju;

4) mātes sabiedrība ir saņēmusi šā likuma 238.panta otrajā daļā minēto atļauju;

5) mātes sabiedrība ir saņēmusi šā likuma 212.pantā minēto atļauju.

(2) Kritērijus, kurus piemēro, izvērtējot, vai ir ievēroti šā panta pirmās daļas nosacījumi, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

212.pants. Šā likuma 214. un 215.panta prasības var piemērot, ja ir saņemta Komisijas atļauja. Lai saņemtu atļauju, mātes sabiedrība iesniedz Komisijai motivētu pieteikumu.

213.pants. (1) Kad saņemts pieteikums atļaujai piemērot šā likuma 214. un 215.panta prasības, Komisija un citas iesaistītās uzraudzības iestādes sadarbojas un apspriežas uzraugu kolēģijā, lai pieņemtu lēmumu par atļaujas izsniegšanu un, ja nepieciešams, izvirzītu citus noteikumus un nosacījumus, kas būtu jāattiecinā uz šādu atļauju.

(2) Šā likuma 212.pantā minēto pieteikumu iesniedz tikai Komisijai, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību. Komisija informē par to citas uzraugu kolēģijas uzraudzības iestādes un nekavējoties nosūta tām pilnībā aizpildīto pieteikumu.

(3) Komisija un citas iesaistītās uzraudzības iestādes sadarbojas, lai triju mēnešu laikā pēc tam, kad visas uzraugu kolēģijas uzraudzības iestādes ir saņēmušas šā likuma 212.pantā minēto pieteikumu, pieņemtu saskaņotu lēmumu par atļaujas izsniegšanu.

(4) Ja šā panta trešajā daļā minētajā triju mēnešu laikā kāda no iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir vērsusies EAAPĪ ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.pantu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, atliek šā panta trešajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu, līdz EAAPĪ ir pieņēmusi lēmumu

saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 3.punktu. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pieņem šā panta trešajā daļā minēto lēmumu saskaņā ar EAAPI lēmumu. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(5) Komisija kā iesaistītā uzraudzības iestāde nav tiesīga vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos pēc šā panta trešajā daļā minētā perioda beigām vai pēc saskaņota lēmuma pieņemšanas.

(6) Ja saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 41.panta 2. un 3.punktu un 44.panta 1., 2. un 3.punktu EAAPI darba grupas priekšlikums attiecībā uz pieņemamo lēmumu tiek noraidīts, šā panta trešajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības uzraudzību. Šā panta trešajā daļā minētais periods tiek uzskatīts par samierināšanas laikposmu ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 2.punkta izpratnē.

(7) Ja iesaistītās uzraudzības iestādes ir pieņēmušas šā panta trešajā daļā minēto saskaņoto lēmumu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nosūta šo lēmumu pieteikuma iesniedzējiem.

(8) Ja pēc prasībām pilnībā atbilstoša pieteikuma saņemšanas šā panta trešajā daļā norādītajā termiņā netiek pieņemts saskaņots lēmums, lēmumu pieņem Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde. Pieņemot lēmumu, Komisija ņem vērā visu iesaistīto uzraudzības iestāžu, kā arī uzraugu kolēģijas citu uzraudzības iestāžu viedokļus un iebildumus, kas izteikti pieteikuma izvērtēšanas triju mēnešu periodā. Komisija nosūta lēmumu pieteikuma iesniedzējam un visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm, sniedzot skaidrojumu par būtiskām atkāpēm no citu iesaistīto uzraudzības iestāžu pieņemtās nostājas. Ja lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde, kas ir citas dalībvalsts uzraudzības iestāde, Komisija to ievēro, veicot apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(9) Procedūras, kuras Komisija ievēro informācijas apmaiņā, realizējot savas tiesības un veicot savus pienākumus saskaņā ar šā panta un šā likuma 214., 215., 216. un 217.panta prasībām, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

214.pants. (1) Meitas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasību aprēķina, ievērojot šā likuma 215.panta noteikumus un saskaņā ar šā panta otro, ceturto, piekto, sesto, septīto un astoto daļu.

(2) Ja meitas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasību aprēķina, pamatojoties uz iekšējo modeli, kas grupas līmenī apstiprināts saskaņā ar šā likuma 207.pantu, un Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, uzskata, ka šīs sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no minētā iekšējā modeļa, turklāt šī sabiedrība neizpilda Komisijas lēmumā ietvertos norādījumus, Komisija šā likuma 46.pantā noteiktajos gadījumos ir tiesīga ierosināt, lai tiek noteikta papildu kapitāla prasība minētās meitas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasībai, kas aprēķināta, izmantojot iekšējo modeli, vai — izņēmuma gadījumā —, ja šāda papildu kapitāla prasība nav piemērota, pieprasīt, lai meitas sabiedrība aprēķina savu maksāspējas kapitāla prasību, izmantojot standarta formulu. Komisija apspriež savu ierosinājumu uzraugu kolēģijā un paziņo šāda ierosinājuma pamatojumu gan meitas sabiedrībai, gan uzraugu kolēģijai.

(3) Ja meitas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasība ir aprēķināta, izmantojot standarta formulu, un Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, uzskata, ka šīs sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no standarta formulas pamatā esošajiem pieņēmumiem, turklāt sabiedrība neizpilda Komisijas lēmumā ietvertos norādījumus, Komisija izņēmuma gadījumā ir tiesīga pieprasīt, lai attiecīgā meitas sabiedrība aizstāj standarta formulas aprēķinā izmantoto parametru apakšgrupu ar šai meitas sabiedrībai īpašiem parametriem, aprēķinot dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduljus, vai šā likuma 46.pantā minētajos gadījumos noteikt papildu kapitāla prasību minētās meitas sabiedrības maksāspējas kapitāla prasībai. Komisija apspriež savu ierosinājumu uzraugu kolēģijā un paziņo šāda ierosinājuma pamatojumu gan meitas sabiedrībai, gan uzraugu kolēģijai.

(4) Komisija sadarbojas ar citām uzraugu kolēģijas uzraudzības iestādēm, lai panāktu vienošanos par šā panta otrajā un trešajā daļā minētajiem ierosinājumiem vai par citiem iespējamiem pasākumiem. Komisija ievēro panākto vienošanos, veicot apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(5) Ja Komisija un grupas uzraudzības iestāde viena mēneša laikā nespēj pieņemt saskaņotu lēmumu par ierosinājumu, tad jautājumu nodod apspriešanai EAAPI.

(6) Ja šā panta piektajā daļā minētajā periodā Komisija vai grupas uzraudzības iestāde ir vērsusies EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.pantu, Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, atliek šā panta otrajā un trešajā daļā minēto lēmumu pieņemšanu, līdz EAAPI viena mēneša laikā ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.pantu. Viens mēnesis tiek uzskatīts par samierināšanas laikposmu ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 2.punkta izpratnē. Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību,

pieņem šā panta otrajā un trešajā daļā minētos lēmumus saskaņā ar EAAPI lēmumu. Komisija nav tiesīga vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos pēc šā panta piektajā daļā minētā perioda beigām vai pēc saskaņota lēmuma pieņemšanas uzraugu kolēģijā.

(7) Komisija paziņo lēmumu meitas sabiedrībai un uzraugu kolēģijai.

(8) Ja šā panta otrajā un trešajā daļā minētos lēmumus pieņem cita iesaistītā grupas uzraudzības iestāde, Komisija tos ievēro, veicot grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību.

215.pants. (1) Ja tiek konstatēta meitas sabiedrības neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, ievērojot šā likuma 141.panta nosacījumus, Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, nekavējoties nosūta uzraugu kolēģijai meitas sabiedrības iesniegto finansiālā stāvokļa uzlabošanas plānu, lai sešu mēnešu laikā pēc tam, kad konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, panāktu, ka sabiedrība atjauno izmantojamā pašu kapitāla līmeni vai samazina savu riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

(2) Darbojoties uzraugu kolēģijā, Komisija dara visu iespējamo, lai panāktu vienošanos ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm par savu ierosinājumu attiecībā uz lēmumu par finansiālā stāvokļa uzlabošanas plāna apstiprināšanu četru mēnešu laikā no dienas, kad pirmo reizi konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai.

(3) Ja netiek panākta šā panta otrajā daļā minētā vienošanās, Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, pieņem lēmumu attiecībā uz to, vai apstiprināt finansiālā stāvokļa uzlabošanas plānu, pienācīgi ņemot vērā citu uzraugu kolēģijas uzraudzības iestāžu viedokļus, tai skaitā iebildumus.

(4) Ja Komisija ir licencējusi meitas sabiedrību un atbilstoši šā likuma 139.pantam ir konstatējusi finanšu stāvokļa pasliktināšanos, tā nekavējoties ziņo uzraugu kolēģijai par to, kādus pasākumus tiek ierosināts veikt. Izņemot ārkārtas situācijas, veicamos pasākumus apspriež uzraugu kolēģijā. Piemērojamos kritērijus, novērtējot, kādas situācijas ir uzskatāmas par ārkārtas situācijām, nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(5) Darbojoties uzraugu kolēģijā, Komisija dara visu iespējamo, lai panāktu vienošanos ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm par tās ierosinātajiem pasākumiem, kas veicami mēneša laikā pēc paziņošanas dienas.

(6) Ja netiek panākta šā panta piektajā daļā minētā vienošanās, Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, pieņem lēmumu attiecībā uz ierosināto pasākumu apstiprināšanu, pienācīgi ņemot vērā citu uzraugu kolēģijas uzraudzības iestāžu viedokļus un iebildumus.

(7) Ja tiek konstatēta meitas sabiedrības neatbilstība minimālajai kapitāla prasībai saskaņā ar šā likuma 142.pantā noteikto, Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, nekavējoties nosūta uzraugu kolēģijai meitas sabiedrības iesniegto īstermiņa finanšu plānu, kuru īstenojot meitas sabiedrība triju mēnešu laikā no dienas, kad pirmo reizi konstatēta neatbilstība minimālajai kapitāla prasībai, atjauno izmantojamā pašu kapitāla līmeni, kas sedz minimālo kapitāla prasību, vai samazina meitas sabiedrības riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību minimālajai kapitāla prasībai. Komisija informē uzraugu kolēģiju arī par visiem pasākumiem, kas veikti, lai meitas sabiedrība izpildītu minimālo kapitāla prasību.

(8) Ja Komisija, kas ir licencējusi meitas sabiedrību, nav panākusi vienošanos ar grupas uzraudzības iestādi par finansiālā stāvokļa uzlabošanas plāna, kā arī finansiālā stāvokļa uzlabošanas perioda pagarinājuma apstiprināšanu šā panta otrajā daļā noteiktajā četru mēnešu laikā vai par Komisijas ierosināto pasākumu apstiprināšanu šā panta piektajā daļā noteiktajā viena mēneša laikā, Komisija vai grupas uzraudzības iestāde var vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.pantu. Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, atliek šā panta trešajā un sestajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu, līdz EAAPI viena mēneša laikā ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 3.punktu. Šā panta otrajā daļā minētie četri mēneši vai piektajā daļā minētais viens mēnesis tiek uzskatīts par samierināšanas laikposmu ES Regulas Nr. 1094/2010 19.panta 2.punkta izpratnē. Komisija, ja tā ir licencējusi meitas sabiedrību, pieņem šā panta trešajā un sestajā daļā minēto lēmumu saskaņā ar EAAPI lēmumu. Komisija nav tiesīga vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos pēc šā panta otrajā un piektajā daļā minētā perioda beigām, pēc saskaņota lēmuma pieņemšanas uzraugu kolēģijā vai šā panta ceturtajā daļā minētajās ārkārtas situācijās. Komisija paziņo lēmumu meitas sabiedrībai un uzraugu kolēģijai.

(9) Ja šā panta trešajā un sestajā daļā minētos lēmumus pieņem cita iesaistītā grupas uzraudzības iestāde, Komisija tos ievēro, veicot grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību.

216.pants. (1) Saskaņā ar šā likuma 214. un 215.pantu noteiktās prasības izbeidz piemērot šādos gadījumos:

1) vairs netiek ievērots šā likuma 211.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījums;

2) vairs netiek ievērots šā likuma 211.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījums un grupa neatjauno atbilstību šim nosacījumam piemērotā laikposmā;

3) vairs netiek ievēroti šā likuma 211.panta pirmās daļas 3. un 4.punkta nosacījumi.

(2) Šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajā gadījumā, ja Komisija ir grupas uzraudzības iestāde un tā pēc apspriešanās ar uzraugu kolēģiju nolēmj vairs neietvert meitas sabiedrību grupas uzraudzībā, ko tā veic, Komisija nekavējoties informē iesaistīto uzraudzības iestādi un grupas mātes sabiedrību.

(3) Mātes sabiedrība ir atbildīga par to, lai atbilstība šā likuma 211.panta pirmās daļas 2., 3. un 4.punkta nosacījumiem tiktu nodrošināta pastāvīgi. Neatbilstības gadījumā mātes sabiedrība nekavējoties informē Komisiju, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, un attiecīgās meitas sabiedrības uzraudzības iestādi. Mātes sabiedrība iesniedz plānu atbilstības atjaunošanai piemērotā laikposmā.

(4) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, vismaz reizi gadā pēc savas iniciatīvas pārbauda, vai tiek ievēroti šā likuma 211.panta pirmās daļas 2., 3. un 4.punktā minētie nosacījumi. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, šādu pārbaudi veic arī pēc iesaistītās uzraudzības iestādes pieprasījuma.

(5) Ja pārbaudē konstatē trūkumus, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pieprasa, lai mātes sabiedrība iesniedz plānu atbilstības atjaunošanai noteiktā termiņā.

(6) Ja pēc apspriešanās ar uzraugu kolēģiju Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, konstatē, ka šā panta trešajā vai piektajā daļā minētais plāns nav efektīvs vai ka tas nav īstenots noteiktajā termiņā, Komisija pieņem lēmumu, ka šā likuma 211.panta pirmās daļas 2., 3. un 4.punktā minētie nosacījumi vairs netiek ievēroti, un nekavējoties par to informē iesaistīto uzraudzības iestādi.

(7) Šā likuma 214. un 215.panta prasību piemērošanu var atsākt, ja mātes sabiedrība iesniedz jaunu pieteikumu un saņem labvēlīgu lēmumu atbilstīgi šā likuma 213.pantā noteiktajai procedūrai.

217.pants. Šā likuma 211., 212., 213., 214., 215. un 216.panta prasības piemēro apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības.

XXX nodaļa

Riska koncentrācija un grupas iekšējie darījumi

218.pants. (1) Riska koncentrācijas uzraudzību grupas līmenī veic Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, saskaņā ar šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā, šā likuma 69.pantā un XXXI un XXXII nodaļā noteikto.

(2) Informāciju par riska koncentrāciju grupas līmenī Komisijai iesniedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ir grupas mātes sabiedrība, vai, ja grupas mātes sabiedrība nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, – tā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kuru Komisija norādījusi pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un grupu.

(3) Komisija pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un grupu nosaka tos riska veidus, par kuriem ziņo attiecīgās grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības.

(4) Nosakot riska veidus vai paziņojot savu viedokli par tiem, Komisija un citas attiecīgās uzraudzības iestādes ņem vērā attiecīgo grupu un grupas riska pārvaldības struktūru.

(5) Lai noteiktu nozīmīgu riska koncentrāciju, par ko nepieciešams ziņot, Komisija pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un grupu, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm vai abiem šiem rādītājiem, atbilstoši ES Regulai Nr. 2015/35 nosaka piemērotus sliekšņus.

(6) Riska koncentrācijas uzraudzības ietvaros Komisija uzrauga iespējamo riska negatīvo ietekmi grupā, interešu konflikta risku un riska līmeni vai apjomu.

219.pants. (1) Grupas iekšējo darījumu uzraudzību veic Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, saskaņā ar šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā, šā likuma 69.pantā un XXXI un XXXII nodaļā noteikto.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības nekavējoties ziņo Komisijai, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, par visiem īpaši nozīmīgiem grupas iekšējiem darījumiem.

(3) Vajadzīgo informāciju Komisijai iesniedz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, kas ir grupas mātes sabiedrība, vai, ja grupas mātes sabiedrība nav apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, — tā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, kuru Komisija norādījusi pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un grupu.

(4) Komisija pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un grupu saskaņā ar šā likuma 218.panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā noteikto nosaka tos grupas iekšējo darījumu veidus, par kuriem ziņo attiecīgās grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības.

XXXI nodaļa

Riska pārvaldība un iekšējā kontrole

220.pants. (1) Šā likuma VII un VIII nodaļas prasības piemēro arī grupas līmenī. Visas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības, kuras ir pakļautas grupas uzraudzībai saskaņā ar šā likuma 197.panta otrās daļas 1. un 2.punktu, ievieš risku pārvaldības un iekšējās kontroles sistēmas un informācijas apmaiņas procedūras, nodrošinot, lai šīs sistēmas un procedūras būtu iespējams kontrolēt grupas līmenī.

(2) Grupas iekšējās kontroles sistēma ietver vismaz:

1) attiecībā uz grupas maksātspēju visu darbībai būtisko risku, kuriem tā ir pakļauta, noteikšanas un mērīšanas sistēmu un izmantojamā pašu kapitāla precīzas attiecināšanas uz riskiem sistēmu;

2) pārskatāmas iekšējās informācijas apmaiņas un grāmatvedības procedūras, lai kontrolētu un pārvaldītu grupas iekšējos darījumus un riska koncentrāciju.

(3) Komisijai, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, vai tās pilnvarotai personai ir tiesības saskaņā ar šā likuma VI nodaļu veikt šā panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā minēto sistēmu, procedūru un novērtēšanas pārbaudi. Komisija ir tiesīga pilnvarot šā uzdevuma veikšanai zvērinātu revidentu.

(4) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība grupas līmenī veic šā likuma 65.pantā noteikto risku un maksātspējas pašu novērtējumu.

(5) Ja grupas maksātspējas aprēķins tiek veikts saskaņā ar šā likuma 205.pantā norādīto standarta metodi, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība sniedz Komisijai, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, informāciju, kas pierāda patiesu izpratni par atšķirību starp visu grupā ietilpstošo apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību summu un grupas konsolidēto maksātspējas kapitāla prasību.

(6) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība pēc tam, kad tā ir saņēmusi Komisijas, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, atļauju, var veikt šā likuma 65.pantā noteikto risku un maksātspējas pašu novērtējumu grupas līmenī un jebkuras grupas meitas sabiedrības līmenī vienlaikus un sagatavot vienotu dokumentu, kas attiecas uz visiem novērtējumiem. Minēto dokumentu iesniedz iesaistītajām uzraudzības iestādēm vienlaikus. Meitas sabiedrības risku un maksātspējas pašu novērtējumu veic, ievērojot šā likuma 65.pantu.

(7) Risku un maksātspējas pašu novērtējuma veikšana saskaņā ar šā panta piekto daļu neatbrīvo grupas meitas sabiedrības no šā likuma 65.pantā noteikto prasību ievērošanas.

(8) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, pirms šā panta sestajā daļā minētās atļaujas sniegšanas apspriežas ar attiecīgās grupas uzraugu kolēģijas locekļiem un, pieņemot lēmumu, ņem vērā visu attiecīgās grupas uzraugu kolēģijas locekļu viedokļus un iebildumus.

XXXII nodaļa Pasākumi grupas uzraudzības atvieglošanai

221.pants. Komisija veic apdrošināšanas grupas un pārapirošināšanas grupas uzraudzību šādos gadījumos:

- 1) grupas uzraudzības procesā iesaistītās uzraudzības iestādes ir vienojušās, ka Komisija veiks grupas uzraudzību;
- 2) Komisija veic visu vienā grupā ietilpstošo apdrošināšanas sabiedrību un pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību;
- 3) grupas mātes sabiedrība ir Komisijas licencēta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība;
- 4) grupas mātes sabiedrība nav Komisijas licencēta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, bet ir iestājies viens no šādiem gadījumiem:
 - a) Komisijas licencētas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības mātes sabiedrība ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība,
 - b) vairāku apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību galvenie biroji atrodas Eiropas Savienībā, šo sabiedrību mātes sabiedrība ir Latvijas Republikā reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un vienu no šīm sabiedrībām ir licencējusi Komisija,
 - c) grupai ir vairākas mātes sabiedrības, kas ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības ar galvenajiem birojiem dažādās dalībvalstīs, no kuriem viens atrodas Latvijas Republikā, un katrā no dalībvalstīm ir licencēta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, no kurām apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību ar vislielāko bilances aktīvu kopsummu ir licencējusi Komisija,
 - d) vairāku apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību ar galvenajiem birojiem Eiropas Savienības teritorijā mātes sabiedrība ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, bet neviena no apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām nav licencēta dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības galvenais birojs, un Komisija ir licencējusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību ar vislielāko bilances aktīvu kopsummu,
 - e) grupai nav mātes sabiedrības vai nav iestājies neviens no citiem šajā punktā minētajiem gadījumiem un Komisija ir licencējusi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību ar vislielāko bilances aktīvu kopsummu.

222.pants. (1) Komisija, ņemot vērā iesaistīto uzraudzības iestāžu pieprasījumu un kopīgi vienojoties ar iesaistītajām uzraudzības iestādēm, ir tiesīga atteikties no grupas uzraudzības atbilstoši šā likuma 221.panta prasībām un deleģēt grupas uzraudzību citai uzraudzības iestādei gadījumos, kad Komisijas veiktā grupas uzraudzība būtu neatbilstoša, ņemot vērā grupas struktūru un grupā ietilpstošo apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību veikto darījumu nozīmību citās dalībvalstīs.

(2) Komisija attiecībā uz katru grupu, kurai tā neveic grupas uzraudzību, bet kuras uzraudzības procesā ir iesaistīta, ir tiesīga reizi gadā pieprasīt, lai tiek izvērtēta piemēroto grupas uzraudzības iestādes izvēles kritēriju atbilstība.

(3) Komisija pēc šā panta otrajā daļā minētā pieprasījuma izteikšanas vai saņemšanas savas kompetences ietvaros dara visu iespējamo, lai triju mēnešu laikā pieņemtu ar iesaistītajām uzraudzības iestādēm saskaņotu lēmumu par tās dalībvalsts uzraudzības iestādes izvēli, kurai tiks deleģēta grupas uzraudzība. Pirms lēmuma pieņemšanas iesaistītās uzraudzības iestādes nodrošina iespēju grupai izteikt savu viedokli.

(4) Šā panta trešajā daļā noteiktajā laikā Komisija ir tiesīga konsultēties ar EAAPI jautājumā par tās dalībvalsts uzraudzības iestādes izvēli, kurai tiks deleģēta tādas grupas uzraudzība, kuras uzraudzības procesā ir iesaistīta Komisija. Ja Komisija vai kāda no grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir sākusi konsultēties ar EAAPI pirms šā panta trešajā daļā noteiktā saskaņotā lēmuma pieņemšanas, tad šā lēmuma pieņemšanu atliek, līdz EAAPI viena mēneša laikā ir pieņēmusi lēmumu. Grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir saistošs EAAPI pieņemtais lēmums par tās dalībvalsts uzraudzības iestādes izvēli, kura veiks grupas uzraudzību. Šā panta trešajā daļā minētais periods tiek uzskatīts par samierināšanas laikposmu ES Regulas

Nr. 1094/2010 19.panta 2.punkta izpratnē.

(5) Komisija kā iesaistītā uzraudzības iestāde nav tiesīga vērsties EAAPI ar pieprasījumu palīdzēt panākt vienošanos pēc šā panta trešajā daļā minētā perioda beigām vai pēc saskaņotā lēmuma pieņemšanas. Komisija, ja iesaistītās uzraudzības iestādes vienojas deleģēt tai grupas uzraudzību, nosūta pieņemto saskaņoto lēmumu grupai un iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Pieņemtais saskaņotais lēmums par tās dalībvalsts uzraudzības iestādes izvēli, kurai tiks deleģēta grupas uzraudzība, ir saistošs Komisijai un iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

223.pants. Ja šā likuma 222.pantā noteiktajā gadījumā iesaistītās uzraudzības iestādes šā likuma 222.panta trešajā daļā noteiktajā termiņā nepieņem saskaņotu lēmumu par tās dalībvalsts uzraudzības iestādes izvēli, kurai tiks deleģēta grupas uzraudzība, grupas uzraudzību veic Komisija.

224.pants. (1) Komisija, nodrošinot grupas uzraudzību, veic šādus pasākumus:

1) ikdienā un krīzes situācijās koordinē būtiskas informācijas par grupas darbību apkopošanu un izplatīšanu, nodrošinot tādas informācijas nodošanu iesaistītajām uzraudzības iestādēm, kura tām nepieciešama uzraudzības funkciju izpildei;

2) pārbauda grupas darbību un tās finansiālo stāvokli;

3) novērtē grupas maksātspējas, risku koncentrācijas un grupas iekšējo darījumu atbilstību šā likuma XXIX un XXX nodaļas prasībām;

4) novērtē grupas pārvaldības sistēmas atbilstību šā likuma 221.panta prasībām un dalības sabiedrības vadības atbilstību šā likuma 58., 59., 60., 61., 62., 63. un 69.panta prasībām;

5) plāno un koordinē grupas uzraudzības procesu gan ikdienā, gan krīzes situācijās, ņemot vērā visu grupā ietilpstošo sabiedrību darbības veidus, to apjomu un šo sabiedrību darbībai raksturīgo risku sarežģītību, kā arī regulāri, ne retāk kā vienu reizi gadā, organizē iesaistīto uzraudzības iestāžu tikšanās pasākumus vai izmanto citus piemērotus sadarbības līdzekļus;

6) pilda citus uzdevumus, veic citus pasākumus un pieņem attiecīgus lēmumus, lai nodrošinātu šajā likumā noteikto prasību izpildi, veicot grupas uzraudzību, it īpaši vadot grupas iekšējā modeļa apstiprināšanas procesu saskaņā ar šā likuma 207. un 209.panta prasībām un vadot šā likuma 212., 213., 214., 215., 216. un 217.pantā noteiktos procesus.

(2) Komisija, lai veiktu grupas uzraudzību atbilstoši šā panta pirmajā daļā noteiktajam, organizē uzraugu kolēģijas izveidošanu un vada tās darbību.

225.pants. (1) Lai veicinātu uzraugu kolēģijā iesaistīto uzraudzības iestāžu lēmumu un darbību saskaņotību, Komisija, vadot uzraugu kolēģijas darbību, nodrošina savstarpēju sadarbību, informācijas apmaiņu un konsultāciju procesu šā likuma F sadaļā noteiktajos gadījumos.

(2) Lai varētu nodrošināt grupas uzraudzību atbilstoši šā likuma 224.panta pirmajā daļā noteiktajām prasībām, Komisija ir tiesīga informēt EAAPI un lūgt tās palīdzību gadījumos, kad uzraugu kolēģijā iesaistītā dalībvalsts uzraudzības iestāde nesadarbojas ar Komisiju.

226.pants. (1) Uzraugu kolēģijas sastāvā ietilpst grupas uzraudzības iestāde, visu to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuru teritorijā atrodas meitas sabiedrību galvenie biroji, un EAAPI. Nozīmīgu filiāļu un radniecīgu sabiedrību uzraudzības iestādes arī drīkst piedalīties kolēģijās, ierobežojot savu dalību ar efektīvas informācijas apmaiņas nodrošināšanu. Termins "nozīmīga filiāle" tiek lietots ES Regulas Nr. 2015/35 izpratnē.

(2) Lai nodrošinātu efektīvāku uzraugu kolēģijas darbību, Komisija ir tiesīga atsevišķu grupas uzraudzības ietvaros veicamo pasākumu izpildes nodrošināšanai iesaistīt ierobežotu uzraugu kolēģijā ietilpstošo uzraudzības iestāžu skaitu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

227.pants. (1) Uzraugu kolēģijas izveidošana un darbība balstās uz vienošanos par sadarbību, kas noslēgta starp grupas uzraudzības iestādi un citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā vienošanās par sadarbību nosaka procedūras uzraugu kolēģijas izveidei, tās darbības organizēšanai, konsultēšanās procesam ar EAAPI un gala lēmumu pieņemšanai.

(3) Papildu vienošanās par sadarbību var noteikt procedūras konsultēšanās procesam starp iesaistītajām uzraudzības iestādēm un sadarbības procesam ar citām uzraudzības iestādēm.

228.pants. Komisija ir tiesīga vērsties ar jautājumu EAAPI, ja uzraugu kolēģijā iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir atšķirīgi viedokļi attiecībā uz vienošanos par sadarbību. Komisijai ir saistošs EAAPI pieņemtais lēmums par dalībvalsts uzraudzības iestādi, kura veiks grupas uzraudzību.

229.pants. Komisija, pieņemot gala lēmumu, apspriežas ar visām grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pienācīgi izvērtē EAAPI ieteikumus, kas saņemti divu mēnešu laikā pēc Komisijas vērsšanās ar jautājumu EAAPI. Gala lēmumā norāda pamatojumu un skaidrojumu visām būtiskajām atkāpēm no EAAPI ieteikumiem. Komisija nosūta lēmumu visām grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

230.pants. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nosūta EAAPI informāciju par uzraugu kolēģiju darbību un ar uzraugu kolēģiju darbību saistītām grūtībām.

231.pants. (1) Komisija nekavējoties informē citas grupas uzraudzības procesā iesaistītās uzraudzības iestādes, ja grupā ietilpstoša apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība, kuru licencējusi Komisija, ir nonākusi finansiālās grūtībās, kā rezultātā tā varētu neizpildīt saistības atbilstoši noslēgtajiem apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas līgumiem.

(2) Komisija un citas iesaistītās uzraudzības iestādes paziņo cita citai visu būtisko informāciju, līdzko tā ir pieejama, vai sniedz informāciju pēc iesaistītās uzraudzības iestādes pieprasījuma, lai nodrošinātu, ka būtiskā informācija ir vienādi pieejama visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm, tostarp grupas uzraudzības iestādei, un veicinātu citu iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanu saskaņā ar šā likuma prasībām.

(3) Šā panta otrajā daļā minētā informācija ietver vismaz informāciju par grupas un uzraudzības iestāžu veiktajiem pasākumiem un grupas sniegto informāciju.

(4) Komisija ir tiesīga informēt EAAPI un lūgt tās palīdzību gadījumos, kad uzraugu kolēģijā iesaistītā dalībvalsts uzraudzības iestāde nav paziņojusi Komisijai būtisku informāciju, noraida Komisijas lūgumu sadarboties, it īpaši lūgumu sniegt būtisku informāciju, vai divu nedēļu laikā pēc Komisijas pieprasījuma sniegt informāciju nav uzsākusi attiecīgi rīkoties.

(5) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, informē citas grupas uzraudzības procesā iesaistītās uzraudzības iestādes un EAAPI par grupas juridisko, pārvaldes un organizatorisko struktūru, ņemot vērā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības sniegto informāciju par ciešajām attiecībām, kā arī šā likuma 91.pantā un 235.panta otrajā un trešajā daļā noteikto.

232.pants. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nekavējoties sasauc iesaistīto uzraudzības iestāžu sanāksmi, ja Komisijas veiktajā grupas uzraudzības procesā vai grupā ietilpstošas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, ko ir licencējusi Komisija, uzraudzības procesā konstatēta šāda situācija:

1) nav nodrošināta maksātspējas kapitāla prasības vai minimālās kapitāla prasības izpilde un ir konstatēta būtiska šajā likumā noteikto prasību neievērošana. Par būtisku attiecīgo prasību neievērošanu uzskata maksātspējas kapitāla prasības neizpildi par 10 un vairāk procentiem vai minimālās kapitāla prasības neizpildi;

2) nav nodrošināta grupas maksātspējas kapitāla prasības izpilde un ir konstatēta būtiska šajā likumā noteikto prasību neievērošana. Par būtisku attiecīgo prasību neievērošanu uzskata grupas maksātspējas kapitāla prasības neizpildi par 10 un vairāk procentiem;

3) konstatēti citi apstākļi vai iespējama tādu apstākļu iestāšanās, kā rezultātā varētu tikt apdraudēta apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības saistību izpilde atbilstoši noslēgtajiem apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas līgumiem.

233.pants. (1) Komisija, ja tās lēmums ietekmē citas uzraudzības iestādes uzraudzības funkciju veikšanu, pirms lēmuma pieņemšanas konsultējas uzraugu kolēģijā ar iesaistītajām uzraudzības iestādēm par:

1) izmaiņām grupā ietilpstošas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības akcionāru vai dalībnieku sastāvā, organizatoriskajā vai pārvaldes struktūrā, kad ir nepieciešams Komisijas apstiprinājums vai atļauja attiecīgo izmaiņu veikšanai;

2) Komisijas lēmumu pagarināt šā likuma 141.panta trešajā daļā noteikto termiņu pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram šā likuma 141.panta ceturtajā un piektajā daļā noteiktajos gadījumos;

3) sankciju piemērošanu vai ārkārtēju pasākumu veikšanu būtisku šā likuma prasību neievērošanas gadījumos, tajā skaitā par papildu kapitāla prasības noteikšanu atbilstoši šā likuma 46.pantam vai par citu ierobežojumu izmantošanu attiecībā uz iekšējā modeļa maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanu atbilstoši šā likuma 121., 122., 123., 124., 125., 126., 127., 128. un 129.pantam.

(2) Komisija konsultējas ar grupas uzraudzības iestādi, pirms tā pieņem lēmumu par papildu kapitāla prasības noteikšanu attiecīgajā grupā ietilpstošajai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai.

(3) Komisija, veicot grupas uzraudzību, konsultējas ar citām grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm, ja šā panta pirmās daļas 2. vai 3.punktā minēto informāciju Komisijai ir sniegusi grupas uzraudzības procesā iesaistīta dalībvalsts uzraudzības iestāde.

(4) Steidzamā gadījumā vai gadījumā, kad no lēmuma pieņemšanas ātruma ir atkarīga tā efektivitāte, Komisija ir tiesīga neievērot šajā pantā noteikto kārtību pirms lēmuma pieņemšanas konsultēties ar grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Šādā gadījumā Komisija pēc lēmuma pieņemšanas nekavējoties informē par to visas grupas uzraudzības procesā iesaistītās uzraudzības iestādes.

234.pants. (1) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, lai iegūtu informāciju grupas uzraudzības veikšanai, sadarbojas ar tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā atrodas mātes sabiedrības galvenais birojs, bet kura neveic grupas uzraudzību.

(2) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kuras teritorijā atrodas mātes sabiedrības galvenais birojs, bet kura nav grupas uzraudzības iestāde, iegūst no mātes sabiedrības informāciju, kas Komisijai nepieciešama grupas uzraudzības veikšanai.

(3) Lai grupas uzraudzības veikšanai iegūtu informāciju, kas jau ir iesniegta citai uzraudzības iestādei, Komisija sadarbojas ar attiecīgo uzraudzības iestādi.

234.¹ pants. (1) Ja dalībvalsts kredītiestāde vai dalībvalsts ieguldījumu sabiedrība, vai abas ir saistītās sabiedrības ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību, Komisija sadarbojas ar dalībvalsts uzraudzības iestādi, kura veic šīs dalībvalsts kredītiestādes vai dalībvalsts ieguldījumu sabiedrības uzraudzību, sniedzot vienu otram informāciju, kura nepieciešama šā likuma F sadaļā minēto pienākumu izpildei.

(2) Informācija, kas saņemta šā likuma F sadaļā minēto pienākumu izpildei, ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, un informācijas apmaiņai starp uzraudzības iestādēm piemērojams šā likuma 83. pants.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

235.pants. (1) Grupas uzraudzībai pakļautajai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, tās dalības sabiedrībām un saistītajām sabiedrībām, kā arī ar tām saistītajām fiziskajām personām ir tiesības savstarpēji apmainīties ar informāciju, kas Komisijai vai dalībvalsts uzraudzības iestādei nepieciešama grupas uzraudzībai.

(2) Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība iesniedz Komisijai, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, visu grupas uzraudzības veikšanai nepieciešamo informāciju, piemērojot šā likuma 42.panta prasības grupas līmenī. Informācijas saturu un iesniegšanas termiņus nosaka ES Regula Nr. 2015/35.

(3) Komisija ir tiesīga pieprasīt grupas uzraudzībai nepieciešamo informāciju tieši no grupas uzraudzībai pakļautās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības saistītās sabiedrības, dalības sabiedrības un dalības sabiedrības saistītās sabiedrības, ja šī informācija nav saņemta no grupas uzraudzībai pakļautās apdrošināšanas vai

pārprošināšanas sabiedrības Komisijas noteiktajā termiņā.

(4) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ir tiesīga piemērot šā likuma 42. panta ceturtajā un piektajā daļā minētos atbrīvojumus grupas līmenī, ja katrai grupā ietilpstošajai apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrībai tiek piemēroti minētie atbrīvojumi, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

236.pants. Komisija vai tās pilnvarotas personas var klātienē pārbaudīt grupas uzraudzībai iesniegtās informācijas patiesumu grupas uzraudzībai pakļautajā apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrībā, ar to saistītajā sabiedrībā, tās mātes sabiedrībā un ar mātes sabiedrību saistītajā sabiedrībā, un šīs komercsabiedrības nedrīkst atteikties sniegt informāciju, aizbildinoties ar komercnoslēpumu.

237.pants. (1) Ja grupas uzraudzības veikšanai ir jāpārbauda informācija par sabiedrību, kura atrodas citas dalībvalsts teritorijā, Komisijai ir tiesības pilnvarot pārbaudes veikšanai attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādi.

(2) Pēc dalībvalsts uzraudzības iestādes pieprasījuma Komisija vai tās pilnvarotas personas vai ar Komisijas atļauju dalībvalsts uzraudzības iestāde vai tās pilnvarotas personas var veikt grupas uzraudzībai sniegtās informācijas patiesuma pārbaudi Latvijas Republikā reģistrētajās komercsabiedrībās, kas ir dalībvalstī reģistrētas grupas uzraudzībai pakļautā dalībvalsts apdrošinātāja vai dalībvalsts pārprošinātāja dalības sabiedrības, saistītās sabiedrības vai dalības sabiedrības saistītās sabiedrības. Par veiktās pārbaudes rezultātiem tiek informēta grupas uzraudzības iestāde.

(3) Komisijai šā panta otrajā daļā minēto pieprasījumu iesniegusi dalībvalsts uzraudzības iestāde ir tiesīga piedalīties pārbaudē gadījumos, kad grupas uzraudzības procesa nodrošināšanai sniegtās informācijas patiesumu pārbauda Komisija vai tās pilnvarotas personas.

(4) Komisijai ir tiesības informēt EAAPI un lūgt tās palīdzību gadījumos, kad dalībvalsts uzraudzības iestāde, kuru Komisija saskaņā ar šā panta pirmo daļu ir pilnvarojusi veikt pārbaudi, divu nedēļu laikā nav sākusi attiecīgi rīkoties.

(5) EAAPI ir tiesības piedalīties pārbaudēs, ja tās kopīgi veic divas vai vairāk uzraudzības iestādes.

238.pants. (1) Apdrošināšanas vai pārprošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība katru gadu publisko ziņojumu par grupas maksātspēju un finansiālo stāvokli. Ziņojumā uzrāda gan kvalitatīvos un kvantitatīvos, gan iepriekšējos, pašreizējos un plānotos datus vai jebkuras to kombinācijas, kā arī informāciju no iekšējiem un ārējiem informācijas avotiem.

(2) Ja tiek saņemta grupas uzraudzības iestādes atļauja, tad apdrošināšanas vai pārprošināšanas dalības sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība var sagatavot vienotu ziņojumu par maksātspēju un finansiālo stāvokli, kurā iekļauj:

1) informāciju grupas līmenī;

2) atsevišķi identificējamu informāciju par ikvienu grupas meitas sabiedrību.

(3) Pirms šā panta otrajā daļā minētās atļaujas izsniegšanas Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, apspriežas ar uzraugu kolēģijas locekļiem un izvērtē citu uzraugu kolēģijā ietilpstošo uzraudzības iestāžu viedokļus, to skaitā iebildumus.

(4) Ja šā panta otrajā daļā minētajā ziņojumā nav iekļauta informācija par meitas sabiedrību, kuru pieprasa sniegt Komisija, kas ir licencējusi meitas sabiedrību, un ja neiekļautā informācija ir būtiska, Komisija pieprasa attiecīgajai meitas sabiedrībai atklāt nepieciešamo papildu informāciju.

(5) Komisija nosaka prasības attiecībā uz šā panta pirmajā daļā minētās informācijas publicēšanu.

239.pants. (1) Komisijas veiktajam grupas uzraudzības procesam pakļautā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, apdrošināšanas sabiedrība vai pārprošināšanas sabiedrība nekavējoties iesniedz Komisijai pasākumu plānu ar norādītiem konkrētu pasākumu izpildes termiņiem šādos gadījumos:

1) grupā ietilpstošās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbība neatbilst šā likuma XXIX, XXX un XXXI nodaļas prasībām;

2) nav konstatēta grupā ietilpstošās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbības neatbilstība šā likuma XXIX, XXX un XXXI nodaļas prasībām, taču ir konstatēti grupas darījumi, risku koncentrācija vai citi apstākļi vai konstatēts, ka ir iespējama tādu apstākļu iestāšanās, kā rezultātā varētu tikt apdraudēta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības saistību izpilde atbilstoši noslēgtajiem apdrošināšanas un pārapirošināšanas līgumiem.

(2) Komisija nekavējoties informē citas grupas uzraudzības procesā iesaistītās uzraudzības iestādes par konstatētajiem apstākļiem atbilstoši šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā noteiktajam, ja:

1) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī un Komisija neveic grupas uzraudzību;

2) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības galvenais birojs atrodas Latvijas Republikā, bet Komisija neveic grupas uzraudzību.

(3) Komisija ir tiesīga saskaņot ar grupas uzraudzības procesā iesaistītajām uzraudzības iestādēm atbilstoši šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā noteiktajam konstatēto apstākļu novēršanas izpildi.

(4) Šā likuma 93. panta un 94. panta pirmās, piektās un sestās daļas noteikumi attiecas arī uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, ja apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nepilda šā likuma F sadaļā minētās prasības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

240.pants. (1) Komisija ir tiesīga pieprasīt apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām informāciju un dokumentus par to darbību.

(2) Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasīto informāciju iesniedz Komisijas noteiktajos termiņos, un tās nedrīkst iesniegšanu atteikt, aizbildinoties ar komercnoslēpumu.

XXXIII nodaļa

Nedalībvalstu uzraudzības režīma līdzvērtības noteikšana

241.pants. (1) Šā likuma 197.panta otrās daļas 3.punktā noteiktajā gadījumā Komisija pārbauda, vai apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību, kuru mātes sabiedrība atrodas nedalībvalstī, uzraudzību veic nedalībvalsts uzraudzības iestāde, kuras uzraudzības režīms ir līdzvērtīgs šajā likumā noteiktajam, lai grupas līmenī uzraudzītu šā likuma 197.panta otrās daļas 1. un 2.punktā noteiktās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības.

(2) Ja Eiropas Komisija nav pieņēmusi lēmumu par nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtības atzīšanu, Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, nosaka, vai nedalībvalsts uzraudzības režīms ir līdzvērtīgs šajā likumā noteiktajam, pamatojoties uz Eiropas Komisijas pieņemtajiem lēmumiem un pirms lēmuma pieņemšanas ar EAAP l atbalstu konsultējoties ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, attiecībā uz nedalībvalsti nepieņem lēmumus, kas būtu pretrunā jebkuram iepriekš pieņemtajam lēmumam attiecībā uz šo valsti, izņemot gadījumus, kad nepieciešams ņemt vērā nozīmīgas izmaiņas dalībvalsts uzraudzības režīmā un nedalībvalsts uzraudzības režīmā.

(²¹) Ja Komisija nepiekrīt dalībvalsts uzraudzības iestādes lēmumam par nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtības noteikšanu, tā triju mēnešu laikā pēc minētā lēmuma paziņošanas ir tiesīga vērsties EAAP l un lūgt tās palīdzību minētā jautājuma atrisināšanā.

(3) Pieņemot šajā pantā noteikto lēmumu, Komisija ievēro ES Regulu Nr. 2015/35.

(4) Ja Eiropas Komisija ir pieņēmusi regulu, nosakot nedalībvalsts uzraudzības režīma pagaidu līdzvērtību, Komisija piemēro šā likuma 242.pantu, izņemot gadījumu, kad Latvijas Republikā reģistrētas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības bilances summa pārsniedz nedalībvalstī reģistrētas mātes sabiedrības bilances summu. Šajā gadījumā grupas uzraudzības pienākumus izpilda Komisija, ja tā ir izraudzīta par grupas uzraudzības iestādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

242.pants. Ja atbilstoši šā likuma 241.pantā noteiktajam tiek atzīts, ka nedalībvalsts uzraudzības režīms ir līdzvērtīgs šajā likumā noteiktajam, Komisija, sadarbojoties ar nedalībvalsts uzraudzības iestādi, piemēro šā likuma XXXII nodaļas prasības.

243.pants. (1) Ja saskaņā ar šā likuma 241.pantu Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ka nedalībvalsts uzraudzības režīms nav līdzvērtīgs šajā likumā noteiktajam grupas uzraudzības režīmam, vai ja šā likuma 242.panta prasības nav spēkā saskaņā ar šā likuma 241.panta ceturtajā daļā minēto izņēmuma gadījumu atzītās pagaidu līdzvērtības piemērošanā, Komisija veic grupas uzraudzību saskaņā ar šā likuma 203., 204., 205., 206., 207., 208., 209. un 210.panta un XXX, XXXI un XXXII nodaļas prasībām vai saskaņā ar vienu no metodēm, kas norādītas šā panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā.

(2) Šā likuma 203., 204., 205., 206., 207., 208., 209. un 210.pantā un XXX, XXXI un XXXII nodaļā norādītie vispārējie principi tiek piemēroti un metodes izmantotas nedalībvalstī reģistrētas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, nedalībvalsts apdrošinātāja vai nedalībvalsts pārāpdrošinātāja līmenī.

(3) Komisija var izmantot citas metodes, ar kurām nodrošina atbilstošu grupas apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, ja izraudzītās metodes pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm ir apstiprinājusi grupas uzraudzības iestāde.

(4) Komisija var pieprasīt, lai tiek izveidota dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalstī reģistrēta jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, un piemērot grupas uzraudzību apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kuru mātes sabiedrība ir minētā dalībvalstī reģistrēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, saskaņā ar šā likuma 197.panta otrās daļas 2.punktu.

(5) Komisijas izraudzītās metodes ļauj sasniegt grupas uzraudzības mērķus, un par tām tiek paziņots citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un Eiropas Komisijai.

244.pants. (1) Ja šā likuma 241.panta pirmajā daļā noteiktā mātes sabiedrība ir nedalībvalsts apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai nedalībvalsts jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai nedalībvalsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības meitas sabiedrība, šā likuma 241.pantā noteikto līdzvērtības pārbaudi piemēro galējās mātes sabiedrības līmenī.

(2) Ja atbilstoši šā likuma 241.pantam Komisija nekonstatē nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtību galējās mātes sabiedrības līmenī, Komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu par tādas nedalībvalsts apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, nedalībvalsts jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai nedalībvalsts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzraudzības režīma līdzvērtības atzīšanu, kas ir apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrība zemākā līmenī.

(3) Ja ir pieņemts šā panta otrajā daļā minētais lēmums un Komisija ir grupas uzraudzības iestāde, Komisija informē par lēmumu grupas uzraudzībai pakļauto apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību. Ja Komisija nekonstatē nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtību šajā likumā noteiktajam grupas uzraudzības režīmam apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrības zemākā līmenī, grupas uzraudzībā piemēro šā likuma 243. pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

245.pants. (1) Ja vienas vai vairāku apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību mātes sabiedrība ir daudznozaru apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, Komisija īsteno to grupas iekšējo darījumu uzraudzību, kurus veic minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības un daudznozaru apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kā arī tās saistītās sabiedrības.

(2) Grupas iekšējo darījumu uzraudzība tiek veikta saskaņā ar šā likuma 219., 231., 232., 233., 234., 235., 236., 237. un 239.pantā noteikto.

G sadaļa

Apdrošināšanas sabiedrības reorganizācijas pasākumi, maksātnespējas process, likvidācija un apdrošināto interešu aizsardzība

XXXIV nodaļa Reorganizācijas pasākumi

246.pants. (1) Šā likuma XXXIV, XXXV, XXXVI un XXXVII nodaļas normas piemēro:

- 1) apdrošināšanas sabiedrībām;
- 2) nedalībvalstu apdrošinātāju filiālēm.

(2) Citas reorganizācijas pasākumus un likvidāciju regulējošās normas piemērojamas tiktāl, ciktāl tās nav pretrunā ar XXXIV, XXXV, XXXVI un XXXVII nodaļas normām.

247.pants. (1) Lēmumu par Latvijas Republikā reģistrētas apdrošināšanas sabiedrības reorganizācijas pasākumiem ir tiesīgas pieņemt tikai Latvijas Republikas kompetentas iestādes normatīvajos aktos tām noteiktās kompetences ietvaros.

(2) Apdrošināšanas sabiedrības reorganizācijas pasākumi neierobežo turpmāko likvidāciju vai nav priekšnoteikums tās turpmākai likvidācijai.

248.pants. Komisija nekavējoties informē citu dalībvalstu uzraudzības iestādes par lēmumiem vai darbībām, kas saistītas ar tādas apdrošināšanas sabiedrības reorganizācijas pasākumiem, kurai ir kreditori vai filiāles attiecīgajās dalībvalstīs vai kura attiecīgajās dalībvalstīs sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli.

249.pants. (1) Ja kompetenta iestāde pieņem lēmumu veikt tādas apdrošināšanas sabiedrības reorganizācijas pasākumus, kurai ir no apdrošināšanas līgumiem izrietoši kreditori citā dalībvalstī vai kurai ir filiāle citā dalībvalstī, vai kura citā dalībvalstī sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, neatverot filiāli, administrators vai tā pilnvarota persona pēc šāda lēmuma spēkā stāšanās nekavējoties nosūta to publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", kā arī nekavējoties nosūta paziņojumu par pieņemto lēmumu un lēmuma lemjošās daļas izrakstu Eiropas Savienības oficiālo publikāciju birojam publicēšanai izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis".

(2) Komisija nodrošina no dalībvalstu kompetentām iestādēm saņemto ar reorganizācijas pasākumiem saistīto paziņojumu publicēšanu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un Komisijas mājaslapā internetā.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētais paziņojums tiek sagatavots Latvijas Republikas valsts valodā. Paziņojumā norāda tā mērķi, tiesisko pamatu, piemērojamos normatīvos aktus, kompetentu iestādi, kurai lieta ir piekritīga, administratoru un tā pilnvarotu personu, to adresi un citu kontaktinformāciju, prasījumu vai sūdzību iesniegšanas galīgo termiņu (datumu) un tās iestādes pilnu adresi, kura ir tiesīga izskatīt sūdzības par reorganizācijas pasākumiem.

(4) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto paziņojumu npublicēšana neietekmē reorganizācijas pasākumu gaitu un nevar būt par pamatu tam, lai pārsūdzētu attiecīgos tiesas nolēmumus vai kompetentu iestāžu lēmumus par reorganizācijas pasākumiem.

(5) Šo pantu nepiemēro, ja reorganizācijas pasākumi ietekmē tikai apdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai biedru vai darbinieku tiesības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

XXXV nodaļa Likvidācija

250.pants. (1) Aizsargājot apdrošināto intereses, Komisija ir tiesīga:

- 1) apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā anulēt licences visiem apdrošināšanas veidiem;
- 2) pieprasīt dalībvalstu kompetentām iestādēm ziņas par tajās reģistrētu apdrošināšanas sabiedrību likvidācijas gaitu.

(2) Kompetentas iestādes, pirms tiek pieņemti lēmumi vai veiktas darbības, kas saistītas ar likvidāciju, ja likvidācijā ir iesaistīta apdrošināšanas sabiedrība, par attiecīgajiem lēmumiem vai darbībām informē Komisiju.

251.pants. (1) Apdrošināšanas sabiedrība divu mēnešu laikā pēc licenču anulēšanas visiem apdrošināšanas veidiem pieņem lēmumu par pārveidi par citu juridisko personu vai par likvidāciju. Par pieņemto lēmumu piecu dienu laikā no pieņemšanas dienas tā ar paziņojumu informē Komisiju.

(2) Ja apdrošināšanas sabiedrība nav izpildījusi šā panta pirmajā daļā noteikto, Komisija ir tiesīga ierosināt, lai tiek sasaukta apdrošināšanas sabiedrības akcionāru sapulce (savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulce), padomes vai valdes sēde, un noteikt izskatāmos jautājumus.

252.pants. (1) Ja apdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle nolēmusi izbeigt darbību, tā pirms likvidācijas procesa uzsākšanas informē par to Komisiju, iesniedzot attiecīgu iesniegumu. Iesniegumam pievienojamo informāciju nosaka Komisija.

(2) Likvidācijas procesā Komisija turpina apdrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

(3) Komisija savā mājaslapā internetā nekavējoties publicē paziņojumu par apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas uzsākšanu, kā arī nekavējoties nosūta paziņojumu Eiropas Savienības oficiālo publikāciju birojam publicēšanai izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis".

(4) Likvidators nodrošina, ka oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" nekavējoties tiek publicēts paziņojums par pieņemtajiem nolēmumiem attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības likvidāciju.

(5) Komisija nodrošina, ka no dalībvalstu kompetentām iestādēm saņemtie paziņojumi par apdrošināšanas komersantu likvidāciju tiek publicēti oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un Komisijas mājaslapā internetā.

(6) Šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētais paziņojums tiek sagatavots Latvijas Republikas valodā. Paziņojumā norāda tā mērķi, tiesisko pamatu, piemērojamo likumu, tiesu, kurai lieta ir piekritīga, likvidatoru, tā adresi un citu kontaktinformāciju.

253.pants. (1) Likvidators mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par likvidāciju, izstrādā un iesniedz Komisijai likvidācijas procesa plānu.

(2) Likvidators ne retāk kā reizi mēnesī iesniedz Komisijai pārskatu par likvidācijas gaitu.

(3) Likvidators pirms kreditoru prasījumu segšanas iesniedz Komisijai informāciju par parādu segšanas kārtību un visiem grozījumiem tajā.

(4) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai likvidators sniedz tai nepieciešamo informāciju.

(5) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai likvidators precizē likvidācijas procesa plānu.

(6) Apdrošināšanas sabiedrībai ir pienākums pēc Komisijas ierosinājuma nekavējoties atsaukt likvidatoru no amata, ja tiek konstatēts, ka likvidatora darbība apdraud apdrošināto personu intereses.

(7) Likvidators regulāri, bet ne retāk kā reizi gadā par likvidācijas gaitu rakstveidā informē zināmos kreditorus.

(8) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestāde sniedz tai informāciju par notiekošā likvidācijas procesa gaitu.

254.pants. (1) Likvidatoram triju mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par likvidāciju, ir pienākums, novērtējot apdrošināto intereses, izņemot šā panta otrajā daļā noteiktos gadījumus, nodot vai izbeigt apdrošināšanas līgumus šādā kārtībā:

1) nodot dzīvības apdrošināšanas līgumus, kuriem nav iestājies apdrošināšanas gadījums. Dzīvības apdrošināšanas līgumi nododami, ievērojot šā likuma 47., 48., 50. un 51.pantā noteikto kārtību. Ja objektīvu apstākļu dēļ šos dzīvības apdrošināšanas līgumus nav iespējams nodot, tie ir izbeidzami. Šādā gadījumā apdrošinātājs nav tiesīgs no izmaksājāmās apdrošināšanas prēmijas ieturēt izdevumus, kas saistīti ar apdrošināšanas līguma noslēgšanu;

2) nodot nedzīvības apdrošināšanas līgumus un veikt visas nepieciešamās tiesiskās darbības, ievērojot šā likuma 47., 48., 50. un 51.pantā noteikto kārtību;

3) izbeigt nedzīvības apdrošināšanas līgumus, neieturot no izmaksājamās apdrošināšanas prēmijas izdevumus, kas saistīti ar apdrošināšanas līguma noslēgšanu.

(2) Apdrošināšanas līgumi, kuru termiņš beidzas triju mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par darbības izbeigšanu, nav izbeidzami, izņemot gadījumus, kad šāds līgums tiek izbeigts pēc apdrošinājuma ņēmēja iniciatīvas.

(3) Komisija ir tiesīga likvidējamai apdrošināšanas sabiedrībai (likvidatoram) uzlikt par pienākumu nodot visus apdrošināšanas līgumus vai daļu no tiem.

255.pants. (1) Uzsākot likvidāciju, apdrošināšanas sabiedrība sagatavo pārskatu, kas atspoguļo tās finansiālo stāvokli līdz likvidācijas uzsākšanas dienai. Pārskatam pievieno valdes un padomes ziņojumus par apdrošināšanas sabiedrības mantas un saistību stāvokli un prognozētajiem likvidācijas rezultātiem.

(2) Ja likvidācijas laikā beidzas kalendāra gads, tiek sagatavots gada starppārskats, kuram ir tādas pašas sastāvdaļas kā gada pārskatam. Šim gada starppārskatam pievieno ziņojumu, kurā uzrāda likvidācijas gaitā paveikto un turpmāk paredzamo likvidācijas gaitu un rezultātus. Likvidācijas gada starppārskatu pārbauda zvērināts revidents.

(3) Likvidāciju beidzot, tiek sagatavots likvidācijas slēguma pārskats, kurā atspoguļo finansiālo stāvokli pārskata perioda beigās.

256.pants. Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalstu kompetentas iestādes par lēmumu uzsākt likvidāciju, kā arī par iespējamo praktisko ietekmi, ko varētu izraisīt šāds process.

257.pants. (1) No apdrošināšanas sabiedrības līdzekļiem, tajā skaitā no līdzekļiem, kas iegūti, atsavinot apdrošināšanas sabiedrības mantu, vai no citiem apdrošināšanas sabiedrības finansēšanas avotiem (kreditoru, citu fizisko vai juridisko personu līdzekļiem), izņemot nodrošinātajiem kreditoriem pienākošos līdzekļus, vispirms pilnībā sedz likvidācijas izdevumus.

(2) Pēc likvidācijas izdevumu segšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti apdrošināto un citu kreditoru prasījumu apmierināšanai šā likuma 265.panta 1., 3., 4., 5. un 6.punktā noteiktajā kārtībā.

(3) Naudas līdzekļus, attiecībā uz kuriem apdrošināšanas sabiedrības kreditori nepiesaka savus prasījumus un kurus neizņem šā likuma 265.pantā noteiktajā kārtībā, apdrošināšanas sabiedrības likvidators, noslēdzot līgumu, nodod glabājumā paša izraudzītai kredītiestādei šā likuma 269.pantā noteiktajā kārtībā.

(4) Likvidatoram ir pienākums turpināt izmaksāt apdrošināšanas atlīdzības par apdrošināšanas gadījumiem, kas iestājušies līdz kreditoru prasījumu pieteikšanas termiņa beigām. Šādā gadījumā apdrošinājuma ņēmējam (apdrošinātajam, labuma guvējam) nav jāiesniedz kreditora prasījums.

258.pants. (1) Likvidators pēc likvidācijas uzsākšanas individuāli rakstveidā paziņo par to visiem zināmajiem kreditoriem neatkarīgi no šo kreditoru atrašanās vietas. Šādu paziņojumu nosūta arī apdrošināšanas sabiedrības akcionāriem vai biedriem un darbiniekiem.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā paziņojumā likvidators norāda attiecīgajām personām tām saistošus termiņus, termiņu neievērošanas sekas, informē, ka viņš ir tiesīgs saņemt kreditoru prasījumus un iebildumus, dara zināmu savu adresi un citu kontaktinformāciju, kā arī sniedz citas ziņas par to, kas kreditoriem rada, groza vai izbeidz saistības. Kreditoriem, kuru prasības ir prioritāras vai reāli nodrošinātas, paziņojumā norāda, vai tiem ir jāiesniedz kreditora prasījums.

(3) No apdrošināšanas līguma izrietošo saistību gadījumā papildus šā panta otrajā daļā minētajai informācijai norāda arī datumu, kurā apdrošināšanas līgumi pārstāj būt spēkā, un apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātās personas tiesības un pienākumus saistībā ar līgumu.

(4) Likvidators šā panta pirmajā daļā minētajam paziņojumam izmanto veidlapu ar virsrakstu "Uzaicinājums iesniegt prasījumu. Ievērot termiņus!" un nosūta:

1) kreditoriem citā dalībvalstī — tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā atrodas kreditora pastāvīgā dzīvesvieta,

juridiskā adrese vai galvenais birojs;

2) nedalībvalsts kreditoriem — tajā valodā, kurā noslēgts apdrošināšanas līgums;

3) šīs daļas 1. un 2.punktā neminētajiem kreditoriem — Latvijas Republikas valsts valodā.

(5) Visiem kreditoriem un dalībvalstu valsts iestādēm ir tiesības iesniegt savus prasījumus un pretenzijas (tajā skaitā apliecinātas dokumentu kopijas) saskaņā ar šajā daļā noteikto:

1) kreditoriem citā dalībvalstī — tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā atrodas kreditora pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs. Šajā gadījumā kreditora prasījuma pieteikuma virsraksts "Kreditora prasījuma pieteikums" ir Latvijas Republikas valsts valodā;

2) kreditoriem nedalībvalstī — valodā, kurā noslēgts apdrošināšanas līgums;

3) šīs daļas 1. un 2.punktā neminētajiem kreditoriem dalībvalstī — attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no to dalībvalstu oficiālajām valodām, kurās atrodas kreditora pastāvīgā dzīvesvieta vai vadības vieta. Šajā gadījumā kreditora prasījuma pieteikuma virsraksts "Kreditora prasījuma pieteikums" ir Latvijas Republikas valsts valodā.

(6) Likvidatoram ir tiesības pieprasīt, lai kreditori nodrošina savu prasījumu vai pretenziju tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā tikai tad, ja par to viņi ir iepriekš informēti šajā pantā minētajā paziņojumā kreditoriem.

(7) Apdrošinājuma ņēmējam (apdrošinātajam), ar kuru ir izbeigts apdrošināšanas līgums, nav jāiesniedz likvidatoram kreditora prasījums pienākošās apdrošināšanas prēmijas saņemšanai.

(8) Kreditors nosūta likvidatoram jebkādu apliecināšu dokumentu kopijas un norāda šādu informāciju:

1) prasības veids un apmērs;

2) prasības rašanās diena;

3) vai attiecībā uz šo prasību viņš prasa reālu nodrošināšanu vai īpašumtiesību saglabāšanu;

4) uz kādiem aktīviem attiecas viņa prasījums.

259.pants. Ja apdrošinātāja likvidācijas gadījumā pastāv tirgum piesaistīto dzīvības apdrošināšanas līgumu saistības, tad šo saistību nodrošināšanai paredzētos apdrošinātāja aktīvus nedrīkst iekļaut apdrošinātāja — parādnieka — mantā, kura paredzēta likvidācijas izdevumu segšanai un apdrošināto un citu personu prasījumu apmierināšanai šā likuma 265.pantā noteiktajā kārtībā un apjomā.

XXXVI nodaļa Maksātnespējas process

260.pants. (1) Komisija ir tiesīga iesniegt tiesā maksātnespējas pieteikumu, ja apdrošināšanas sabiedrība tās likvidācijas gadījumā nespēj pienācīgi izpildīt savas parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

(2) Kompetentas iestādes, pirms tiek pieņemti lēmumi vai veiktas darbības, kas saistītas ar maksātnespējas procesu, ja maksātnespējas procesā ir iesaistīta apdrošināšanas sabiedrība, par attiecīgajiem lēmumiem vai darbībām informē Komisiju.

261.pants. (1) Administrators ne retāk kā reizi mēnesī iesniedz Komisijai pārskatu par maksātnespējas procesa gaitu.

(2) Administrators pirms kreditoru prasījumu segšanas iesniedz Komisijai informāciju par parādu segšanas kārtību un visiem grozījumiem tajā.

(3) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai administrators sniedz tai nepieciešamo informāciju.

(4) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestāde sniedz tai informāciju par šajā dalībvalstī notiekošā maksātnespējas procesa norisi.

262.pants. (1) Administratoram ir pienākums triju mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts nolēmums par maksātnespējas procesa pasludināšanu, novērtējot apdrošināto intereses, nodot vai izbeigt apdrošināšanas līgumus šā likuma 254.pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Apdrošināšanas līgumi, kuru termiņš beidzas triju mēnešu laikā pēc tiesas nolēmuma par maksātnespējas procesa pasludināšanu pieņemšanas, nav izbeidzami, izņemot gadījumus, kad apdrošināšanas līgums tiek izbeigts pēc apdrošinājuma ņēmēja iniciatīvas.

263.pants. (1) No apdrošināšanas sabiedrības līdzekļiem, tajā skaitā no līdzekļiem, kas iegūti, atsavinot apdrošināšanas sabiedrības mantu, vai no citiem apdrošināšanas sabiedrības finansēšanas avotiem (kreditoru, citu fizisko vai juridisko personu līdzekļiem), izņemot nodrošinātajiem kreditoriem pienākošos līdzekļus, vispirms pilnībā sedz maksātnespējas procesa izmaksas.

(2) Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļi, kuri, pamatojoties uz administratora rakstveida iesniegumu, izlietoti ar apdrošināšanas atlīdzību izmaksu organizēšanu saistīto izdevumu segšanai, tiek iekļauti maksātnespējas procesa administrācijas izmaksās.

(3) Administratoram ir pienākums turpināt izmaksāt apdrošināšanas atlīdzības par tiem apdrošināšanas gadījumiem, kuri iestājušies līdz kreditoru prasījumu pieteikšanas termiņa beigām. Šādā gadījumā apdrošinājuma ņēmējam (apdrošinātajam, labuma guvējam) nav jāiesniedz kreditora prasījums.

264.pants. (1) Apdrošinājuma ņēmējam (apdrošinātajam), ar kuru ir izbeigts apdrošināšanas līgums, nav jāiesniedz administratoram kreditora prasījums sev pienākošās apdrošināšanas prēmijas saņemšanai.

(2) Ja apdrošinātāja maksātnespējas gadījumā pastāv tirgum piesaistīto dzīvības apdrošināšanas līgumu saistības, tad šo saistību nodrošināšanai paredzētos apdrošinātāja aktīvus nedrīkst iekļaut apdrošinātāja — parādnieka — mantā, kura paredzēta maksātnespējas procesa izdevumu segšanai un apdrošināto un citu personu prasījumu apmierināšanai šā likuma 265.pantā noteiktajā kārtībā un apjomā.

265.pants. Pēc maksātnespējas procesa izdevumu segšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti apdrošināto un citu kreditoru prasījumu apmierināšanai šādās grupās:

- 1) apdrošinājuma ņēmēju (apdrošināto) prasījumi par apdrošināšanas atlīdzības izmaksām un citi prasījumi (apdrošināšanas prēmijas) par noslēgtajiem apdrošināšanas līgumiem, Komisijas prasījums, ja apdrošinājuma ņēmējs — fiziskā persona — ir saņēmis apdrošināšanas atlīdzību no Apdrošināto aizsardzības fonda;
- 2) kreditoru prasījumi saskaņā ar Maksātnespējas likuma 118.panta otro, trešo un ceturto daļu;
- 3) prasījumi par procentu maksājumiem kreditoriem;
- 4) to kreditoru prasījumi, kuri savus prasījumus pieteikuši pēc noteiktā termiņa;
- 5) prasījumi par pakārtoto saistību atmaksāšanu;
- 6) apdrošināšanas sabiedrības akcionāru vai biedru prasījumi proporcionāli akcionāru vai biedru ieguldījumam apdrošināšanas sabiedrības pamatkapitālā tiek apmierināti pēc visu šajā pantā iepriekš minēto prasījumu apmierināšanas.

266.pants. (1) Prioritārie prasījumi ir apdrošinājuma ņēmēju avansā samaksātās apdrošināšanas prēmijas un šā likuma 265.panta 1., 2. un 3.punktā noteiktie prasījumi.

(2) Apdrošināšanas sabiedrība nodrošina, lai jebkurā brīdī būtu zināma šā panta pirmajā daļā noteikto iespējamo prioritāro prasījumu summa.

(3) Iespējamiem prioritārajiem prasījumiem visu laiku jābūt pilnā apmērā segtiem ar aktīviem.

267.pants. (1) Ja apdrošināšanas sabiedrības maksātnespējas procesā atgūtā summa nav pietiekama, lai apmierinātu visus prasījumus, tā sadalāma starp kreditoriem šā likuma 265.pantā noteiktajā secībā.

(2) Katras nākamās grupas prasījumi tiek apmierināti pēc iepriekšējās grupas prasījumu pilnīgas apmierināšanas.

(3) Ja apdrošināšanas sabiedrības naudas līdzekļu nepietiek, lai pilnīgi apmierinātu visus vienas grupas kreditoru prasījumus, šie prasījumi tiek apmierināti proporcionāli summai, kas pienākas katram kreditoram šīs grupas ietvaros.

268.pants. (1) Komisija savā mājaslapā internetā nekavējoties publicē paziņojumu par apdrošināšanas sabiedrības maksātnespējas procesa pasludināšanu. Komisija nekavējoties nosūta šo paziņojumu Eiropas Savienības oficiālo publikāciju birojam publicēšanai izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis".

(2) Komisija nodrošina, ka no dalībvalstu kompetentām iestādēm saņemtais paziņojums par apdrošināšanas komersantu maksātnespējas procesu tiek publicēts oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un Komisijas mājaslapā internetā.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētais paziņojums tiek sagatavots Latvijas Republikas valsts valodā. Paziņojumā norāda tā mērķi, tiesisko pamatu, piemērojamo likumu, tiesu, kurai lieta ir piekritīga, administratoru, tā adresi un citu kontaktinformāciju.

269.pants. (1) Naudas līdzekļus, attiecībā uz kuriem apdrošināšanas sabiedrības kreditori nepiesaka savus prasījumus un kurus neizņem šā likuma 265.pantā noteiktajā kārtībā, apdrošināšanas sabiedrības administrators, noslēdzot līgumu, nodod glabājumā paša izraudzītai kredītiestādei. Rakstveida paziņojumu par naudas līdzekļu nodošanu kredītiestādei glabājumā apdrošināšanas sabiedrības administrators nekavējoties nosūta katram kreditoram, kā arī publicē plašsaziņas līdzekļos un oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(2) Maksu par kredītiestādei nodoto apdrošināšanas sabiedrības kreditoru naudas līdzekļu glabājumu ietur no apdrošināšanas sabiedrības kreditoriem un aprēķina proporcionāli no naudas līdzekļu summas, kas pienākas katram kreditoram.

(3) Apdrošināšanas sabiedrības kreditors zaudē prasījuma tiesības uz naudas līdzekļiem, ja 10 gadu laikā no dienas, kad naudas līdzekļi nodoti kredītiestādei, nav izņēmis naudas līdzekļus, kuri viņam pienākas. Naudas līdzekļi, kuri pienākas apdrošināšanas sabiedrības kreditoriem un attiecībā uz kuriem iestājies noilgums, piekrīt valstij kā bezīpašnieka manta.

(4) Pēc tam, kad ir noslēgts glabājuma līgums ar kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrības administrators iesniedz Komisijai informāciju par kredītiestādi, kurai naudas līdzekļi nodoti glabāšanā, un kreditoru sarakstu, norādot katra kreditora identifikācijas datus un līdzekļu summu, kas viņam pienākas.

XXXVII nodaļa

Reorganizācijas pasākumus un likvidāciju regulējošie kopīgie noteikumi

270.pants. Reorganizācijas pasākumos un likvidācijā tiesiskās attiecības nosaka šādi normatīvie akti:

1) saistībā ar darba līgumiem un darba attiecībām — vienīgi dalībvalsts normatīvie akti, kas piemērojami darba līgumam vai darba attiecībām;

2) saistībā ar līgumiem, kas piešķir tiesības izmantot vai iegūt nekustamo īpašumu, — vienīgi tās dalībvalsts normatīvie akti, kurā atrodas nekustamais īpašums;

3) saistībā ar apdrošināšanas sabiedrības tiesībām uz kādu nekustamo īpašumu, kuģi vai gaisakuģi, kas reģistrējams kādā valsts reģistrā, — tikai tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārvaldībā tiek kārtots attiecīgais reģistrs.

271.pants. (1) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas uzsākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz materiāliem vai nemateriāliem, kustamiem vai nekustamiem īpašumiem — gan noteiktiem, gan nenoteiktiem aktīvu kopumiem, kas pieder attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai un dienā, kad tiek uzsākta

reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas īstenošana, atrodas kādā citā dalībvalstī.

(2) Tiesībās, kas paredzētas šā panta pirmajā daļā, tiek ietvertas vismaz:

- 1) tiesības realizēt vai uzdot kādam citam par pienākumu realizēt attiecīgos aktīvus un gūt peļņu vai ienākumus no šiem aktīviem, it īpaši saskaņā ar kādu nodrošinājumu vai hipotēku;
- 2) izņēmuma tiesības izpildīt prasību, it īpaši pamatojoties uz apķīlājumu vai šīs prasības pārņemšanu saskaņā ar garantiju;
- 3) tiesības atprasīt aktīvus vai prasīt kompensāciju par tiem no kādas personas, kuras valdījumā ir šie aktīvi vai kura tos izmanto pret tiesīgās personas gribu;
- 4) tiesības gūt labumu no aktīviem.

(3) Tiesības, kas ierakstītas kādā valsts reģistrā un īstenojamās attiecībā uz trešajām personām un kas ļauj iegūt lietu tiesības šā panta pirmās daļas izpratnē, uzskata par lietu tiesībām.

(4) leinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šajā pantā minētos darījumus.

272.pants. (1) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšana attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, kas pērk aktīvu, neietekmē pārdevēja tiesības, kuru pamatā ir īpašumtiesību saglabāšana, ja reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas uzsākšanas laikā aktīvs atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikti minētie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija.

(2) Ja pēc aktīvu iegādes attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, kas pārdod aktīvus, ir uzsākti reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, tas nav pamatojums aktīvu pārdošanas anulēšanai vai izbeigšanai un nekavē pircēju iegūt īpašumtiesības, ja šādu pasākumu uzsākšanas laikā pārdotie aktīvi atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav valsts, kurā uzsākti attiecīgie pasākumi vai process.

(3) leinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šajā pantā minētos darījumus.

273.pants. (1) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšana attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību neietekmē kreditoru tiesības prasīt savu un apdrošināšanas sabiedrību prasījumu un saistību neto ieskaitu, prasījumu un saistību dzēšanu vai citu tiesisko seku ziņā līdzīgu darbību izpildi, ja šādas darbības pieļauj likums, kas piemērojams attiecīgajiem prasījumiem.

(2) Darījumus, kas pamatoti ar prasījumu un saistību neto ieskaita līgumiem, regulē vienīgi tie likumi, kas attiecas uz prasījumu un saistību neto ieskaita līgumu, saskaņā ar kuru šie darījumi tiek slēgti.

(3) leinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šā panta otrajā daļā minētos darījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

274.pants. Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšana neierobežo kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz lietām, kas pieder apdrošinātājam un reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanas laikā atrodas citas dalībvalsts teritorijā.

275.pants. (1) Regulētā tirgus dalībnieku tiesības un pienākumus darbībās ar finanšu instrumentiem sakarā ar reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanu nosaka vienīgi tie normatīvie akti, kuri piemērojami regulētam tirgum.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo šā likuma 274.panta piemērošanu.

(3) leinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šajā pantā minētās darbības vai tiesības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

276.pants. Reorganizācijas pasākumos un likvidācijā nav tiesību pārsūdzēt darījumu, ja persona, kas guvusi labumu no kāda kreditora interesēm neizdevīga darījuma, pierāda, ka attiecīgais darījums veikts saskaņā ar citas

dalībvalsts tiesību aktiem un ka konkrētajā lietā šie tiesību akti neļauj pārsūdzēt minēto darījumu.

277.pants. Ja pēc tam, kad pieņemts lēmums par reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas uzsākšanu, tiek atsavināti aktīvi, tad tiek piemēroti šādi normatīvie akti:

- 1) saistībā ar nekustamo īpašumu — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;
- 2) saistībā ar kuģi vai gaisakuģi — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārziņā ir publiskais reģistrs, kurā reģistrēti kuģis vai gaisakuģis;
- 3) saistībā ar finanšu instrumentiem, kuri reģistrējami publiskajā reģistrā, kredītiestādes kontā vai centrālajā depozitārijā, un tajos nostiprinātajām tiesībām šādas darbības regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras uzraudzībā reģistrs, konts vai sistēma tiek uzturēta.

278.pants. Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas ietekmi uz tiesvedībā esošajām lietām regulē tikai tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā notiek attiecīgā tiesvedība.

279.pants. (1) Dalībvalstu kompetentu iestāžu iecelta administratora vai likvidatora iecelšanu apliecina lēmuma par iecelšanu vai cita kompetentu iestāžu izsniegta lēmuma oriģināla apliecināta kopija. Kompetentām iestādēm ir tiesības pieprasīt minēto dokumentu tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā. Legalizācija vai cita tiesisko seku ziņā tai pielīdzināma darbība nav jāveic.

(2) Latvijas Republikā ieceltam likvidatoram un administratoram ir tiesības dalībvalstī īstenot pilnvaras, ko viņš drīkst īstenot izcelsmes dalībvalsts teritorijā. Likvidatoram un administratoram ir tiesības iecelt (pilnvarot) personas, kuras viņam palīdz vai pārstāv viņu reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas (maksātnespējas) laikā.

(3) Dalībvalstī iecelts likvidators vai cita pilnvarota persona, īstenojot savas pilnvaras Latvijas Republikā, ievēro Latvijas Republikas tiesību aktus, tajā skaitā tiesību aktus par darbībām, kas saistītas ar aktīvu realizāciju un ziņu sniegšanu darbiniekiem.

(4) Šā panta trešajā daļā minētās pilnvaras neietver piespiedu līdzekļu izmantošanu, tiesības lemt par tiesas procesu vai strīdu izskatīšanu.

280.pants. (1) Citā dalībvalstī ieceltam likvidatoram vai administratoram, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums likvidāciju reģistrēt Latvijas Republikas publiskajos reģistros.

(2) Latvijas Republikā ieceltam likvidatoram vai administratoram, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju reģistrēt iesaistītās valsts publiskajos reģistros, ja šādas reģistrācijas nepieciešamību nosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti.

(3) Izdevumus, kas saistīti ar reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas reģistrāciju dalībvalstu publiskajos reģistros, iekļauj šo procesu izmaksās.

281.pants. Visas personas, kurām jāsaņem vai jāsniedz ziņas par procedūrām, kas noteiktas šā likuma 248., 256. un 282.pantā, nodrošina šo ziņu neizpaušanu, kā tas noteikts šā likuma 83.pantā.

282.pants. (1) Ja nedalībvalsts apdrošinātājam pieder filiāles vairākās dalībvalstīs, saistībā ar šīs nodaļas piemērošanu katrai no tām piemēro individuālu režīmu.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā kompetentas iestādes (likvidatori, administratori) un uzraudzības iestādes pēc iespējas saskaņo savas darbības.

XXXVIII nodaļa Apdrošināto interešu aizsardzība

283.pants. (1) Lai aizsargātu apdrošināto intereses apdrošinātāja vai dalībvalsts apdrošinātāja maksātnespējas gadījumā, tiek izveidots Apdrošināto aizsardzības fonds.

(2) Komisija nodrošina Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļu uzkrāšanu, pārvaldīšanu un apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, kā arī veic šādas funkcijas:

- 1) organizē apdrošinātāju vai dalībvalstu apdrošinātāju maksājumu ieskaitīšanu Apdrošināto aizsardzības fondā;
- 2) aprēķina un piedzen laikā nenomaksātās summas un soda naudu;
- 3) organizē apdrošināšanas atlīdzības izmaksu;
- 4) realizē kreditoru prasījuma tiesības attiecībā uz apdrošinātāju vai dalībvalsts apdrošinātāju izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību apmērā.

(3) Uzraudzību pār Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļu uzkrāšanu un apdrošināšanas atlīdzības izmaksu veic Komisijas Konsultatīvā finanšu un kapitāla tirgus padome.

284.pants. (1) Apdrošināšanas atlīdzība no Apdrošināto aizsardzības fonda tiek izmaksāta šā likuma 285.panta pirmajā daļā noteiktajā apmērā un Komisijas noteiktajā kārtībā pēc tam, kad tiesa pasludinājusi apdrošinātāja vai dalībvalsts apdrošinātāja maksātnespējas procesu.

(2) Ja Apdrošināto aizsardzības fondā nepietiek līdzekļu apdrošināšanas atlīdzības izmaksai saskaņā ar šo likumu, Komisija var noslēgt aizdevuma līgumu par trūkstošās summas aizņemšanos no Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāles Latvijas Republikā vai apdrošinātāja. Ja apdrošināšanas atlīdzību izmaksai nepieciešamo trūkstošo summu nav iespējams aizņemt no vienas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāles Latvijas Republikā vai apdrošinātāja, Komisija ir tiesīga noslēgt aizdevuma līgumu ar vairākām Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm, dalībvalsts vai ārvalstu kredītiestāžu filiālēm Latvijas Republikā vai vairākiem apdrošinātājiem.

(3) Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāle Latvijas Republikā vai apdrošinātājs var piedāvāt Komisijai aizņemties no tā apdrošināšanas atlīdzību izmaksai nepieciešamo trūkstošo summu tikai tādā gadījumā, ja aizdevuma līguma noslēgšana ar Komisiju neietekmēs Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāles Latvijas Republikā vai apdrošinātāja spēju ievērot kredītiestāžu vai apdrošinātāju darbību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktās kredītiestāžu vai apdrošinātāju darbību regulējošās prasības.

(4) Komisijai, izraugoties Latvijas Republikā reģistrētu kredītiestādi, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāli Latvijas Republikā vai apdrošinātāju, ar kuru tiks noslēgts aizdevuma līgums par apdrošināšanas atlīdzību izmaksai nepieciešamo trūkstošo summu, nav piemērojami Publisko iepirkumu likuma noteikumi. Komisija izraugās to Latvijas Republikā reģistrēto kredītiestādi, dalībvalsts vai ārvalsts kredītiestādes filiāli Latvijas Republikā vai apdrošinātāju, kas tai piedāvājis zemāko aizdevuma procentu likmi.

(5) Komisija apdrošināšanas atlīdzību izmaksai aizdotos naudas līdzekļus atmaksā no Apdrošināto aizsardzības fonda.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

285.pants. (1) Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļus izlieto samaksai pārvaldītājam (ja saskaņā ar šā panta otro daļu Apdrošināto aizsardzības fonda pārvaldīšana nodota citam pārvaldītājam) ar apdrošināšanas atlīdzību izmaksu organizēšanu saistīto izdevumu segšanai, kā arī apdrošināšanas atlīdzību izmaksām, ja apdrošinājuma ņēmējs ir fiziskā persona, šādā apmērā:

- 1) apdrošināšanas atlīdzības 100 procentu apmērā, bet ne vairāk kā 15 000 *euro* vienam apdrošinājuma ņēmējam — šā likuma 19.panta otrās daļas 1., 2., 4., 5., 6. un 7.punktā minētajos apdrošināšanas veidos;
- 2) apdrošināšanas atlīdzības 50 procentu apmērā, bet ne vairāk kā 3000 *euro* vienam apdrošinājuma ņēmējam — šā likuma 19.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 8., 9., 10., 13. un 18.punktā minētajos apdrošināšanas veidos.

(2) Saskaņā ar Komisijas padomes lēmumu Apdrošināto aizsardzības fonda pārvaldīšanu, noslēdzot attiecīgu līgumu, var nodot citam pārvaldītājam.

(3) Ienākumus (augļus), kas iegūti, pārvaldot Apdrošināto aizsardzības fondu, ieskaita šajā fondā.

(4) Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļus aizliegts izmantot šajā likumā neparedzētiem mērķiem. Citus Komisijas līdzekļus, kas nav Apdrošināto aizsardzības fonda līdzekļi, aizliegts izmantot apdrošināšanas atlīdzību izmaksām.

(5) Iemaksas Apdrošināto aizsardzības fondā un izmaksas no šā fonda tiek veiktas tikai *euro*.

(6) Izmaksas no Apdrošināto aizsardzības fonda ārvalstu valūtā tiek aprēķinātas *euro* saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalsts valūtas kursu dienā, kad likumā noteiktajā kārtībā pieņemts nolēmums par maksātnespējas procesa pasludināšanu.

286.pants. No Apdrošināto aizsardzības fonda apdrošināšanas atlīdzība netiek izmaksāta:

- 1) ja apdrošinātājs ir savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā sabiedrība;
- 2) par obligāto apdrošināšanu;
- 3) par apdrošināšanu saistībā ar tirgum piesaistīto dzīvības apdrošināšanas līgumu.

287.pants. (1) Apdrošināto aizsardzības fondu veido fonda dalībnieku atskaitījumi 0,1 procenta apmērā no to bruto apdrošināšanas prēmiju kopsummas, kuras saņemtas no fiziskajām personām par šā likuma 19.panta pirmās daļas 1., 2., 3., 8., 9., 10., 13. un 18.punktā un otrās daļas 1., 2., 4., 5., 6. un 7.punktā minētajiem apdrošināšanas veidiem.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi ir saistoši apdrošināšanas sabiedrību filiālēm ārvalstīs, ja šo valstu normatīvie akti neparedz apdrošināšanas sabiedrību filiāļu obligātu piedalīšanos attiecīgās valsts apdrošināto aizsardzības sistēmā.

(3) Šā panta pirmās daļas noteikumi ir saistoši apdrošināšanas sabiedrību filiālēm ārvalstīs, ja šo valstu normatīvie akti paredz apdrošināšanas sabiedrību filiāļu obligātu piedalīšanos attiecīgās valsts apdrošināto aizsardzības sistēmā un nosaka garantētās apdrošināšanas atlīdzības izmaksu kā attiecīgajā valstī un Latvijas Republikā spēkā esošo garantēto apdrošināšanas atlīdzību apmēru starpību.

(4) Šā panta pirmās daļas noteikumi nav saistoši dalībvalsts vai nedalībvalsts apdrošinātāju filiālēm, ja šo valstu normatīvie akti paredz apdrošināto aizsardzību to filiālēs ārvalstīs (arī Latvijas Republikā) un aptver visus šajā likumā paredzētos gadījumus, turklāt garantētā apdrošināšanas atlīdzība nav mazāka par šajā likumā noteikto.

(5) Šā panta pirmās daļas noteikumi nav saistoši dalībvalsts apdrošinātājam, ja dalībvalsts apdrošinātāja mītnes valsts normatīvie akti paredz apdrošināto aizsardzību ārvalstīs (arī Latvijas Republikā), kurās tas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, ievērojot pakalpojumu sniegšanas brīvības principu, un aptver visus šajā likumā paredzētos gadījumus, turklāt garantētā apdrošināšanas atlīdzība nav mazāka par šajā likumā noteikto.

(6) Maksājumus Apdrošināto aizsardzības fondā ieskaita fonda dalībnieka izdevumos, un tos veic reizi ceturksnī līdz nākamā ceturkšņa pirmā mēneša trīsdesmitajam datumam Komisijas kontā Latvijas Bankā. Fonda dalībnieks līdz katra ceturkšņa pirmā mēneša trīsdesmitajam datumam iesniedz Komisijai pārskatu par iepriekšējā ceturksnī no fiziskajām personām saņemtajām bruto apdrošināšanas prēmijām un maksājumiem Apdrošināto aizsardzības fondā. Pārskata veidlapas paraugu nosaka Komisija.

(7) Fonda dalībnieka maksājumi Apdrošināto aizsardzības fondā nav uzskatāmi par Komisijas saistībām pret fonda dalībnieku un nav atmaksājami, ja tiek izbeigta fonda dalībnieka darbība.

288.pants. (1) Atsevišķi tiek uzkrāta un izlietota fonda daļa, kuru veido dzīvības apdrošināšanas fonda dalībnieku maksājumi, un fonda daļa, kuru veido pārējo apdrošināšanas veidu fonda dalībnieku maksājumi.

(2) Ja tā fonda daļa, kuru veido dzīvības apdrošināšanas fonda dalībnieku maksājumi, sasniedz 5 miljonus *euro*, Komisija aptur maksājumus fondā. Komisija atjauno maksājumus fondā, kad tas kļūst mazāks par 4 miljoniem *euro*.

(3) Ja tā fonda daļa, kuru veido pārējo apdrošināšanas veidu fonda dalībnieku maksājumi, sasniedz 11 miljonus *euro*, Komisija aptur maksājumus fondā. Komisija atjauno maksājumus fondā, kad tas kļūst mazāks par 8 miljoniem *euro*.

(4) Obligātajos apdrošināšanas veidos, ja to nosaka likumi, var izveidot atsevišķus fondus.

289.pants. (1) Fonda dalībniekam ir pienākums aprēķināt un samaksāt soda naudu par maksājumu, kas noteiktajā termiņā nav iemaksāts Apdrošināto aizsardzības fondā. Šī soda nauda iemaksājama kontā Latvijas Bankā.

(2) Soda nauda par maksājumu, kas noteiktajā termiņā nav iemaksāts Apdrošināto aizsardzības fondā, ir 0,05 procenti no termiņā nesamaksātās maksājuma summas par katru nokavēto dienu. Soda nauda tiek aprēķināta par laiku, par kuru fonda dalībnieks nav veicis aprēķināto katra ceturkšņa maksājumu.

(3) Ja fonda dalībnieks vairāk nekā divus mēnešus nav labprātīgi un pilnā apmērā veicis maksājumus Apdrošināto aizsardzības fondā, Komisija brīdina šo fonda dalībnieku, ka tā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas licence var tikt anulēta.

(4) Ja fonda dalībnieks mēneša laikā pēc tam, kad Komisija izteikusi brīdinājumu, ka licence viņa darbībai var tikt anulēta, nav labprātīgi un pilnā apmērā veicis maksājumus Apdrošināto aizsardzības fondā, Komisija anulē šim fonda dalībniekam izsniegto licenci.

290.pants. (1) Apdrošināšanas atlīdzību var izmaksāt no Apdrošināto aizsardzības fonda tikai tad, ja apdrošinātājs vai dalībvalsts apdrošinātājs atzīts par maksātnespējīgu un apdrošinātājam vai dalībvalsts apdrošinātājam nepietiek naudas līdzekļu, lai pilnībā segtu šā likuma 265.panta 1.punktā noteiktos apdrošinājuma ņēmēju (apdrošināto) prasījumus par apdrošināšanas atlīdzību izmaksu.

(2) Apdrošināšanas atlīdzība no Apdrošināto aizsardzības fonda tiek izmaksāta, pamatojoties uz administratora sagatavoto sarakstu.

Pārejas noteikumi

1. Ar 2016.gada 1.janvāri spēku zaudē:

1) Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 15.nr.; 1999, 10.nr.; 2000, 13.nr.; 2002, 12.nr.; 2003, 9.nr.; 2004, 2., 14.nr.; 2005, 2., 14.nr.; 2006, 1.nr.; 2007, 15.nr.; 2008, 14., 15., 23.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 35., 39., 205.nr.; 2010, 160.nr.; 2012, 92., 154.nr.; 2013, 106., 192.nr.; 2014, 119.nr.);

2) Pārapirošināšanas likums (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 15.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 39., 205.nr.; 2013, 106., 193.nr.; 2014, 119.nr.)

2. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kuras saņēmušas dzīvības apdrošināšanas licenci līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, ir tiesības turpināt dzīvības apdrošināšanu šā likuma 19. panta otrās daļas 1., 2., 3. 5. un 7. punktā noteiktajos dzīvības apdrošināšanas veidos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

3. Līdz 2017.gada 31.decembrim šā likuma 130.panta otrajā daļā minētais procentuālais ierobežojums ir attiecināms tikai uz maksātspējas kapitāla prasību, kas aprēķināta saskaņā ar standarta formulu.

4. Šā likuma 130.panta prasības attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles minimālās kapitāla prasības ievērošanu un šā likuma 147.panta otrās daļas prasības attiecībā uz licences anulēšanu nepiemēro, ja 2015.gada 31.decembrī apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles pašu līdzekļi pārsniedz maksātspējas kapitāla prasību, kas aprēķināta saskaņā ar Komisijas 2006.gada 15.septembra noteikumiem Nr.149 "Dzīvības apdrošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumi", 2006.gada 15.septembra noteikumiem Nr.148 "Nedzīvības apdrošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumi" vai 2008.gada 5.septembra noteikumiem Nr.128 "Pārapirošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas normatīvie noteikumi", bet tai nav pietiekams izmantojamais pamata pašu kapitāls minimālās kapitāla prasības apmērā. Attiecīgā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle līdz 2016.gada 31.decembrim nodrošina minēto atbilstību šā likuma 117.pantam. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle līdz šajā punktā norādītajam termiņam nenodrošina atbilstību šā likuma 117.panta prasībām, apdrošināšanas vai

pārapdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles licence tiek anulēta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

5. Attiecībā uz licences, apstiprinājuma vai atļaujas saņemšanu, kā arī attiecībā uz uzraudzības pasākumiem līdz 2016.gada 1.janvārim nav atļauts piemērot Komisijas pieņemtos lēmumus par:

- 1) šā likuma 121. un 122.pantā minētās atļaujas izsniegšanu pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izmantošanai;
- 2) šā likuma 28.panta minētās licences izsniegšanu īpašam nolūkam dibinātai sabiedrībai darbības uzsākšanai;
- 3) šā likuma 206., 207. un 209.pantā minētās atļaujas izsniegšanu pilnīga vai daļēja iekšējā modeļa izmantošanai grupas maksātspējas aprēķinam;
- 4) šā likuma 112.pantā minētās atļaujas izsniegšanu attiecīgās bezriskā procentu likmju termiņstruktūras atbilstības korekcijas izmantošanai;
- 5) šo pārejas noteikumu 10.punktā minētās atļaujas izsniegšanu bezriskā procentu likmju pārejas korekcijas veikšanai;
- 6) šo pārejas noteikumu 14.punktā minētās atļaujas izsniegšanu tehnisko rezervju pārejas perioda atskaitījuma veikšanai;
- 7) grupas uzraudzības piemērošanas gadījumiem, jomu un līmeņa noteikšanu saskaņā ar šā likuma XXVII un XXVIII nodaļas prasībām;
- 8) grupas uzraudzības iestādes izraudzīšanos saskaņā ar šā likuma 221., 222. un 223.panta prasībām;
- 9) uzraugu kolēģijas izveidošanu saskaņā ar šā likuma 224., 225., 226., 227., 228., 229. un 230.panta prasībām;
- 10) metodi grupas maksātspējas aprēķināšanai saskaņā ar šā likuma 205.pantu;
- 11) nedalībvalstu uzraudzības režīma līdzvērtīguma noteikšanu šajā likumā ietvertajām uzraudzības prasībām saskaņā ar šā likuma 241.pantu;
- 12) saskaņā ar šā likuma 211. un 212.pantu izsniedzamo atļauju piemērot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām šā likuma 214. un 215.pantu;
- 13) uzraudzības metožu piemērošanu saskaņā ar šā likuma 243. un 244.pantu.

6. Ja laikā no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles pašu līdzekļi pārsniedz maksātspējas normu, kas aprēķināta saskaņā ar Komisijas 2006.gada 15.septembra noteikumiem Nr.149 "Dzīvības apdrošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumi", 2006.gada 15.septembra noteikumiem Nr.148 "Nedzīvības apdrošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumi" vai 2008.gada 5.septembra noteikumiem Nr.128 "Pārapdrošinātāju maksātspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas normatīvie noteikumi", bet tā neizpilda maksātspējas kapitāla prasību, attiecīgā sabiedrība vai filiāle veic visus nepieciešamos pasākumus izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi līdz 2017.gada 31.decembrim. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle ik pēc trim mēnešiem iesniedz Komisijai ziņojumu par veiktajiem pasākumiem izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

7. Ja laikā no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim šā likuma 197.panta otrās daļas 1.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas daļības sabiedrības vai šā likuma 197.panta otrās daļas 2.punktā minētās grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības koriģētie pašu līdzekļi pārsniedz koriģēto maksātspējas normu, kas aprēķināta saskaņā ar Komisijas 2009.gada 22.maija noteikumiem Nr.64 "Normatīvie noteikumi par papildu uzraudzībai pakļautās apdrošināšanas sabiedrības vai pārapdrošināšanas sabiedrības koriģētās maksātspējas normas un koriģēto pašu līdzekļu aprēķināšanas kārtību un par informācijas sniegšanu par papildu uzraudzībai pakļautās apdrošināšanas sabiedrības vai pārapdrošināšanas sabiedrības grupas savstarpējiem darījumiem", bet tā neizpilda

grupas maksātspējas kapitāla prasību, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība veic visus nepieciešamos pasākumus izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz grupas maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu grupas maksātspējas kapitāla prasības izpildi līdz 2017.gada 31.decembrim. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība ik pēc trim mēnešiem iesniedz Komisijai, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ziņojumu par veiktajiem pasākumiem izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz grupas maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu grupas maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

8. Šo noteikumu 6. un 7.punkta prasības Komisija izbeidz piemērot, ja no 6. un 7.punktā minētā tai iesniedzamā ziņojuma izriet, ka laikā no dienas, kad konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai vai grupas maksātspējas kapitāla prasībai, līdz ziņojuma iesniegšanas dienai nav panākts būtisks uzlabojums izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanā līdz maksātspējas kapitāla prasības vai līdz grupas maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanā, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības vai grupas maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

9. Šo noteikumu 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19. un 20.punkta prasības ir saistošas arī grupas līmenī.

10. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle var piemērot pārejas korekciju šā likuma 102.pantā minētajai atbilstoši bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai vislabākās aplēses aprēķināšanai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistībām, ja saņemta Komisijas atļauja. Komisijai ir tiesības noteikt prasības tās atļaujas saņemšanai šajā punktā paredzēto pārejas perioda pasākumu veikšanai. Pārejas korekciju atbilstoši bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai katra gada beigās lineāri samazina no 100 procentiem, sākot ar 2016.gada 1.janvāri, līdz 0 procentiem 2032.gada 1.janvārī. Katrai valūtai pārejas korekciju atbilstoši bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai aprēķina kā starpību starp:

1) procentu likmi, kas līdz 2015.gada 31.decembrim noteikta saskaņā ar Komisijas 2005.gada 1.janvāra noteikumiem "Noteikumi par apdrošinātāju un privāto pensiju fondu tehnisko rezervju izveidošanu un aprēķināšanas metodēm", un

2) faktisko gada likmi, kura aprēķināta kā vienota diskonta likme un kuru piemērojot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa naudas plūsmām, iegūst vērtību, kas ir vienāda ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību portfeļa vislabākās aplēses vērtību, aprēķinā ietverot nākotnē sagaidāmo naudas plūsmu pašreizējo vērtību un izmantojot atbilstošo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru.

11. Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle piemēro šā likuma 114.pantā minēto svārstīguma korekciju, šo pārejas noteikumu 10.punkta 2.apakšpunktā minēto atbilstošo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru izmanto pēc svārstīguma korekcijas piemērošanas.

12. Šo pārejas noteikumu 10.punktā noteiktās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistības atbilst šādiem nosacījumiem:

1) līgumi, kuros noteiktas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistības, tika noslēgti līdz 2016.gada 1.janvārim, izņemot gadījumus, kad šo līgumu darbības termiņš pagarināts 2016.gada 1.janvārī vai pēc šā datuma;

2) līdz 2015.gada 31.decembrim apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistību tehniskās rezerves aprēķina saskaņā ar Komisijas 2005.gada 1.janvāra noteikumiem "Noteikumi par apdrošinātāju un privāto pensiju fondu tehnisko rezervju izveidošanu un aprēķināšanas metodēm";

3) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistībām nepiemēro šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju.

13. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kas piemēro šo pārejas noteikumu 10.punktā noteikto:

1) neietver šo pārejas noteikumu 10.punktā minētās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistības, kuras atbilst šā likuma 114.pantā minētā svārstīguma korekcijas aprēķinā;

2) nepiemēro šo pārejas noteikumu 14., 15., 16. un 17.punktu;

3) šā likuma 91.pantā minētajā ziņojumā par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles maksātspēju un finansiālo stāvokli publisko informāciju par pārejas korekcijas piemērošanu atbilstoši bezriskā procentu likmju termiņstrukturai un sniedz kvantitatīvu novērtējumu par to, kā šīs pārejas korekcijas neveikšana var ietekmēt attiecīgās sabiedrības vai filiāles finansiālo stāvokli.

14. Ja ir saņemta Komisijas atļauja, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle piemēro tehniskajām rezervēm pārejas perioda atskaitījumu šā likuma 107.pantā minēto viendabīgo riska grupu līmenī. Komisija ir tiesīga noteikt prasības tās atļaujas saņemšanai šajā punktā noteiktā pārejas perioda atskaitījumu veikšanai. Pārejas perioda atskaitījuma maksimālo daļu katra gada beigās lineāri samazina no 100 procentiem, sākot ar 2016.gada 1.janvāri, līdz 0 procentiem 2032.gada 1.janvārī. Pārejas perioda atskaitījumu aprēķina kā starpību starp:

1) tehniskajām rezervēm, no kurām atskaitītas no pārapirošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas un kuras aprēķinātas saskaņā ar šā likuma 99. un 100.pantu 2016.gada 1.janvārī, un

2) tehniskajām rezervēm, no kurām atskaitītas no pārapirošināšanas līgumiem atgūstamās summas un kuras aprēķinātas līdz 2015.gada 31.decembrim saskaņā ar Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Pārapirošināšanas likumā un Komisijas 2005.gada 1.janvāra noteikumos "Noteikumi par apdrošinātāju un privāto pensiju fondu tehnisko rezervju izveidošanu un aprēķināšanas metodēm" paredzēto attiecībā uz tehniskajām rezervēm.

15. Ja 2016.gada 1.janvārī apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle piemēro šā likuma 114.pantā minēto svārstīguma korekciju, šo pārejas noteikumu 14.punkta 1.apakšpunktā minēto summu aprēķina, ņemot vērā tādu svārstīguma korekciju, kāda tā ir minētajā dienā.

16. Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles riska profils ir būtiski mainījies, attiecīgā sabiedrība vai filiāle šo pārejas noteikumu 14.punkta 1. un 2.apakšpunktā minēto tehnisko rezervju summu un 15.punktā minēto svārstīguma korekciju, ko izmanto šo pārejas noteikumu 14.punktā minētā pārejas perioda atskaitījuma aprēķināšanai, pārēķina ik pēc 24 mēnešiem vai biežāk, ja ir saņemta Komisijas atļauja vai ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu šai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei uzlikt par pienākumu veikt minēto pārēķinu.

17. Komisija var pieņemt lēmumu aizliegt piemērot šo pārejas noteikumu 14.punktā minēto pārejas perioda atskaitījumu, ja šā atskaitījuma piemērošanas rezultātā varētu samazināties apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei piemērojamās finanšu resursu prasības salīdzinājumā ar prasībām, kas aprēķinātas līdz 2015.gada 31.decembrim saskaņā ar Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumā, Pārapirošināšanas likumā un Komisijas 2005.gada 1.janvāra noteikumos "Noteikumi par apdrošinātāju un privāto pensiju fondu tehnisko rezervju izveidošanu un aprēķināšanas metodēm" noteiktajām prasībām.

18. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kas piemēro šo pārejas noteikumu 14.punktu:

1) nepiemēro šo pārejas noteikumu 10., 11., 12. un 13.punktu;

2) ja var izpildīt maksātspējas kapitāla prasību, tikai piemērojot šo pārejas noteikumu 14.punktā minēto pārejas perioda atskaitījumu, veic visus nepieciešamos pasākumus izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi līdz 2032.gada 1.janvārim, un reizi gadā iesniedz Komisijai ziņojumu par veiktajiem pasākumiem izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi;

3) šā likuma 91.pantā minētajā ziņojumā par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles maksātspēju un finansiālo stāvokli publisko informāciju par tehnisko rezervju pārejas perioda atskaitījuma piemērošanu un sniedz kvantitatīvu novērtējumu par to, kā šā pārejas pasākuma neveikšana var ietekmēt attiecīgās sabiedrības vai filiāles finansiālo stāvokli.

19. Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle, kas piemēro šo pārejas

noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu, nekavējoties informē Komisiju, tiklīdz konstatē, ka spēj izpildīt maksātspējas kapitāla prasību, tikai veicot minētos pārejas pasākumus. Attiecīgā sabiedrība vai filiāle divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir konstatējusi, ka spēj izpildīt maksātspējas kapitāla prasību, tikai veicot minētos pārejas pasākumus, iesniedz Komisijā saskaņošanai plānu izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu grupas maksātspējas kapitāla prasības izpildi līdz 2032.gada 1.janvārim. Minētajā plānā pārejas perioda gaitā var veikt labojumus. Attiecīgā apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle reizi gadā iesniedz Komisijai ziņojumu par veiktajiem pasākumiem izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanai līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanai, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

20. Komisija aizliedz veikt šo pārejas noteikumu 10. un 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu, ja no šo pārejas noteikumu 19.punktā minētā ziņojuma izriet, ka no dienas, kad konstatēta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai vai grupas maksātspējas kapitāla prasībai, līdz ziņojuma iesniegšanas dienai nav panākts būtisks uzlabojums izmantojamā pašu kapitāla atjaunošanā līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska samazināšanā, lai nodrošinātu maksātspējas kapitāla prasības izpildi.

21. Komisija, balstoties uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības darbības pārbaudē konstatētajiem faktiem, ir tiesīga attiecīgajai sabiedrībai noteikt šā likuma 46.pantā minēto papildu kapitāla prasību, ja ir konstatējusi, ka apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība veic šo pārejas noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu un attiecīgās sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kas ir šo pārejas pasākumu pamatā.

22. Ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība veic šo pārejas noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu, tā novērtē šā likuma 65.panta otrās daļas 2.punktā noteiktās kapitāla prasības izpildes atbilstību divos veidos — veicot un neveicot minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu.

23. Šā likuma 112.pantā noteikto atbilstības korekciju nepiemēro apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas saistībām, ja atbilstoši bezriskā procentu likmju termiņstruktūrai tehniskās rezerves vislabākās aplēses aprēķināšanai šīm saistībām piemēro šo pārejas noteikumu 10.punktā minēto minēto pārejas korekciju.

24. Komisija līdz 2021.gada 1.janvārim reizi gadā sniedz EAAPĪ šādu informāciju:

- 1) apdrošināšanas produktu, kas ietver ilgtermiņa garantijas, pieejamība finanšu un kapitāla tirgū un apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību kā ilgtermiņa ieguldītāju rīcība;
- 2) to apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību skaits, kuras izmanto atbilstības korekciju, svārstīguma korekciju, šā likuma 141.panta piektajā daļā noteikto termiņa pagarinājumu un šo pārejas noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu;
- 3) atbilstības korekcijas, svārstīguma korekcijas, kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa simetriskās korekcijas un šo pārejas noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas pasākumu ietekme uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības finansiālo stāvokli — valsts līmenī anonīmā veidā par katru sabiedrību;
- 4) atbilstības korekcijas, svārstīguma korekcijas un kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa simetriskās korekcijas iedarbība uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību īstenoto ieguldīšanas pieeju un informācija par to, vai minētie pasākumi izraisa kapitāla prasību nevēlamu samazināšanu;
- 5) visu šā likuma 141.panta piektajā daļā noteikto termiņa pagarinājumu ietekme uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību pašu kapitāla līmeņa atjaunošanu līdz maksātspējas kapitāla prasības apmēram vai riska profila samazināšanu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai;
- 6) ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības veic šo pārejas noteikumu 10. vai 14.punktā minēto pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu, — informācija par to, vai tās ievēro šo pārejas noteikumu 19.punktā minēto plānu un turpmākas paļaušanās uz šo pārejas korekciju vai pārejas perioda atskaitījumu samazināšanas novērtējumu.

25. Šā likuma 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49. un 50.pantu,

51.panta pirmo un otro daļu, 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 87., 88., 89., 90., 91., 92., 93., 94., 95., 96., 97., 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 115., 116. un 117.pantu, 119.panta pirmo, otro, trešo, ceturto, piekto, sesto un septīto daļu, 120., 123., 124., 125., 126., 127., 129., 130., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140., 141., 142., 143., 144., 145., 146., 147., 148., 149., 150., 151., 152., 153., 154., 155., 156., 157., 158., 159., 160., 161., 162., 163., 164., 165., 166., 167., 168., 169., 170., 171., 172., 173., 174., 175., 176., 177., 178., 179., 180., 181., 182., 183., 184., 185., 186., 187., 188., 189., 190., 191., 192., 193., 194., 195., 196., 203. un 204.pantu, 205.panta piekto daļu, 208., 210., 218., 219., 220., 231., 232., 233., 234., 235., 236., 237., 238., 239., 240., 242., 245., 246., 247., 248., 249., 250., 251., 252., 253., 254., 255., 256., 257., 258., 259., 260., 261., 262., 263., 264., 265., 266., 267., 268., 269., 270., 271., 272., 273., 274., 275., 276., 277., 278., 279., 280., 281., 282., 283., 284., 285., 286., 287., 288., 289. un 290.pantu, pārejas noteikumu 2., 3., 4., 6., 7., 8., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. un 24.punktā piemēro no 2016.gada 1.janvāra. Ja, piemērojot apdrošināšanu un pārapirošināšanu regulējošās tiesību normas, laika periodā pēc Apdrošināšanas un pārapirošināšanas likuma spēkā stāšanās līdz 2015.gada 31.decembrim konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka normatīvajiem aktiem, piemēro pārejas noteikumu 1.punktā minētos likumus.

26. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības līdz 2017. gada 31. decembrim nodrošina par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu un par aktuāro funkciju atbildīgo personu atbilstību šā likuma 58. un 59. pantā minētajām prasībām.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017.)

27. Grozījumi šā likuma 1. panta otrajā daļā, 90.¹ pants, 93.¹ pants, 94. panta 3.¹ daļa, grozījumi 95. panta pirmajā daļā un šā panta piektā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

(21.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.08.2017. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.01.2018.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kuras izriet no:

- 1) Padomes 1968.gada 9.marta Pirmās direktīvas 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58.panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses;
- 2) Padomes 1991.gada 20.jūnija direktīvas 91/371/EEK par nolīguma starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju attiecībā uz tādas tiešās apdrošināšanas īstenošanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, īstenošanu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 16.maija direktīvas 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturtais direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 16.decembra direktīvas 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes direktīvās 73/239/EEK, 79/267/EEK, 92/49/EEK, 92/96/EEK, 93/6/EEK un 93/22/EEK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās 98/78/EK un 2000/12/EK;
- 5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 15.jūlija direktīvas 2003/58/EK, ar ko Padomes direktīvu 68/151/EEK groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj sabiedrībām;
- 6) Padomes 2004.gada 13.decembra direktīvas 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu;
- 7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 25.novembra direktīvas 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā (Maksātspēja II) (pārstrādāta versija) (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 16.novembra direktīvas 2011/89/ES, ar ko attiecībā uz finanšu konglomerātā esošo finanšu sabiedrību papildu uzraudzību groza direktīvu 98/78/EK, 2002/87/EK, 2006/48/EK un 2009/138/EK (Dokuments attiecas uz EEZ);

9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014.gada 16.aprīļa direktīvas 2014/51/ES, ar ko groza direktīvu 2003/71/EK un direktīvu 2009/138/EK un regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2015.gada 18.jūnijā.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2015.gada 30.jūnijā

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"